

ΑΙ ΤΟΥ
ΑΙ Ξ Χ Υ Λ Ο Υ
ΤΡΑΓΩΔΙΑΙ
Σ Ω Ζ Ο Μ Ε Ν Α Ι
Ε Π Τ Α.

AESCHYLI
TRAGŌEDIAE

QUAE EXTANT

SEPTEM.

CUM VERSIONE LATINA,

ET

LECTIONIBUS VARIANTIBUS.

GLASGUAE:

IN AEDIBUS ACADEMICIS

EXCUDERAT ROBERTUS FOULIS ACADEMIAE TYPOGRAPHUS,
apud quem prostant. MDCCXLVI.

160 K 5-

ALPHABET
TYPALIA
ZOMENIA



QUAESTANT
SETTE
CUM VERSIONE LATINA
ET
LECTIONIBUS VARIETATIBUS

CLASSICIS
IN AEDIBUS ACADEMICIS
EXCERPTA ROSTRIE FOONTI ACADEMIAE
PUBLISHED BY THE
MUSEUM PRESS

ΒΙΟΣ ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

ΑΙχύλος ὁ τραγικός, γένος μὲν ἦν Αθη-
ναῖος, ἐλευσίνιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐ-
φορίωνος, Κυναιγείρου ἀδελφὸς καὶ Αμεινίε,
ἐξ εὐπατρίδων τὴν φύσιν ἔχων· νέος δὲ ἤρξατο
τῶν τραγωδιῶν, καὶ πολλὴν τῆς πρὸ αὐτοῦ ὑ-
περήρε καλὰ τε τὴν ποίησιν, καὶ τὴν διάθεσιν
τῆς ᾠδῆς, τὴν τε λαμπρότητα τῆς χορη-
γίας, καὶ τὴν ᾠδὴν τῶν ὑποκριτῶν, τὴν τε
τῆς χορᾶς ᾠδὴν, ὡς καὶ Αριστοφάνης φησὶν,

Ἀλλ' ὦ πρῶτος ἦν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα ᾠδῆν,
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον. —

Συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγονὼς καλὰ τὴν

Aeschylus Tragicus genere Atheniensis fuit, pago Eleusinius,
filius Euphorionis, Cynegiri et Aminiae frater, nobili ori-
undus familia. Tragoedias scribere admodum juvenis instituit; at-
que eos qui praecesserunt tam poesi, quam scenae dispositione, ap-
paratus splendore, histrionum ornatu, chorique gravitate longe
supereminuit. Unde Aristophanes,

*Sed tu princeps es Graecorum tumida ampullate Camoena,
Et decus addens Tragicis naenis.* —

Coaetaneus erat Pindaro, natus Olympiade quadragesima. Mag-
nanimum

τεσσαρακοσὴν Ολυμπιάδα. γενναῖον δὲ φα-
 σιν αὐτὸν, καὶ μάχεσθαι τῆς ἐν Μαραθῶνι
 μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναγεῖρω, τῆς τε
 ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, σὺν τῷ νεωτέρῳ
 ἀδελφῷ Αμεινία, καὶ τῆς ἐν Πλάταιαις πω-
 μαχίας. καλὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως
 ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν αἰεὶ καὶ ὑπέροχον, ὀνομα-
 ποιῆσαι τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς,
 καὶ πᾶσι τοῖς δυναμένοις ὅσον τῇ φράσει πε-
 ριθεῖναι, χρώμενος. αἱ τε διαθέσεις τῶν δρα-
 μάτων ὅσας αὐτῷ περιπετείαις καὶ πλο-
 καῖς ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις, μόνον
 γὰρ ἀντάζει τὸ βάρος περιτιθέσθαι τοῖς προ-
 σώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων ὅτι τὸ μέρος,
 μεγαλοπρεπές τε καὶ ἡρώϊκόν· τὸ δὲ πανῶ-
 γον, κομφοπρεπές τε καὶ γνωμολογικόν, ἀλ-
 λότριον τῆς τραγωδίας ἡγόμενος. ὥστε διὰ τὸ

nanimum fuisse aiunt, et praelio ad Marathonem una cum fratre
 Cynaegiro interfuisse, ut et pugnae navali ad Salaminem cum ju-
 niori fratre Aminia, et pedestri ad Plataeas. Porro quoad poësin
 magnum ubique et sublime affectat, Onomatopoeiis et Epithetis
 Metaphorisque, et omni quod stylo pondus addere posset, usus.
 Dispositiones dramatum suorum non multas peripetias et implexus
 habent, sicut fit apud recentiores. sublimitati enim et tumori stu-
 det, antiquam esse censens hanc partem: at vasrum, elegans et
 sententiosum a Tragœdia alienum. Itaque quod affectata perso-
 narum

ὡλεονάζειν τῷ βάρεϊ τῶν προσώπων, κωμω-
 δεῖται παρὰ Ἀριστοφάνους· ἐν μὲν γὰρ τῇ
 Νιόβῃ, ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ
 τάφῳ τῶν παιδῶν, ἑδὲν φθέγγεται ἐγκεκα-
 λυμμένη· ἐν δὲ δὴ τοῖς Εὐκλῶρος λύτροις Ἀ-
 χιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος ἔφθέγγεται,
 πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοι-
 βαῖα· διὸ ἐκλογαὶ μὲν παρ' αὐτῷ τῇ καλα-
 σκευῇ διαφέρεισαι πάμπολλαι ἂν εὐρεθεῖν·
 γινώσκει δὲ ἢ συμπάσθαι, ἢ ἄλλο τι τῶν δυ-
 ναμένων εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν, ἢ πάντι· τὰς
 τε γὰρ ὅφρ' ἐστι καὶ τοῖς μύθοις πρὸς ἐκπληξικ-
 τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέχρηται·
 ἀπῆρε δὲ ὡς Ἱέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον,
 καλὰ τινας μὲν, ὡς ὑπὸ Ἀθηναίων καλασσο-
 δαοεῖς, καὶ ἡσυχθεῖς νέω ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ·

narum gravitate abundet, Comice ab Aristophane perstringitur.
 Quippe in Tragoedia quae *Niobe* inscribitur, ipsa Niobe usque ad
 diem tertium obnupto vultu Sepulchro liberorum insidens nihil lo-
 quitur. Quinetiam in *Hectoris Lutr*is Achilles similiter opertus ni-
 hil effatur, praeter pauca quaedam sub initio alternatim ad Mercu-
 rium. Quo fit, ut Eclogae apud eum forma differentes reperiantur
 plurimae; sententiae vero, sympathiae, vel aliud quicquam quod
 lacrymas eliciat, prorsus nullae. Et enim spectaculis et fabulis ma-
 gis ad prodigiosum stuporem commovendum quam ad deceptionem
 est usus. Ad Hieronem Siciliae Tyrannum se contulit, secundum
 quosdam, quod ab Atheniensibus posthabitus, et a Sophocle ad-
 modum

καλὰ δὲ ἐνίῃς, ἐν τῷ εἰς τὰς ἐν Μαραθῶνι
τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἠοσηθεῖς Σιμωνίδῃ· τὸ
γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ τὸ Συμβαθὲς
λεπρότητος μετέχειν θέλει, ὃ τῇ Αἰχύλῃ,
ὡς ἔφαμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. τινὲς δὲ φασιν,
ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων ἀποράδην εἰ-
σαγαγόντα τὸν χορὸν, τοσῶτον ἐκπλήξαι
τὸν δῆμον, ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψύξει, τὰ
δὲ ἔμβρυα ἐξαμβλωθῆναι.

Ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν, Ιέρωνος τότε
τὴν Αἴτνην κλιζόντος, ἐπεδείξατο τὰς Αἴτ-
νας, οἰωνιζόμενος βίον ἀγαθὸν τοῖς Συνοικῶσι
τὴν πόλιν. καὶ σφόδρα τῷ τυράννῳ Ιέρωνι καὶ
τοῖς Γελώοις τιμηθεῖς, ἐπιζήσας τρίτον ἔτος,
ὣν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα, τῶτον ἐ-
τελεύτα τὸν τρόπον. αἰτὸς χελώνην ἀρ-

modum juvene victus fuerit: at secundum alios, quod a Simonide Elegiaco quodam carmine in eos quae ad Marathonem occubuerant superatus. Elegia enim tenuitate quadam ad commiserationem commovendam apta gaudet, a quo Aeschyli stylus, ut diximus, longe abest. Referunt nonnulli quod dum exhibuerit Eumenidas, tumultuose ingrediente choro, ita percussum terrore populum, ut infantuli deliquium, gravidae abortum paterentur.

Siciliam adveniens quo tempore Hieron Aetnam conderet, Aetnas Tragoediam exhibuit, vitam foelicem urbem incolentibus auspica- tus. Multumque ab Hierone tyranno et Gelois in honore habitus, cum tres annos ibi egerat, sexaginta quinque natus, in hunc mo-
dum

πάσας, ὡς ἔγκρατῆς γενέσθαι τῆς ἄγρας ἐκ
 ἰχθυεν, ἀφίησι καὶ πείρων αὐτήν, συνθλάζων
 τὸ δέσμα. ἡ δὲ ἐνεχθεῖσα κατὰ τῆ ποιητῆ,
 φονεύει αὐτόν. χρησμὸς δὲ ἦν αὐτῷ δοθεὶς
 ἔτως, Οὐράνιον (εἰ βέλος κατακτανεῖ. ἀπο-
 θανόντα δὲ Γελῶι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημο-
 σίαις μνήμασι θαφάντες, ἐτίμησαν μεγαλο-
 πρεπῶς, ἐπιγράφαντες ἔτως,

Αἰχὺλον Εὐφορίωνος Αθηναῖον τόδε κἄθει
 Μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας.
 Ἀλκὴν δ' Ἀδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἄν' εἴποι,
 Καὶ βαθυχατήεις Μῆδος ἐπισάμβρος.

Εἰς τὸ μνῆμα δὲ φοιτῶντες ὅσοις ἐν τρα-
 γωδίαις ἦν ὁ βίος, ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα
 ὑπεκρίνοντο. Αθηναῖοι δὲ τοσῶτον ἠγάπησαν

dum obiit. Aquila arrepta testudine, cum praedae compos fieri
 non potuerit, in saxa demisit, quo concham effringeret : quae Po-
 etae capiti illisa eum interfecit. Quippe oraculum ei hoc datum
 fuit, Te telum coeleste neci dabit. Mortuum Geloi sumptuose inter
 publica monumenta sepelientes magnifice honorarunt, hoc inscri-
 bentes Epitaphium,

Euphorione patre et patria Aeschylus ortus Athenis
 Mortuus ad laeti conditur arva Gelae.
 Virtutis specimen, Marathonie campe, fateris,
 Atque experte tuo, Mede comate, malo.

Ad sepulchrum ventitantes quotquot Tragoediis operam nava-
 runt, parentabant et Dramata egerunt. Tanto vero in pretio ha-
 buerunt

Αἰχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μεία θάνατον αὐ-
 τῷ, τὸν βεβλόμενον διδάσκειν τὰ Αἰχύλου,
 χρυσὸν λαμβάνειν. ἔβίωσε δὲ ἐξήκοντα καὶ
 τρία ἔτη, ἐν οἷς ἐποίησε δράματα ἑβδομήκον-
 τα, καὶ ἐπὶ τέτοις (ἀλυσικά ἀμφὶ τὰ πέντε.
 νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε τρεῖςκαίδεκα.
 καὶ ὀλίγας δὲ καὶ μεία τελευτὴν νίκας ἀπηνέγ-
 καλο.

buerunt Aeschylum Athenienses, ut etiam post mortem ejus decre-
 tum ferrent, quod quicumque Aeschyli Fabulas docere vellet, choro
 donaretur. Vixit autem sexaginta tres annos, Dramata sexaginta
 sex composuit, et praeter haec Satyrica circiter quinque. Victorias
 tredecim obtinuit, nec paucas post mortem adeptus est.

E. GUL.

E G U L. C A N T E R I

Novarum Lectionum Libro 5.

Tragicorum trium Fabulae in historicum ordinem redactae. Cap. 4.

Sicut in omni scriptione plurimum ad perspicuitatem facit ordinis observatio; sic etiam in poetis legendis non parum videtur referre, si quis historiarum vel fabularum quas ii tractant ordinem secundum temporum seriem consideret. Atque ut alia omittam poetarum genera, Tragici profecto tres praestantissimi, Aeschylus, Sophocles, Euripides, quoniam varias habent suorum dramatum hypotheses, eae si, ordine suo collocatae, historiae seriem in singulis tragoediis lectori patefacerent, id non minus utile quam jucundum fore semper existimavi. Quapropter ut studiosorum commodo cum aliis in rebus tum in hac etiam consulerem, feci diligenter, ut singularum argumenta Tragoediarum breviter historico descripta ordine ante oculos proponerem: quo posset lector in Tragicorum lectione versans, quae essent singularum rerum antecedentia, conjuncta, vel consequentia, parvo labore cognoscere, et perpetuam historiae tragoediam, vel tragoediae potius historiam uno complecti intuitu. Nunc igitur ad rem veniamus. Antiquissima fere est Promethei fabula, qui Aegyptius fuit, Atlantis astrologi frater. Floruit autem Josuae tempore, et Cecropis, primi Athenarum regis. De hoc Aeschylus tres conscripsit Tragoedias, quarum quae est ordine media ad nos duntaxat pervenit. In hac Prometheus ad Caucasum alligatus, Ioni vagae errores ipsius praedicat:

dicit : Aeschylus *Prometheo Vincto*. Centum fere post annis Danaides virgines Aegypti filiis nubere nolentes, Argos confugiunt, itaque ab illis liberantur : Aesch. *Supplicibus*. Rursus centum post annis Ion, Apollinis ex Creusa F. Xutho primum, deinde etiam Creusae ejus uxori, cum liberis carerent, oraculo attribuitur : Eurip. *Ione*. Non longo post tempore, Pentheo a Bacchis discripto, Cadmus abigitur, in anguem commutandus : Euripid. *Bacchis*. Tunc etiam Medea, interempta pellice, Aegeo, regi Athenarum nono, nupsit : Euripid. *Medea*. Sub ejus filio Theseo, Hippolytus a Phaedra mortua accusatus, perit : Euripides *Hippolyto*. Cum Theseo floruit etiam Hercules, de quo haec traduntur. Alcestin primum, Admeti uxorem, resuscitat : Euripid. *Alceste*. Deinde occisis per furorem liberis, Athenas a Theseo deducitur : Idem *Hercule furente*. Denique induta Nessi, ut ita dicam, tunica, moritur : Sophocles *Trachiniis*. Sed ut ad Theseum revertamur, sub eo quoque bellum Thebanum commissum est. Atque Oedipus quidem, agnitis facinoribus suis, ipse se excaecaverat : Sophocles *Oedipo Rege*. Tum fratres duo, Polynices et Eteocles, mutuis perierunt caedibus : Aesch. *Septem ad Thebas*. Sub hoc tempus Oedipus Athenas profectus, audita filiorum contentione, moritur : Sophocl. *Oedipo Coloneo*. At apud Euripidem occisis demum fratribus, Oedipus ex urbe ejicitur : Euripid. *Phoenissis*. Mox Antigone, sepulto contra edictum fratre Polynice, viva defoditur, mortuis insuper Haemonem et Eurydice : Sophocles *Antigone*. Tum etiam Argivae matronae Athenas profectae a Theseo impetrant, ut Creontem cogat Argivis sepulturam permittere : Euripides *Supplicibus*. Paulo post bellum Trojanum exarsit, solutis e Graecia navibus mille ducentis. Ac primum quidem Iphigenia in itinere a Graecis mactanda evanescit : Eurip. *Iphigenia Aulid*. Decimo deinde

deinde oppugnationis anno Rhesus occiditur, abductis equis : Euripid. *Rheso*. Mortuo post Achille, Ajax de armis iratus, manus infert sibi : Sophocles *Ajace*. Tum Philoctetes e Lemno ad Trojam abducitur : Idem *Philoctete*. Post captam Trojam, occiso Astyanacte, et captivis mulieribus distributis, solvunt Graeci : Euripid. *Troadibus*. Mox etiam Hecuba, post immolatam Polyxenam, Polymnestorem egregie ulciscitur : Eurip. *Hecuba*. Ulysses in itinere Polyphemum excaccato, solvit una cum Sileno : Euripides *Cyclope*. (Sub hoc fere tempus Heraclidae, juvantibus Atheniensibus, Eurystheum in praelio capiunt et occidunt : Idem *Heraclidis*.) Agamemnon autem domum reversus, ab uxore jugulatur : Aeschyl. *Agamemnone*. Orestes vicissim matrem et vitricum occidit : Aeschyl. *Choephoris*, Sophocles *Electra*. Idem occisis iisdem Athenas proficiscitur : Eurip. *Electra*. At in *Oreste* ejusdem, ab Argivis idem condemnatus, Athenas petit. Nihil enim prohibet quo minus, ut apud alios poetas alia reperitur ejusdem Fabulae oeconomia, ita in aliis Fabulis alia apud eosdem cernatur. Athenis denique reus absolvitur Orestes : Aeschyl. *Eumenidibus*. Andromacham deinde liberante Peleo, Orestes, occiso Pyrrho, Hermionam ducit : Euripid. *Andromacha*. Mox etiam Iphigeniam sororem in patriam reducit : Euripid. *Iphigenia Taurica*. Helenam quoque Menelaus ex Aegypto recuperat : Idem *Helen*. Sexcentis fere post annis Xerxes e Graecia rediit, amissa victoria : Aeschyl. *Persis*. Atque ita ab Aeschylo primo exorsi, in eodem postremo definimus.

EX EJUSDEM POEMATUM LIBRO 4.

Aeschyli Tragoediarum septem Argumenta.

Praecinit Ionis vaga fixus castra Prometheus.

Oedipodae fratres alterno vulnere fidunt.

Victus rura fugit tumidus rex Dorica Xerxes.

Uxoris perit Atrides technis Agamemnon.

Aegisthum matremque simul necat unus Orestes.

Infantem laetus judex absolvit Orestem.

Belides Argivam implorant cum numine dextram.

ΑΙΣΧΥ-

Τ Π Ο Θ Ε Υ Σ

ΠΡΟΦΗΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΚΑΙ

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ
Π Ρ Ο Μ Η Θ Ε Υ Σ
Δ Ε Σ Μ Ω Τ Η Σ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Α

ΕΝ

ALX T A O T

U P O M H O E Y E

A F E M O L H N

A ALX T

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Προμηθέως ἐν Σκυθία δεδεμμένον διὰ τὸ κεκλοφέναι τὸ πῦρ, συνθάνει) ἰὼ πλανωμένη ὅτι κατ' Αἴγυπτον ἡρομένη, ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τῷ Διὸς τέξει) τὸν Επαφόν. Ερμῆς δὲ παράγει) ἀπειλὼν αὐτῷ κεραυνωθήσεσθαι, εἰ μὴ εἴπῃ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι τῷ Διὶ. ποθέλεγε γὰρ ὁ Προμηθεὺς ὡς ἐξωθήσει) ὁ Ζεὺς τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τινος οἰκείῃ ὑψ. τέλος δὲ, βροτῆς ἡρομένης ἀφανὲς ὁ Προμηθεὺς γίνεσθαι.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία ἐν παρεκβάσει παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Κόλχοις, παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ὅλως ὡς κεῖται. ἡ μὲν (κη- νὴ τῷ Δράμαλος ὑπόκει) ἐν Σκυθία ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ωκεανίδων νυμφῶν. τὸ δὲ κεφάλαιον αὐτῷ ἐστὶ, Προμηθέως δέσις.

Ἰστέον δὲ ὅτι ὡς καὶ τὸν κοινὸν λόγον ἐν Καυκάσῳ φησὶ δεδεσθαι τὸν Προμηθεῖα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς Εὐρωπαίοις μέρεσι τῷ Ωκεανῷ, ὡς ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν ἰὼ λεγομένην ἔξει Συμβολῆν.

DUM Prometheus, quod ignem suffuratus esset, in Scythia vinciretur, Io vagabunda ab eo certior fit, quod Aegyptum perveniens ex contactu Jovis pariet Epaphum. Mercurius autem introducitur, minatus eum fulmine ictum iri, nisi quae Jovi evenitura sint enunciet; praedixerat enim Prometheus Jovem imperio a filio proprio exutum iri. Tandem Prometheus tonitru facto disparet.

Est autem fabula in transitu apud Sophoclem in Colchis, apud Euripidem vero omnino non extat. Scena fabulae in Scythia ponitur ad montem Caucasum. Chorus autem constat ex Nymphis Oceanitidibus: Summa ejus est, *Promethei religatio*.

Sciendum tamen quod non secundum vulgarem opinionem in Caucaso vinciri dicit Prometheum, sed ad Europaeas partes Occani, ut ex iis quae ad Io dicuntur licet conjicere.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ζ Ι Α Λ Λ Ω Σ. Π Υ

Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ καὶ δεδωκότος ἀνθρώποις, δι' ἧς τέχνας πᾶσας ἄνθρωποι εὐροῖο, ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς, παραδίδωσιν αὐτὸν Κράτει καὶ Βίᾳ τοῖς αὐτῷ ὑπηρέταις, καὶ Ἡφαιστῷ, ὡς ἂν ἀγαγόντες πρὸς τὸ Καυκάσιον ὄρος, δεσμοῖσι σιδηροῖς αὐτὸν ἐκεῖ περσηλώσασιν. Ἐν γμορμῶν, παραγίνοιο πᾶσαι αἱ Ωκεανῶν νύμφαι πρὸς παραμυθίαν αὐτῆς, καὶ αὐτὸς ὁ Ωκεανὸς, ὃς δὴ καὶ λέγει τῷ Προμηθεΐ ἵνα ἀπελθὼν πρὸς τὸν Δία δέησεται καὶ λιταῖς πείσῃ αὐτὸν ἐκλῦσαι τῷ δεσμῷ Προμηθέα. καὶ Προμηθεὺς ἔκ ἐα, τὸ τῷ Διὶ εἰδὼς ἀκαμπτον καὶ δρασύ. καὶ ἀναχωρήσαντος τῷ Ωκεανῷ παραγίνε' Ἰὼ πλανωμένη, ἢ τῷ Ἰνάχῃ, καὶ μαίνεται παρ' αὐτῷ ἅ, τε πέπονθε καὶ ἅ πείσε', καὶ ὅτι τις ἦν αὐτῆς ἀπογόνων λύσις αὐτὸν, ὃς ἦν ὁ Διὸς Ἡρακλῆς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐπαφήσεως τῷ Διὶ τέξει τὸν Επαφόν. Δρασυτομῶντι δὲ Προμηθεΐ κατὰ Διὸς, ὡς ἐκπεσεῖται τῆς ἀρχῆς ὑφ' ἧς τέξει' παῖδος, καὶ ἄλλα βλάβημα λέγοντι, παραγίνε' Ερμῆς Διὸς πέμψαντος, ἀπειλῶν αὐτῷ κεραιὸν,

CUM Prometheus ignem Jovi surreptum hominibus tribuisset, cujus ope omne genus artium invenerunt, Jupiter ira commotus tradidit eum ministris suis quos Vim et Robur nominant et Vulcano, ut ad montem Caucasum abducentes ferreis eum vinculis ibi constringerent. Quo facto, adsunt omnes marinae Nymphae, ut ei solatium praebeant, et mox ipse etiam Oceanus advenit, qui Prometheo ostendit velle se Jovem cum precibus adire, ab eoque impetrare quo a vinculis liberaretur: non finit Prometheus, utpote qui animum Jovis ferum nec flecti facilem probe cognosceret. Secedente autem Oceano, advenit Io Inachi filia palabunda, ab eoque intelligit et quae mala tulerit, et quae lata sit, et quod unus ex illius posteris ipsum liberaturus sit, qui erat Hercules Jovis filius; quodque ex contrectatione Jovis ipsa sit Epaphum paritura. Caeterum Prometheo nimis libere adversus Jovem verba proferenti, quasi a filio quem ipse procreabit, imperio fuerit exuendus, aliaque contumeliis plena loquenti occurrit Mercurius a Jove missus, qui

εἰ μὴ τὰ μέλλοντα συμβῆσθαι τῷ Διὶ εἶπη· καὶ μὴ βυλό-
μυον, βροντὴ καὶ ἀργαῖσα αὐτὸν ἀφανίζει.

Ἡ μὲν Σκηνὴ τῷ δράματι ὑπόκειται ἐν Σκυθίᾳ, ἐπὶ
τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἢ δὲ ἐπιγραφὴ τέτυ, ΠΡΩΜΗ-
ΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ.

ei fulmen minitatur, ni velit quae eventura sint Jovi enarrare, e-
umque renuentem tonitru disruptis nubibus exterminat.

Scena Fabulae in Scythia constituitur ad montem Caucaſum :
nomen tragoediae PROMETHEUS VINCTUS.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΚΡΑΤΟΣ καὶ ΒΙΑ.	ROBUR et VIS.
ΗΦΑΙΣΤΟΣ.	VULCANUS.
ΠΡΩΜΗΘΕΥΣ.	PROMETHEUS.
ΧΟΡΟΣ ὠκεανίδων νυμ- φῶν.	CHORUS Nympharum Oceanitidum.
ΩΚΕΑΝΟΣ.	OCEANUS.
ΙΩ ἢ ΙΝΑΧΟΥ.	IO filia INACHI.
ΕΡΜΗΣ.	MERCURIUS.

Προλογίζει τὸ Κράτος καὶ ἡ Βία.

Π Ρ Ο Μ Η Θ Ε Υ Σ

Δ Ε Σ Μ Ω Τ Η Σ.

ΚΡΑΤΟΣ ὃ ΒΙΑ, ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ΠΡΟΜΗ-
ΘΕΥΣ.

Ἰαμβοί.

ΚΡ. ὃ Β.

ΧΘΟΝΟΣ μὲν εἰς τιλαρὸν ἤκομην πύλον,
Σκύθην εἰς οἶμον, ἄβαλον εἰς ἐρημίαν.

Ἦφαυτε σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς,
Ας σοὶ πατὴρ ἐφείτο, τόνδε πρὸς σέτρας.

Υψηλοκρήμοις τὸν κλωρὸν ὀχμάσας,
Αδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις σέδας.

Τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, πάλιν πυρὸς σέλας,
Θνητοῖσι κλέψας ὥπασεν· τοιαῦδ' ἐστὶ

Ἀμαρτίας σφὲρ δέ. θεοῖς δὲναί δίκην.
Ὡς ἂν διδάχθῃ τὴν Διὸς τυραννίδα.

Στέρλει, φιανθρώπων δὲ σώζειν τρόπον.
10

ΗΦ. Κράτος Βία τε, σφῶν μὲν ἐν πολλῇ Διὸς
Εχὶ τέλος δὴ, κ' ἔδεν ἐμποδὼν ἔτι.

Εγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῇ θεῶν
Δῆσαι βία φάραγι πρὸς δυσχεμέρῳ.

Πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδ' ἐμοὶ τόλμαν χεῖν.
“ Εξωριάζειν γὰρ πάρος λόγους βαρύν·

Τῆς ὀρθοβέλῃς Θέμιδος ἀπυμῆτα πά,
Ἀκοιὰ σ' ἄκων δυσλῦτοις χαλκῶμασι

Προσασαλᾶσω τῶνδ' ἀπανθρώπων πάγῳ,
20
14

P R O M E T H E U S
V I N C T U S.

ROBUR et VIS, VULCANUS, PROME-
THEUS.

I A M B I.

ROB. et VIS.

IN extremum quidem venimus terrae solum,
Scythicam in viam, aviam in solitudinem :
Tibi vero Vulcane oportet curae esse mandata
Quae tibi pater commisit, hunc ad petras
Praecelsas populificum ut constringas
Vinculorum adamantinorum firmissimis pedicis.
Tuum enim florem, ignis omnium artificis jubar,
Cum clepsisset, hominibus divisit; huiusmodi autem
Delicti oportet ipsum diis poenas expendere,
Ut discat Jovis imperium

10

Boni consulere, et desistere a studio erga homines benevolo.

VU. Robur et Vis, quoad vos quidem mandatum Jovis
Est expeditum, neque quidquam adhuc impedimento fuit :
Ego autem non sustineo cognatum deum
Alligare per vim, rupis ad praeruptum tempestuosum.
Omnino vero necesse est ut ad haec me obfirmem.

“ Negligere enim mandata patris grave est.

Themidis rectae-consultricis fili altum-sapiens,

Invitum te invitus tenacibus ferramentis

Compingam ad hanc solitariam crepidinem,

204

Ubi

Ubi neque vocem, neque cuiusquam mortaliū formam
 Videbis, sed coctus fervida solis flamma
 Coloris alterabis florem : quin cupido tibi
 Nox variegata occultabit lucem,
 Pruinamque matutinam rursus sol dissipabit ;
 Semper autem praesentis mali molestia
 Te cruciabit, quia qui compescat ista nullibi est.
 Talia consequutus es ob humanum ingenium tuum.
 Deus enim cum esses, nec iram deorum pertimesceres,
 Mortalibus ultra fas divisisti dona. 30

Quapropter hanc inamabilem custodies petram
 Erectus, infornis, non flectens genu.

Plorationes autem et luctus multos inutiles

Ejulabis : Jovis enim animus placatu difficilis est :

“ Rigidus vero omnis qui modo coepit imperare.

Ro. Siet : quid tu cunctaris, et frustra misereris ?

Cur non istum diis invisissimum odisti deum,

Qui tuum hominibus prodidit peculium ?

Vu. “ At magnam vim habet cognatio et consuetudo.

Ro. Fateor ; at repugnare mandatis patris 40

Quo potis es modo ? annon hoc metuis magis ?

Vu. Tu semper immisericors et audaciae plenus.

Ro. Quippe hunc deslere nullum est remedium : proinde
 tu

Ne frustra agas quae nihil profunt.

Vu. O multum exosa manuum solertia.

Ro. Quid eam detestaris ? nam revera

Harum rerum nullo modo ars ipsa causa est.

Vu. Utinam tamen quis alius eam fortitus esset.

Ro. “ Omnia sunt diis concessa praeterquam imperare.

“ Nam nullus est liber nisi Jupiter. 50

Vu. Novi, neque his habeo quod dicam contra.

Ro.

Ἰν' ἔτε φωνήν, ἔτε τε μορφὴν βροτῶν
 Οὐδ', εὐθὺς τὸς δ' ἦλιν φοῖβη φλογί,
 Χροῖας ἀμείψεις ἄνθος· ἀσμίλῳ δέ σιν
 Ἡ Ποικιλείμων νύξ' ἀποκρύψει φάος·
 Πάχυν δ' ἐώαν ἦκτος (κεδὰ πάλιν·
 Αἰεὶ δὲ τῷ παρόντος ἀχθηδὼν κακῷ
 Τρύσσει· σὺ δ' ἐλφύσων γὰρ ἐπέφυκε πῶ·
 Τοιαῦτ' ἀπηύρω τῷ φιλανθρώπῳ τρόπῳ.
 Θεὸς θεῶν γὰρ ἔχ' ὑποπλήσων χόλον,
 Βροτοῖσι τιμὰς ὥπασας πέρα δίκης.
 Ἀνθ' ὧν ἀτερπὴ τήνδε φρενὴσεις πέτραν,
 Ορθοσάδην, αὔπνος, ἐκ ἀμπύων γόνυ·
 Πολλὰς δ' ὀδυρμὸς καὶ γόνος ἀνωφελεῖς
 Φθέγγει· Διὸς γὰρ δυσπαράτητοι φρένες·
 " Ἀπας δὲ τραχὺς ὅστις ἂν νέον κρατῇ.

ΚΡ. Εἴν· τί μέλλεις καὶ κοιμῶν μάντην;
 Τί τὸν θεοῖς ἐχθίζον ἐσυγείς θεόν,
 Οἷς τὸ σὸν θνητοῖσι προῖδωκεν γέρας;

ΗΦ. " Τὸ (υγγενές τοι δεινόν, ἢθ' ὁμιλία.

ΚΡ. Σύμφημ', ἀνηκυστὲν δὲ τῷ πατρὸς λόγων·
 Οἷόν τι πῶς; ἐτὺτο δειμαίνεις πλέον;

ΗΦ. Αἰεὶ τε δὴ νηλὴς σὺ, καὶ δράσας πλέως.

ΚΡ. Ἀκος γὰρ ἔδεν τόνδε θρηνηῖσθαι· σὺ δὲ
 Τὰ μηδὲν ὠφελῆναι μὴ πόντ' μάντην.

ΗΦ. Ω πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

ΚΡ. Τί νιν συγείς; πόντων γὰρ, ὡς ἀπλῶ λόγῳ,
 Τῶν νῦν παρόντων ἔδεν αἰτία τέχνη.

ΗΦ. Εμπας τις αὐτὴν ἄλλος ὠφελεν λαχεῖν.

ΚΡ. " Ἀπαντ' ἐπράχθη πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
 " Ἐλθέρος γὰρ ἔστις ἐπὶ πλὴν Διός.

ΗΦ. Εγνώκα, τοῖσδε καὶ ἔδεν ἀνλειπεῖν ἔχω.

C

ΚΡ.

ΚΡ. Οὐκ ἐπέβη δισμὰ τῷδε περιβαλεῖν,
ὣς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ;

ΗΦ. Καὶ δὴ πρὸ χειρὸς φάλια δέκκεται πάρα.

ΚΡ. Λαβὼν νιν, ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατῇ δένε
Ραγῆρι δένε, πασάλας πρὸς πέτραις.

ΗΦ. Περαινέ) δὴ κ' ἐμὰ τέρσον τόδε.

ΚΡ. Αρασε μάλλον, σφίγῃ, μηδαμὴ χάλα.
Δεινὸς γ' ἄρ' εἶναι καὶ ἀμνηχάνων πόρον.

ΗΦ. Αραρεῖν ἤδέ γ' ὠλένη δυσεκλύτως.

ΚΡ. Καὶ τήνδε κῦν πόρπασον ἀσφαλῶς·
Μάθη Σοφιστὴς ὦν, Διὸς κωθέτερος.

ΗΦ. Πλὴν τῷδ' αἶν' ὕδεις ἐνδίκως μέμφαί τοι μοι.

ΚΡ. Αδαμαντίνε νῦν σφῆτος ἀνθάδ' ἐγνάθον
Στέρνων διαμπαῖς πασάλας ἐρρωμῶς.

ΗΦ. Αἶ' αἶ Προμηθεῦ, σὺν ὑπερσέλω πόρπῳ.

ΚΡ. Σὺ δ' αὖ καλοκνῆς, τῷ Διὶ χερσὶν ὑπερ-
σένεις; ὅπως μὴ Σαυτὸν οἰκίῃς ποτέ.

ΗΦ. Ορᾶς δέσμα δυοδέαλον ὄμμασιν.

ΚΡ. Ορῶ κυρῆλα τόνδε τῷ ἐπαξίῳ.
Ἀλλ' ἀμφὶ πλεῖρας μαχαλιστῆρας βάλε.

ΗΦ. Δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐλκέα ἀγαν.

ΚΡ. Ἡμῖν κελᾶσω, καπιθωῦξω γὰρ πρὸς,
Χῶρ' κάτω, (χέλη δὲ κίρκωτον βία).

ΗΦ. Καὶ δὴ πέτραν) τέρσον ἐμὰ μακρῷ πόνῳ.

ΚΡ. Ερρωμῶς νῦν δένε διατόρες πέδας,
ὣς οὐπιτιμηθῇς γὰρ τῷ ἐρῶν βαρύν.

ΗΦ. Ομοῖα μορφῇ γλώσσᾳ (καὶ γηρύε).

ΚΡ. Σὺ μαλθακίς, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
Θρυγῆς τε τραχύτηλα μὴ πίπλησέ μοι.

ΗΦ. Στείχω μιν, ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστ' ἔχει.

ΚΡ. Εἰλαῦθα νῦν ὕβριζε, καὶ θεῶν γέρα.

Συλῶν,

Ro. Quin ergo pergis vincula isti circumjicere,
Ne te animadvertat cunctari pater?

Vu. Atqui licet parata brachialia intueri.

Ro. Circumjiciens ea manibus, vi valida
Malleo tunde, et affige ad petras.

Vu. Perficitur negotium hoc, neque frustra est.

Ro. Tunde amplius, constringe, nusquam laxes.
Peritus est enim inveniendi viam etiam ex rebus desperatis-
simis.

Vu. Aptatur hoc brachium inextricabiliter. 60

Ro. Hoc etiam nunc infibulare firmiter, ut
Discat se esse Jove minus solertem veteratorem.

Vu. Te excepto nullus alius jure culpaverit me.

Ro. Nunc clavi adamantini audacem mandibulam
Valide trans pectus fige.

Vu. Heu heu Prometheu, ingemisco propter tuos labores.

Ro. Tu vero rursus cunctaris, et super hostibus Jovis
Ingemiscis? vide ne tui ipsius misereare postea.

Vu. Cernis spectaculum oculis, horribile aspectu.

Ro. Cerno istum meritis digna consecuturum. 70
Sed conjice circum latera catenas axillares.

Vu. Neceffe est ut ista peragam, ne nimis imperes.

Ro. Profecto imperabo, et insuper acclamabo:
Degredere, et crura circumstringe fortiter.

Vu. Atqui peractum est hoc opus haud magno labore.

Ro. Strenue nunc impinge penetrantes compedes,
Quippe horum censor operum gravis est.

Vu. Lingua tua garrit similia formae tuae.

Ro. Tu malacillare; hanc vero meam pervicaciam,
Et animi asperitatem ne impingas mihi. 80

Vu. Discedamus, quoniam membra irretitus est.

Ro. Hic nunc proterve gestias, et deorum dona
Furatus:

Furatus conferas mortalibus. Quid tibi
 Homines possunt ab istis laboribus detrahere?
 Falso te dii Promethea
 Vocant; tu enim ipse eges Prometheo [*qui te doceat*]
 Quo pacto evolvaris ex ista fortuna.

PR. O aether divine, et flatus celeribus alis,
 Fluviorumque fontes, marinorumque fluctuum
 Crispatio innumerabilis, et terra omniparens,
 Invoco etiam Solis orbem omnium inspectorem.
 Videte qualia ipse Deus a diis patior,

ANAPAEI.

Aspicite qualibus plagis
 Pesus, myriadum annorum
 Tempus tolerabo: talem iste novitius
 Deorum dux adversus me excogitavit
 Captivitatem immittem.
 Heu heu, et praesentem et futuram
 Calamitatem ingemisco: quando tandem aerumnarum
 Istarum terminos oportet existere?

I AMBI.

Quanquam quid haec dico? omnia praecipio
 Accurate quae sunt futura, nec mihi inopinato
 Malum ullum eveniet: caeterum destinatum oportet
 Facillime ferre sortem, gnarum quod
 "Necessitatis est inexpugnabile robur.
 Sed neque tacere, neque non tacere fortunam
 Hanc possibile mihi est; nam quia hominibus dona
 Contribui, difficultatibus hisce implicitus sum miser:
 Et quod cleperem ferula-conceptum ignis
 Fontem furtivum, qui magister artis
 Omnis, et hominibus magnum vectigal.

Tales

Συλῶν, ἐφημέροισι περσίδει. τί σοί
Οἰοίτε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαίρησαι πότων;
Ψάδονύμως σε δαίμονες Προμηθέα
Καλῶσιν· αὐτὸν γὰρ σε δεῖ Προμηθέως
Ὅτῳ τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλιθήσῃ τύχης.

ΠΡ. ὦ δῖος ἀθήρ ἢ ταχύπτεροι πτερά,
Ποταμῶν τε πηγῶν, ποντίων τε κυμάτων
Ἀήριθμον γέλασμα, ψαμμήτορ τε γῆ,
Καὶ τὸν πανόπῃν κύκλον ἡλίου καλῶ.
Ἰδεῖν δέ μ' οἶα πρὸς θεῶν πάχῳ θεός,
Ἀνάπαυτοι.

90

Δέρχθηθ' οἷας ἀκίαισι
Διακναγόμενος τὸν μυριετῇ
Χρόνον ἀθλάσω· τοιόνδ' ὁ νέος
Ταγὸς μακάρων ἔξευρ' ἐπ' ἐμοὶ
Δεσμὸν αἰεκέῃ.
Ἄλ' αἶ τὸ παρὸν, τό, τ' ἐπερχόμενον
Πῆμα στενάχω. πῇ ποτε μόχθων
Χρὴ τέρμαίνα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι.

100

Ἰαμβοί.

Καί τοι τί φημι; πάντῃα πρῶξέπισαμαι
Σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', ὕδ' ἐμοὶ ποταμῖον
Πῆμ' ὕδ' ἐν ἤξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
Λῖσαν φέρειν ὡς ῥᾶστα, γινώσκονθ' ὅτι
“ Τὸ τῆς ἀνάγκης ἔς' ἀδήριτον ὀδόνος.
Ἀλλ' ἔτε Γιγᾶν, ἔτε μὴ Γιγᾶν τύχας
Οἶόν τε μοι τάσδ' ἐσί. θνητοῖς γὰρ γέρα
Πορῶν, ἀνάγκας ταῖσδ' ὑπέδδμασι τάλας·
Ναρθηκοπλήρωτον δὲ θνητῶμα πύρρος
Πηγὴν κλοπαίαν, ἢ διδάσκαλος τέχνης
Πάσης βροτοῖς πύφουκε, ἢ μέγας πόρος.

110

D

Τοιάσδε

Τοιάσδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω,

Υπαίθριος δεσμοῖσι πασσαλάτης ὦν.

Ἄ ἄ, ἔα ἔα.

Τίς ἀχῶ, τίς ὀδμὰ προσέπλε μὲ ἀφευγῆς.

Θεόσυλος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμμένη.

Ἰκέλο τερμόνιον ἐπὶ πάγον.

Πόνων ἐμῶν θεωρὸς, ἢ τί δὴ θέλων;

Ορᾶτε δεσμώτην με δύσπολμον θεόν,

Ἀνάπαυσοι.

Τὸν Διὸς ἐχθρὸν, τὰν πᾶσι θεοῖς.

Δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ', ὅποσοι.

τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσι,

Διὰ τὴν λίαν φιλότῃα βροτῶν.

Φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω.

Πέλας οἰωνῶν· αἰθὴρ δ' ἐκαφράς.

Πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.

Πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

Ἀντιστροφίκα. Στροφὴ α'.

ΧΟ. Μηδὲν φοβηθῆς· φιλία γὰρ ἦδε τάξικ.

Πτερύγων θοᾶς ἀμίλλας

Προτέβα τόνδε πάγον, παλῶας

Μόγισ παρειπῶσα φρένας.

Κραπνοφόροι δὲ μὲ ἐπεμψαν αὔρας.

Κτύπε γὰρ ἀχῶ χάλυβος διπῆεν ἄνθρωπον,

Ἐκ δ' ἐπληξέ με τὰν θερμερῶπιν αἰδῶ.

Σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχω σφραγῶ.

Ἀνάπαυσοι.

ΠΡ. Αἴ αἴ αἴ,

Τῆς πολυτέκνης Τηθύος ἔκγονα,

Τε περὶ πᾶσάνθ' εἰλιστομένων

Χθὸν ἀκοιμήτω ῥά· μαλὶ παῖδες

Παῖρὸς

Tales poenas pro delictis luo

Sub dio vinculis affixus.

Heu heu, ah ah.

Quis sonus, quis odor obscurus advolavit ad me,

Divinusne an mortalis, an medioxumus,

Attigit ad rupem extremam,

Laborum meorum spectator, an quid aliud volens?

Videtis vinctum me, infelicem Deum,

ANAPAESTI.

Istum Jovis hostem, istum omnibus diis

120

Odio habitum, quotquot

Jovis aulam ingrediuntur,

Propter nimium erga homines amorem.

Heu heu, quemnam rursus audio

Streptum volucrum prope? nam aether levibus

Alarum ictibus stridet.

Omne quod adpropinquat incutit mihi terrorem.

ANTISROPHICA. Strophe 1.

CH. Ne metuas; haec enim cohors amica

Velocibus certaminibus alarum

Advenit ad hanc rupem, paterno

130

Animo aegre persuaso.

Aurae autem veloces me miserunt:

Nam ferri sonitus penetravit secessum antrorum,

Et excussit mihi erubescens verecundiam:

Proripui vero me discalceata curru allato.

ANAPAESTI.

PR. Heu heu,

Progenies Thetidis foecundae,

Et circumfluentis omnem

Terram fluxu irrequieto filiae

Patris

Patris Oceani, aspici
 Quali vinculo constrictus,
 In summa scopuli hujus cavitare
 Praesidium inoptabile obibo.

ANTISTROPHE I.

CH. Video Prometheu : sed meis horrenda oculis
 Irruit calligo, lachrymarum
 Plena, cum conspexi corpus tuum
 Ad petras exsiccatum
 Hisce adamantinis noxis. [i. *clavis noxiis.*]
 Nam novi gubernatores obtinent Olympum,
 Novisque legibus Jupiter inique imperat : 150
 Quae olim sancita, nunc obliterat.

ANAPAEI.

PR. Quod si me subtus terram, et infra Orcum
 Defunctos recipientem, in interminabilem
 Tartarum demississet, vinculis indissolubilibus
 Inclementer applicitum, ut neque Deus,
 Neque quis alius hisce insultaret :
 Nunc vero miser subdiale motaculum
 Sustineo inimicis meis grata.

STROPHE 2.

CH. Quis est adeo duri cordis
 Deorum, cui haec sint jucunda ? 160
 Quis non compatitur malis
 Tuis, praeter Jovem ? at ille perpetuo prae ira
 Animum inflexibilem reddens,
 Domat coelicalarum genus :
 Neque prius desinet quin aut ipse satiarit cor suum,
 Aut quis arte aliqua occuparit imperium hoc obtentu diffi-
 cile.

Παῖρὸς Ωκείαν· δέρχθητ', εἰσὶδὼθ'
 Οἷω δεσμῶν παρορπάσας,
 Τῆσδε φάραγος (κοπέλοις ἐν ἄκροις
 Φρυγᾶν ἄζηλον ὀχίσσω.

140

Αντιστροφή α΄.

ΧΟ. Λάσσω Προμηθεῦ· φοβερά δ' ἐμοῖσιν ὅσοις
 Ομίχλη παρῆλθε πλήρης
 Δακρύων, σὸν δέμας εἰσίδυσσεν
 Πέτραις παρσταναιόμενον.
 Ταῦτ' ἀδαμαντοδέτοιςι λύμας·
 Νέοι γ' οἰακονόμοι κρατῶσ' ὀλύμπῳ·
 Νεοχμοῖς δὲ νόμοις Ζεὺς ἀθέσμως κραυγῇ,
 Τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἰετοῖ.

150

Ανάπαυσοι.

ΠΡ. Εἰ γ' μ' ὑπὸ γῆν, νέρθεν τ' αἶθερ
 Τῷ νεκροδέσμονος εἰς ἀπέραντον
 Τάρταρον ἦκεν, δεσμοῖς ἀλύτοις
 Αγρίως πελάσας, ὥς μήτε θεός,
 Μῆτε τις ἄλλος τοῖς δ' ἐπεγύθει.
 Νῦν δ' ἀγθέριον κίνυμ' ὁ τάλας
 Εχθροῖς ἐπιχαρῆα πέπονθα.

Στροφή β΄.

ΧΟ. Τίς ὦδ' ἐτλησικάρδιος
 Θεῶν, ὅτ' ἐπὶ χαρῇ.
 Τίς ὤξυναχαλᾷ κακοῖς
 Τεοῖσι, δίχα γε Διός; ὁ δ' ἐπικότως αἶψ'
 Θέμῃος ἀγναμπλον ἵον,
 Δάμνα) ὑρανίαν ἥϊναν·
 Οὐδὲ λήξει πρὶν ἢ κορέσῃ κέαρ,
 Ἡ παλάμα τινὶ τὰν δυσάλωτον ἔλῃ τις ἀρχάν.

160

Ανάπαυσοι.

ΠΡ. Ἡ μὴν ἔτ' ἐμῷ, καὶ περ κρατερᾶς
 Ἐν γυοπέδῳ ἀκίβορμόν,
 Χρεῖαν ἔξει μακάρων πρύτανις,
 Δείξαι τὸ νέον βέλδμ' ὑφ' ὅτε
 Σκῆπτρον τιμᾶς τ' ἀποσυλᾶται.
 Κάττοι μ' ἔμελιγλώσοις πειθῆς
 Ἐπαγοιδᾶσι δέλξει, σερεᾶς τ'
 Οὔ ποτ' ἀπειλὰς πρήξας, τὸδ' ἐγὼ
 Καταμηνύσω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
 Δεσμῶν χαλάσῃ, ποικᾶς τε τίτειν.
 Τῆς γ' ἀκίας ἐθελήσῃ.

170

Ἀντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Σὺ μὲν θρασύς τε καὶ πικρᾶς
 Δύασιιν ὕδεν ἐπιχαλᾶς,
 Ἀγαν δ' ἐλδθεροσομεῖς.
 Ἐμὰς δὲ φρένας ἠρέθισε διάτορος φόβος.
 Δέδια γὰρ ἀμφὶ σᾶς τύχας,
 Πᾶ ποῖε τῶνδε πόνων χρή (ε-
 Τέρμα κέλσαντ' ἐσιδεῖν. ἀκίχηλα γὰρ
 Ἡθεα, καὶ κέαρ ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνυ παῖς.

180

Ανάπαυσοι.

ΠΡ. Οἶδ' ὅτι τραχύς [τε] καὶ παρ' ἑαυτῷ
 Τὸ δίκαιον ἔχων Ζᾶς. ἀλλ' ἔμπας [οἶω]
 Μαλακογνῶμων
 Ἐσαυ ποθ', ὅταν ταύτῃ ραυδῇ.
 Τὴν δ' ἀτέραμνον σορέσας ὀργήν,
 Εἰς ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότῃα
 Σπᾶδων σπᾶδονίι ποθ' ἥξει.

190

Ἰαμβοὶ.

ΧΟ. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,

Ποίω

ANAPAEI.

PR. Profecto me adhuc, quamlibet validis
 Hisce compedibus contumeliose tractato,
 Opus habebit deorum Princeps,
 Ad indicandum consilium novum quo 170
 Sceptro et honore spoliabitur.
 Nec tum me mellifluis Suadae
 Incantationibus demulcebit : nec rigidas
 Minas unquam expavescens, hoc ego
 Indicabo, priusquam ex faevis
 Vinculis me laxarit, et mihi poenas pendere
 Hujus ignominiae voluerit.

ANTISTROPHE 2.

CH. Tu quidem audax es, et ob acerbis
 Calamitates nihil remittis,
 Sed nimis libere loqueris. 180
 At meum animum sollicitat acutus timor :
 Nam metuo forti tuae,
 Quo tandem appulsum oportet te horum laborum
 Cernere eventum. intractabiles enim
 Affectus et cor inexorabile habet Saturni filius.

ANAPAEI.

PR. Scio esse asperum, et penes se
 Jus habere Jovem ; attamen arbitror
 Mollior
 Evadet, tum quando hoc modo contusus fuerit,
 Et sedata acerba indignatione, 190
 In concordiam et amicitiam mecum
 Tandem cupido cupidus redibit.

IAMBI.

CH. Rem omnem aperi et clare nobis profer,

Quali

Quali in delicto te deprehenfum Jupiter

Adeo ignominioſe et acerbe affligit :

Doce nos, ſi nihil offenderis iſta narratione.

PR. Triftia quidem mihi haec dictu ſunt,

Sed etiam triſte eſt tacere, ita ubique res meae infelices ſunt.

Ubi primum dii coeperant indignari,

Et ſeditio inter ipſos excitabatur, 200

Alii volebant Saturnum deturbare folio,

Ut ſcilicet Jupiter regnaret : alii contra

Annitebantur ne Jupiter unquam diis imperaret ;

Ibi ego optime conſulens, permovere

Titanas, Coeli et Terrae filios,

Non potui : ſed illi blandas rationes

Negligentes ex ſuis vehementibus ſpiritibus,

Putabant, ſine negotio, per vim ſe dominaturos.

Sed mihi mater, non ſemel tantum, Themis,

Quae et Terra, (multarum appellationum una forma) 210

Ut res eventura eſſet praedixerat :

Quod non per vim, neque cum potentia,

Sed dolo oporteret eos vincere qui rerum eſſent potituri.

Talia me verbis exponentem,

Non dignabantur prorſus vel adſpicere.

Ideo mihi tum in praefenti rerum ſtatu conſultiffimum

Videbatur eſſe, ut aſſumpta matre,

Sponte cupienti Jovi adſiſterem.

Atque ita meis conſiliis, Tartari valde profundae

Latebrae occultant Saturnum antiquum, 220

Una cum auxiliaribus. talibus a me

Beneficiis affectus ille deorum rex,

Gravibus hiſce poenis me remuneravit.

“ Nam ineſt quodammodo imperantibus

“ Hic

Ποίω λαβών (ε Ζῆς ἐπ' αἰτιάμασι,
Οὕτως ἀτίμως ἢ πικρῶς αἰκίζε).
Δίδαξον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάβῃ λόγῳ.

ΠΡ. Αλγαιὰ μὲν μοι ἔλγιν ἐσὶν τάδε,
Αλγος δὲ Γυᾶν, Πανταχῇ δὲ δύσπολμα.
Ἐπεὶ τάχιστα ἤρξαντο δαίμονες χόλῳ,
Στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὠροθύνητο, 200
Οἱ μὲν Δελοῖες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,
Ὡς Ζῆς ἀνάσσει δῆθεν, οἱ δὲ τῦμπαλιν
Σπάρδοιες ὡς Ζῆς μήποτ' ἄρξαιεν θεῶν.
Ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῶσα βυλάων, πιδεῖν
Τιτᾶνας, Οὐρανὸν τε ἢ Χθονὸς τέκνα,
Οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
Ατιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασιν,
Ῥοντ' ἀμοχθεὶ πρὸς βίαν τὴν διεσώσειν.
Ἐμοὶ δὲ μήτηρ ἔχ' ἅπαζ μόνον Θέμις,
Καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία, 210
Τὸ μέλλον ἢ κρᾶννοίτο πρὸς τεθεσπικί,
Ὡς ἔκατ' ἰχθύν, ὕδρ' αὖ πρὸς τὸν καρτερὸν
Χρεῖ' ἦ, δόλω δὲ τὴν ὑπερέξοντα κρατεῖν.
Τοιαῦτ' ἐμὲ λόγοισιν ἐξηγεμῆναι,
Οὐκ ἠξίωσαν ὕδρ' αὖ πρὸς τὸν καρτερὸν.
Κράτιστα δὲ μοι τῶν παρεσῶτων τότε
Ἐφαίνετ' ἄναξ, Περσεύς ὁ μῆτις,
Ἐκόνθ' ἐκόντι Ζηνὶ Συμπαράστατον.
Ἐμαῖς δὲ βυλαῖς, ταρτάρῳ μελαμβάθους
Κόλποισιν ἀνὰ πᾶσι τὸν Πανταχῇ Κρόνον, 220
Αὐτοῖσι Συμμάχοισι. τοιαῦτ' ἐξ ἐμῶν
Ὁ τῶν θεῶν τύραννος ὠφελιμῆρος,
Κακῶσι ποικίλεις ταῦτα μ' ἐξημεύφατο.
Ἐνέσι γὰρ πῶς τῦτο τῇ τυραννίδι

Ε

Νόσημα,

Νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθένα.
 Ο δ' ἔν ἐρωτᾷτ', αἰτίαν καθ' ἣντινα
 Αἰκίζεσθαι με, τῦτο δὴ Σαφηνῶ.
 Ὅπως τάχις τὸν παῖδ' ἔσθ' ἐς θρόνον
 Καθέσθ'· ἀλλ' οὐδ' αἰμοσίν' ἐμὴ γέρα
 Ἀλλοισιν ἄλλα, καὶ διεσοιχίζετο 230
 Ἀρχήν· βροτῶν δὲ καὶ τὰς ταλαπύρων λόγον
 Οὐκ ἔχεν ὑδέν', ἀλλ' αἰσώσας ἥμος
 Τὸ πᾶν, ἔχρηζεν ἄλλο φειγόμενον·
 Καὶ τοῖσιν ὑδὲις ἀντέβαινε πλὴν ἐμῷ.
 Εγὼ δὲ τολμῆς ἐξελευσάμην βροτῶν
 Τῷ μὴ διαρραγέμεναι εἰς ἄδην μολεῖν·
 Τῷ τοι τοιαῦτα πημοταῖσι κάμπλομα,
 Πάσχειν μὲν ἀλγεῖν ἄσιν, οἰκιστῶν δ' ἰδεῖν·
 Θνητὸς δ' ἐν οἴκῳ πεσέμενος, τίττε τυχεῖν
 Οὐκ ἠξιώθην αὐτὸς, ἀλλ' ἀνηλεῶς 240
 Ὡδ' ἐρρύθμισμα, Ζηνὶ δυσκλεὲς δέα.

ΧΟ. Σιδηρόφρων τὲ καὶ σέτρας ἐργασμῶν
 Οἷσι, Προμηθεῦ, τοῖσιν ἔξιννα χαλᾷ
 Μόχθοις· ἐγὼ δ' ἔπ' ἂν εἰσιδεῖν τάδε
 Ἐχρηζον, εἰσιδῶσά τ' ἀλγύνθην κέαρ.

ΠΡ. Καὶ μὴν φίλοις ἐλεεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.

ΧΟ. Μὴ πῶς τὶ πρὸς τῶνδε καὶ περατέρω;

ΠΡ. Θνητὸς τ' ἐπαύσα μὴ πεσέμεναι μόρον.

ΧΟ. Τὸ ποῖον ἄρ' ἔστι τῆσδε φάρμακον νόσῳ;

ΠΡ. Τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατ' ὥκισα. 250

ΧΟ. Μὲν ὠφέλημα τῶνδε ἐδωρήσω βροτοῖς.

ΠΡ. Πρὸς τοῖσδε μάλιστα πῶς ἐγὼ σφιν ὥπασα.

ΧΟ. Καὶ νῦν φλογώπ' ὡς ἔχουσ' ἐφήμεροι;

ΠΡ. Ἀφ' ὧν πολλὰς ἐκμαθήσοι τέχνας.

ΧΟ. Τοιοῖσδε δὴ (εἰ Ζᾶς ἐπ' αἰτιάμασιν

Αἰκί-

" Hic morbus, ut non fidem habeant amicis.
 Caeterum quod interrogatis qua de causa
 Me cruciat, hoc jam exponam.
 Quamprimum in paterno folio
 Confedit, statim diis distribuit proemia
 Alia aliis, et ita stabiliebat 230
 Principatum : miserorum autem mortalium rationem
 Non habebat ullam, sed deletis isto genere
 Universo, volebat aliud novum producere.
 Atque his praeter me resistebat nemo.
 Ipse vero audax liberavi homines
 Ne extincti ad Inferos descenderent.
 Hinc talibus calamitatibus premor,
 Et toleratu tristibus, et visu miserabilibus.
 Hominum autem misertus, misericordiam assequi
 Non sum dignus habitus, sed crudeliter 240
 Ita concinnatus sum, Jovi spectaculum inglorium.

CH. Ille ferreo est animo et ex petra factus
 Prometheu, qui tuis non condolet
 Aerumnis : etenim et haec non aspexisse cuperem,
 Et postquam aspexi corde contristata sum.

PR. Amicis quidem sum ego miserabilis aspectu.

CH. Nunquid etiam ultra haec progressus es ?

PR. Impedivi homines ne fata prospicerent.

CH. Quo invento hujus morbi remedio ?

PR. Spes caecas in ipsis collocavi. 250

CH. Magnum hoc commodum quo mortales donasti.

PR. Adhaec ego ipsis ignem exhibui.

CH. Nunc ergo ignem flammeum habent mortales ?

PR. A quo quidem multas ediscunt artes.

CH. Talia igitur ob delicta te Jupiter.

Cruciat,

Cruciat, nec quicquam de malis laxat?

Neque hujus conflictus tibi propositus terminus?

PR. Nullus alius, nisi quando ipsi videbitur.

CH. Sed quomodo videbitur? quæ spes? non cernis te
Deliquisse? quomodo autem deliqueris, neque mihi dicere
Volute est, et tibi triste. sed hæc 261

Missa faciamus: tu vero laborum quaere solutionem.

PR. "Facile est si quis extra mala pedem

"Habeat, monere et instruere male

"Habentes. Ego vero sciebam hæc omnia.

Sponte sponte deliqui, non inficiabor:

Sed opitulando hominibus, ipse nactus sum mala.

Non tamen putabam me poenis talibus

Maceratum iri ad petras editas,

Sortitum rupem hanc desertam et solitariam. 270

Et vos quidem praesentia mala ne mihi defleatis:

Verum descendentes in terram sortem adventantem

Percipite, ut perfecte totum cognoscatis.

Obsequimini mihi obsequimini, compatimini

"Jam laboranti. Nam ita pererrans

"Infortunium alias alteri affidet.

ANAPAESTI.

CH. Non invitis dixisti

Hoc Promethæu.

Et nunc pede facili celeriter-mobilem

Sedem relinquens, aeremque purum 280

Campum volucrum, ad asperam

Hanc terram accedo. quin tuos labores

Cupio integre cognoscere.

OC. Venio longum itineris spatium

Emensus, Promethæu, ad te,

Hunc

Ακίλειά τε, κ' ὕδαμῃ χαλᾷ κακῶν;

Οὐδ' ἔστιν ἄλλῃ τέρμα ῥοι προκείμενον;

ΠΡ. Οὐκ ἄλλο γ' ὕδεν, πλὴν ὅταν κείνῳ δοκῇ.

ΧΟ. Δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; ἔχ' ὁρᾷς ὅτι
Ἡμαρτες; ὡς δ' ἡμαρτες, ἔτ' ἐμοὶ λέγειν 260

Καθ' ἡδονὴν, ῥοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν

Μεθῶμεν, ἄθλων δ' ἔκλυσιν ζητῇ τινά.

ΠΡ. “ Ελαφρόν, ὅσις σημάτων ἔξω πῶδα

“ Εχθρῶ, παραγνῆνινυθεῖν τε τὺς κακῶς

“ Πράσσοιτας. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἡπιστάμην.

Εκὼν ἐκὼν ἡμαρτον, ἐκ ἀρήσομαι.

Θνητοῖς δ' ἀρήγων, αὐτὸς ἀρόμην πόνους.

Οὐ μὴν τι ποινᾶς γ' ὥομην τοιαῖσί με

Καλιχανεῖοις παρὲς πέτρας πεδασίοις,

Τυχόντ' ἐρήμῃ τῶδ' ἀγείτονος πάγῃ. 270

Καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεαδ' ἄχῃ,

Πεδοῖ δὲ βασιλῆα τὰς προσιπύσας τύχας

Ακύνειν ὡς μάθης διὰ τέλος τὸ πᾶν.

Πείθειδέ μοι πείθειδε, (υμνοῖσά τε

“ Τῶ νῦν μογῶντι. Ταῦτά τοι πλανωμένη

“ Πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον σημονὴ προσιζάνει.

Ανάπαυσοι.

ΧΟ. Οὐκ ἀκύνειν ἐπεθωύξας

Τῷτο Προμηθεῦ,

Καὶ νῦν ἐλαφρῶ ποδὶ κραπνύουσι

Θῶκον προσιπύσ', ἀθέρα δ' ἀγνόν 280

Πόρον οἰωνῶν, ὀκρυόεσση

Χθονὶ τῇδε πελῶν· τὺς σὺς δὲ πόνους

Χρήζω διαπαλῖος ἀκύνειν.

ΩΚ. Ηκὼ δολιχῆς τέρμα κελεύει

Διαμεφάμενος παρὲς (ε Προμηθεῦ,

G

Τὸν

Τὸν περυγῶκῃ τόνδ' οἰωνόν
 Γνώμῃ σομίων ἄτερ Ἀθύνων.
 Ταῖς σαῖς δὲ τύχαις, ἴδι, ξυναλγῶ.
 Τό, τε γ' ἔμε, δοκῶ, ξυγενὲς ἔτως
 Εἰσαναγκάζει, χωρὶς τε γῆρας 290
 Οὐκ ἔστιν ὅτῳ μείζονα μοῖραν
 Νείμαμ', ἢ σοι.
 Γνώσῃ δὲ τὰδ' ὥς ἔτυμ', ὕδ' ἐμὰ τιν
 Χαριτογλωσσῆν ἐνὶ μοι· φέρε γ' ὅ
 Σήμαγ' ὅ, τι χρεῖ σοι συμπράττειν.
 Οὐ γ' ὅτ' ἔρεῖς ὥς Ωκεανῷ
 Φίλος ἐστὶ βεβαϊότερός σοι.

Ἰαμβοί.

ΠΡ. Εἰ, τί χρῆμα; καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν
 Ηκεῖς ἐπόπης; πῶς ἐτόλμησας, λιπὼν
 Εὔνομόν τε ρεῦμα καὶ πείρηρεφῇ 300
 Αὐτόκλητ' ἄνδρα, τὴν λυδρομήτορα
 Ελθεῖν εἰς αἶαν; ἢ θεωρήσων τύχας
 Εμὰς ἀφίξαι, καὶ ξυναχαλῶν κακοῖς;
 Δέρκεν δέμα, τόνδε τὸν Διὸς φίλον,
 Τὸν λυκαλίσσαντα τὴν τυραννίδα,
 Οἷαις ὑπ' αὐτῷ σημοναῖσι κάμπλομαι.

ΩΚ. Ορῶ Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
 Θέλω τὰ λῶσα, καί περ ὄντι ποικίλῳ.
 Γίνωσκε σεαυτὸν, καὶ μεθάρμοσαι τρόπος
 Νέος· Νέος γ' ὃ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς. 310
 Εἰ δ' ὥδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους
 Ρίψεις, τάχ' ἂν εἴ καὶ μακρὰν ἀνωτέρῳ
 Θακῶν κλύοι Ζεὺς, ὥς σοι τὸν νῦν χόλον
 Παρόντα μόχθων, παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
 Ἀλλ' ὦ ταλαπύρρ', ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,

Ζήτης

Hunc alitem velocibus pennis
 Imperio sine lupatis gubernando :
 Scias vero me compati forti tuae.
 Ad hoc enim, arbitror, me cognatio
 Impellit : et extra genus, 290
 Non est cui potiores partes
 Impartirem (*cui plus deferam*) quam tibi.
 Quam vera haec sint cognosces, neque frustra
 Adblandiri meum est. Agedum
 Indica in quo sic tibi succurrendum.
 Nunquam enim dices quod Oceano
 Firmior tibi sit amicus.

I A M B I.

PR. Heu, quid hoc rei? et tu laborum meorum
 Venis inspector? quomodo sustinuisti relinquens
 Cognominem fluxum, et petris obsita 300
 Sponte-fabricata antra, hanc ferri-genitricem
 Accedere in terram? ecquid spectaturus fortunam
 Advenisti meam, et compassurus malis?
 Intuere spectaculum : amicum hunc Jovis,
 Qui una constitui regnum ejus,
 Qualibus ab ipso miseriis incurvor.

Oc. Video Prometheu : et quidem suggerere tibi
 Volo optima, licet versuto.
 Cognosce teipsum, et adapta mores
 Novos; nam et novus est rex inter deos. 310
 Sin ita aspera et aculeata verba
 Projeceris, forsan te etiam longe superius
 Sedens Jupiter audierit, ut tibi amaritudo
 Praefens laborum videatur esse ludus.
 Proinde miser, quas habes iras dimitte,

Et

Et quaeras ab hisce solutionem calamitatibus.

Delira forsan videor tibi fari :

Talis vero nimis altiloquae

Linguae, Prometheu, merces evenit.

Tu autem neutiquam es humilis, nec cedis malis,

Sed ad praesentia adsciscere alia cupis.

“ Nequaquam tamen, me monitore usus,

“ Contra stimulos pedem protendes, cernens quod

“ Monarcha asper nulli obnoxius imperet.

Proinde ego jam ibo, et tentabo,

Si modo possim te hisce poenis exsolvere.

Tu vero quiesce, neque nimis pervicaciter loquaris.

“ An non accurate nosti, (cum sis abundanter sapiens) quod

“ Linguae temerariae damnum instat ?

PR. Felicem te puto quod extra culpam fies,

330

Cum omnium particeps fueris, omniaque ausus sis mecum.

At nunc omitte, neque sit tibi mei cura.

Omnino enim non persuadebis ei, quia non est exorabilis.

Sed videas ne quid ipse incommoderis hoc itinere.

OC. Longe melior es ad consulendum proximis,

Quam tibimet; hoc re non verbo conjicio.

Sed tu me gliscentem neutiquam retrahas.

Nam dico, audacter dico hanc gratiam mihi

Jovem daturum, ut te ex hisce malis liberet.

PR. Ob haec quidem te probo, neque unquam desinam

(probare :)

340

Nam alacritate non deficis; veruntamen

Nihil coneris; quia frustra, nihil me juvans,

Laborabis, siquidem velis laborare.

Proinde quiesce, et te hinc amove :

Ego enim etsi infelix sum, non ideo

Velim quamplurimis calamitates contingere.

OC.

Ζήτη δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς.
 Αρχαί' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
 Τοιαῦτα μῦθοι τῆς ἄγαν ὑψηλότητος
 Γλώσσης, Προμηθεῦ, τάπ' ἔχεις γίνεσθαι.
 Σὺ δ' ὑδέπω ταπεινός, ὅδ' εἵκεις κακοῖς, 320
 Πρὸς τοῖς παρῶσι δ' ἄλλα περσλαβεῖν θέλεις.
 Οὐκὲν, ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ,
 Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενείς, ὁρῶν ὅτι
 Τραχὺς μόναρχος ὅδ' ὑπ' ἄθνητος κρατεῖ.
 Καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἰμι, καὶ σπειράσομαι,
 Εἰδὼς δὲ δύνομαι, τῶνδε σ' ἐκλύσαι πόνον.
 Σὺ δ' ἡσυχάζε, μὴδ' ἄγαν λαβροσέμει.
 “ Ἡ ἐκ οἴδ' ἀκριβῶς, ὣν περιεσόφρων, ὅτι
 “ Γλώσση μαλαία ζημία περσρίβει”;

ΠΡ. Ζητῶ σ' ὅθ' ἔνεκ' ἐκλὺς αἰτίας κυρεῖς, 330
 Πάντων μελαχρῶν καὶ τελολημκῶς ἐμοί.
 Καὶ νῦν ἔασον, μὴδ' εἰς μελησάτω.
 Πάντας γὰρ ἐπεὶ σεις νιν· ἐγὼ δ' ἀπὸ τῆς.
 Πάπταινε δ' αὐτὸς μήτι σημανθῆς ὁδῶ.

ΩΚ. Πολλῶ γ' ἀμείνων τὸς σέλας φρενὸν ἔφυε,
 Ἡ σταντόν· ἔργῳ καὶ λόγῳ τεκμαίρομαι.
 Ορμώμενον δὲ μηδαμῶς ἀντιστάσης.
 Αὐχῶ γὰρ αὐχῶ τήνδε δωρεάν ἐμοὶ
 Δάσκειν Δί', ὥς τῶνδε σ' ἐκλύσαι πόνον.

ΠΡ. Τὰ μὲν σ' ἐπαινῶ, καὶ ὑδαμὴν λῆξω ποτέ. 340
 Προθυμίας γὰρ ὑδὲν ἐλλείπεις. ἀτὰρ
 Μηδὲν πόσι· μάτην γὰρ, ὑδὲν ὠφελῶν
 Ἐμοί, πονήσεις, εἴτι καὶ πονεῖν θέλεις.
 Ἀλλ' ἡσυχάζε, σταντὸν ἐκποδῶν ἔχων·
 Ἐγὼ γὰρ ἐκ εἰς δυσυχῶ, τῶνδ' εἵνεκα
 Θέλωμ' ἂν ὡς πλείστοις σημανοῖς τυχεῖν.

Η

ΩΚ.

ΩΚ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ με κασιγνήτη τύχα.
 Τείρεσ' Ἀτλανίος, δὲ πρὸς ἰστέρας τόπους
 Ἔστηκε κίον ὕραν τε καὶ χθονός
 Ωμοῖς ἐρείδων, ἄχθος ἔκ δ' ἄσκαλον. 350
 Τὸν γηγενῆτε Κιλικίων οἰκητορά
 Ἀνίρων ἰδὼν ὤκλειρα, δαῖον τέρας
 Ἐκαστοῖσιν ἀκάρηνον πρὸς βίαν χειρὶ μέμον
 Τυφῶνα θύρον, πᾶσιν δὲ ἀντίστει θεός,
 Σμερνάσσι γαμφηλαῖσι Κυρίων φόνον·
 Ἐξ ὁμμάτων δ' ἤσραπτε χορυγῶπὸν σέλας,
 Ὡς τὴν Διὸς τυραννίδ' ἐκπέρσων βίαν·
 Ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηὶος ἄγρυπνον βέλος,
 Καλαβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
 Ὃς αὐτὸν ἐξέπληξε καὶ ὑψηλόρων 360
 Κομπασμάτων. φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς
 Εφεφαλῶθη καὶ ξεβροντήθη δένος·
 Καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παρήγορον δέμας
 Κεῖται σενωπῷ πηλοῖον θαλασσίν.
 Ἰπνέμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὑπὸ·
 Κορυφαῖς δ' ἐν ἄκραις ἡμέρος μυδροκλυπῆ
 Ἠφαιστος, ἐνθεν ἐκραγῆσσι λαὸν πόλε
 Ποταμοὶ πυρὸς δάπνοιτες ἀγρίαις γνάθοις
 Τῆς καλλικάρπου Σικελίας λάρσας γύας·
 Τοιοῦνδε Τυφῶς ἐξαναζέσσει χόλον 370
 Θερμοῖς ἀπλήσιν βέλεσι πυρπνόν ζάλης,
 Καί περ κεραυνῷ Ζηὶος ἠνθρακωμένος.

ΠΡ. Σὺ δ' ἐκ ἄπειρος, εὖ ἐμὲ διδάσκαλον
 Χρήσεις, σεαυτὸν σῶζ' ὅπως ἐπίσασαι.
 Εγὼ δὲ τὴν παρῶσαν ἀνέλθω τύχην,
 Ἐς ἣν Διὸς φρόνημα λωφίσῃ χόλον.

ΩΚ. Οὐκὲν Προμηθεὺ τὺτο γινώσκεις, ὅτι

“ Ὀργῆς

Oc. Non sane : quia me etiam infortunia fratris
 Atlantis affligunt, qui in locis Hesperii
 Stat, coeli et terrae columnam
 Humeris sustinens, onus difficulter portatile. 350
 Et terrigenam illum incolam Ciliciae
 Antrorum conspectus, commiseratus sum, hostile prodigium,
 Centicipitem vi domitum
 Typhona impetuofum, qui cunctis restitit diis,
 Horrendis buccis caedem spirans,
 Ex oculis autem fulgurabat visu-terribilem splendorem,
 Tanquam Jovis imperium vi eversurus.
 Sed in illum irruit Jovis vigilans telum,
 Fulmen caducum expirans flammam,
 Quod ei excussit grandifonas 360
 Jactationes; nam usque ad ipsa praecordia ictus
 Ambustus et tonitruo fractus est viribus :
 Et nunc inutili atque inhonore corpore
 Jacet prope fretum maritimum
 Sub radicibus Aetnaeis tostus.
 In verticibus autem summis sedens laminas ignitas subigit
 Vulcanus, unde olim cum-fragore-erumpent
 Fluvii ignis, feris maxillis vorantes
 Feracis Siciliae arva spatiosa.
 Talem Typhon ebulliet indignationem 370
 Fervidus inexplibilis ejaculationibus procellae flammivomae,
 Jovis licet fulmine concrematus.

Pr. Tu vero non es imperitus, neque me praeceptore
 Eges; teipsum serva quocunque scis modo.
 Ego autem hoc praefens infortunium exantlabo,
 Donec Jovis mens iram deponat.

Oc. Non ergo Prometheu hoc nosti, quod

"Irae

" Irae concitatae medici sunt orationes?

PR. " Si quis tempestive cor molliat,

" Et non tumentem animum vi attenuet.

380

OC. At in conando et audendo, quodnam
Cernas inesse damnum, doce me.

PR. Laborem supervacuum, et cum levitate stultitiam.

OC. Sine me hoc morbo laborare, quia

" Utilissimum est, recte-sapientem non videri sapere.

PR. Meum videbitur delictum esse hoc.

OC. Manifeste domum tua me remittit oratio.

PR. Vide enim ne te mei commiseratio in odium conjiciat.

OC. Num ejus qui nuper obtinuit omnia-gubernantem
thronum?

PR. Hujus cave ne unquam exacerbetur animus. 390

OC. Tua, Prometheus, calamitas mihi est magistra.

PR. Ito, revertere, retine hanc mentem.

OC. Propenso mihi renuntiaſti haec verba.

Nam viam aeris amplam attingit pennis

Quadricruris ales, et jam libens

In stabulis propriis inclinaverit genua.

EPODICA. *Strophe.*

CH. Deploro tibi exitialem

Fortunam, Prometheus,

Et lachrymas-stillantem ab oculis

Teneris libans fluxum, genas

400

Humidis fontibus tinxi.

Nam stupenda haec Jupiter

Propriis legibus administrans,

Insolentem ostentat decessoribus

Diis potentiam.

ANTISTROPHE.

Tota vero etiamnum lugubriter

Regio

“ Οργῆς νοσέσης εἰσὶν ἰαίροι λόγοι;

ΠΡ. “ Εὰν τις ἐν καρῷ γε μαλθάσῃ κέαρ,

“ Καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰχθαίῃ βία. 380

ΩΚ. Ἐν τῷ πεσθυμῆσθαι δὲ ἢ τολμᾶν, τίνα
Οῤῃς ἐνῆσαν ζημίαν; δίδασκέ με.

ΠΡ. Μόχθον περιεσθὸν, κνφόνων τ’ ἀηθίαν.

ΩΚ. Ἐὰ με τήνδε τὴν νόσον νοσεῖν, ἐπεὶ

“ Κέρδιον, εὖ φρονῶντα μὴ δοκεῖν φρονεῖν.

ΠΡ. Ἐμὸν δοκῆσαι τ’ ἀμπλάκημ’ εἶναι τόδε.

ΩΚ. Σαφῶς μ’ ἐς οἶκον σὸς λόγος εἰλλέει πάλιν.

ΠΡ. Μὴ γὰρ Σε θρήνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλλῃ.

ΩΚ. Ἡ τῷ νέον κρατῶντι παγκρατεῖς ἑδρας;

ΠΡ. Τέτυ φυλάσσει μήποτ’ ἀχθεσθὴ κέαρ. 390

ΩΚ. Ἡ σὴ, Προμηθεῦ, Συμπορὰ διδάσκαλος.

ΠΡ. Στέλλω, κομίζω, σῶζε τὸν παρόντα νῦν.

ΩΚ. Ορμωμῶ μοι τόνδ’ ἐθαύξας λόγον.

Λαρόν γὰρ οἶμον ἀθέρος ψαίρει πλεροῖς

Τέτρασκελὲς οἰωνός· ἄσμημος δὲ τ’ ἂν

Σταθμοῖς ἐν οἰκείοις κάμψειεν γόνυ.

Επωδικά. Στροφή.

ΧΟ. Στένω (εἰ τὰς ἐλομύδας

Τύχας Προμηθεῦ,

Δακρυσίτακτον δ’ ἀπ’ ὅσων

Ραδινῶν λειβομύδα ρέος, παρειᾶν 400

Νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς·

Ἀμέγαρτα γὰρ πᾶδε Ζεὺς

Ἰδίους νόμοις κραύωνων,

Υπερήφανον τοῖς πάρος θε-

οῖς δαίκνυσιν ἀχμᾶν.

Ἀντιστροφή.

Πρόπασα δ’ ἤδη τονόεν

Λέλακε χώρα,
Μεγαλοχήμονά τ' ἄρ-
χαοπρεπῇ σένουσι τὰν (ἄν
Ξυνομαμόνων τὲ τιμᾶν,
Ὅποσοι τ' ἔποικον ἀγνᾶς
Ἀσίας ἔδος νέμον),
Μεγαλοσόνοισι (οἷς πῆμασι
Συλκᾶμνυσι θνητοί.

410

Τροχᾶοι.

Κολχίδος τε γὰς ἔνοικοι
Παρθένοι, μάχας ἄτρεσοι,
Καὶ Σκύθης ὄμιλος,
Οἱ γὰς ἔχαιον πόρον ἀμφὶ
Μαῶτιν ἔχουσιν λίμαν,
Αραβίας τ' ἄρειον ἔθνος,
Υψίκριμνόν δ' οἱ πόλισμα
Καυκάσῳ πείλας νέμον),

420

Επώδός.

Δαΐος στρατός,
Οξυπώροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.
Μόνον δὴ φεύγειν ἄλλον ἐν πόνοις
Δαμψύτ' ἀκαμανιοδέτοις
Τιτᾶνα λύμας εἰσιδόμαν θεῶν
Ατλανθ', ὃς αἶν ὑπείροχον ὀδύρος
Κραταγὸν ὑράνιον τε πῶλον
Νώτοις ὑποβασάζει, βοᾷ δὲ πόντιος κλύδων
Ξυμπίνων, σένη βυθός,
Κελαγὸς δ' αἶδος ὑποβρέμει μυχός
Γᾶς, παγαὶ δ' ἀγνοῖρρύτων ποταμῶν
Στένευσιν ἄλγος οἰκίρρον.

430

Ἰαμβοί.

Regio insonuit,
 Magnificamque et
 Antiquam deflet tuam
 Fratrumque dignitatem,
 Et quotquot inquilini sacrae
 Asiae solum incolunt,
 Graviter-gemendis malis tuis
 Compatiuntur mortales :

410

TROCHAEI.

Et terrae Colchidos incolae
 Virgines, in pugnis intrepidae,
 Et plebs Scythiae,
 Qui extremum terrae tractum circa
 Moeotidem paludem occupant :
 Et Arabiae gens Mavortia,
 Quique editam civitatem
 Prope Caucasum incolunt,

420

EPODUS.

Exercitus pugnax,
 Acuminatarum cuspidum.
 Alium quidem solum deorum antea in laboribus
 Domitum adamantinis
 Corruptelis, Titanem vidi
 Atlantem, qui semper supereminens robur
 Firmum et coelestem polum
 Humeris ingemiscens-sustinet; mugit vero marinus fluctus,
 Collisus, suspirat fundus,
 Et ater Orci secessus fremit
 Subtus terram, fontesque fluviorum limpidorum
 Deplorant dolorem miserabilem.

431

IAMBI.

I AMBI.

PR. Nequaquam existimate fastu aut arrogantia
 Me tacere; sed cogitatione mordetur animus,
 Dum meipsum intueor ita ludibrio exceptum.
 Atqui istis novis diis munera
 Quis alius, quam ego, universim distribuit?
 Sed ea taceo: etenim scientibus illa
 Vobis dicerem. Caeterum hominum incommoda 440
 Audite, ut ipsos rudes prius existentes,
 Intelligentes effeci, et mente praeditos.
 (Dicam vero, nullam reprehensionem in homines habens,
 Sed in iis quae dedi benevolentiam commemorans)
 Qui primum quidem videntes, frustra videbant,
 Audientes non audiebant: sed somniorum
 Imaginibus similes longo tempore
 Omnia temere commiscebant; et neque lateritias
 Domos subdiales sciebant, nec operam tignoriam: 450
 Sed subterranei habitabant, velut rapaces
 Formicae in secessibus antrorum opacis.
 Et nullum erat eis neque hiemis signum,
 Neque floridi veris, neque frugiferae
 Aestatis certum: sed sine ratione omnia
 Agebant, donec ego ipsis ortus
 Astrorum indicavi, et occasus judicatu-difficiles.
 Adhaec numerum (i. *Arithmetica*) artium praestantissimam
 Eis inveni, literarumque connexiones,
 Et memoriam omnium effectricem Musarum matrem: 460
 Primus etiam ad iuga copulavi animalia
 Jugis et corporibus servientia, ut
 Hominum loco maximus labores
 Susciperent: ad currus adjunxi frena tolerantes

Equos,

Ιαμβοί.

ΠΡ. Μὴ τι χλιδῇ δοκεῖτε μὴτ' αὐθαδία
 Σιγαῖν με· Συνοία δὲ δάπλομα κέαρ,
 Ορῶν ἑμαυτὸν ὧδε περσελέμῃον.
 Καίτοι θεοῖσι τοῖς νέοις τέτοις γέρα
 Τίς ἄλλος, ἢ γὰρ, πανελῶς διώρισεν;
 Ἀλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδῆσιν ἂν 440
 Ὑμῖν λέγοιμι· τὰν βροτοῖς δὲ πῆμαία
 Ἀκύνσθ', ὡς σφᾶς κηπίες ὄντας τὸ πρῖν,
 Εὐνὴς ἔθηκα, καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.
 (Λέξω δὲ, μέμψιν ἔτιν' ἀνθρώποις ἔχων,
 Ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὐνοίαν ἐξηγέμενος)
 Οἱ πρῶτα μὲν, βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
 Κλύοντες ἢ κ' ἤκουον· ἀλλ' ὀνειράτων
 Ἀλίγκιοι μορφαῖσι, τὸν μακρὸν χρόνον
 Εἴφουρον εἰκὴ πᾶντα, καὶ ἔτε πλινθυφεῖς
 Δόμους περσέλης ἴσαν, καὶ ξυλουργίαν· 450
 Καλῶρυχες δ' ἔναγον, ὡς τ' αἰεῖσυροι
 Μύρμηκες, ἀνέρων ἐν μυχοῖς ἀνηλίοις.
 Ἡ δ' ἔδεν αὐτοῖς ἔτε χεῖμαλος τέκμαρ,
 Οὐτ' ἀνθεμῶδες ἦρος, ἔτε καρτίμην
 Θέρους βέβαγον· ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
 Εἴπρασαν, ἔσε δὴ σφιν ἀνολὰς ἐγὼ
 Ἀστρων ἑδείξα, τὰς τε δυσκρίτους δύσεις.
 Καὶ μὴν ἀριθμὸν ἔξοχον σοφισμάτων
 Ἐξεῦρον αὐτοῖς, γραμμάτων τὲ συνθέσεις,
 Μνήμην δ' ἀπάντων μεσομήτορ' ἐργάτιν· 460
 Καὶ δᾶξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
 Ζάγλασι δεκδόντα ῥώμασιν δ', ὅπως
 Θνητοῖς μεγίστων διαδοχοὶ μοχθημάτων
 Γένωνθ'· ὑφ' ἄρματ' ἠγάγον φιληνίης

Κ

Ἰππυς,

Ἰππες, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλῆτε χλιδῆς.
 Θαλασόπλαγκτα δ' ἔτις ἄλλος ἀντ' ἐμῷ
 Λινόπτερ' εὖρε ναυτίλων ὀχήματα.
 Τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξάρων τάλας
 Βροδοῖσιν, αὐτὸς ἔκ' ἔχω σόφισμ', ὅτῳ
 Τῆς νῦν παρύσης πημονῆς ἀπαλλαγῶ. 470

ΧΟ. Πέπονθας αἰεὶς πῆμ', ἀποσφαλεῖς φρενῶν
 " Πλανᾷ· κακὸς δ' ἰατρὸς ὥς τις, ἐς νόσον
 " Πεσὼν ἀθυμεῖς, καὶ σεαυτὸν ἔκ' ἔχεις
 " Εὐρεῖν ὁποίοις φαρμάκοις ἰάσιμος.

ΠΡ. Τὰ λοιπὰ μὲν κλύεσσα, θαυμάσῃ πλέον
 Οἷας τέχνας τὲ καὶ δόλους ἐμψάμην.
 Τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις εἰς νόσον πείσοι,
 Οὐκ ἦν ἀλέξημ' ὑδὲν, ὑδὲ βρώσιμον,
 Οὐ Χρυσὸν, ὑδὲ πρῖον, ἀλλὰ φαρμάκων
 Χρεῖα κατεσκελλοῖτο, πρὶν ἐγὼ σφίσιν. 480
 Εδείξα κράσεις ἡπίων ἀκεσμάτων,
 Αἷς τὰς ἀπάσας ἐξαμύνοντο νόσους.

Τρόπους δὲ πολλὰς μανικῆς ἐσοίχισα,
 Καῖκινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἅ χρεῖ
 Ὑπαρ' ἡμέδα, κληδόνας τὲ δυσκρίτους
 Εγνώρισ' αὐτοῖς· ἐνοδίους τε συμβόλους,
 Γαμφωνύχων τὲ πρὶν οἰωνῶν χεθρῶς
 Διῶρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν,
 Εὐώνυμοί τε, καὶ διάματα ἦντινα
 Εχυσ' ἑκάστοι, καὶ παρὲς ἀλλήλους τίνες 490
 Εχθραὶ τὲ καὶ ἐργηθραὶ καὶ συνεδρία·
 Σπλάγχνων τὲ λειότης, καὶ χροῖαν τίνα
 Εχοντ' ἂν εἴη δαίμοσι παρὲς ἡδονήν,
 Χολῆς, λοβῶ τε ποικίλην ἀμορφίαν,
 Κνίσσῃ τὲ κῶλα συγκαλυπτά· καὶ μακρὰν

Equos, ornamentum praedivitis luxuriae.
 Marivaga vero, nullus a me alius,
 Linivola invenit nautarum vehicula.
 Hujusmodi artificia miser cum ego invenerim
 Hominibus, ipse non habeo solertiam, qua
 Liberer ab hoc nunc praesenti malo. 470

CH. Indignum pateris exitium, mente hallucinatus.
 " Erras, malus vero medicus qui in morbum
 " Prolapsus animum despondes, nec potes invenire
 " Quibus tute remediis sis curabilis.

PR. Reliqua ex me audiens mirabere magis
 Quales artes et dolos excogitarim.
 Hoc maximum; si quis in morbum incideret
 Non erat remedium ullum, neque esculentum,
 Neque unguentum, neque poculentum, sed pharmatorum
 Inopia exsiccabantur, antequam ego eis 480
 Monstravi salubrium medicamentorum compositiones,
 Quibus omnes profligarent morbos.
 Modos etiam multos vaticinii ordinavi,
 Et primus definivi somniorum quatenam oporteat
 Rata evenire, et omnia judicatu-difficilia
 Explicui ipsis, signaque in viis obvia;
 Tum alitum aduncis unguibus volatum accurate
 Distinxi, et qui natura dextri,
 Et qui sinistri, et qualem vitae rationem
 Quique haberent, et quae inter se invicem 490
 Inimicitiae, benevolentiaeque et confessus:
 Viscerumque laevitatem, et quo colore
 Praedita diis volupe essent,
 Fellis etiam, et jecinoris variegatam speciem,
 Membraque nidore cooperta, et longum

Lumbum

Lumbum comburendo in artem inventu difficilem

Perdixi homines, et signa flammea

Revelavi, ante caligine-obducta.

Atque talia quidem haec : subtus vero terram

Hominibus abdita commoda,

500

Aes, ferrum, argentum et aurum, quis

Dixerit se eruisse ante me ?

Nemo, fat scio, nisi qui frustra blaterare volet.

Uno autem verbo cuncta summatim accipe,

Omnes artes mortalibus a Prometheo.

CH. Ne deinceps homines juves ultra quam convenit,
Teipsum vero infelicitè agentem negligas. Quia ego
Bonae sum spei te ex hisce vinculis etiamnum
Solutum, nihilo minus Jove valiturum.

PR. Non haec ita ut fors perfica

510

Absolvat fatatum est, sed infinitis cladibus

Et miseriis incurvatus, ita demum vincula evadam.

“ Ars vero longe est imbecillior necessitate.

CH. Quis est ergo necessitatis gubernator ?

PR. Parcae triformes, (i. *tres*) memoresque Erinnyes.

CH. Hisne ergo Jupiter impotentior ?

PR. Non sane effugerit ille fato destinatum.

CH. Quid aliud Jovi destinatum quam semper imperare ?

PR. Hoc tu jam non audieris, ne istes.

CH. Num grave quid est quod ita abscondis ?

520

PR. Recordamini alius sermonis, hunc minime

Tempus est efferre, sed est occultandus

Quam maxime : nam hunc retinendo, ego

Effugiam vincula ignominiosa et misérias.

ANTISTROPHICA. *Strophe* I.

CH. Neutiquam omnia-administrans

Vim

Οσφύν πυρώσας, δυσέκμαρτον εἰς τέχνην
 Ωδῶσα θνητὲς· ἢ φλογωπὰ σήμαϊα
 Εξωμμάτωσα, περὶ δὲν ὄντ' ἐπάρσεμα.
 Τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἐνερθε δὲ χθονὸς
 Κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήμαϊα,
 Χαλκὸν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
 Φήσκειν ὡν πάροιθεν ἐξάρεϊν ἐμῷ;
 Οὐδεῖς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλύσας θέλων.
 Βραχεῖ δὲ μύθῳ πάντα (υλλήθεδον μάθε,
 Πᾶσαι τέχνηαι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.

500

ΧΟ. Μὴ νῦν βροτὸς μὲν ὠφέλῃ καρπὸν πέρα,
 Σαυτὶ δ' ἀκήδει δυσυχνίλος· ὡς ἐγὼ
 Εὐελπίς εἰμι τῶνδ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
 Λυθέντα, μηδὲν μείον ἰχύσειν Διός.

ΠΡ. Οὐ ταῦτα ταύτῃ μοῖρᾴ πω τελεσφόρος
 Κραῖναί περ ὦ), μυρίαίς δὲ πημοναῖς,
 Δύας τε καμφθεῖς, ὧδε δεσμὰ φυγάνω·
 “ Τέχνη δ' ἀνάγκης ἀδενέερα μακρῶ.

510

ΧΟ. Τίς ἐν ἀνάγκῃ ἐστὶν οἰακοςρόφος;

ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι, μνήμονές τ' ἐριννύες.

ΧΟ. Τύτων ἄρ' ὁ Ζεὺς ἐστὶν ἀδενέερος.

ΠΡ. Οὐκὲν ἂν ἐκφύγοι γὰρ τὴν πεπρωμένην.

ΧΟ. Τί γὰρ πέπρω) Ζηνὶ, πλὴν αἰεὶ κρατεῖν;

ΠΡ. Τῦτ' ἔκ ἂν ἐν πύθοιο, μηδὲ λιπάρῃ.

ΧΟ. Ἦεν τί (εμὸν ἐστὶν ὁ ξυναμπέχεις.

520

ΠΡ. Ἄλλῃ λόγῳ μέμνησθε, τόνδε δ' ὕδαμῶς
 Καρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ (υγκαλυπτός
 ὅσον μάλιστ'· τόνδε γὰρ (ῶζων ἐγὼ,
 Δεσμὸς αἰεκέης ἢ δύας ἐκφυγάνω.

Ἀντιστροφικά. Στροφή α'.

ΧΟ. Μηδ' αὖτ' ὁ πάντα νέμων

L

Θατ'

Θῆτ' ἐμᾶ γνῶμα κράτος
 Αντίπαλον Ζᾶς,
 Μηδ' ἐλινύσασμι
 Θεὸς ὅσας
 Θεΐνας πολινιοστομῶνα
 Βυφόνους, παρ' Ωκεανοῖο πατρὸς
 Ασέσεν πόρον,
 Μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις
 Ἀλλά μοι τόδε μῦθοι,
 Καὶ μή ποτ' ἐκλακείη.

530

Αντιστροφή α΄.

“ Ἡδύ τι θαρσαλέας
 “ Τὸν μακρὸν τείνειν βίον
 “ Ἐλπίσι, φανᾶς
 “ Θυμὸν ἀλδαίνυσαν
 “ Ἐν ἄφροσύναις.
 Φρίσσω δέ (εὖ δερκομῶν)
 Μυρίοις μόχθοις δια-
 κναγόμενον.
 Ζῆνα γὰρ ἔτρομέων,
 Ἰδίᾳ γνῶμῃ σέβῃ
 Θνατὺς ἄγαν Προμηθεῦ.

540

Στροφή β΄.

Φέρ' ὅπως ἄχαρις
 Χάρις, ὦ φίλος, εἰπέ περ τίς ἀλκὰ,
 Τίς ἐφ' αμερίων ἄρηξις· ὅδ' ἐδέρχθης
 Ολιγοδρανίνην ἄκικυν,
 Ἰσόνειρον, ἃ τὸ φωτῶν ἀλαόν
 Γένος ἐμπεποδισμῶν·
 Οὔ ποτε τὰν Διὸς ἀρμονίαν
 Θνατῶν παρεξίσσι βυλαί.

550

Αντι-

Vim suam meae voluntati

Opponat Jupiter :

Neque ego cessarim

Ad Deos sacris

Victimis accedere,

530

Boum maſtatorum apud patris Oceani

Fluxum perennem :

Neque peccem verbis.

Sed mihi hoc maneat,

Nec unquam effluat.

ANTISTROPHE I.

" Jucundum spe erecta

" Longam vitam

" Producere, clara

" Animum ampliantem

" Hilaritate.

540

Ego vero inhorresco te intuens

Infinitis laboribus

Dilaceratum.

Jovem enim non expavescens,

Proprio genio colis

Homines nimis Prometheu.

STROPHE 2.

Age quam ingrata

Gratia, O amice, dic quod unquam robur,

Quod auxilium mortalium : non aspexisti

Impotentiam imbellem,

550

Somnio parem, qua improvidum hominum

Genus est impeditum?

Nunquam Jovis ordinationem

Antevertunt hominum consilia.

ANTI-

ANTISTROPHE 2.

Haec didici, tuam
 Exitialem intuens fortem Prometheu :
 Sed ad me advolavit cantio discrepans
 Ab illa quam circum lavacra et lectum
 Tuum canebam, lubentia nuptiali,
 Quando eodem patre progeneratam 560
 Duxisti Hesionem, dotalibus
 Persuasam, uxorem consortem tori.

ANAPAEI.

Io. Quae tellus? quod genus (*hominum?*) quem dicam
 me videre
 Istum in vinculis petrosi
 Hiemantem? cujus delicti
 Poenis peris? ostende ubi
 Terrarum aerumnosa errem.

MONOSTROPHICA.

Heu heu, ah ah.
 Rursus me miseram oestrus quispiam stimulat;
 Spectrum Argi terrigenae avertas o Terra. 570
 Inhorresco illum multioculum bubulcum intuens.
 Incedit ille fraudulentum oculum habens;
 Quem ne defunctum quidem occultat terra.
 Sed ab inferis commeans me miseram
 Exagitat, et errare facit famelicam per maritimam
 Arenam: fistula vero cera-compacta
 Vocalis submurmurat carmen somniferum. Heu heu, quo
 Ubi ubi ubi, quo me longivagi errores impellunt? (quo;
 Quid unquam fili Saturni, quid unquam,
 Quid unquam deprehendens me delinquentem intricasti 580
 Hisce calamitatibus? heu heu.

Ab

Αντίστροφῃ β'.

Εμαθον τάδε, σὰς
 Προσιδῶσ' ὀλοὰς τύχας Προμηθεῦ.
 Τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος περσέπτα
 Τόδ', ἐκείνθ' ὅ, τ' ἀμφὶ λοίρα τέ ἔχ' ἔλεχος
 Σὸν ὑμῶμαιν ἰότητι γάμων,
 Οτε τὴν ὁμοπάτριον 560
 Εδνοῖς ἤγαγες Ησιόνην
 Πιθὼν δάμαρτρα κοιόλεκτρον.

Ανάπαυτοι.

ΙΩ. Τίς γῆ, τί ἄρος, τίνα φῶ λῶσται
 Τόνδε χαλινοῖς ἐν πείρινοισι
 Χειμαζόμενον; τίνας ἀμπλακίης
 Ποινᾶς ὀλέκη; σήμενον ὅπη
 Γῆς ἢ μογερά πεπλάνημα.

Μονοσρόφικα.

Α α', ἔα ἔα.

Χοίρει τίς αὖ με τάλαμναν οἷσρος,
 Εἰδῶλον Ἀρβυ γηγῆρας, ἄλ' ὦ δᾶ, 570
 Φοβῶμαι τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βέταν.
 Ο δὲ πορδ' ἐ) δόλιον ὅμμ' ἔχων,
 Ον ἔδὲ καθανόντα γαῖα κᾶθει.
 Ἀλλὰ με τὰν τάλαμναν ἐξ ἐνέρων περῶν
 Κυνηγετῇ, πλανᾷ τε νῆσιν ἀνὰ τὰν παραλίαν
 Ψάμμον, ὑπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτλοβῇ δόναξ
 Ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον· ἰὼ ἰὼ, ποῖ ποῖ,
 Πῶ πῶ πῶ πῆ μ' ἄγῃσι τηλέπλαγκτοι πλάνοι.
 Τί ποτέ μ' ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε,
 Τί ποτε ταῖσδ' ἐνέζδξας ἄρων 580
 Αμαρτῖσαν, ἐν πημοναῖσιν; ἔῃ.

Μ

Οἷσρη-

Οἰσρηλάτῳ δὲ δέιμασι δειλαίαν
 Παράκοπον ὧδε τείρεις;
 Πυρὶ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
 Ποντίοις δάκεσι δὸς βορὰν, μηδέ μοι
 Φθονήσης Ἀλμάτων ἀναΐ.
 Ἀδδὴν με πολὺπλαγκτοὶ πλάναται
 Γεγυμνάκασιν, ὅδ' ἔχω μαθεῖν ὅππῃ
 Πημονὰς ἀλύζω.

Ἰαμβοί.

ΧΟ. Κλύεις πρὸς σφθελμα τὰς βύκερω παρθένε; 590

ΠΡ. Πῶς δ' ἔκλυω τῆς οἰσροδινότης κόρης
 Τῆς Ἰναχείης; ἢ Διὸς θάλαττι κέαρ
 Εἰρωί, καὶ νῦν τὴν ὑπερμήκειν δρόμον
 Ἡρα συγῆλός περὶ βίαν γυμνάζει).

Μονοστροφικά.

ΙΩ. Πόθεν ἐμὲ σὺ πάρος ὄνομ' ἀπύεις,
 Εἰπέ μοι τᾷ μογερά τίς ὦν, τίς ἄρα μ' ὦ τάλας
 Τὰν ταλαίπωρον ὧδ' ἔτυμα πεσδροῖς.
 Θεόστυλον δὲ νόσον ὠνόμασας,
 Ἀ' μαράνι με χρίνσας
 Κέντροισι φοιταλέοισιν, ἔ' εἰ. 600
 Σκιρτημάτων δὲ νήσιον αἰκίας
 Λαβρόστυλος ἦλθον,
 Επικότοισι μῆδεσι δαμῆϊσα.
 Δυσδαμόνων δὲ τίνες οἱ, ἔ' εἰ, οἱ ἐγὼ, μογῶσιν;
 Ἀλλὰ μοι τορῶς τέκμηρον,
 Ο, τε μ' ἐπαμφορεῖ παθεῖν,
 Τί μὴ χρή. τί φάρμακον νόσον,
 Δαΐξον, εἴπερ οἶδα, θρόει,
 Φράζει τᾷ δυσπλάνῳ παρθένα.

Ἰαμβοί.

Ab oestro illato terrore miseram
 Amentem itane vexas?
 Igne combure, aut terra absconde, aut
 Da (*me*) marinis monstros pabulum: ne mihi
 Inideas haec vota rex.
 Satis me errores multivagi
 Exercuerunt, nec scire possum qui
 Aerumnas evitem.

I A M B I.

CH. Audin' alloquutionem virginis illius cornigeræ? 590
 PR. Quomodo non audiam illam oestro percitam puellam
 Inachida, quae Jovis calfacit cor
 Amore, et nunc longinquis cursibus
 Junoni invisa, per vim exercetur?

MONOSTROPHICA.

IO. Unde tu patris mei nomen pronuntias?
 Dic mihi infelici, quis tu? quis miser me
 Miseram adeo vere alloqueris?
 Etiam divinitus-immissum morbum edixisti,
 Qui me pungens tabefacit
 Stimulis furialibus, heu heu. 600
 Ideo famelicis flagris saltuum
 Cursu-concita veni,
 Domita consiliis insensis.
 Quinam autem infelicium sunt (heu heu) qui perinde ac ego
 laborant?
 Sed mihi diserte significa
 Quid me adhuc manet pati,
 Quid non oportet: quod remedium morbi,
 Indica, si scis, ediffere,
 Dic vagabundae virgini.

I A M B I.

I AMBI.

PR. Dicam tibi plane rem omnem quam scire expetis;
 " (Aenigmate non involvens, sed sermone simplici, 611
 " Sicut ad amicos os aperire expedit.)
 Datorum ignis mortalibus, cernis Prometheum.

IO. O qui in adjumentum commune hominibus apparuisti

Miser Prometheu, cujus causa haec pateris?

PR. Modo defii meas deflere aerumnas.

IO. Non praebueris mihi hoc officii?

PR. Dic quod postulas; nam quidvis ex me percipies.

IO. Indica quis in praerupta illa rupe te alligavit.

PR. Jovis quidem consilium, Vulcani vero manus. 620

IO. Sed qualium delictorum poenas luis?

PR. Tantum duntaxat tibi enarrasse satis est.

IO. Quin adhaec etiam indica quod tempus mihi

Finis erit vagationis miserae.

PR. Satiusest te ignorare haec quam cognoscere.

IO. Ne tu id me celes quod sum passura.

PR. Atqui haud invideo tibi hoc officii.

IO. Cur ergo cunctaris quin efferas rem omnem?

PR. Invidia nulla; sed vereor animum turbare tuum.

IO. Ne de me sollicitus sis magis quam dulce est mihi.

PR. Quia cupis, dicendum est; ergo audias. 631

CH. Nondum quidem, sed et mihi partem voluptatis praebeas,

Prius hujus cognoscamus morbum,

Ipsa exponente aerumnas exitiales:

Reliqua vero certamina ex te edoceantur.

PR. Tuum est Io eis hoc indulgere officii

Cum ob alia, tum quia sunt patris sorores.

" Quia deflere et deplorare casus (*suos*)

* Ibi, ubi est quis relaturus lachrymas

" Ab

Ιαμβοί.

ΠΡ. Λέξω τορῶς (οἱ πᾶν, ὅ, τι χρήσεις μαθεῖν, 610

“ (Οὐκ ἐμπλέκων ἀνίσματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ,

“ Ὡστερ δίκαιον πρὸς φίλῳ οὔγειν τόμα)

Πυρὸς βροτοῖς δοτῆρ' ὄρας Προμηθέα.

ΙΩ. Ω κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,

Τλήμον Προμηθεῦ, τῷ δίκην πάχεις τάδε;

ΠΡ. Ἀρμοὶ πέπανμαι τὺς ἐμὲς θνητῶν πότους.

ΙΩ. Οὐκὲν πόροις ἂν τίνδε δωρεὰν ἐμοί;

ΠΡ. Λέγ' ἥλιν αἴτῃ· πᾶν γὰρ ἐκπύθοιό μιν·

ΙΩ. Σήμενον ὅσις ἐν φαράγῃ σ' ὥχμασε.

ΠΡ. Βύλδμα μὲν τὸ δῖον, Ηφαίστῳ δὲ χεῖρ. 620

ΙΩ. Ποινὰς δὲ ποίων ἀμπλακημάτων τίνας;

ΠΡ. Τοσῦτον ἀρκῶ (οἱ) σαφηνίσαι μόνον.

ΙΩ. Καὶ πρὸς γε τέτοις, τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
Δείξον τίς ἔσται τῇ ταλαπύρῳ χρόνος.

ΠΡ. Τὸ μὴ μαθεῖν (οἱ) κρείσσον ἢ μαθεῖν τάδε.

ΙΩ. Μήτοι με κρύψῃς τῷθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.

ΠΡ. Ἀλλ' ἔμεγαίρω τῷδε (οἱ) δωρήματος.

ΙΩ. Τί δῆτα μέλλεις μὴ ἔγεγωνίσκειν τὸ πᾶν;

ΠΡ. Φθόνος μὲν ἔδεις, σὰς δ' ὀκνῶ θράξαι φρένας.

ΙΩ. Μὴ με προκίδῃς μάστον ὡς ἐμοὶ γλυκύ. 630

ΠΡ. Ἐπεὶ προθυμῇ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δῆ.

ΧΟ. Μήπογε· μοῖραν δ' ἡδονῆς καὶ μοὶ πόρε.

Τὴν τῆσδε πρῶτον ἰσορήσωμεν νόσον,

Αὐτῆς λεγύσης τὰς πολυφθόρας τύχας·

Τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σὺ διδάχθῃτω πάρα.

ΠΡ. Σὺν ἔρπον ἰοῖ ταῖς δ' ὑπεργῆσαι χάριν,

Ἀλλωσε πάντως καὶ κασιγνήτης πατρός.

“ Ὡς ἀποκλαῦσαι καποδύρεσθαι τύχας

“ Ἐνλαῦθ' ὅπῃ μέλλῃ τίς οἴσεσθαι δάκρυ

N

Πρὸς

“ Πρὸς ἧρ κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχῃ. 640

ΙΩ. Οὐκ οἶδ’ ὅπως ὑμῖν ἀπισήσῃ με χρῇ,

Σαφεῖ δὲ μύθῳ πᾶν ὅπερ περὶ χρήζει,

Πάσσεαδ· καί τοι κ’ ἔγχεσ’ ὀδύρομαι

Θείαςυλον χειμῶνα, κ’ διαφθορὰν

Μορφῆς, ὅθεν μοι χετλία προσέπτατο·

Αεὶ γ’ ὅψεις ἐννυχιοὶ ποικίλματ’

Ες παρθενῶνας τὸς ἐμὰς, παρηγόρευε

Λείοισι μύθοις· ὦ μέγ’ Ἀδαίμων κόρη,

Τί παρθενὴ δαρὸν, ἐξόν σοι γάμῳ

Τυχεῖν μεγίστη; Ζῆς γ’ ἡμέρῃ βέλῃ 650

Πρὸς σὺ τέταλπῃ, κ’ (υναίρεσθαι Κύπριν

Θέλῃ· σὺ δ’ ὦ πᾶν μὴ πολακίσις λέχος

Τὸ Ζηνὸς, ἀλλ’ ἐξέλθε πρὸς Λέρνης βαθύν

Λειμῶνα, ποίμνας βυσάσεις τὲ πρὸς παῖρς,

Ὡς ἂν τὸ δῖον ὄμμα λαφύσῃ πόθεν·

Τοιοῖσδε πάσας ἀφρόνας ὀνείρασι

Ξυνειχόμεν δύνῃς, ἔσε δὴ παῖρι

Ετλην γεγωνεῖν νυκλίοιτ’ ὀνείρατα.

Ὁ δ’ ἔσε Πυθῶ, καπὶ Δωδώνῃ πυκνὸς

Θεωπρόπης ἱαλλεν, ὡς μάθοι τί χρῇ 660

Δρῶντ’ ἢ λέγοντα, δαίμοσι πρᾶττειν φίλα.

Ηκονδ’ ἀναγγέλλοντες ἀπολοσόμεν

Χρησμέας, ἀσήμεως δυσκρίτως τ’ εἰρημώμεν.

Τέλος δ’ ἐναργὲς βᾶξις ἦλθεν Ἰνάχω

Σαφῶς ἐπισκῆπτα κ’ μυθεμένη,

Εξω δόμων τὲ κ’ πατρός ὠθεῖν ἐμὲ,

Αφείλον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ’ ἐχάτοις ὅροις.

Κ’ εἰ μὴ θεοὶ, πυρῶπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν

Κεραυνὸν, ὃς πᾶν ἐξᾷσώσῃ γῆρας.

Τοιοῖσδε πεποθεὶς λοξὴν μαλ’ ἔμασιν, 670

Εξή-

“ Ab auditoribus, habet operae pretium.

640

Io. Non scio quomodo debeam vobis refragari :
Sed sermone perspicuo totum quod cupitis
Cognoscetis : tametsi doleam etiam enarrans
Unde divinitus-immissa tempestas, et permutatio
Formae mihi calamitosae accidit.
Nam semper nocturnae visiones ventitantes
In thalamos meos, demulcebant me
Lenibus verbis : O perbeata puella,
Cur diu permanes virgo, cum liceat tibi conjugium
Nancisci praestantissimum ? Jupiter enim jaculo desiderii 650
A te (misso) incaluit, et Venerem communicare
Cupit : tu autem (puera) ne apolactises (*recalcitres*) cubile
Jovis, sed exeas ad Lernae profundum
Pratum, et pascua et bovia patris,
Ut Jovis oculus deponat desiderium.
Talibus somniis totas noctes
Misera occupabar, donec patri
Auderem narrare somnia noctu ventitantia.
Ille autem ad Pytho et in Dodonam crebros
Oraculorum-consultores mittebat, ut cognosceret quid 660
Agendo aut loquendo gratificaretur diis.
Illi reversi nuntiarunt ambigui-sensus
Oracula obscure et intricate prolata.
Tandem apertum vaticinium venit Inacho
Diserte praecipiens et jubens
Extra domum et patriam me pellere,
Ut libera errem in extremis terrae finibus.
Quod si nolit, a Jove venire flammeum
Fulmen, quod totam familiam delebit.
Talibus persuasus Apollinis vaticiniis,

670

Expulit

Expulit et exclusit me domo
 Invitam invitus : quia coegit eum
 Jovis imperium per vim haec facere.
 Statim vero forma et animus perversi
 Fiebant, et cornuta, ut videtis, acuto
 Stimulata oestro, saltu lymphatico
 Ferebar ad potu-salubrem fluxum Cenchreae,
 Altumque Lernae (fontem :) bubulcus vero terrigena
 Intemperans ira Argus insequabatur, multis
 Oculis observans gressus meos. 680
 Inopinatum autem eum et repentinum fatum
 Vita privavit. ego vero oestro percita
 Flagro divino de terra in terram agitor.
 Audis quae acta sunt, si autem habeas dicere quid
 De malis reliquum sit, indices, nec me cujus es misertus
 ‘ Demulceas verbis fallacibus. Nam luem
 “ Turpissimam judico orationem compositam.

SYSTEMA.

CH. Mitte, mitte : desiste, heu :
 Nunquam nunquam optarim tam insolitam orationem per-
 venire
 Ad aures meas, neque ita tristia visu 690
 Et intolerabilia damna, piacula, terricula ancipiti
 Stimulo refrigerare animum meum.
 Heu heu, fatum fatum,
 Inhorruí cum aspexerim negotium Ius.

I AMBI.

PR. Ante ingemiscis, et terrore plena es,
 Cohibe (te) donec reliqua etiam addiscas.
 CH. ‘ Dicas, edoceas : nam aegrotantibus dulce est
 “ Clare in antecessum nosse mali residuum.
 PR. Priorem petitionem obtinuistis a me

Facile

Εξήλασέν με κατέκλεσε δαμάτων
 Ακυσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπὶ νῆμαζέ νη
 Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πρᾶσσειν τάδε·
 Εὐθύς δὲ μορφῇ καὶ φρένες διάστροφοι
 Ἦσαν, κεράσις δ', ὡς ὁρᾷτ', ὄξυστόμων
 Μύωπι χριθεῖς, ἔμμανεῖ (κίρτημά τις
 Ἦσαν πρὸς εὐποτόν τε Κερχινείας ρέος,
 Λέρνης ἄκρην τέ· βυκόλος δὲ γηγρυῖς
 Ακράτος ὄργην Ἀρτος ὠμάρσει, πυκνοῖς
 Οὔτοις δεδερκῶς τὸς ἐμὲς κατὰ σέβας. 680
 Ἀπροδόκητος δ' αὐτὸν ἀφνίδιος μόρος
 Τῷ ζῆν ἀπετέρησεν. οἰστροπλήξ δ' ἐγὼ
 Μάστιγι θεῖα γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
 Κλύεις τὰ πρᾶχθέντ', εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ, τι
 Λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκίσσας
 * Ξύνθαλπε μυθοῖς ψάδεσιν· νόσημα γ'
 " Αἰχίον εἶναι φημι (υνθέτης λόγος.

Σύστημα.

ΧΟ. Εα, ἔα· ἀπέχε, φεῦ·
 Οὔ ποτ' ἔποτ' ἠνυχόμην ξένος μολεῖσθαι λόγος
 Ες ἀκοὰν ἐμάν, ὅδ' ὠδε δυοδέατα 690
 Καὶ δύσοισα πῆμαλα, λύμαλα, δείματ' ἀμφήκη
 Κέρτρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν·
 Ἰὼ ἰὼ, μοῖρα, μοῖρα,
 Πέφρικ', εἰσιδῶσα πρᾶξιν Ἰῶς.

Ἰαμβοί.

ΠΡ. Πρόγε σεάζεις, καὶ φόβος πλεία τις εἶ·
 Επίχεες ἔς' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθης.

ΧΟ. * Λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσῶσι τι γλυκὺ,
 " Τὸ λοιπὸν ἅλλος πρᾶξεπίστασθαι τορῶς.

ΠΡ. Τὴν πρίν γε χρεῖαν ἠνύσαοδ' ἐμὴ πᾶρα

Ο

Κύφως·

Κέφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρήζετο 700
 Τὸν ἄμφ' αὐτῆς ἄθλον ἐξηγυμνῶν·
 Τὰ λοιπὰ νῦν ἀκύνει, οἷα χρεὶ πάθει
 Τληΐαν πρὸς Ηρας τήνδε τὴν νεάνίδα.
 Σὺ δ' Ἰνάχειον σπέρμα τὸς ἐμὲς λόγους
 Θυμῷ βάλ', ὥς ἂν τέρματ' ἐκμάθῃς ὁδῷ.
 Πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλὶς πρὸς ἀντολὰς
 Στρέψασα Σαυτὴν, εἴχ' ἀνιρότους γυῖας·
 Σκύθας δ' ἀφίξη νομάδας, οἱ πλεῖστας εἰσάγας
 Πεδάρσιοι γαῖαν ἐπ' ἀκύκλοις ὄχοις,
 Εκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρημῶσι· 710
 Οἷς μὴ στελάζειν· ἀλλ' ἀλίστοίς πόδας
 Χρίμπνυσσά· ραχίασιν ἐκπερᾶν χθόνα.
 Λαγᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
 Οἰκῶσι Χάλυβες, ἕς φυλάττουσ' αἶψα χρεὶ.
 Αἰήμεροι γὰρ, ὕδ' ἐπὶ πτόσσας οἰετοί.
 Ἡεῖς δ' ὕβρισιν πτολὰμον ἐψάδωνμον,
 Οἱ μὴ περάσῃς· ἐ γὰρ εὐβάτος περᾶν,
 Πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλῃς, ὄρῳ.
 Υψίσον, ἔνθα πτολὰμος ἐκφυσά μῦθος
 Κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀσρογείτονας δὲ χρεὶ 720
 Κορυφὰς ὑπερβάλλουσιν, ἐς μεσημβρινὴν
 Βῆναι κέλευθον, ἐνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
 Ἡεῖς συγάνορ, αἱ Θεμίσκυραν πόλιν
 Καλοικῶσιν ἄμφι Θερμώδονθ', ἵνα
 Τραχεῖα πόντι Σαλμυδνησίᾳ γνάθος
 Εχθρόξενος ναύτησι, μῆληρά τε νῶν·
 Αὐτὰί σ' ὁδηγήσῃς καὶ μάλ' ἀσμφύως.
 Ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλας
 Κιμμερικὸν ἦεῖς, ὃν θρασυσαπλάχως σὲ χρεὶ
 Λιπύσαν αὐλῶν ἐκπερᾶν μαγωγικόν· 730

Facile (primum enim hanc audire voluistis
Ad se pertinentes aerumnas declarantem)

700

Reliqua nunc accipite, qualia oportet mala

A Junone hanc juvenculam pati.

Tu vero Inachi seminium verba mea

Animo conde, ut exitus edifcas itineris.

Primum quidem hinc ad exortum solis

Conversa transi inarata juga :

Accedes vero ad Scythas Nomadas, qui casae vitiles

Incolunt sublimes super rotundis curribus,

Arcubus longe-jaculantibus instructi :

710

Quibus ne propinques, sed pedes ad fluctifona

Tesqua declinans terram pertranseas.

Ad sinistram autem manum fabri ferrarii

Chalybes habitant, a quibus oportet te cavere.

Sunt enim immites et inaccessi peregrinis.

Pervenies etiam ad fluvium insolentem haud falso nomine,

Quem ne transeas ; quia non est facilis vadatu,

Priusquam ad ipsum venias Caucasum, montium

Altissimum, ubi fluvius effundit vim

Ex lateribus editioribus : sed oportet astris-vicina

720

Transcendentem cacumina ad meridianam

Viam tendere, ubi ad Amazonum aciem

Virorum adversatricem appuleris, quae aliquando Themis-

cyram

Circa Thermodontem incolent, ubi

Est asper ponti Salmydessius sinus

Nautis inhospitalis, noverca navium :

Istae te deducunt et valde lubenter.

In ipsis autem angustis portis paludis Isthmum

Cimmericum attinges, quem oportet te audacter

Deferentem trajicere angustias Maeoticas :

730

Erit

Erit vero hominibus fama in aeternum ingens
 Tui transitus, nam Bosphorus cognomine
 Indigitabitur. Solum autem Europae relinquens
 Pervenies in continentem Asiaticam; nunquid vobis videtur
 Deorum gubernator in omnibus simul
 Violentus esse? huic enim mortali Deus
 Commisceri volens, eam in istos conjecit errores.
 Acerbum comparasti, o puella, conjugii tui
 Procum; quas enim jam audisti narrationes
 Puta tibi esse ne prooemia quidem eorum quae dicenda sunt.

Io. Hei mihi mihi. eheu eheu. 741

PR. Tu rursus exclamas et singultis; quid
 Facies ubi reliqua auscultes mala?

CH. Num quid reliquum est mali quod illi dicas?

PR. Imo tempestuosum mare noxiae calamitatis.

Io. Quid ergo lucri mihi vivere, quin potius illico
 De hac aspera petra memet projecerim,
 Ut in terram decidens, ab omnibus malis
 Liberarer? Nam satius est semel mori

“Quam diebus (*vitae*) omnibus mala perpeti. 750

PR. Nae aegre ferres meas afflictiones,
 Cui non est fato-concessum mori:
 Hoc enim fuerit malorum liberatio:
 Nunc vero nullus est finis mihi propositus
 Laborum, antequam Jupiter regno excidat.

Io. Nunquid aliquando erit ut Jupiter e principatu ex-
 cidat?

Gauderem, puto, istam conspicata cladem;
 Quippe ni, cum a Jove malis afficiar?

PR. Haec igitur ita esse cognoscere potes.

Io. A quo spoliabitur sceptro regio? 760

PR. Ipse a suis iudicii-inanibus consiliis.

Io.

Εσαυ δὲ θνητοῖς εἶσαεὶ λόγος μέγας
 Τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
 Κεκλήσε'. λιπύτα δ' Εὐρώπης πῆδον,
 Ἡπειρον ἤξεις Ἀσίαδ'. ἄρ' ὑμῖν δοκεῖ
 Ο ἦρ' θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
 Βίαιος εἶναι, τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς
 Χρῆζων μιγῆναι, τάσδ' ἐπέρριψε πλάνας.
 Πικρὺ δ' ἐκυρσας, ὦ κόρη, τῇ σὼν γάμων
 Μνηστῆρος. ὅς γ' οὖν ἀκήκοας λόγους
 Εἶναι δόκη' οἱ μηδέπω 'ν περσοιμίσις. 740

ΙΩ. Ἰὼ μοι μοι. ἔ' ἔ' ἔ'.

ΠΡ. Σὺ δ' αὖ κέκραγας κἄναμυχθίζη· τί πῦ
 Δράσεις ὅταν τὰ λοιπὰ συνθάνη κακὰ;

ΧΟ. Ἡ γὰρ τι λοιπὸν τῇδε σημάτων ἐρεῖς;

ΠΡ. Δυσχεύμερόν γε πείλαγος ἀτηρᾶς δύνης.

ΙΩ. Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' ἐκ ἐν τάχ'
 Εἴρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ σύφλυ πέτρας,
 Ὅπως πῆδω κηψάσα, τῇ πάντων πόνων
 Ἀπηλλάγην; κρείσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν,
 " Ἡ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάχην κακῶς. 750

ΠΡ. Ἡ δυσπετιῶς ἂν τὺς ἐμὲς ἄθλος φέροις,
 Ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν ἔπειρωμύον·
 Αὐτὴ γὰρ ἦν ἂν σημάτων ἀπαλλαγὴ·
 Νῦν δ' ἔδεν ἐστὶ τέρμα μοι περσέμενον
 Μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσῃ τυραννίδος.

ΙΩ. Ἡ γὰρ ποτ' ἐστὶν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
 Ἡδοιμ' ἂν, οἶμαί, τήνδ' ἰδύσα (υμφορᾶν·
 Πῶς δ' ἐκ ἂν, ἥ τις ἐκ Διὸς πάχω κακῶς;

ΠΡ. Ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδε οἱ μαθεῖν πάρα.

ΙΩ. Πρὸς τῷ τύραννι κηπίρα (υληθήσε'); 760

ΠΡ. Αὐτὸς περὶ αὐτὸ κενοφρόνων βυλάματων.

- ΙΩ. Ποίω τρόπῳ σήμενον, εἰ μή τις βλάβῃ.
 ΠΡ. Γαμῆι γάμον τοῖντον, ὃ ποτ' ἀχαλᾷ.
 ΙΩ. Θεόρπον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητὸν, φράσον.
 ΠΡ. Τί δ' ὄντιν; ἔρῳ ῥητὸν αὐδαῶσαι τάδε.
 ΙΩ. Ἡ πρὸς δάμαρτος ἐξανίστα) θρόνων;
 ΠΡ. Ἡ τέξαι) γε παῖδα φέρτερον πατρός.
 ΙΩ. Οὐδ' ἐσιν αὐτῷ τῆς δ' ἀποστροφῇ τύχης;
 ΠΡ. Οὐ δῆτα, πρὶν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ.
 ΙΩ. Τίς ἔν ὁ λύσων σ' ἐσιν ἄκοιτος Διός; 770
 ΠΡ. Τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεῶν.
 ΙΩ. Πῶς εἶπας; ἢ μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
 ΠΡ. Τρίτος γέ γ' ἦναι πρὸς δέκ' ἀλλαγαῖν γοναῖς.
 ΙΩ. Ἡ δ' ἐκ ἑτ' ἀξύνετος ἢ χρησμοδία.
 ΠΡ. Καὶ μηδὲ (αὐτῆς ἐκμαθεῖν ζήτη) νόμους.
 ΙΩ. Μή μοι περτείνων κέρδος, εἴτ' ἀποσέρφ.
 ΠΡ. Δυεῖν λόγοιν (ε) θατέρῳ δωρήσομαι.
 ΙΩ. Ποίοικ' ἐρόειξον, ἄρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
 ΠΡ. Δίδωμ'· ἐλθ' ῥ' ἢ νόμων τὰ λοιπά σοι.
 Φράτω (αφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ. 780
 ΧΟ. Τύτων σὺ τὴν μὲν τῇδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
 Θέωδαι) θέλησον, μηδ' ἀτιμάσης λόγους.
 Καὶ τῇδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
 Ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τῷτο ῥ' ποθῶ.
 ΠΡ. Ἐπεὶ περθυμείδ', ἐκ ἐναντιώσομαι
 Τὸ μὴ ἔγωγεῖν πᾶν ὅσον περὶ χρεῖς.
 Σοὶ πρῶτον ἰοῖ) πολυδόνον πλάνην φράσω,
 Ἦν ἐγγράφει σὺ μνήμοσιν δέλοισι φρενῶν.
 Οταν περάσης ῥεῖθρον ἡπείρων ὄρον,
 Πρὸς ἀήλοας φλογωπὰς ἡλιοσιβείας 790
 Πόντῳ περῶσα φλοῖστον, εἰς ἃν ἐξίκη
 Πρὸς γοργόνεια πεδία Κιθίνης, ἵνα

- IO. Quomodo indica, nisi quid inest incommodi.
 PR. Tale junget conjugium, cujus olim poenitebit.
 IO. Divinumne, an humanum? dicas, si fas dicere.
 PR. Quid quale illud sit? (quaeris) non licet efferre.
 IO. Nunquid per uxorem regno deturbabitur?
 PR. Quae scilicet pariet filium patre praestantiozem.
 IO. An illi nulla est hujus calamitatis averfio?
 PR. Non fane, priufquam ego ex vinculis folutus fuero.
 IO. Quis ergo eft te foluturus invito Jove? 770
 PR. Oportet efle quendam ex pofteris tuis.
 IO. Quid ais? meufne filius te liberabit a malis?
 PR. Tertius genere a decem aliis generationibus.
 IO. Haec vaticinatio non adhuc eft facilis intellectu.
 PR. Quin neque tuas anquiras aerumnas.
 IO. Ne me porrecto beneficio continuo prives.
 PR. Duarum narrationum alterutra te donabo.
 IO. Quarum? indica et da mihi delectum.
 PR. Contribuo: elige aut reliquos labores tibi
 Aperte indicabo, aut eum qui me foluturus eft. 780
 CH. Harum quidem iftam illi, hanc autem mihi gratiam
 Concedas, neque poft habeas petitionem.
 Ifti quidem narres reliquam errationem,
 Mihi vero liberatorem: hoc enim cupio.
 PR. Quandoquidem cupitis, non refragabor
 Quin exponam omne quicquid eft quod vultis in fuper.
 Tibi Io primum edifferam multiplicem errorem,
 Quem tu infcribas memori mentis tabula.
 Quando transferis fluvium continentium terminum,
 Ad ortum lucidum folis-orbitae 790
 Maris trajiciens fremitum, donec pervenias
 Ad campos Gorgonios. Cifthinae, ubi

Phor-

Phorcides puellae longaevae habitant
 Tres cygniformes, oculum communem possidentes
 Et dentem unum, quas neque unquam sol aspicit
 Radiis, neque nocturna luna.
 Prope autem harum sorores tres aligerae
 Anguicomae viris-invisae Gorgones,
 Quas homo nullus conspicatus retinebit spiritum.
 Talem tibi hujus indico praecautioem. 800
 Aliud vero audias ingratum spectaculum.
 Voraces enim mutos Jovis canes
 Gryphes caveto, et monoculum exercitum
 Arimaſporum equeſtrem, qui aurifluum
 Habitant juxta laticem Plutonis alvei :
 Hos tu ne adpetas. Sed in longinquam terram
 Ad populum nigrum pervenies, qui ad ſolis
 Degunt fontes, ubi fluvius Aethiops.
 Hujus incedas juxta ripas, donec attingas
 Catabaſmum, ubi de montibus byblinis 810
 Nilus effundit fluxum venerandum potu-jucundum.
 Hic te ducet in terram triquetram
 Nilotida, ubi longam coloniam
 Condere tibi Io et filiis (tuis) eſt fato conceſſum.
 Horum ſi quid eſt tibi imperfectum et inventu-difficile,
 Repetas et planius edifcas :
 Quippe, mihi plus aedeſt otii quam velim.
 CH. Si quid huic reliquum aut omiſſum
 Narrare poteſ de vagatione valde pernicioſa,
 Narra ; ſin autem omnia expoſuiſti, nobis viciffim officium
 Praeſta quod petimus, ſiquidem meminifti. 821
 PR. Haec terminum percepit totius vagationis ſuae :
 Sed ut ſciat ſe non fruſtra audire me,

Quae

Αἱ Φορκίδες νάυσαι δηναγαὶ κόρα
 Τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ἔμμ' ἐκλήμματα,
 Μονόδοιες, ἅς ἔθ' ἥλιος παρσδέρκει
 Ἀκτίσιν, ἔθ' ἡ νύκτερας μήνη ποτέ.
 Πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατὰπτεροι,
 Δρακονόμαλλοι Γοργόνες βροτοσυγεῖς,
 Ἀς θνητὸς ὕδεις εἰσιδὼν ἔξει πνοάς·
 Τοῖσ' το μὲν σοὶ τῦτο φρέριον λέγω. 800
 Ἀλλην δ' ἄκυσσον δυχερῇ θεωρίαν.
 Οἰζυόμυς γὰρ Ζητὸς ἀκραγεῖς κύνας
 Γρύπας φύλαξαι, τόλῃ μινῶπα τραδόν
 Ἀριμασπὸν ἵπποβάμον', οἱ χρυσόρρυτον
 Οἰκῶσιν ἀμφὶ νᾶμα Πλάτωνος πόρῃ·
 Τύτοις σὺ μὴ πέλαιζε. τηλευρὸν δὲ γῆν
 Ἡζεῖς κελαητὸν φύλον, οἱ παρὲς ἥλιον
 Νάυσαι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
 Τέτυ παρ' ὄχθας ἔρψ', ἕως ἂν ἐξίκη
 Καταβασμὸν, ἔνθα βυβλίνων ὀρῶν ἀπο 810
 Ἰησι λελόν Νεῖλος εὐπάλον ῥέος.
 Οὗτός σ' ὁδῶσι τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
 Νειλῶτιν, ἧ δὴ τὴν μακρὰν ἀποκίαν
 Ἰοὶ πέπρω' (σί τε καὶ τέκνοις κλίσαι.
 Τῶν δ' εἴ τι σοὶ ψελλόν τε καὶ δυσδρέλον,
 Επαναδίπλαζε, καὶ λαφῶς ἐκμάνθανε·
 Σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω παρέσι μοι.

ΧΟ. Εἰ μὲν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμῶνον
 Ἐχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
 Λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἰρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν 820
 Δὸς ἢν τιν' αἰτόμευδα, μέμνησαι δέ σιν.

ΠΡ. Τὸ πᾶν πορείας ἤδε τέρμ' ἀκήκοεν.
 Ὅπως δ' ἂν εἰδῇ μὴ μάτην κλύεσθαι με,

Ἄ' πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκε, φράσω,
 Τεκμήριον τὲτ' αὐτὸ δὺς μύθων ἐμῶν.
 Οχλον μὲν ἔν τὸν πλείστον ἐκλείψω λόγων,
 Πρὸς αὐτὸ δ' εἰμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
 Ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ δάπεδα,
 Τὴν ἀπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἴνα
 Μανίῃα θῶκός τ' ἐστὶ θεσπρωτῆ Διός, 830
 Τέρας τ' ἄπισον, αἱ θεοσήμεροι δρῦες.
 Ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κ' ὕδεν ἀνικτήριός
 Προσηγορᾷθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
 Μέλλουσ' ἔσεαδ', εἰ τῶνδε θεοσαγῆνέ σε τι.
 Ἐννεῦθεν οἰσρήσασα τὴν παρακλίαν
 Κέλδθον, ἥξας πρὸς μέγαν κόλπον Ρέας,
 Ἀφ' ἧ παλιμπλάκλοισι χειμάζει δρόμοις.
 Χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
 Σαφῶς ἐπίσας, Ἰόνος κληθῆσέ),
 Τῆς σῆς πορείας μνημα τοῖς πᾶσι βροτοῖς, 840
 Θεμεῖά σοι τὰδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
 Ὡς δέρκε) πλέον τὶ τῷ πεφασμένῳ.
 Τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῇδὲ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
 Ἐς ταυτὸν ἐλθὼν ἥδ' πάλαι λόγων ἔχως.
 Ἔσιν πόλις Κανώβος ἐχάτη χθονός,
 Νεῖλος πρὸς αὐτῷ τόμασι καὶ περὶ χώμασι.
 Ἐνθαυθα δὴ (εἰ Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα,
 Ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ δίγῳ μόνον.
 Ἐπώνυμον δὲ καὶ Διὸς ἡμιμάτων
 Τέξεις κελαγνὸν Ἐπαφόν· ὃς καρπώσε) 850
 Ὅσῃν πλατύρρης Νεῖλος ἀρδαῖ χθόνα.
 Πέμπτη δ' ἀπ' αὐτῆς ἡύνα πενήκοιόπατος
 Πάλιν πρὸς Ἀργὸς ἔχ' ἐκὼς ἐλδέσει)
 Θηλύπορος, φάγασα (ὕλειν γάμον

830

840

850

Αἰε-

Quae prius exantlavit quam huc venit exponam,
 Hoc ei exhibens signum (*veritatis*) orationis meae.
 Sed omittam verborum turbam plurimam,
 Et pergam ad ipsum errorum terminum.
 Postquam pervenisti in regionem Molossam,
 Est ad eminentem Dodonam, ubi
 Et oraculum et sedes Jovis Thesproti, 830
 Miraculumque incredibile quercus adloquaces,
 A quibus tu clare et non aenigmatice
 Salutata es inclyta Jovis futura
 Conjux, (si modo quid hoc adblanditur tibi)
 Inde oestro concita littoralem
 Viam emensa es ad magnum Rheae sinum,
 Unde retrovagus cursibus vexaris.
 In posterum autem secessus (ille) maritimus
 (Pro certo hoc scias) vocabitur Ionius,
 Monumentum tui itineris omnibus hominibus. 840
 Haec tibi sunt signa, quod mens mea
 Cernat plus quam quod apparet.
 Reliqua deinceps in communi vobis et isti dicam,
 Reversus ad tractum priorum sermonum.
 Urbs est Canobus terrae extrema,
 Ad ipsum Nili ostium et aggerem sita :
 Ibi quidem Jupiter te efficiet mentis compotem,
 Placida tantum attrectans et palrans manu.
 Cognominem vero prolificationi Jovis
 Paries nigrum Epaphum, qui fruetur (*tanta*) 850
 Quantum latifluus Nilus irrigat terra.
 Ab illo generatio quinta liberorum quinquaginta
 Redibit Argos non lubens
 Foeminina, fugiens cognatas nuptias

Patru-

Patruelium : illi autem animis attonitis,
 Ut circi non procul relictî a columbis;
 Insectabuntur captantes non captandas
 Nuptias, ast invidebit eis deus corpora :
 Pelasga vero (terra) excipiet foemineo
 Ferro domita, noctis-observatrici audacia. 860
 Mulier enim quaeque suum virum vita privabit,
 Anceps gladium caede tingens :
 (Talis eveniat hostibus meis Venus.)
 Unam tamen puellarum amor demulcebit, ut non
 Maritum occidat, sed languescet
 A proposito ; et ex duobus alterum eliget,
 Cluere potius ignava, quam caede polluta.
 Haec in Argo regium pariet genus.
 Ad haec clare enarranda opus fuerit longa oratione.
 Ex hac quidem stirpe nascetur fortis (ille, et) 870
 Celebris-arcubus, qui me ex hisce laboribus
 Liberabit. hujusmodi oraculum mihi grandaeva
 Mater illa Themis Titania exposuit :
 Quomodo autem et quando, haec longa oratione
 Indiguerint ad narrandum, et tu iis cognitis nihil juvabere.

ANAPAEISTI.

Io. Heu, heu, heu, heu, heu,
 Me rursus spacelus et phrenetici
 Furores urunt, oestri quidem acies
 Ardentissima me stimulat ;
 Cor vero prae metu praecordia verberat. 880
 Oculi autem vultum rotantur
 Et extra orbitam feror, rabiei
 Impetu insano, linguae impotens :
 Voces vero turbidae temere allidunt

Ad

Ἀνεψίων· οἱ δ' ἐπ' ἰσημεῖοι φρένας,
 Κίρκοι πελειῶν ἢ μακρὰν λειμυμῆαι,
 Ἡἴκσι θηράσονται ἢ θηρασίμους
 Γάμους, φθόγον δὲ (ωμάτων ἔξει θεός·
 Πελασγία δὲ δέξεται) θηλυκλόνω
 Ἀρὶ δαμνύτων, νυκτιφρονήτω θράσος· 860
 Γυνὴ γ' ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος σερεῖ,
 Δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·
 (Τοιαῶδ' ἐπ' ἐχθρὸς τὴς ἐμῆς ἔλθοι κύπρις)
 Μίαν δὲ παίδων ἡμερος θέλξει, τὸ μὴ
 Κτεῖναι (ὑνδνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνησέ)
 Γνωμῶν· δυεῖν δὲ θάτερον βυλῆσέ),
 Κλύειν ἀναλκίς μᾶλλον, ἢ μισαφόνος·
 Αὕτη κατ' Ἀρβος βασιλικὸν τέξει γῆρος.
 Μακρῷ λόγῳ δὲ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς·
 Σποράς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσε' ἑρασύς 870
 Τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
 Λύσσει. τοιόνδε χρησμὸν ἢ παλαγγῆρης
 Μήτηρ ἐμοὶ διήλθε τίτανις Θέμις·
 Ὅπως δὲ χ' ὤπη, ταῦτα δὲ μακρῷ λόγῳ
 Εἰπεῖν, σὺ τ' ἔδεν, ἐκμαθῆσα, κερδανῆς.

Ἀνάπαιστοι.

ΙΩ. Ελελελελεῦ,
 Ὑπὸ μ' αὖ σφάκελος ἢ φρενοπληγῆς
 Μανία δάλπυσ', οἷσιν δ' ἄρδεις
 Χρίει μ' ἄπυρος·
 Κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει. 880
 Τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἐλίγδην,
 Εἴω δὲ δρόμῳ φέρομαι, λύσσης
 Πνέμασι μάργω, γλώσσης ἀκρατής·
 Θολεροὶ δὲ λόγοι πάυσ' εἰκῇ

R

Στυλῆς

Στυγῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

Επωδικά. Στροφή.

ΧΟ. 1 Η ῥοφός, ἦ ῥοφός ἦν,

2 Ος πρῶτος ἐν γνώμα

3 Τὸδ' ἐβάστασε καὶ γλώσσα διεμυθολόγησεν,

4 " Ὡς τὸ κηδεῦσθαι καθ' ἑαυτὸν, ἀριστέα μακρῶ.

5 " Καὶ μήτε τῆς πλῆτ' διαθρυπλομένων,

890

6 " Μήτε τῆς ἡμῶν μεγαλυνομένων

7 " Οὔλα χερνήταν ἐρασεῦσθαι γάμων.

Αντιστροφή.

1 Μήποτε μήποτε μ' ὦ

2 Μοῖρα

3 Λεχέων Διὸς ἀνάτειραν ἴδοιαι πέλυσαν·

4 Μηδὲ πλοαδεῖν γαμέτα τινὶ τῆς ἐξ ἑρανῶ.

5 Ταρβῶ γὰρ ἀσεργάνορα παρθεῖαν

6 Εἰσορῶσ' ἱερὸν γάμῳ δαπλομένων

7 Δυσπλάγχχοις Ἡρας ἀλατείασσι πόνων.

Επωδός.

1 Εμοὶ δ' ὅτι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος.

900

2 Αφοβος, ὃ δέδια· μηδὲ κρείσσονων

3 Θεῶν ἔρως ἀφυκτον ὄμμα πρὸς δέροισιτό με.

4 Απόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα

5 Πόριμος· εἴδ' ἔχω τίς ἂν ἡμοίμαν.

6 Τὰν Διὸς γὰρ ἔχ' ὁρῶ μῆτιν ὅπα φύγοιμ' ἄν.

Ιαμβοί.

ΠΡ. Η μὴν ἔτι Ζῆς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν,

ἔσαι ταπεινός, οἷον ἐξαβλύει)

Γάμον γαμῆν· ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος

Θρόνων τ' αἶσον ἐκβαλεῖ. παῖρὸς δ' ἀρὰ

Κρόνῳ τὸτ' ἦδη πανελῶς κρανθήσει·

910

Ἦν ἐκπίπτων ἡρᾶτο δηναγῶν θρόνων.

Τοιῶνδε

Ad fluctus noxae exosae.

EPODICA. *Strophe.*

- CH. 1 Revera sapiens, sapiens revera fuit,
 2 Qui primus in animo
 3 Hoc gessit et lingua edisseruit (stet,
 4 " Quod affinitatem contrahere sibi comparem longe prae-
 5 " Et neque divitiis diffuens, 890
 6 " Neque genere elatum
 7 " Cerdoni sit affectandum conjugium.

ANTISTROPHE.

- 1 Nunquam nunquam me o
 2 Fata
 3 Conspiciatis factam Jovis lecti concubinam :
 4 Neque marito copuler cuipiam e coelicolis.
 5 Nam exhorreo non-contentam-viris virginitatem
 6 Iûs, (eam) videns ob conjugium laceratam
 7 Immitibus Junonis erroribus laborum.

EPODUS.

- 1 Mihi vero quia aequale conjugium 900
 2 Securus, non vereor : neque potentiorum
 3 Deorum amor oculus inevitabilis aspiciat me.
 4 Hoc enim bellum nebellum, intricatio
 5 Inextricabilis, nec scio qualis forem.
 6 Nam haud novi quomodo Jovis effugerim consilium.

IAMBI.

- PR. Profecto Jupiter, licet adhuc mente pervicaci,
 Fiet humilis, quales instituit
 Nuptias nubere : quae ipsum ex regno
 Et foliis evanidum ejicient ; et imprecatio patris
 Saturni tum jam omnino perficietur, 910
 Quam imprecabatur antiquis foliis excidens.

Horum

Horum laborum averfionem nullus deorum.
 Praeter me poterit ei plane indicare.
 Ego haec novi, et quomodo (perficientur :) proinde jam
 Confidenter fedeat aeriis ictibus
 Fretus, et vibrans manibus ignivomum jaculum.
 Nam id ei nihil opitulabitur, quo minus
 Inhonefte ruina cadat intolerabili :
 Talem adverfarium nunc praeparat
 Ipfe fibi, monftrum inexpugnabile ; 920
 Qui praeflantiozem fulmine inveniet flammam,
 Ictumque vallidum fuperantem tonitru,
 Et morbum marinum terrae concufforem
 Tridentem, illam Neptuni haftam diffipabit.
 Illifus autem huic malo, difcet

“ Quantum imperare et parere diftant.

CH. Tu itaque quae cupis, illa Jovi ominaris.

PR. Quae fient, praeterea autem quae vellem loquor.

CH. Expectandum igitur Jovi aliquem dominaturum ?

PR. Etiam et his labores importabiliores fuflinebit. 930

CH. Quomodo non metuis, talia projiciens verba ?

PR. Quid (ego) metuam, cui non eft fatale mori,

CH. At tibi aerumnam ifta graviorem inferre poteft.

PR. Quid ita faciat, omnia mihi expectanda.

CH. Qui colunt vindictae deum, fapiunt.

PR. Cole, invoca, palpa iftum aeternum gubernatorem.

Mihi autem Jupiter minus nihilo eft curae.

Agat, imperet hoc brevi tempore

Ut vult ; non enim diu imperabit diis.

Sed enim confpicio illum Jovis curforem, 940

Illum novitii regis miniftrum :

Omnino nunciatum quid novi venit.

ME.

Τοιῶνδε μόχθων ἐκλροπὴν ὑδεῖς θεῶν
 Δύνατ' ἂν αὐτῷ, πλὴν ἐμῷ, δεῖξαι (αἴφως.
 Εγὼ τὰδ' οἶδα, χ' ὧ τρόπῳ, πρὸς ταῦτα νῦν
 Θαρσῶν καθήδω τοῖς πεδασίοις κλύποις
 Πισδς, τινάσσοντ' ἐν χεροῖν πυρπνόον βέλος.
 Οὐδὲν γ' αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσι τὸ μὴ εἶ
 Πεσεῖν ἀτίμως πλώματ' ἐκ ἀναχέϊα.
 Τοῖον παλαστήν νῦν παρασκαδάζει)
 Επ' αὐτὸς αὐτῷ, δυσμαχώτατον τέρας* 920
 Ος δὴ κεραυνῷ κρείσσον' ἄρῃσι φλόγα,
 Βροντῆς δ' ὑπερβάλλοντα καρτερὸν κλύπον.
 Θαλασσίαν τὲ γῆς τινάκλειραν νόσον
 Τρίαναν, ἀχμὴν τὴν Ποσειδῶνος (κεδᾷ.
 Πτάσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ, μαθήσῃ)
 " Οσον τότ' ἄρχεν, ἢ τὸ δαλᾶν δίχα.

ΧΟ. Σὺ θὴν ἂν χρήσεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.

ΠΡ. Απερ τελεῖται, πρὸς δ' ἂν βέλομαι λέγω.

ΧΟ. Καὶ προσδοκᾷν χρὴ δεσπόσιν Ζηνὸς τινά;

ΠΡ. Καὶ τῶνδ' ἔξει δυσλοφωτέρους πόνους. 930

ΧΟ. Πῶς ἔχι ταρβείς, τοιαῦδ' ἐκρίπλων ἔπη;

ΠΡ. Τίδ' ἂν φοβοίμην, ᾧ θανεῖν ἐ μὀρσιμον.

ΧΟ. Αλλ' ἄθλον ἂν σοι τῷδ' ἔ' ἀλγίω πόροι.

ΠΡ. Ωδ' ἔν ποιεῖτω, πάντα προσδοκῆιά μοι.

ΧΟ. Οἱ προσκυνητὲς τὴν Ἀδράσειαν, (σοφοί.

ΠΡ. Σέβω, προσδ' ἔχω, θῶπτε τὸν κρατῆντ' αἶε.

Εμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.

Δράτω, κρατεῖτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον

Ὅπως θέλει· δαρὸν γ' ἐκ ἄρξει θεοῖς.

Αλλ' εἰσορῶ γ' ὅνδε τὸν Διὸς τρόχιν, 940

Τὸν τῷ τυράννῳ τῷ νέῳ διάκονον·

Πάντως τί καγὼν ἀγέλων ἐλήλυθε.

ΕΡ. Σὲ τὸν Ῥοφισὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικραν,
 Τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεὸς, τὸν ἐφημέροισι
 Πορόνῃα τιμὰς, τὸν αὐρὸς κλέπῃν λέγω.
 Πατὴρ ἄνωγέ σ' ὅς τις κομπεῖς γάμους
 Αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους.
 Καὶ ταῦτα μύθοι μὴδὲν ἀνικηρίως,
 Ἀλλ' αὖθ' ἕκασ' ἐκφράζει· μὴδὲ μοι διπλᾶς
 Οὐδὲ Προμηθεὺ πρὸς βάλῃς· ὁρᾷς δ' ὅτι 950
 Ζῆς τοῖς τοιούτοις ἔχει μαλθακίξῃ).

ΠΡ. Σεμνοσομὸς γε καὶ φρονήματος πλέως
 Ο μῦθος ἐστίν, ὥς θεῶν ὑπηρετῶ.
 Νέον νέοι κρατεῖτε, καὶ δοκεῖτε δι
 Νάειν ἀπεινῇ πέραμ'· ἔκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
 Διοτὲς τυράννης ἐκπεσόντας ἠδόμεν;
 Τρίτον δὲ τὸν νῦν τυραννεῖντ' ἐπόφομα
 Αἴχισα καὶ τάχιστα· μή τι σοὶ δοκῶ
 Ταρβεῖν ὑποπλήσσειν τὲ τὲς νέες θεές;
 Πολλῷ γε καὶ τῷ πάντος ἐλλείπω. σὺ δὲ 960
 Κέλῃθον ἢ περ ἦλθες, ἐλκόντ' ὡάλιν.
 Πᾶσιν γὰρ ἔδεν ὧν ἂν ἰσορῆς ἐμέ.

ΕΡ. Τοιοῖσδε μύθοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
 Ες τάσδε λαὸν σημονὰς καθάρμιας.

ΠΡ. Τῆς σῆς λαλρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
 Σαφῶς ἐπίσας, ἔκ ἂν ἀλλάξαμ' ἐγώ.
 Κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῇδε λαλρεῖν πέτρα,
 Ἡ παρὶ φύνα Ζηνὶ σισὸν ἄγχιλον.
 Οὕτως ὑβρίζειν τὲς ὑβρίζοντας χρεών.

ΕΡ. Χλιδᾶν ἴοικας τοῖς παρῶσι πῆμασι. 970

ΠΡ. Χλιδῶ; χλιδῶντας ὥδε τὲς ἐμὲς ἐγώ
 Εχθρὸς ἴδοιμι· καὶ σε δ' ἐν τούτοις λέγω.

ΕΡ. Ηκᾶμὲ γὰρ τι συμφορᾶς ἐπαμτιᾶ;

ΠΡ.

ME. Te illum veteratorem illum peracerbe acerbum,
 Qui deliquisti adversus deos, qui hominibus
 Praebuisti dona, illum ignis furem dico;
 Pater te jussit quas jactas nuptias
 Edisserere, et a quibus ille excidat imperio;
 Et haec quidem nullatenus obscure
 Sed singula eloquere plane; neque mihi duplices
 Prometheu proponas vias; cernis enim quod 950
 Jupiter talibus non emollitur.

PR. Graviloqua et confidentiae plena
 Est haec oratio, sicut deorum famuli.
 Nuperum imperium novitii obtinetis, quinetiam putatis
 Vos incolere arces nulli dolori pervias: non ex his ego
 Reges duos excidisse vidi?
 Et hunc jam regnantem tertium aspiciam
 Turpissime et citissime. nunquid tibi videor
 Metuere et formidare novos deos?
 Immo multum et omnino absum (a metu.) proinde tu 960
 Qua venisti via, eam repetas festinanter.
 Nam nihil eorum quae ex me scisciteris cognosces.

ME. At tali etiam prius pervicacia
 Temet coniecisti in has infelicitates.

PR. Tuo obsequio meam hanc miseriam,
 (Pro certo habe) non ego permutarim.
 Satiус enim duco huic mancipari petrae,
 Quam Jovi patri (tuo) esse fidum nuntium:
 Ita cum procacibus procaciter agendum.

ME. Videris deliciari praesentibus malis. 970

PR. Delicior? sic delicias meos
 Videam hostes: et te inter eos dico.

ME. Nunquid et me ob has calamitates incusas?

PR.

PR. Uno verbo omnes odi deos,

Quicumque beneficiis affecti, me injurie affligunt.

ME. Percipio te insanire morbum non exiguum.

PR. Laborem sane morbo, si morbus odisse hostes.

ME. Non tolerandus esses, si feliciter ageres.

PR. Hei mihi. ME. Hoc verbum Jupiter ignorat.

PR. At tempus senescens omnia edocet. 980

ME. Atqui tu nondum didicisti sanus esse.

PR. Te enim ministrum non alloquutus fuisset.

ME. Nihil videris dicere eorum quae vult pater.

PR. Siquidem deberem ei persolverem gratias.

ME. Nimirum conviciaris me perinde ac si essem puer.

PR. Annon tu es puer, atque eo etiam insipientior,

Si speras te aliquid ex me cogniturum?

Non est vexatio neque machinatio, qua

Jupiter me inducet haec enunciare,

Priusquam laxata fuerint vincula pessundantia. 990

Praeter haec, projiciatur comburens flamma,

Alisque alba nive et terrae

Motibus misceat, et concutiat omnia :

Nihil enim horum me flectet, ut dicam

Per quem oporteat eum excidere regno.

ME. Perspice quaeso num haec tibi profutura videantur.

PR. Haec sunt dudum perspecta et deliberata.

ME. Sustineas o vanissime, sustineas aliquando

Praesentes aerumnas recte aestimare.

PR. Tu mihi velut fluctus, molestus es frustra, persuadendo. 1000

Nunquam tibi hoc subeat me Jovis

Mandati metu, effoeminatum fore,

Et isti valde-inviso supplicaturum

Muliebribus manuum supinationibus,

Ut

ΠΡ. Ἀπλῶ λόγῳ τὸς πάντας ἐχθαίρω θεὺς,
Ὅσοι παθόντες εὖ, κακῶσί μ' ἐκδίκως.

ΕΡ. Κλύω σ' ἐγὼ μεμνιότ' ἢ μικρὰν νόσον.

ΠΡ. Νοσοῦμ' ἂν, εἰ νόσημα τὸς ἐχθρὸς συγείν.

ΕΡ. Εἷς φορητὸς ἔκ ἂν, εἰ πράσσοις καλῶς.

ΠΡ. Ὡμοι. ΕΡ. Τόδε Ζῆς τύπος ἔκ ἐπίστα).

ΠΡ. Ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. 980

ΕΡ. Καὶ μὴν σύ γ' ἔπω (σφρωνεῖν ἐπίσταται.

ΠΡ. Σὲ γὰρ περσηύδων ἔκ ἂν ὄνθ' ὑπηρετήν.

ΕΡ. Ερεῖν ἔοικας ἔδεν ὧν χρῆζει πατήρ.

ΠΡ. Καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῷ χάρι.

ΕΡ. Εκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.

ΠΡ. Οὐ γὰρ σὺ παῖς τε, καὶ ἔτι τῷδ' ἀνέστερος,

Εἰ περσοδικᾶς ἐμῷ τι πᾶσιν ἰάρα;

Οὐκ ἔστιν ἀγκισμ' ἔδὲ μηχανήμ', ὅτῳ

Προβρέψεται με Ζῆς γεγωνῆσαι τάδε,

Πρὶν ἂν χαλαρῇ δεσμὰ λυμανήρια. 990

Πρὸς ταῦτα, ριπίεῶ μὲν αἰθαλῦσα φλόξ,

Λακοπλήρω δὲ νιφάδι καὶ βρολήμασι

Χθονίοις κυκάτω πάντα, καὶ ταρασέτω.

Γνάμψι γὰρ ἔδεν τῶνδ' ἐμ', ὥς τε καὶ φράσαι

Πρὸς ἢ χρεῶν νιν ἐκπιεῖν τυραννίδος.

ΕΡ. Οἶα νῦν εἰ (οἱ ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνε).

ΠΡ. Ὡπ' ὅσῃ πάλας δὴ καὶ βεβέλδεται τάδε.

ΕΡ. Τόλμησον ὦ μάταί, τόλμησόν ποτε

Πρὸς τὰς παρῶσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.

ΠΡ. Οχλαῖς μάτην με, κύμ' ὅπως, παρηγορῶν. 1000

Εἰσελθέτω σὲ μήποθ', ὡς ἐγὼ Διὸς

Γνώμην φοβηθεῖς, θηλύνης γυνήσομαι,

Καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα συγέμβρον

Γυναυκομίμοις ὑπλιάσμασιν χερῶν,

Τ

Λῦσαι

Λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τῷ πάντος δέω.

ΕΡ. Λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἔρεϊν·

Τέγλη γὰρ ὕδεν ὕδὲ μαλθάσῃ λιταῖς

Εμαῖς· δακῶν δὲ σόμιον ὡς νεοζυγῆς

Πῶλος, βιάζῃ καὶ πρὸς ἡνίας μάχῃ.

Ατὰρ σφοδρύνῃ γὰρ ἀδενεῖ σοφίσματι.

1010

“ Αὐθαδία γὰρ τῷ φρονῶντι μὴ καλῶς,

“ Αὐτὴ καθ' αὐτὴν ὕδενος μείζον δέη.

Σκέψαι δ' εἰ μὴ τοῖς ἑμοῖς πεισθῆς λόγοις,

Οἷός (εἰ χειμῶν καὶ κακῶν τρικυμία

Επεὶ ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ οὐκρίδα

Φάραγλα βροντῇ καὶ κεραυνία φλογὶ

Πατὴρ παρὰ ζεῖ τήνδε, καὶ κρύψι δέμας

Τὸ σὸν, πείραγ' αὖ δ' ἀγκάλῃ σὲ βατάσῃ.

Μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελέτησας χρόνῳ,

1020

Αψορρόν ἤξεις εἰς φάος· Διὸς δέ τοι

Πτηνὸς κύων δαφονὸς αἰετὸς λάβρως

Διαρλαμήσῃ (ῶμαίος μέγα ῥάκος,

Ακλήος ἔρπων δαλαλῆς πανήμερος·

Κελαμνίβρωτον δ' ἤπαρ ἐκθοινήσῃ).

Τοιῦδε μόχθῳ τέρμα μὴ τι πρὸς δόκα,

Πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος ᾗ σὼν πόνων

Φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν

Ἀδην, κνεφαῖάτ' ἀμφὶ Ταρτάρῳ βάθῃ.

Πρὸς ταῦτα βέλδ'· ὥς ὅδ' ἐπιπλάσμενός

1030

Ο κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημνός·

Ψάδῃ γὰρ εἶναι γὰρ ἐκ ἐπίσῃ) σόμα

Τὸ δίδον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δέ

Πάπλαινε καὶ φρόνιζε, μὴδ' αὐθαδίαν

Εὐβελίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ.

ΧΟ. Ἡμῖν μὲν Ερμῆς ἐκ ἀκαγρὰ φαίνε)

Λέγειν·

Ut me solvat ab hisce vinculis : ab hoc omnino absum.

ME. Videor colloquendo multa et frustra dicere;

Nihil enim maceraris et emolliris monitionibus

Meis : sed fraenum mandens tanquam nuper jugatus

Pullus, reniteris et habenis repugnas.

Sed ferocis conatu invalido.

1010

" Nam pervicacia non-recte-sapienti,

" Ipsa per se minimo minus valet.

Confidera vero si non parueris monitis meis,

Qualis tempestas et malorum inundatio

In te irruet inevitabilis : primum enim asperam

Rupem hanc tonitru et fulminis flamma

Pater diffringet, et abscondet corpus tuum.

Petrosus autem sinus te excipiet.

Et longo temporis defunctus spatio,

Denovo prodibis in lucem ; sed Jovis

1020

Volucer canis Aquila caedis avida corporis

Rapaciter fragmentum magnum dilacerabit,

Conviva quotidianus non vocatus adventans :

Jecur vero dapes nigras epulabitur.

Neque hujus aerumnae finem aliquem expectes,

Priusquam deorum aliquis successor tuorum laborum

Appareat, et velit descendere ad haud illustrabilem

Orcum, et ad tenebrosa profunda Tartari.

De his delibera ; quia hic non est fictitius

Verborum ornatus, sed serio enuntiatus :

1030

Nam mentiri nescit os

Jovis, sed perficit omne verbum. Tu vero

Despice et cura ; neque pervicaciam unquam

Existimes meliorem bono consilio.

CH. Nobis quidem Mercurius videtur non intempestiva

Fari ;

Fari; jubet enim te pervicacia
 Deposita, investigare sapiens consilium.
 "Obtempera, Turpe est enim sapienti in peccato persistere."

ANAPAE STI.

PR. Scienti mihi haec mandata
 Ille exposuit, sed male tractari 1040
 Hostem ab hostibus, nihil est absurdi.
 Porro, in me projiciatur
 Ignis anceps capillitium, aether vero
 Concutiatur tonitru, et turbine
 Furentium ventorum, terram autem ex fundo
 Cum radicibus labefactet ventus,
 Fluctum vero maris horrendo impetu
 Astrorumque coelestium
 Cursus commisceat, atque in atrum
 Tartarum penitus projiciat corpus 1050
 Meum, necessitatis rigidis turbinibus:
 Omnino tamen me non extinguet.

ME. Tales nimirum phreneticorum
 Cogitationes et voces licet audire.
 Quid enim adest a delirio?
 Quod si foelix esset, quid de insania remitteret?
 Vos vero quae aerumnis
 Hujus compatimini, locis
 Ex his celeriter aliquo discedite;
 Ne animos vestros attonitos reddat 1060
 Mugitus tonitru horridus.

CH. Aliud quid loquaris et suadeas
 Mihi quod et persuadebis: nam
 Hunc sermonem adduxisti non ferendum;
 Quomodo jubes me inhonesta sequi?

Cum

Λέγειν· ἄνωγε ῥ' (εἰ τὴν αὐθαδίαν
 Μεθέντ', ἐράνῃ τὴν ῥοφὴν Ἀβυλίαν.
 " Πείθου· ῥοφῶ ῥ' αἶχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

Ανάπαυσοι.

ΠΡ. Εἰδότει τοι μοι τάσδ' ἀγέλιαις
 Οδ' ἐθώυξεν, πάχειν δὲ κακῶς 1040
 Εχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν, ὕδεν αἰεκές.
 Πρὸς ταῦτ', ἐπ' ἐμοὶ ῥιπνέω μὲν
 Πυρὸς ἀμφήκης βόσρυχος, αἰθὴρ
 Δ' ἐρεθιζέω βροντῇ, σφακέλω
 Τ' ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμῶν
 Αὐτὰς ρίζας πνεῦμα κραδαίνοι,
 Κῦμα δὲ πόντος τραχεῖ ροθίῳ
 Συσχάσειεν. ἤβ' τ' ἑραινῶν
 Ἀτρων διόδους, ἔς τε κελαηδὸν
 Τάρταρον ἄρδην ρίψει δέμας 1050
 Τυμὸν, ἀνάγκης τεύρεται δίνας·
 Πάντως ἐμὲ γ' ἔδαναλώσι.

ΕΡ. Τοιάδε μῦθοι ἤβ' φρενοπλήκτων
 Βυλδ' ματ' ἔπη τ' ἐστὶν ἀκῦσαι.
 Τί ῥ' ἐλλείπει μὴ παραπαίνει;
 Εἰ δ' ἄτυχῃ, τί χαλᾷ μανίῳ;
 Ἀλλ' ἔν' ὑμεῖς γ' αἰσημοσύνας
 Συσκάμνησαι ταῖς τυδε, τόπων
 Μετὰ πῶς χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε δοῶς·
 Μὴ φρένας ὑμῶν ἡλιθιώση 1060
 Βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.

ΧΟ. Ἄλλο τί φώνει καὶ παραμυθεῖ
 Μ' ὅ, τι καὶ πείσεις· ἔρ' δὴ πῶς
 Τῆτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος·
 Πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσχεῖν;

U

Μετὰ

Μετὰ τῷδ' ὅ, τι χρὴ, πάχειν ἐθέλω.

Τὴς περδότης γὰρ μισαῖν ἔμαθον.

Κ' ἔκ' ἐστὶ νόστος

Τῇσδ' ἥντιν' ἀπέπλυσα μάλλον.

ΕΡ. Ἀλλ' ἔν μ' ἐμνησθ' ἄτ' ἐγὼ περλέγω. 1070

Μηδὲ περὶς ἄτης θηραθεῖσαι,

Μέμψῃσθε τύχην, μηδὲ ποτ' εἴπη-

θ' ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον

Πῇ μ' εἰσέβαλε· μὴ δῆτ', αὐτὰ.

Δ' ὑμᾶς αὐτάς. εἰδῶ γὰρ

Κ' ἔκ' ἐξαίφνης, ὅδ' ἐλαθράως

Εἰς ἀπέραντον δίκλυσον ἄτης.

Εμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.

ΠΡ. Καὶ μὴν ἔρῳ κ' ἔκ' ἐτι μύθῳ

Χθὼν (εὐσάλδεται. 1080

Βρυχία δ' ἡχώ παραμυκᾶται

Βροντῆς, ἑλικίς δ' ἐκλάμπουσι

Στεροπῆς ζάπυροι, σρόμβοι δὲ κόνιν

Εἰλίσσονται. (κυρῶ δ' ἀνέμων

Πυρμαῖα πάντων, εἰς ἄλληλα

Στάσιν ἀντίπνυν ἀποδεικνύμενα.

Ξυνελαράκ' δ' ἀθήρ πόνῳ.

Τοιαῶ ἐπ' ἐμοὶ ριπὴ δίοθεν.

Τάχιστα φόβον σείχει φανερώς.

Ω μῆρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων. 1090

Αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,

Εσπράς μ' ὡς ἐκδικα πάχῳ.

Cum hoc volo perpeti, quicquid oporteat ;

Didici enim odisse desertores.

Nec datur vitium

Quod magis quam hoc despuam.

ME. Sed memineritis quae ego praemoneo ;

1070

Neque a malo deprehensae,

Incusetis fortunam, neque dicatis unquam

Jovem vos in improvisum

Infortunium coniecisse ; non inquam, sed vos

Vosmet : scientes enim

Neque ex improvviso, neque clam

In inextricabilem laqueum calamitatis

Incogitantia involvemini.

PR. Atqui facto et non amplius verbo

Terra concussa est :

1080

Et reboat fremens sonus

Tonitru, glomerationes vero emicant

Coruscationis igneae, turbines autem pulverem

Circumagitant ; et exsiliunt ventorum

Omnium flatus, in se mutuo

Ex adverso spirantem discordiam exercentes :

Aether vero mari est confusus.

Talis impetus in me coelitus

Terrorem incutiens aperte venit.

O mater mea veneranda, o omnium

1090

Communem lucem circumvolvens aether,

Cernis quam injusta patiar.

Cum hoc volo perire, quicquid oportet;
 Didici enim ovisse delectos.
 Nec enim vitium
 Quod magis quam hoc desipiam.
 M. Sed mentis quae ego praesentem
 Neque in istis deprehensam
 Invenis testem, neque dicam
 Jovem vos in improbitatem
 Infestum conspexisse; non indignum sed vos
 Volueris: scimus enim
 Neque in improbitate, neque clam
 In inextinguibili lapide calcitrantem
 Incognitis involvamus.
 P. Atqui istis et non simplicibus verbis
 Tunc conatus es:
 Et repositum sonat
 Tonitruum, glomerationes vero crassae
 Conspersionis ignis, turbis autem pulveris
 Circumagitur: et exultat ventorum
 Oram datus, in se mirro
 Ex adverso spectantem discipulum exornas;
 Aether vero manus est coelestis.
 Talis impetus in me coctus
 Tonitruum incutens apertis visceribus
 O mater mea veneranda, o omnia
 Commune faciem circumvolvens aethere
 Cernis quam in ista parat.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ
ΕΠΤΑ ΕΠΙΘΗΒΑΙΣ.

TO THE
LIBRARY OF THE
UNITED STATES



Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ο Λαΐος τῷ Λαβδάκῃ υἱὸς ὢν, ἐβασίλευεν ἐν Θήβαις, γυναῖκα κεκλημμένος Ιοκάστην, τὴν θυγατέρα τῷ Μενοικέως· ἣ συνελθεῖν καὶ τέκνα ποιῆσαι ἔκ ἐτόλμα, τὰς τῷ Πέλοπος δίδωας ἀράς. φασὶ γὰρ ὅτι τὸν τῷ Πέλοπος υἱὸν Χρυσίππον, ὃς ἦν αὐτῷ ἐξ ἄλλης γυναῖκος, καὶ ἔκ ἐκ τῆς θυγατρὸς τῷ Οἰνομάῃ Ἱπποδαμείας, ὁ Λαΐος ἤρπασεν, ἐραθεὶς αὐτῷ, καὶ αὐτῷ συνεγμῆλο, καὶ πρῶτος ἐν ἀνθρώποις τὴν ἀρρενοφθορίαν ὑπέδειξε, καθὼς περ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἐν θεοῖς, τὸν Γανυμήδην ἀρπάσας. ὅπερ ὁ Πέλοψ μαθὼν, πόν Λαΐον κατήρασατο ἐξ οἰκείας φονδύηναι γονῆς. ἐπεὶ γὰρ ὁ Λαΐος δι' ὃν εἶρη) τρόπον ἅπας ἦδη παρήκμαζεν, εἰς τὸ τῷ Απόλλωνος μαντεῖον παρεγμῆλο, ἐρωτήσων εἰ δέοι τεκνῶσθαι. ἐξήνεγκε δὲ αὐτῷ τὸ χρηστήριον,

Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαμόνων βίᾱ.

λαβὼν δὲ τὸν χρησμὸν καὶ ἀπελθὼν ἐφύλαττε μὴ συνδύνασθαι τῇ ἰδίᾳ γυναικί. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ οἴνῳ βαρυνθεὶς,

Laius Labdaci filius regnavit Thebis, Jocasta Menocei filia in uxorem ducta, quacum rem habere et liberis operam dare non est ausus, utpote qui Pelopis diras pertimesceret. Ferunt enim Laium Chrylippum Pelopis filium (non ex Hippodomia Oenomai filia, sed ex alia muliere genitum) rapuisse, et amore ejus captum concubuisse, primumque mortalium Veneream masculorum turpitudinem indicasse, quod inter Deos Jupiter, rapto Ganymede, fecerat. Cujus sceleris Pelops certior factus, Laio interitum ex proprio semine imprecatus est. Cum igitur Laius ob hanc quam diximus causam sine prole diu vitam transegisset, ad Apollinis oraculum profectus est, quaesitum an sibi expediret liberos procreare. Unde responsum hoc tulit,

Ne liberos creato Diis nolentibus.

Accepto autem Oraculo reversus cavebat ne quando cum uxore sua concumberet. Die vero quodam vino gravis factus, ex Uxoris concubitu

Συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτῷ, ἀφ' ἧς ἔχε τὸν Οἰδίποδα. φο-
βηθεὶς δὲ τὸν χρησμὸν εἰπόντα,

Εἰ γ' τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς,

καθὼς καὶ Πέλοψ κατηράσατο ἡνίκα ὁ Οἰδίπους ἐξῆρθη·
διαφορήσας τὴς πόδας αὐτῷ καὶ χρυσέας κρίνας διαπερονη-
σάμενος, ἐν Κιθααρῶνι τῦτον ἐξέθετο. Ἄρῳτες δὲ τινες αὐτὸν
ποικίλους καὶ ἀναλαβόντες, ἀνήνεγκαν τῷ τότε βασιλεῖ Κο-
ρίνθου Πολύβῳ· ὃς λαβὼν αὐτὸν, ἐπιμελείας ἤξιώσε, καὶ εἰς
ἀνδρῶν ἡλικίαν ἤγαγεν. Ἐπειτα δὲ Οἰδίπους παρὰ τινος ὑ-
βριώδους, καὶ ὀνειδιδούς ὡς νόθος ἐστὶ καὶ ὁ γνήσιος τῷ Πολύβῳ,
ἀπῆλθεν ἐρωτήσων εἰς τὴν Πυθίαν, ἥντι εἰς τὸ τῷ Ἀπόλ-
λωνος μαντεῖον, τίς τε εἴη καὶ τίνος υἱός. ἔπε δὲ αὐτῷ τὸ
μαντεῖον, ὅτι περὶ πατὸς αὐτοῦ φονεῦσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ
μητρὶ (καὶ συνάναδῆναι. ἀκούσας δὲ τῷ χρησμῷ, κατέλειπεν
ἀπελθεῖν εἰς Κόρινθον πρὸς τὸν Πολύβον, διὰ τὰ εἰρημνῆα,
ὡς δοκῶν τὸν Πολύβον λέγειν τὸ χρηστήριον πατέρα, καὶ
τὴν αὐτῷ γυναῖκα, μητέρα· καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐς Θήβας

cubitu Oedipum genuit. Metuensque oraculum, quod etiam ad-
diderat,

Namque ille vitam cui dabis eripiet tuam,

cui et imprecationes Pelopis consentiebant, quamprimum natus est
Oedipus, perforatis pedibus ejus, infixisque aureis annulis, Cithae-
rone ipsum exposuit. Quem cum Pastores quidem invenissent ex-
cepissentque, ad Polybum Corinthi regem detulerunt; qui a pasto-
ribus acceptum et curare dignatus est, et usque ad virilem aetatem
educavit. Tum vero Oedipus, cum a quodam contumeliose habe-
retur, qui ei exprobravit, quod nehus nec genuinus Polybi filius
esset, profectus est ad Pythiam, Apollinis scilicet ad oraculum,
quaesiturus et quis ipse esset, et cujus filius. Respondit autem ei
oraculum, quod in fati ipsi fuerit patrem suum interficere, et cum
matre concumbere. Responso hoc audito, Corinthum renuit ad Po-
lybu redire, ob ea quae dicta sunt, ut qui existimaret Oraculum
patrem dicere Polybum, matrem vero uxorem ejus; quare ea po-
tius tendebat via, quae Thebas duceret. Eandem autem viam
carpebat

ὁδόν. διεπορεύετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ὁ Λαῖος ὁ τότε
 πατήρ, ἀπερχόμενος καὶ ὕτος εἰς τὸ μαντεῖον, ἐρωτήσων
 περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐκτεθέντος παῖδος, ἦγαν τῷ Οἰδίποδός,
 τί γέγονε. ἐπεὶ δὲ συνήντησαν ἄμφω, οἱ τῷ Λαίῳ δορυφόροι
 πρὸς τὸν Οἰδίποδα εἶπον, παραχώρησον ὃ ξένε τῷ βασι-
 λεῖ τῆς ὁδοῦ. ὁ δ' ἔκ ἐπείσθη. πληγεῖς δὲ παρὰ τῷ Λαίῳ,
 ἐμάνη ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἀπέκλειεν αὐτὸν καὶ πάντας τὺς μετ'
 αὐτοῦ. ἕνα δὲ μόνον ἀφῆκεν, ὃς σραφεῖς οἴκοι ἀπήγχελε
 πάντας. ἐλθὼν δὲ εἰς Θήβας ὁ Οἰδίπυς ὕστερον, εὗρε κακὸν
 αὐτοῖς ἐπικείμενον μέγα, τὴν σφίγδα. ἥ τις ἀνίγματα ἔ-
 λεγε, καὶ τὸν μὴ ἰχθυόνα λῦσαι αὐτὰ, καλῆσθαι. προσέειπε
 δὲ τότε παρὰ τοῦ Θηβαίων τῷ ἄρῳ τὸ ἀνίγμα τῆς
 σφίγδος, βραβεῖον, ἢ τῷ Λαίῳ γυνὴ Ἰοκάστη, δοθησομένη αὐ-
 τῷ εἰς γάμον. εἰπάσης ἔν τῆς σφίγδος τὸ ἀνίγμα τὸ, τε-
 τράπους δίπους τὴν καὶ πάλιν τρίπους, ὃ ζημῶν τὸν ἄνθρω-
 πον, ἐφεῦρε τούτο ὁ Οἰδίπυς. ἡ δὲ σφίγξ μαγεῖσα ἀνείλεν
 αὐτήν. Συνελθὼν ἔν ὁ Οἰδίπυς τῇ ἰδίᾳ μητρὶ, παῖδας ἐ-
 ποίησε τέσσαρας, τὸν Πολυνείκην καὶ τὸν Ετεοκλῆν, τὴν
 Ἀντιγόνην, καὶ τὴν Ἰσμήνην. ὕστερον δὲ μαθὼν τὸ ἀνόμημα ὃ

carpebat etiam Laius, hujus pater, veniens et ipse ad Oraculum, interrogaturus quid factum sit de filio ab ipsomet exposito, scilicet Oedipo. Cum autem alter alteri occurreret, Laii satellites Oedipum alloquebantur, Tu quisquis es, de via regi cede. Ille autem haud obsecutus est, et cum a Laio percuteretur, furore percitus, et ipsum et reliquos qui una cum eo erant interfecit, unum tantum dimisit, qui domum reversus omnia nuntiavit. Post haec cum Oedipus Thebas profisceretur, ingens urbi malum imminens Sphingem invenit, quae aenigmata proponens, unumquemque qui ea explicare non valebat, devoravit. Praemium vero tunc temporis a Thebanis cuilibet aenigma Sphingis soluturo propositum fuit Jocasta uxor Laii, ipsi connubio jungenda. Quare cum Sphinx aenigma istud proferret. Quadrupes bipesque et rursus tripes, quod hominem significat, solutionem Oedipus excogitavit, et Sphinx furore correpta seipsam interemit. Inde Oedipus ex coitu cum matre sua quatuor liberos procreavit, Polynicem atque Eteoclem, Antigonen et Ismenen. Posthaec facinore quod perpetraverat cog-
 nito

ἔδρασκεν, ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, τοῖς δὲ εἰρημφοῖς ὑοῖς αὐτῷ
τὴν βασιλείαν κατέλειπεν. ἐπεὶ δὲ ὕτοι τῦτον ὄντα τυφ-
λὸν ἐν οἰκίσκῳ καθεῖρξαν, καθηράσατο αὐτὸς ὥς διὰ ξίφους
ἢ πολέμῳ τὴν βασιλείαν διαμερίσασθαι. ὃ ἕνεκα ἢ φοβύ-
μφοι, τὸ ὅμῳ μὲν εἶναι ἐν ταῖς Θήβαις ἢ βασιλεύειν κατέ-
λειπεν. Συμπεφωνήκασι δὲ ἵνα τῷ ἐνὸς ἐκέρχομῃ τῆς
πόλεως ἢ ἀποδημῶντος, ἐπὶ χρόνον ἕνα ὁ ἕτερος βασιλεύει·
ἢ πάλιν τῷ ἀποδημῶντος εἰσερχομῇ, ὑποχωροῖν ὁ ἕτε-
ρος· ὡς ἂν ἐκ τούτου φύγῃ τὴν ἀράν. ὁ γὰρ Πολυνείκης
πρῶτος ὢν, ἐκράτησεν ἐν χρόνῳ ἐνὶ τῆς βασιλείας, εἴτα
ἐξῆλθε, τῷ Ετεοκλῆϊ παραχωρήσας αὐτῆς. τῷ χρόνῳ δὲ
Συμπληρωθέντος, ἐπὶ τὸ βασιλεύειν ὁ Πολυνείκης ἢ αὐθις
εἰς τὰς Θήβας παρεγμῆτο, κατὰ τὸ Συμπεφωνημένον· μὴ
παραδεχθεὶς δὲ ὑπὸ Ετεοκλέους, εἰς τὸν τῷ Ἀδράστῳ βασιλέα
Ἀδράστῳ ἀπῆλθε, ἢ τῷ γαμβρῷ ἐπὶ θυγατρὶ γέγονεν, ἐπὶ
ὑποχέσει τοιαύτῃ, ἵνα Συνεργήσῃ αὐτῷ ὁ Ἀδράστος ἐπανελ-
θεῖν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν, ἢ βασιλείας δρᾶσθαι. λαβὼν
τοίνυν ἐκ τῷ Ἀργεὺς στρατιὰν πλείην, ἄπεισιν εἰς Θήβας
κατὰ τῷ εἰκεῖν ἀδελφῷ. ἔνθα ἢ αὐτὸς ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ
ὑπ' ἀλλήλων ἐφονεύθησαν.

nito seipsum oculis privavit, et regnum filiis suis quos ante nomi-
navimus reliquit. Cum autem illi patrem lumine orbatum in car-
cere arcte custodirent, imprecatus illis est ut ferro et caede regnum
dividerent. Inde metu perculsi simul Thebis habitare, et regnare
noluerunt, convenitque inter ipsos, ut unus urbe excederet et so-
lum mutaret, alter autem per annum-unum regno potiretur, rur-
sumque cum rediret ille qui excesserat, locum ei alter daret, ut vel
sic diras patris evitarent. Primum igitur Polynices per annum u-
num imperio potitus est, inde secessit suas Eteocli vices concedens.
Anno autem elapso Polynices Thebas ad regnum capefcendum,
uti convenerat, reversus, nec ab Eteocle admittus est: quare ad
Adrastum Argivorum regem abiit, ductaque filia gener ejus hac con-
ditione factus est, ut Adrastus communem operam daret quo in ur-
bem suam redire regnumque recuperare posset. Lecto igitur Argis
exercitu copioso Thebas cum adversus fratrem suum ducit, ubi et
ipse et frater caede mutua perierunt.

Scena

Ἡ μὲν ἔν (κηνή τῷ δράματι ἐν Θήβαις ὑπόκει· ὁ δὲ χορὸς ἐκ Θηβαίων ἐστὶ παρθένων· ἡ δὲ ὑπόθεσις, στρατιὰ Ἀργείων πολιορκῶσα Θηβάδας, τὸς δὲ νικησάντας· ὃ δ' ἄναξ Εἰτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης. ἐπιγέγραπ'·) δὲ ὑπόθεσις ἥ' ἐπ' αὐτὰ ἐπὶ Θήβαις, διὰ τὸ ἐπ' αὐτὰ στρατηγὸς φυλάσσειν τὰς πόλιν ἥ' Θηβῶν. εἰσὶ δὲ αὐταὶ αἱ Θῆβαι, ἐπ' αὐτοὶ αἱ δὲ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ὄντα, ἐκαστοὶ ἀπυλοί.

Scena Fabulae Thebis esse supponitur. Chorus ex Thebanis Virginibus constat. Argumentum, exercitus Argivorum obsidens Thebanos sed victores, et interitus Eteoclis et Polynicis. Titulus Tragoediae, SEPTEM AD THEBAS, quod septem Duces Thebarum portas custodirent; sunt enim haec Thebae septem portarum, Aegyptiacae autem centum.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΕΟΚΛΗΣ.	ETEOCLES.
ΑΓΓΕΛΟΣ καλῆσκοπος.	NUNCIUS explorator.
ΧΟΡΟΣ παρθένων.	CHORUS Virginum.
ΙΣΜΗΝΗ.	ISMENE.
ΑΝΤΙΓΟΝΗ.	ANTIGONE.
ΚΗΡΥΞ.	PRAECO.

Προλογίζει δὲ Εἰτεοκλῆς, παρασκαδίζων τὸν ἥ' Θηβαίων δῆμον εἰς φρενὰν τῆς πόλεως.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

I A M B I.

ET.

CAdmei cives, tempestiva oportet loqui (*eum*)
 Qui rerum curam gerit in puppi civitatis
 Clavum tenens, palpebras non componens somno.
 Si enim bene rem geramus, causa ad deos refertur :
 Sin aliter, quod absit, acciderit infortunium,
 Unus Eteocles multus per urbem
 Famigerabitur a civibus occentationibus tumultuosis,
 Et lamentis, quorum Jupiter Avernuncus,
 Ut nominatur, sit Cadmaeorum civitati :
 Vos autem nunc oportet, et eum qui nondum attigit 10
 Pubertatis florem, et eum qui tempore depubuit,
 Vigorem multum reparantem corporis
 Curam habentem unumquemque, sicut convenit,
 Urbi succurrere, et deorum indigenarum
 Altaribus, (ne unquam honoribus destituantur)
 Liberisque, terraeque matri charissimae altrici.
 Haec enim (vos) pueros reptantes benigno solo,
 Omnem fuscipiens educationis molestiam,
 Extulit in incolas, ut scutigeri
 Effetis fidi in hoc negotio. 20
 Et nunc quidem in hunc usque diem propensior est deus,
 Hoc enim tempore obsessis
 Feliciter in plerisque bellum a diis succedit :
 Jam vero sicut ait vates curator avium,
 Auribus et mente dijudicans absque igne

Fati-

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΙΣ.

Ιαμβοι.

ΕΤ.

Κ ἄμυν πολίται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
 Οἷσις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
 Οἶακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
 Εἰ μὲν γὰρ εὖ πρᾶξαίμεν, αἰτία θεῶν·
 Εἰ δ' αὖθ' (ὃ μὴ ᾔνοιτο) συμφορὰ τύχοι,
 Ετεοκλῆς ἂν εἰς πολλὸν κατὰ πόλιν
 Ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀσῶν φροιμίσις πολυρρόθοις,
 Οἰμῶσμάσιν δ', ὧν Ζεὺς ἀλεξήτιρος
 Επώνυμος ᾔνοιτο καδμείων πόλιν.
 Ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
 Ἡβης ἀκμαίαν, καὶ τὸν ἔξῃστον χρόνον,
 Βλάστημον ἀλδαίνοντα σώματος πολλόν,
 Ωραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὥς τι συμπρεπὲς,
 Πόλειτ' ἀρήγειν, καὶ θεῶν ἐλχάρων
 Βωμοῖσι τιμὰς μὴ ἔαλειφθῆναι ποτέ·
 Τέκνοις τὲ, γῆτε μηρί, φιλιότη τροφῇ·
 Ἡ γὰρ νέας ἔρποντας ἀμφοῖν πείδω,
 Ἀπαντα πανδοκῆσα παγιδίαν ὄτλον,
 Εθρέφατ' οἰκιστῆρας ἀσπίδηφόρους
 Πισυς, ὅπως ᾔνοιατε ποτὲ χρεὸς τόδε.
 Καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἡμᾶρ εὖ ῥέπει θεός·
 Χρόνον γὰρ ἦδε τόνδε πυργηγεμνῶσις,
 Καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
 Νῦν δ' ὥς ὁ μάντις φησὶν, οἰωνῶν βοτῆρ,
 Ἐν ὧσι νωμῶν καὶ φρεσὶν, πυρὸς δίχα,

Ζ

Χρησι-

Χρηστήριος ὄρνιθας ἀψάδῃ τέχνη.

Οὗτος τοιῶνδε διαπότης μανιδμάτων

Λέγῃ μεγίστην προσβολὴν ἀχαΐδα

Νυκτιγορεῖσθαι, καὶ πικρὰ δάσειν πόλιν.

Ἀλλ' ἔς ἐπάλλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων

30

Ορμαῶδε πάντες, σῶδε σὺν πανδραχίᾳ,

Πληρῦτε θωρακεία, καὶ πὶ σέλμασι

Πύργων σάθητε, καὶ πύλων ἐπ' ἐξέρδοις

Μίμνοντες, ἀθαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδατε

Ταρβέτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεός.

Σκοπὺς δὲ καὶ γὰρ καλοπλήθρας στρατῷ

Επεμψα, τὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῷ.

Καὶ τῶνδ' ἀκύνσας, ὅτι μὴ ληθῶ δόλω.

ΑΓ. Ετεόκλειες, φέρισε καδμείων ἀναξ,

Ἡκω (αφῇ) τὰ κῆθεν ἐκ στρατῷ φέρων,

40

Αὐτὸς κατόπτης δ' εἰμ' ἐγὼ τῶν πρᾶγμάτων.

Ἄνδρες γὰρ ἐπὶ δ' ἄνθρωποι λοχαγέται,

Ταυροσφαγῦντες ἐς μελάνδετον (αἶκος,

Καὶ διδγάνοντες χερσὶ ταυρεῖν φόνον,

Ἄρην, Εὐνὴν, καὶ φιλαίμαστον φόβον

Ὀρκωμότησαν, ἢ πόλιν κατασκαφὰς

Θέντες, λαπάξεν ἄστυ καδμείων βίαν,

Ἡ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ.

Μνημεῖά δ' αὐτῶν τοῖς τεκῶσιν ἐς δόμους

Πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔζεπον, δάκρυ

50

Λείβοντες· οἶκλος δ' ὅστις ἦν διὰ σῶμα.

Σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων

Ἐπὶ, λείονων ὡς ἄρην δεδορκότων.

Καὶ τῶνδε πάντας ἐκ ὅκῳ χρονίζε'),

Κληρυμῶν δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχῶν

Ἐκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.

Πρὸς

Fatidicas volucres arte infallibili :
Ille talium vaticinationum magister
Dicit maximum agmen Graecanicum
Noctu-contrahi insidiaturum urbi.
Quare ad portas, et turrium propugnacula 30
Festinate cuncti, accelerate, cum armis omnibus
Implete thoracea, et super tabulata
Turrium state, et portarum in exitibus
Manentes confidite, neque irruentium
Formidate admodum multitudinem, favet deus.
Quin et ego speculatores, exploratoresque exercitus
Emisi, quos viam spero non frustra capeffere;
A quibus certior factus nunquam capiar dolo.
N u. Eteocles, praestantissime Cadmaeorum rex,
Venio certissima inde ab exercitu ferens : 40
Ipse enim ocularis testis sum rerum omnium;
Nam viri septem bellicosi duces
Bovem maestantes super clypeum nigro (*ferro*) revinctum,
Et contingentes manibus taurinum cruorem,
Per Martem, Bellonam, et Pavorem sanguinis avidum
Sancte jurarunt, se aut civitati suffossiones
Struentes, vi perdituros Cadmaeorum urbem,
Aut hanc oppetentes terram maceratuos sanguine.
Quin et sui memorialia domum ad parentes (*mittenda*)
Adrausti currum manibus circumposuerunt, lacrymam 50
Stillantes, misericordia vero in ore nulla :
Ferreus enim animus virtute excandescens
Spirabat, ut leonum cum pugnam conspexerint.
Et horum rumor non ignavia protrahitur,
Sortientes vero reliqui, ut forte lectus
Unusquisque ad portas turmam duceret,

Adversus

Adversus haec optimos quosque viros delectos urbis
 Ad portarum exitus ordina celeriter :
 Jam enim prope integre-armatus Argivorum exercitus
 Accedit, festinat, et campos spuma albicans 60
 Humectat guttis ex equinis pulmonibus.
 Tu vero, tanquam navis peritus gubernator,
 Urbem munito, priusquam ingruat spiritus
 Martis, (fremet enim fluctus terrestris exercitus)
 Et harum rerum opportunitatem quam celerrime prehende.
 Caetero ipse fidum interdiu explorantem
 Oculum habebo, ac perspicuitate sermonis mei
 Certior factus eorum quae foris, incolumis eris.

ET. O Jupiter, et Terra, Urbisque custodes dii,
 Execratioque furialis patris praepotens, 70
 Ne mihi civitatem funditus perditam
 Extirpetis ab hostibus captam, Graeciae
 Sermonem fundentem, et domos cum focis vobis dedicatis.
 Cadmi vero tum regionem tum urbem liberam
 Jugo fervili nequaquam subdatis ;
 Estote auxilio, communiter utilia spero me dicere ;
 " Nam civitas prospere agens honorat deos.

MONOSTROPHICA.

CH. Defleo terribilia magna mala,
 Dimittitur acies castra relinquens,
 Confluit huc multus populus equestris praecursor, 80
 Pulvis aetherius me docet apparens,
 Mutus, manifestus, verus nuntius.
 Electo excitans armicampistrepusque
 Appropinquat clamor, volat, fremit
 Instar aquae de monte strepere et insistibiliter ruentis.
 Eheu, eheu, dii, deaeque,

Conci-

Πρὸς ταῦτ' ἄριστος ἄνδρας ἐκκρίτους πόλειωσ
 Πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγδ' αὖ τάχος·
 Εἴγυς γ' ἤδη πάνοπλος ἀργείων στρατὸς
 Χωρεῖ, κοίει, πεδία δ' ἀργησῆς ἀφρὸς 60
 Χραίνῃ σαλαγμοῖς ἱππικῶν ἐκ πνέμονων.
 Σὺ δ' ὥς τε νηὶς κεδνὸς οἶακοςρόφος,
 Φράξαι πόλισμα, πρὶν κατὰ γίγαια πνοάς
 Ἀρειοῦ· βοᾷ γ' κῦμα χερσαῖον στρατῷ·
 Καὶ τῶνδ' ἐκ κερὸν ὅστις ὤκιστος λάβει·
 Καὶ γὰρ τὰ λοιπὰ πῖτον ἡμεροσκοπόν
 Οφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνία λόγῳ
 Εἰδὼς τὰ τῶν θυράθεν, ἀβλαβὴς ἔσθι.

ΕΤ. Ω Ζεῦ τε καὶ Γῆ, καὶ πολιοστῆχοι θεοί,
 Ἀρά τ' ἐριννὺς πατρὸς ἡ μεγαδενῆς, 70
 Μὴ μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον
 Ἐκθαμνίσῃτε δηϊάλωσον, ἐλλάδος
 Φθόγῳ χέυσαν, καὶ δόμους ἐφεσίτας·
 Ἐλθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμῳ πόλιν
 Ζυγοῖσι δαλίοισι μήποτέ χέθειν·
 Γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
 “ Πόλις γ' εὖ πρᾶσσεν δαίμονας τίει.

Μονοτρόφικα.

ΧΟ. Θρέομαι φοβερά μεγάλ' ἄχῃ,
 Μεθίεται στρατὸς στρατόπεδον λιπῶν,
 Ρεῖ πολὺς δ' ὠδὲ λεὼς πεδρόμος ἱππότης· 80
 Αἰθερία κόνις με πείθει φανέι-
 σ', ἀναυδός, (αφῆς, ἔτυμος ἄγγελος·
 Ἐλεδὲμνὰς πεδιδόπλῳ κλυτός
 Τ' ἐλχρίμπλῳ) βοᾷ, ποτᾶται, βρέμει
 Δ' ἀμαχέτε δίκαν ὕδατος ὀροκλύπῃ.
 Ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ, ἰὼ. θεοὶ θεᾶτ'

Α α

Ορό-

Ορόμβρον κακὸν ἀλῶσαίτε.

Βοᾷ ὑπὲρ τειχέων

Ο λῶκασις ὄρνυ' λαὸς ἄ-

ωρεπής, ἐπὶ πόλιν διώκων.

90

Τίς ἄρα ρύσει,

Τίς ἄρ' ἐπαρκέσει

Θεῶν ἢ θεῶν;

Πότερα δῆτ' ἐγὼ πῶτι-

πείσω βρέτη δαμόνων;

Ἰὼ μάκαρες εὐεδροι,

Ακμάζει βρετέων ἔχουσαι.

Τί μέλλομεν ἀγάσονται;

Ακνέει ἢ ἔκ ἀκνέ-

ειτ' ἀσπίδων κλύπον;

100

Πέπλων ἢ σεφέων

Πότ', εἰ μὴ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἔξωμεν;

Κτύπον δέδορκα,

Πάταγόν τ' ἔχ' ἐνὸς δορός.

Τί ρέξεις, περδάσεις

Παλαίχθων Ἀρης

Τὰν σὰν γὰν;

Ω χρυσοπήληξ δαῖμον,

Επιδ' ἐπιδε πόλιν,

Αν ποτ' ἀφιλήταν ἔθνη.

110

Θεοὶ πολιοῦχοι χθονὸς

Ἰτ' ἴτε πάντες,

Ἰδέτε παρθένων

Ἰκέσιον λόχον

Δηλοσύνης ὑπερ

Κῦμα γὰρ περὶ πόλιν

Δοχμολόφων ἀνδρῶν

Καχλάζει

Concitatum malum abigite.
 Clamat super moenibus
 Populus albus clypeis, *insurgit*
 Bene-instructus urbi *instans*. 90
 Quis tuebitur,
 Quis opitulabitur,
 Deorum aut dearum ?
 Quorumnam ergo procidam
 Ad simulachra numinum ?
 Heu divi bonas sedes obtinentes,
 Tempus est simulachraprehendere.
 Quid cunctamur miserae ?
 Auditis aut non auditis
 Clypeorum sonitum ? 100
 Peplos et coronas
 Quando, si non modo, inter supplicandum apprehendemus ?
 Sonum persensit
 Strepitumque haud unius hastae.
 Quid ages, an prodes
 Telluris antiquae (*praefes*) Mars,
 Propriam terram,
 O numen aurea casside ?
 Respice, respice urbem,
 Quam olim charam habuisti. 110
 O urbi-custodes dii terrae,
 Agite omnes,
 Aspicite virginum
 Manipulum pro evitanda
 Servitute supplicem ;
 Nam per urbem fluctus
 Virorum cristis nutantibus

Cachinnat

Cachinnat flatibus

Martis concitus.

Ast, o Jupiter Perfector, omnimodo

Propulsa hostium expugnationem.

Argivi enim Cadmi oppidum

Cingunt, et arma bellica metuimus.

Revincta maxillis equinis

Timorem incutiunt fraena.

Et septem generosi viri praestantes de exercitu

Contra hastam valentibus armaturis septem portis

Adstant sorte lecti.

Tu vero Jovigena,

Fortis et amans pugnae,

Liberatrix urbi fis,

Pallas, et equestris

Pontipotens rex,

Piscaria fuscina

Neptune solutionem

Metus, solutionem tribue.

Tu quoque Mars, heu heu,

A Cadmo nominatam

Arcem tuere,

Curaque exacte.

Et Venus, quae

Generis tritavia,

Defende; tuo

Sanguine sati fumus, precibus te

Religiosis invocantes

Adimus. Et tu

Luperce rex, Lupercus

Esto hostili exercitui,

Gemitus

Καχλάζει πνοᾷς
 Ἀρεος ὀρόμῳ.
 Ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ παῖτελές πάντως 120
 Ἀρηξὼν δαΐων ἄλωσιν.
 Ἀργεῖοι γ' ὀλοῖσμα Κάδμω
 Κυκλῶν· φόβος δ' ἀρηΐων ὅπλων·
 Διάδελοι δὲ γυνῶν ἱππέων
 Κινύροσ' ὀνον χαλινοί.
 Ἐπ' αὖ δ' ἀγένορες πρέποντες στρατῷ
 Δορυαστοὶς (αγαῖς, πύλας ἐβδόμας
 Προσίεαν), πάλω λαχόντες.
 Σὺ τ' ὦ δις γυνεῖς, 130
 Φιλόμαχον κράτος,
 Ρυσίπολις γυνή
 Παλλὰς, ὅ, δ' ἵππιος
 Ποσειδῶν ἀναξ.
 Ἰχθυόλῳ μηχανᾷ
 Ποσειδῶν ἐπίλυτιν
 Φόβω, ἐπίλυτιν δίδω.
 Σὺ τ' Ἀρης, φεῦ φεῦ,
 Κάδμω ἐπώνυμον
 Πόλιν φύλαξον,
 Κήδεσά τ' ἐναργῶς. 140
 Καὶ Κύπρις, ἅτε
 Γένος περμάτωρ,
 Ἀλάστον. σέθεν ἐξ αἵμα-
 τος γεγόνάμην· λιταῖς (ε
 Θεοκλύτοις ἀπύσσαι
 Πελαζόμεθα. καὶ σὺ
 Λύκει' ἀναξ, λύκειος
 Γένος στρατῷ δαΐω,

Στόνων αὐτὰς· σύ τ' ὦ

Λητογμένα κέρα,

Τόξον εὖ πυκάζει

Αρρεμι φίλα. ἔ' ἔ' ἔ' ἔ'.

Οτρίβον ἀρμάτων

Αμφὶ πόλιν κλύω,

Ω πότνια Ηρα·

Ελακον ἄζονων

Βριθομένων χιόαι,

Αρρεμι φίλα. ἔ' ἔ' ἔ' ἔ'.

Δορυλίνακτος δ' αἰθῆρ ἐπιμαίνε'.

Τί πόλις ἄμμιν πάχῃ, τί γῆρσέ;

Ποῦ δ' ἔτι τέλος ἐπάγῃ θεός; ἔ' ἔ' ἔ' ἔ'.

Ακροβόλων δ' ἐπάλ-

ξεων λιθὰς ἔρχε'.

Ω φίλ' Απολλον

Κόναβος ἐν πύλαις

Χαλκοδέτων (ακείων,

Καὶ δίοθεν πολε-

μόκρανον ἀγνὸν τέλος.

Εν μάχασί τε μάκα-

ρ' ἄνασ' Οὔκα περὶ πόλεως

Επ' ἰάπυλον ἔδος ἐπὶ ῥύμ.

Ἰὼ παναλλεῖς θεοί,

Ἰὼ τέλειοι τέλειά τε γᾶς

Τᾶς δὲ πυργοφύλακες·

Πόλιν δορίπονον μὴ περδῶθ'

Ετεροφώνῳ στρατῷ.

Κλύετε παρθένων,

Κλύετε πανδίκης

Χειροτόνης λιτᾶς,

150

160

170

Ἰὼ

Gemitus exaudiens. Tu vero
 Latonigena puella, 150
 Arcum instruas
 Diana chara. cheu ! cheu !
 Stridorem curruum
 Circa urbem audio.
 O veneranda Juno,
 Sonuerunt axium
 Onustarum extremitates,
 Diana chara, cheu ! cheu !
 Hastis concussus aether furit.
 Quid patitur urbs nostra, quid fiet ? 160
 Quo tandem finem ducit deus ? cheu ! cheu !
 Acervi lapidum involant
 In turres longe-petitas.
 O dilecte Apollo,
 Strepitus in portis
 Aere-revinctorum clypeorum,
 Et belli coelitus moderatrix
 Agmen sacrum.
 Tu vero in pugnis beata
 Regina Onca praeurbica 170
 Septem-portis sedem protege.
 Heu fortissimi dii,
 Heu perfici perficaeque, terrae
 Hujus praesides,
 Urbem bello-fessam ne prodatis
 Alienae linguae exercitui.
 Audite virginum,
 Audite justissimam
 Protenfis manibus precationem.

Heu

100 SEPTEM CONTRA THEBAS.

Heu dilecti dii 180
 Liberatores, civitatis curam gerentes.
 Monstrate quantum urbi faveatis,
 Curate templa publica,
 Curantes vero succurrite,
 Et urbis orgiorum,
 Victimis gaudentium,
 Estote memores.

I A M B I.

ET. Vos interrogo, intoleranda propago,
 Num haec optima, et urbi salutaria,
 Hujusque exercitus obsessi confirmatio, 190
 Procidentes ad simulachra
 Clamare, ejulare, quae sunt prudentibus odiosa.
 " Neve in malis, neve in prosperitate dilecta,
 " Contubernalis sim muliebri sexui.
 " Nam si imperat, non ferendus fastus,
 " Sin metuat, domui et urbi plus (*confert*) mali.
 Et nunc civibus haec curforias fugas
 Injicientes excitastis excordem metum.
 Res autem eorum qui foris sunt, ac si optimae essent, extollitis.
 Ita ipsi a nobismet domi expugnamur. 200
 Talia foeminis cohabitans habebis.
 Quod si quis meo imperio non audiens fuerit,
 Vir, mulierque, aut quodcunque inter hos medium,
 Calculus in eos mortiferus jaciatur,
 Nec lapidariam plebis effugiet mortem.
 " Viro enim cura; ne consultet foemina
 " Quae foris; intus existens ne damnum inferas.
 Audisti, aut non audisti, an furdae loquor?

Ἰὼ φίλοι δαίμονες
 Λυτήριοι ἀμφιβάλλες πόλιν.
 Δαΐζαθ' ὡς φιλοπόλεις,
 Μέλεαθ' ἱερῶν δημίων,
 Μελόμφοι δ' ἀρήξαίε·
 Φιλοθύτων δέτοι
 Πόλεως ὀργίων
 Μνήσορες ἐσέ μοι.

180

Ἰαμβοί.

ΕΤ. Ὑμᾶς ἐρωτῶ θρέμματ' ἐκ ἀναχέϊα,
 Ἡ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλις ὤληρια,
 Στρατῶ τε θάρσος τῶδε πυργηρυμῶν,
 Βρέτη πεισάσας πρὸς πολιορκύχων θεῶν,
 Αὔειν, λακάζειν, ὠφρόνων μισήμαλα;
 “ Μῆτ' ἐν κακοῖσι, μῆτ' ἐν δεισοῖ φίλῃ
 “ Ζύνοικος εἴην τῶ γυναικείῳ ἥμει.
 “ Κρατῦσα μὲν γὰρ, ἔχ' ὀμιλητὸν θράσος,
 “ Δείσασα δ', οἴκῳ καὶ πόλιν πλέον κακόν.
 Καὶ νῦν πολίτας τάσδε διαδρόμης φυγὰς
 Θέισα, διέρροθήσασ' ἄψυχον κάκην·
 Τὰ τῆς θύραθεν δ' ὡς ἄρις' ὀφέλλετ'·
 Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐνδοθεν πορθέμεθα.
 Τοιαῦτα δ' ἂν γυναξὶ γυναῶν ἔχοις.
 Κ' εἰ μή τις ἀρχὴς τῆς ἐμῆς ἀκύνε',
 Ἄνὴρ γυνὴ τε, χῶ, τι τῆς μελαίχμιον,
 Ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βυλάσσει,
 Λάσσηρα δῆμῳ δ' ἔτι μὴ φύγῃ μόρον.
 “ Μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βυλάσσει
 “ Τάξωθεν· ἐνδον δ' ἔστα, μὴ βλάβῃν τίθει.
 Ἡκυσας, ἢ ἐκ ἠκυσας, ἢ κωφῇ λέγω;

190

200

C c

Αἰ.

Αντιστροφή. Στροφή α.

ΧΟ. Ω φίλον Οιδίπυ τέκος, ἔδεις' ἀκύν-
σασα τὸν ἀρμαλόκλυτον ὄτλοβον, ὅτι τέ
Σύριγες ἐκλαγξαν ἐλίτροχοι, ἱππι-
κῶντ' αὐπνῶν πηδαλίων διὰ σόμα
Πυριγμετᾶν χαλινῶν.

210

Ιαμβοί.

ΕΤ. Τί ἔν; ὁ ναύτης ἄρα γ' ἐς πρῶραν φυγῶν
Πρύμνηθεν, εὔρε μηχανὴν ᾤηρίας,
Νεὼς καμύσης ποντίῳ πρὸς κύμασι;

Αντιστροφή α.

ΧΟ. Αλλ' ἐπὶ δαμόνων πρῶδρομος ἦλθον ἀρ-
χᾶα βρέτη, πίσυνος θεοῖς, κίβδος ἔτ' ὁ-
λοᾶς νιφομύης βρόμος ἐν πύλας, δὴ τό-
τ' ἦρθην φόβῳ πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεως
Ἰν' ὑπέρεχοιεν ἀλκᾶν.

220

Ιαμβοί.

ΕΤ. Πύρρον εἴγειν εὐχεάδε πολεμίων δόρυ.

ΧΟ. Οὐκῆν τὰδ' ἔσται πρὸς θεῶν. ΕΤ. Αλλ' ἔν θεῶς.
Τὸς τῆς ἀλύσης πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

Στροφή β.

ΧΟ. Μήποτ' ἐμὸν κατ' ἀγῶνα λίποι θεῶν
Ἀδὲ πανήγυρις, μὴδ' ἐπίδοιμι τάν-
δ' ἀσδρομυμῶαν πόλιν, ἢ σράτταμ' ἀ-
πλόμῳ πυρὶ δάψω.

Ιαμβοί.

ΕΤ. Μή μοι θεὸς καλῶσα, βυλὰν κακῶς.
“ Πειθαρχία γ' ἐστὶ τῆς ἀπραξίας
“ Μήτηρ, γυνὴ πατῆρος· ὧδ' ἔχει λόγος.

230

Αντιστροφή β.

ΧΟ. “ Εστὶ θεοῖς δέτ' ἰχὺς καθυπερβέρα·

“ Πολ-

ANTISTROPHICA. *Strophe 1.*

CH. O chare Oedipi fili, inhorraui audito
 Currifono strepitu, quoniam 210
 Modioli strident rotas vertentes (*strepituque*)
 Equinorum in ore clavorum fomnum excutientium
 Fraenorum igne genitorum.

I A M B I.

ET. Quid ergo, nautane in proram fugiens
 A puppe, invenit remedium salutis,
 Nave marino fluctu laborante?

ANTISTROPHE 1.

CH. Quare ad deorum praecursatrix accessi
 Simulachra vetera, confisa diis, cum nivis
 Pernitiosae ninguidae fremitus in portis, continuo
 Excitata sum metu ad orandum superos, urbem 220
 Ut subsidio protegant.

I A M B I.

ET. Oratis ut turris hostium repellat hastam?
 CH. Ergo haec a diis erant. ET. Attamen deos
 Capta urbe excedere sermo est.

STROPHE 2.

CH. Ne meo unquam tempore excedat deorum
 Isthac consociatio; neque videam
 Populatam hanc urbem, et castra
 Accensa igne hostili.

I A M B I.

ET. Ne mihi incalando deos consulas male.
 " Obedientia enim prosperitatis est 230
 " Mater, (*Jovis*) sospitatoris uxor, sic se habet sermo.

ANTISTROPHE 2.

CH. " Diis autem inest vis adhuc praepotentior,
 " Quae

" Quae saepe in malis inextricabilem

" E difficili miseria supra oculos

" Suspensam nubem expellit.

I A M B I.

ET. Virorum haec sunt, victimas et sacrificia

Diis mactare, hostibus laceffentibus.

Tuum vero vicissim tacere et manere domi.

STROPHE 3.

CH. Deorum ope urbem incolimus indomitam ;

Hostiumque turbam arcet propugnaculum ;

Quid haec averfatur invidia? (i. *cur haec invidet culpas?*)

I A M B I.

ET. Non invideo tibi, deorum quod colas genus:

Sed ne cives excordes reddas,

Quieta sis, neque trepides nimis.

ANTISTROPHE 3.

CH. Subitaneum audiens fragorem,

Trepidante cum metu, hanc in arcem,

Venerandam sedem, me contuli.

I A M B I.

ET. Ne nunc, si forte mortuos aut vulneratos

Sentiatis, lamentis prosequamini.

Has enim mortalium caede Mars pascitur.

CH. Attamen audio equestres fremitus.

ET. Ne nunc audis, clare audias nimis.

CH. Gemit e terra civitas tanquam circumclusa.

ET. Ergo me de his consulere satis est.

CH. Timeo, pulsatio enim ad portas augetur.

ET. Non files? ne quid horum per urbem efferas.

CH. O numinum confociatio, ne munimenta prodas.

ET. Num tibi mors erit si tacita haec tolerabis?

CH.

“ Πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὰν ἀμήχανον
 “ Ἐκ χαλεπᾶς δύας, ὑπερὶ ὀμμάτων κρη-
 “ μυαμύαν νεφέλαν ὀρθοῖ.

Ἰαμβοί.

ΕΤ. Αἰδρῶν τὰδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστῆρια
 Θεοῖσιν ἔρδειν, πολεμίων πειρωμένων.
 Σὸν δ' αὖ τὸ σιγαῖν, καὶ μῦθον εἶσω δόμων.

Στροφή γ'.

ΧΟ. Διὰ θεῶν, πόλιν νεμόμεθα δαδάμαστον,
 Δυσμύμων δ' ὄχλον πύργος ἀποσέγει.
 Τί τάδε νέμεσις τυγχεῖ;

240

Ἰαμβοί.

ΕΤ. Οὔτι φθονῶ σοὶ δαμόνων τιμᾶν ἥμος.
 Ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχυνς τιθῆς,
 Ἐκηλος ἴωδι, μηδ' ἄγαν ὑπερφοβῶ.

Ἀντιστροφή γ'.

ΧΟ. Πολλὰν κλύσσα πάταγον, ἅμα
 Ταρβουσύνω φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν,
 Τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.

Ἰαμβοί.

ΕΤ. Μὴ νῦν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετραμύνας
 Πύθησθε, κωκυλοῖσιν ἀρπαλίζετε.

Τέτω γὰρ Ἀρης βόσκει φόβῳ βροτῶν.

250

ΧΟ. Καὶ μὴν ἀκύνω γ' ἱππικῶν φρυγμάτων..

ΕΤ. Μὴ νῦν ἀκύνω ἐμφανῶς ἀκύν' ἄγαν.

ΧΟ. Στέγει πόλισμα, δῆθεν, ὡς κυκλυμύων.

ΕΤ. Οὐκὲν ἐμ' ἀρκεῖ τῶνδε βυλᾶειν πέρι.

ΧΟ. Δέδοικ', ἀράγμους δ' ἐν πύλαις ὀφέλλε).

ΕΤ. Οὐ σῖγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πόλιν.

ΧΟ. Ω ξυντέλεια μὴ παρδῶς πυργώματα.

ΕΤ. Οὐκ ἐς φθόρον σιγῶς ἀναχίστη τάδε;

D d

ΧΟ.

ΧΟ. Θεοὶ πολῖται, μή με δαλείας τυχεῖν.

ΕΤ. Αὐτὴ σὺ δαλοῖς καὶ με καὶ πᾶσαν πόλιν. 260

ΧΟ. Ω παγκρατὲς Ζεῦ τρέφον εἰς ἐχθρὸς βέλος.

ΕΤ. Ω Ζεῦ, γυναῖκων οἶον ὥπασας ἥμος.

ΧΟ. Μοχθηρὸν ὥπερ ἄνδρας, ὦν ἀλῶ πόλιν.

ΕΤ. Παλινομῆεις αὖ θιγλάνουσ' ἀγαλμάτων.

ΧΟ. Αψυχία γ' γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

ΕΤ. Αἰτεμύω μοι, κῆφον, εἰ δοίης τέλος.

ΧΟ. Λέγοις ἂν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

ΕΤ. Σίγησον ὦ τάλαννα, μὴ φίλος φόβος.

ΧΟ. Σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον·

ΕΤ. Τῆτ' ἀντ' ἐκείνων τῆπος ἀρῆμαί σεθεν· 270

Καὶ πρὸς γε τύτοις, ἐκλὸς ἔσ' ἀγαλμάτων,

Εὖχε τὰ κρείσσω Συμμάχους εἶναι θεῖς·

Κάμῳν ἀκύνουσ' ἀλμάτων, ἔπειτα σὺ

Ολολυγμὸν ἱερὸν ἄμμῃ παώνισον,

Ελληνικὸν νόμισμα θυσάδος βοῆς,

Θάρσος φίλοις, λύσσα πολέμιον φόβον.

Εγὼ δὲ χώρας τοῖς πολιοσέχοις θεοῖς,

Πεδιονόμοις τὲ καὶ ἀγορᾶς ἐπισκόποις,

Δίρκης τὲ πηγῆς, ἔδ' ἀπ' Ἰσμηνῆ λέγω,

Εὖ ξυνισχύοντων, καὶ πόλεως ἱερωσύνης,

280

Μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐσίας θεῶν,

Ταυροκλονῆσας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπ' ἀρχομαι

Θήσιν τρόπαμα, πολεμίων δ' ἐοδήματα,

Λάφυρα δαΐων δερύπληχθ' ἀγνοῖς δόμοις.

Τοιαῦτ' ἐπ' ἀρχὴν μὴ φιλοσύνως θεοῖς,

Μηδ' ἐν μαλαίοις καὶ ἀγρίοις ποιφύγμασιν·

Οὐ γὰρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς τὸ μόρσιμον.

Εγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἔξ, ἐμοὶ σὺν ἐβδόμῳ,

Αντιρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,

Εἰς

CH. Dii urbici, ne in servitutem incidam.

ET. Ipsa me et totam urbem in servitutem rediges. 260

CH. Omnipotens Jupiter verte in hostes telum.

ET. Proh Jupiter quale creasti mulierum genus!

CH. Miserum, sicut viri sunt quorum capta est civitas.

ET. Obgannis iterum attingens simulachra?

CH. Namque exanimatione linguam rapit metus.

ET. Roganti mihi leve si dederis munus.

CH. Dicas quam citissime, et cito sciam.

ET. Tace misera, amicos ne terrefacias.

CH. Taceo, una cum aliis fatum feram.

ET. Hoc verbum tuum prae caeteris eligo. 270

Et porro extra simulachra constituta

Posce meliora, deos auxiliores fore :

Meaque audiens vota, mox tu

Morem sacrum placabilem accinas,

Morem illum graecum clamoris sacrificalis,

Audaciam amicis, solvens metum ex hostibus conceptum :

Ego vero regionis urbicustodibus diis,

Paganisque, et forum servantibus,

Dircaeque fontibus, neque Ismenum excipio,

Rebus bene succedentibus, et urbe salva, 280

Ovibus (*nos*) cruentantes deorum focos

Tauros maestantes diis hic promitto

Staturos trophea, hostiumque exuvias,

Manubias inimicorum bello-captas domibus puris.

Talia tu non querula diis voveto,

Neque in vanis et agrestibus suspiriis,

Nihilo enim magis effugies fatum.

Ego vero viros sex, me cum septimo,

Ex adverso hostibus valide oppositos,

Ad

Ad septem munitos exitus ordinatum ibo, 290
 Priusquam nuncii festini, subitaneique et tumultuosi
 Sermones veniant, ac nos prae necessitate accendant.

ANTISROPHICA. *Strophe 1.*

CH. Cura est, prae metu vero non quiescit animus:
 Nam propinquae cordi sollicitudines
 Incendunt timorem, (*metuo*)
 Circundantem moenia populum,
 Velut draconem pro pullis
 Metuit nidulantibus
 Infoelix parens,
 Delicata columba. 300
 Nam ad propugnacula
 Universis copiis, universis ordinibus
 Accedunt, quid me fiet?
 In undique petitos
 Injiciunt cives
 Lapidés asperos.
 Omnimodo generosi
 Dii urbem et aciem
 Cadmigenam protegite.

ANTISTROPHE 1.

Quale reddideritis terrae solum
 Hoc melius, cum hostibus dimiseritis 310
 Hanc feracem terram,
 Et aquam Dircaeam,
 Saluberrimum fluviorum,
 Quotquot mittit Neptunus
 Terram continens,
 Tethyosque liberi.
 Porro o urbicustodes

Dii,

Εἰς ἐπὶ λειχεῖς ἐξόδους τάξω μολῶν, 290
 Πρὶν ἄλγελος περχνύς τε καὶ ταχυρρόθους
 Λόγους ἰκέδαι, καὶ φλέγειν χρείας ὑπο.

Ἀντιστροφία. Στροφή α΄.

ΧΟ. Μέλῃ, φόβῳ δ' ἔχ' ὑπνώσσι κέαρ·
 Γείτονας δὲ καρδίας μέριμνα
 Ζωπυρῶσι τάρβος,
 Τὸν ἀμφιτειχῇ λεῶν·
 Δράκοντα δ' ὥς τις τέκνων
 Ὑπερδέδοικε λεχέ-
 ων δυσδνήτειρα
 Πάντροφος πελειάς. 300
 Τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
 Πανδημεῖ, πανομιεῖ
 Στείχεσι, τί γῆρωμα;
 Τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
 Ἰάπυσι πολίτας
 Χερμάδ' ὀκρυόεσαν.
 Παντὶ τρόπῳ διογχεῖς ὦ
 Θεοὶ, πόλιν καὶ στρατὸν
 Καδμογενῇ ρύεσθε.

Ἀντιστροφή α΄.

Ποῖον δ' ἀμείψετε γάλας πίδακ' 310
 Τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς ἀφέντες
 Τὰν βαθύχθον' αἶαν,
 Ὑδωρ τὲ δεικᾶον ἄ-
 τρεφέσσιον πομάτων
 Ὀσων ἴησι Ποσει-
 δῶν ὁ γαμόχος
 Τηθύος τὲ παῖδες;
 Πρὸς τὰδ' ὦ πολλοῖχοι

Ε ε

Θεοί,

Θεοί, τοῖσι μὲν ἔζω
 Πύρῳ, ἀνδρολέτειραν 320
 Καὶ τὰν ῥίψοπλον ἄταν
 Εμβάλοντες, ἄροισι
 Κῦδος· τοῖς δὲ πολίταις
 Καὶ πόλεως ῥυτῆρες
 Εὐεδροί τε σάθητε,
 Οξυγόοις λιταῖσιν.

Στροφή β'.

Οἰκίρρον γ', πόλιν τήνδ' ὠκυγίαν
 Αἰδί περὶάψαι, δορὸς ἄγραν,
 Δελείαν ψαφάρᾳ σποδῶ
 Ὑπ' ἀνδρὸς ἀχαῖν θεόθεν 330
 Περθομύαν ἀτίμως,
 Τὰς δὲ κεχειρωμμένας ἄγεσθαι,
 (Ε' ἔ' ε'') νέας τε καὶ παλαιάς
 Ἰππηδὸν πλοκάμων,
 Περιέρρηγμένων φάρων.
 Βοᾷ δ' ἐκκενεμμένα πόλις,
 Λαῖδος ὀλλυμμένας μιζοθρόν·
 Βαρείας τοι τύχας περὶαρθῶ.

Αντιστροφή β'.

Κλαυτὸν δ' ἀρήιτρόποις, ὠμοδρόπων
 Νομίμων περπαροῖθεν διαμείψαι 340
 Δωμάτων συγεράν ὁδόν.
 Τί; τὸν φθίμνον γ' ἐπὶ πάλῳ
 Βέλτερά τῶνδε πρᾶσσειν·
 Πολλὰ γ' εὖτε πόλις δαμασθῇ, (ε' ἔ' ε'')
 Δυσυχῆτε πρᾶσσει.
 Ἄλλος δ' ἄλλον ἄγῃ,
 Φονδεῖ, τὰ δὲ καὶ πυρφορεῖ.

Καπνῶ

Dii, iis qui extra
 Turres (*sunt*) viriperdam, 320
 Et arma abjicientem noxam
 Immittentes, attollite
 Gloriam, civibus vero
 Urbis liberatores,
 Et sedibus bene locati consistite,
 Ob preces lugubres.

STROPHE 2.

Miserabile enim erit urbem hanc antiquam
 In orcum dimittere, haetae praedam,
 Servilem tenui cinere,
 A viro Achaeo divinitus 330
 Indigne perditam;
 Captivas duci,
 Heu, heu, heu! puellas et vetulas,
 Equorum instar, per comas,
 Discissis vestibus,
 Clamat vero (*quasi*) vacua civitas,
 Praeda misto cum clamore capta;
 Graves misérias pertimesco.

ANTISTROPHE 2.

Lachrymabile vero est novellis virginibus
 Ante solennia (*connubialia*) crudam (*virginitatem*) decer-
 pentia demigrare 340
 Domibus suis inviso itinere.
 Quid? mortuum enim dico
 Melius his se habere.
 Multa enim, quando expugnatur, civitas, heu!
 Miserrimaque patitur.
 Alius alium ducit,
 Caedit, nonnulla etiam incendit:

Fumo

112 SEPTEM CONTRA THEBAS.

Fumo autem polluitur urbs tota,
Et furibundus spirat populi domitor
Inquinans pietatem Mars. 350

STROPHE 3.

Rugitus per civitatem;
Ad urbem vero sarena muralis (*accedit*)
A viro vir hasta interficitur,
Et balatus cruenti
Lactentium
Pueriles strepunt.
Rapinae discursibus affines sunt.
Congreditur ferens ferenti,
Et vacuum vacuus vocat,
Participem habere volens, 360
Nec minorem nec aequalem (*partem*) cupientes.
Qualia ex his conjicere ratio adest?

ANTISTROPHE 3.

Omne genus fructuum
In terram cadens molestiam praebet occurrens.
Acerbus aspectus ministrantium puellarum.
Plurima vero miscellanea
Terrae dona inutilibus
Feruntur fluctibus.
Famulaeque miseriis inassuetae juvenes
Infelices subeunt lectum captivum 370
Viri felices, velut
Inimici victoris.
(*Sed*) spes est nocturnum finem adventurum
Lachrymabilium dolorum liberatorem.

I AMBI.

SE. Quin speculator, ut videtur, exercitus
Rumorem

Καπνῷ δὲ χράνῃ) πόλισμ' ἅπαν.
Μαινόμηνος δ' ἐπιπνῇ λαοδάμας
Μιαινῶν Ἀσίβειαν Ἀρης.

350

Στροφή γ'.

Κορκορυγαὶ δ' ἀνὰ ἄστυ,
Ποτὶ πόλιν δ' ὀρκάνη πυργώτις.
Πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ δορὶ καίνῃ).
Βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
Τῶν ἐπιμασιδίων
Ἀρλιτρεφεῖς βρέμον).
Ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονες.
Συμβολῇ φέρων φέροντι,
Καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
Σύννομον θέλων ἔχειν,
Οὔτε μείον, ἔτ' ἴσον λελημμένος.
Τίν' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα;

360

Ἀντιστροφή γ'.

Πανθοδαπὸς δὲ καρπὸς
Χαμάδις πεσὼν ἀλγύνῃ κυρήσας.
Πικρὸν δ' ὄμμα θαλαμηπόλων.
Πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
Γᾶς δόσις ὑτιδανοῖς
Ἐν ῥοθίοισι φορεῖται.
Δμωῖδες δὲ καγνοπήμονες νέαι.
Τλήμονες ἄνὰν ἀχμάλωλον
Ἀνδρὸς ἄτυχῆντος, ὥς
Δυσμῆνους ὑπερτέρη.
Ἐλπίς ἐσι νύκτερον τέλος μολεῖν,
Παγκλαύτων ἀλγέων ἐπὶ ῥρόθον.

370

Ἰαμβοί.

ΗΜ. Ο τοι κατόπῃς, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατῷ

F f

Παθῶ

Πάθω τιν' ἡμῖν, ὦ φίλας, νέαν φέρει,
Σπυδῇ διώκων σομπίμυς χνόας ποδῶν.

ΗΜ. Καὶ μὴν ἀναξ' ὃδ' αὐτὸς Οἰδίπῳ τόκος
Εἶσ' ἀρτίκολλον ἀγέλε λόγον μαθεῖν.

Σπυδῇ δὲ καὶ τῷδ' ἐκ ἀπαρτίζει πύδα. 380

ΑΓ. Λέγοιμ' ἄν, εἰδὼς εὖ, τὰ ἥδ' ἐναντίων,
Ὡς τ' ἐν πύλας ἕκαστος εἴληχεν πάλον.

Τυδῆος μὲν ἤδη πρὸς πύλασι περὶτίσι
Βρέμει, πόρον δ' Ἰσμηνὸν ἐκ εἰς περᾶν
Ὁ μάντις· καὶ γὰρ σφάγια γίνε' καλὰ.

Τυδεὺς δὲ μαργῶν, καὶ μάχης λειμυμῶος,
Μεσημβρινᾶς κλαυθαῖσιν ὡς δράκων βοᾷ.
Θένη δ' ὀνειδέει μάντιν Οἰκλείδην (ροφόν,

Σαίνειν μόρον τὴν καὶ μάχην, ἀψυχίᾳ·
Τοιαῦτ' αὐτῶν, τρεῖς κατασκίους λόφος 390

Σείει, κράνεις χαίτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ

Χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·

Εχθρὸν δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,

Φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις ἑρᾶν τετυμῆμον·

Λαμπρὰ δὲ πᾶνσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,

Πρέσβισον ἄσρων, νυκτὸς ὀφθαλμὸς, σπρέπει.

Τοιαῦτ' ἀλύων τᾶς ὑπερκόμποις (αγαῖς,

Βοᾷ παρ' ὄχθας ποταμίας μάχης ἐρῶν·

Ἴππος χαλινῶν δ' ὡς καταδμαίνων, μέλει,

Ὅσις βοὴν (άλπιγος ὀρμαίνει μῶων. 400

Τίν' ἀντιτάξεις τῷδε, τίς Προίτην πυλῶν,

Κλείθρων λυθίνων, περσάτειν φερέγυος;

ΕΤ. “Κόσμον μὲν ἀνδρὸς ἔτιν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,

“Οὐδ' ἐλκοποιὰ γίνε' τὰ σήμαλα·

“Λόφοι δὲ κώδων τ' ἐδάκνωσ' ἀνὰ δορός.

Καὶ νύκλα ταύτην ἢν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος

Rumorem aliquem nobis, o amicae, novum affert,
Festino gressu adproperans missorios axes pedum.

SE. Quin etiam ipse rex Oedipi filius
Incedit, recentem nuncii sermonem ut audiat.
Festinatio vero hujus etiam non moratur gradum. 380

NU. Dicendo sum, utpote probe sciens, res hostium,
Quem quisque ad portas sortitus est locum.
Tydeus quidem jamjam apud portas Praetides
Fremit, sed Ismeni vadum transire non patitur
Vates, haud enim pulchra sunt exta.
At Tydeus furens et pugnae cupidus
Vociferatur, uti serpens calore meridiano excitus.
Incessit vero probris vatem Oeclidem sapientem,
Adulari (*dicit eum*) mortem, et pugnam excordia.

Talia vociferans cristas tres umbratiles 390
Quatit, cassidis capillitium, ab hujus clypeo
Aerae clangunt terrorem tubae.
Habet vero superbum hoc insigne in scuto,
Flammans ab astris coelum fabricatum,
Splendidumque plenilunium in scuto medio
Venerandissimum siderum, noctis oculus, conspicuum est.
Talia fastidiosus magnificis armamentis,
Clamat apud ripas fluminis pugnam expetens.
Velut equus autem stat contra fraena insaniens,
Qui clangorem tubae expectans concitatur. 400
Quemnam huic oppones? quis Praeti portis,
Claustris apertis, praefici idoneus?

ET. "Ornatum quidem ipse viri timeo nullum;
"Neque vulnera impingunt insignia.
"Cristae et tubae non mordent absque cuspide.
Et nox ista, quam dicis in clypeo

Astris

Ast ris splendidum coelum occupare,
Forſan erit praefaga (*mali*) ex deſipientia alicui.
Si enim morienti nox in oculos cadat
Illi ferenti ſignum hoc faſtuofum, 410
Eſſet recte juſteque denominatum,
Et ipſe in ſemet opprobrium vaticinaretur.
At ego Tydeo probum Aſtaci filium
Hunc opponam portarum praefidem,
Generoſum admodum, et pudoris thronum
Venerantem, averſatumque glorioſos ſermones.
Nam in turpibus ignavus, non iniquus eſſe amat.
Sed a viris terra ſatis, queis Mars pepercit,
Velut a radice pullulavit, et eſt revera indigena
Melanippus; aſt opus (*quod eſt*) in aleis Mars decernet. 420
Juſtitia autem conſanguinea illum potiſſimum miſit
Ad avertendum matri, quae eum peperit, hoſtilem haſtam.

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

CH. Meum defenforem fortunatum esse
Dent dii, quoniam iustus civitatis
Propugnator exurgit : tremo vero
Sanguiferas neces amicorum
Oppetentium videre.

I A M B I.

NŮ. Huic quidem ita feliciter agere faxint superi.
 Capaneus vero Eleſtras portas fortitus eſt.
 Gigas hic alius, eo quem modo dixi
 Major : et faſtus haud hominem ſapit.
 Turribus minatur atrocia, quae non perficiant fata.
 Nam Deo lubente ſe expugnaturum urbem
 Et non lubente ait : neque Jovis
 Iram in ſolum irruentem moraturum.

Fulgura

Ασροισι μαρμαίρυσαν κίρανα κυρεῖν,
 Τάχ' ἂν ᾔθοιτο μάστις ἢ ἦτοια τινί,
 Εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πύτοι
 Τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρομπον τόδε, 410
 Γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον,
 Κ' αὐτὸς καθ' αὐτὴν τὴν ὕβριν μαλ' ἴσσει.
 Εγὼ δὲ Τυδεΐ κειδὸν Ἀσάν τόνον
 Τόνδ' ἀνιτάξω περσάτην πυλωμάτων,
 Μάλ' ἄλγυρ' ἔτι, καὶ τὸν ἀχύνης θρόνον
 Τιμῶναι, καὶ συγνῆ' ὑπέρφρονας λόγους.
 Αἰχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' ἕνα φιλεῖ.
 Σπαρτὴρ δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἀρης ἐφείσατο,
 Ρίζωμι ἀνείτα, κάρσι δ' ἔσ' ἐλχάριος,
 Μελάνιππος· ἔρπον δ' ἐν κύβοις Ἀρης κρινεῖ. 420
 Δίκη δ' ὁμαίμων κάρσι νῦν περσέλλει.
 Εἴργειν τεκνύσῃ μήρι πολέμιον δόρυ.

Ἀντιστροφικά. Στροφὴ α΄.

ΧΟ. Τὸν ἄμὸν νῦν ἀντίπαλον ἀτυχεῖν
 Θεοὶ δοτεν, ὡς δικαίως πύκτως
 Πρόμαχος ὄρνυ· τρέμω δ' αἰμαίν-
 φόρος μόρος ὑπὲρ φίλων
 Ολομύων ιδέσθαι.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Τέττω μὲν ὕτως ἀτυχεῖν θεοὶ δοτεν·
 Καπανδὲς δ' ἐπ' ἡλέκτρασιν εἴληχεν πύλας,
 Γίγας ὃδ' ἄλλος τῷ πάρος κελεμνόν 430
 Μείζων, ὁ κόμπος δ' εἰ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
 Πύργοις δ' ἀπειλεῖ δαίν', ἃ μὴ κράνοι τύχη·
 Θεὸν τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσει πύλιν
 Καὶ μὴ θέλοντος φησὶν, ὃδὲ τὴν Διὸς
 Εἰν πᾶσι κήψασαν ἐκποδὸν χεῖναι.

G g

Τὰς

Τὰς δ' αἶσραπας τε καὶ κεραυνίους βολὰς
 Μεσημβρινοῖσι θάλλεσι παρσεύκασεν·
 Ἐχέει δὲ σῆμα, γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
 Φλέγει δὲ καμπὰς διὰ χειρῶν ὠπλισμένη·
 Χρυσαῖς δὲ φανέει γράμμασι, πρήσω πόλιν. 440
 Τοιῶδε φωτὶ πέμπε, τίς ξυσήσεται,

Τίς ἄνδρα κομπαζονίᾳ μὴ τρέσας μῦθε;
 ΕΤ. Καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκλει).

“ Τῶν τοι μαλαίων ἀνδράσι φρονιμάτων

“ Ἡ γλῶσσαν ἀληθῆς γινέται κατήγορος.

Καπανδρεὺς δ' ἀπειθεῖ, δρᾶν παρσευκασμῶδες,

Θεὸς ἀτίζων, κάπογυμνάζων σῶμα,

Χαρά μαλαίᾳ θνητὸς ὢν ἐς ἔραν

Πέμπε, γεγωνᾷ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.

Πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον 450

Ἦξειν κεραυνὸν, ὅδεν ἐξευκασμῶδες

Μεσημβρινοῖσι θάλλεσιν τοῖς ἡλίῳ.

Ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἰ σόμαργός ἐστι ἄγαν,

Αἶθων τέτακται λῆμα Πολυφόνου βία,

Φερέγυον φέρημα, παρσευκασμῶδες

Ἀρτέμιδος ἀνοίγασιν, σὺν τ' ἄλλοις θεοῖς.

Λέγ' ἄλλον ἄλλας ἐν πόλει εἰληχότα.

Ἀλυσροφὴ α'.

ΧΟ. Ολοῖθ' ὅς ποτε μεγάλ' ἐπείχετο,

Κεραυνῷ δὲ μιν βέλος ἐπιχέθαι,

Πρὶν ἐμὸν ἐοδορεῖν δόμον, παλινῶν 460

Θ' ἐδωλίον ὑπερχόμπω

Δορὶ ποτ' ἐκλαπάξαι.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Καὶ μὴν τὸν ἐπιτεῦθεν λαχόντα παρσεύκασεν

Λέξω· τρίτῳ γὰρ Επειὶ κλῶ τρίτος πάρος

Εξ

Fulgura vero et fulmineos ictus
Meridianis assimilavit caloribus.
Insigne autem habet, virum nudum igniferum,
Cui armata in manu fax ardet.
Aureis vero dicit literis, COMBURAM URBEM. 440
Huic viro tali mitte aliquem; sed quis cum eo congregietur?
Quis virum superbientem non timens manebit?
ET. Et huic lucro lucrum paritur aliud.
" Vanarum hominibus jactationum.
" Lingua vera est accusatrix.
Capaneus minatur se expeditum exequi,
Deos blasphemans, et os exercens
Gaudio frustraneo, mortalis existens, in coelum
Mittit, eructatque in Jovem verba aestuantia.
At spero illi jure igniferum 450
Venturum fulmen, nihil simile
Meridianis caloribus solis.
Adversus eum, licet jactabundus sit nimis,
Vir animi fervidus ordinatur Polyphontes.
Idoneum praesidium, tutelarum
Dianae favore, caeterisque cum diis.
Dic alium alias sortitum portas.

ANTISTROPHE I.

CH. Pereat qui magna imprecatur urbi.
Fulminisque telum in ipsum decidat,
Antequam meam irruat in domum, et a virgineis 460
Sedibus superba
Hasta abripiat.

I AMBI.

NU. Quinetiam eum, qui deinde sortitus est portas,
Dicam, tertio enim Eteocli tertia fors :

Excidit

Excidit e supina aerea casside,
 Neitidibus portis ut cohortem admoveat.
 Qui equos in phaleris ferocientes
 Flestit, in portas irruere cupientes.
 Quibus camī strident, barbarorum more,
 Superbientium narium efflatibus pleni. 470
 Effigiatus autem est clypeus haud vulgari modo.
 Vir namque armatus scalae per gradus
 Aggreditur hostium turrim, expugnare cupiens.
 Hic etiam clamat literarum in syllabis
 Quod ne Mars ipse eum repellat turribus.
 Et huic viro mitte aequalem aliquem,
 Qui ab urbe hac arceat servile jugum.
 E. r. Mittam jam hunc, feliciter quidem, in eum.
 Et mittitur non ornatum superbum in manibus habens,
 Megareus Creontis seminium, genere satorum terra, 480
 Qui neque furentium equestrium hinnituum
 Fremitem timens portas destituet.
 Sed aut moriens terrae nutrimenti referet gratiam,
 Aut virum utrunque cum oppido in scuto
 Capiens, exuviis paternam ornabit domum.
 Jactes de alio, nec mihi dicendo parcas.

STROPHE 2.

CH. Tibi quidem omnia precor bene,
 O defensor mearum domorum, illis vero male succedere.
 Utque jactabunda verba proferunt in urbem
 Infaniente animo, sic eos Jupiter 490
 Vindex iratus inspectet.

IAMB I.

NU. Quartus alius, proximas portas habens
 Oncae Minervae, cum clamore adstat.

Hippo.

Εξ ὑπλίου πῆδησεν ἀχάλκῃ κράνεις,
 Πύλασι νηϊτίσι προσβαλεῖν λόχον.
 Ἴππες δ' ἐν ἀμπυκλῆρσιν ἐμβριμώμεναι
 Δινεῖ, θελόντας πρὸς πύλας πεπλωμένας.
 Φιμοὶ δὲ (υρίζουσι βάρβαρον τρόπον,
 Μυκληροκόμποις πνέμασι πληνέμενοι· 470
 Εχρημάτισα δ' ἀσπίς ἔσμικρον τρόπον.
 Ἀνὴρ δ' ὀπλίτης κλίμακος πρὸς ἀμβάσεις
 Στείχει, πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
 Βοῶ δὲ χ' ἔτος γραμμάτων ἐν (υλλαβαῖς,
 Ὡς ἔδ' ἂν Ἀρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων·
 Καὶ τῷ δε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον,
 Πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δάλειον ζυγόν.

ΕΤ. Πέμποιμ' ἂν ἦδη τόνδε, σὺν τύχῃ δὲ, τῷ·
 Καὶ πέμπε) δ' ἔκδοτον ἐν χεροῖν ἔχων,
 Μεγαράς Κρέοντος σπέρμα τῷ σπαστῶν γένει, 480
 Ὃς ἔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
 Βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσει·
 Ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
 Ἡ δ' οὐ δύ' ἄνδρες, ἢ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
 Ελὼν, λαφύροις δῶμα κοσμήσει παῖρος.
 Κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδὲ μοι φθόνι λέγων.
 Στροφή β'.

ΧΟ. Επείχομαι δὴ τῷδε μὲν ἀτυχεῖν,
 Ἰὼ πρόμαχ' ἐμῷ δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
 Ὡς δ' ὑπέραιχα βάξας ἐπὶ πόλει
 Μαγνομήνῃ φρενὶ, τῶς νιν Ζεὺς νεμέ- 490
 τωρ ἐπίδοι κολάων.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
 Οἴκας Αθάνας, ξὺν βοῇ παρίστα),

Η h

Ἰππο-

Ιππομέδοντος χῆμα, καὶ μέγας τύπος·
 Αλω δὲ πολλὴν (Ἀσπίδος κύκλον λέγω)
 Εφριζα δινήσαντος· ἢ ἄλλως ἐρῶ.
 Ο (σημαίνοντος δ' ἢ τις Ἀτελής ἀρ' ἦν,
 Ος τὸ δ' ἔρπον ὥπασε πρὸς Ἀσπίδι,
 Τυφῶν' ἰέντα πυρπνόον διὰ σῶμα
 Λιγὺν μέλαιναν, ἀγέλην πυρρὸς κάσιν·
 Οφρων δὲ πλεκίστασι περιδρομον κύτος
 Προσηδάφισα κοιλογάστρος κύκλῳ.
 Αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, εἵθεος δ' ἄρην
 Βακχᾶ πρὸς ἀλκὴν, θυὰς ὡς, φόβον βλέπων.
 Τοιῷδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακίον.
 Φόβος γὰρ ἦδη πρὸς πύλας κομπάζει.

500

ΕΤ. Πρῶτον μὲν Οἶκα Παλλὰς, ἥ τ' ἀλχίπλοισι,
 Πύλασι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρου ὕβριν,
 Εἵρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύχιμον·
 Ὑπέρβιος δὲ κεδνὸς Οἶνοπος τόκος
 Ἀνὴρ κατ' ἀνδρα τῦτον ἠρέθη, δέλων
 Εξισορῆσαι μοῖραν, ἐν χρεῖα τύχης·
 Οὐτ' εἶδος, ὅτε θυμὸν, ἔθ' ὅπλων χάσιν
 Μωμητὸς, Ερμῆς δ' ἀλόγως (υνήγαγμ.
 Εχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυσήσει).
 Συνοίσειλον δὲ πολεμίνες ἐπ' Ἀσπίδων
 Θεῶς· ὁ μὲν γὰρ πυρπνόον Τυφῶν' ἔχει,
 Ὑπερβίῳ δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' Ἀσπίδος
 Σταδαῖος ἦσαι, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
 Κ' ἔπω τίς εἶδε Ζῆνι παρ' ἐκώμενον.
 Τοιάδε μῦθοι πρὸς φιλεία δαμόνων.
 Πρὸς τῶν κρατέων δ' ἐσμὲν, οἱ δ' ἡσσωμένων.
 Εἰκὸς δὲ πράττειν ἀνδρας ὧδ' ἀνισιάτας,
 Εἰ Ζεὺς τε Τυφῶ κατ' ἐρῶτερος μάχῃ.

510

520

Υπερ-

Hippomedontis figura et forma ingens.
 Aream vero magnam (clypei orbem dico)
 Horrui eo rotante; aliter (*a vero*) non loquor.
 Et ejus signifex haud imperitus fuit,
 Quicumque hoc opus inseruit clypeo,
 Typhoeum emittentem ignivomum per os
 Fumum nigrum, varie mobilem ignis fratrem. 500
 Ubi serpentum gyris concavi scuti
 Circularis ambitus stratus est.

Ipse autem acclamabat et martem spirat,
 Veluti Baccha deo plena, terrorem oculis incutiens.
 Talis viri conatus caute observandi.
 Quippe jam ad portas terrorem minatur.

ET. Primum quidem Onca Pallas, quae et Prop'urbia,
 Portis vicina, viri odio habens contumeliam,
 • Arcebit ut a pullis draconem perniciosum.
 Hyperbius autem prudens Oenopis filius, 510
 Vir virum contra electus est, qui volet
 Experiundo cognoscere fatum in periculo fortunae;
 Neque forma, nec animo, nec armorum apparatu
 Culpandus, Mercurius vero convenienter (*ea*) contulit.
 Inimicus enim vir viro huic constituetur.
 Conferent autem adversarios in clypeis
 Deos; etenim ille ignivomum Typhoeum habet;
 Hyperbio vero Jupiter in parma pater
 Stator infigitur, in manu jaculum ardens:
 Nec unquam vidit quisquam Jovem victum ullibi. 520
 Talis scilicet est deorum amicitia,
 Ut cum victoribus nos simus, illi cum victis.
 Consentaneum est igitur viros adversarios eodem modo pro-
 cessuros:
 Si Jupiter Typhoeo pugna fortior,

Hyper-

Hyperbio etiam, ratione insignis,
Sospitator erit Jupiter qui in clypeo est.

ANTISTROPHE 2.

CH. Spero eum, qui Jovi oppositam imaginem habet,
Invisum in scuto terra-obruti corpus,
Numinibus inimicum simulachrum, mortalibusque et
Longaevis diis, ante portam 530
Caput confracturum.

I AMBI.

NU. Ita fiat : rursus quintum dico,
Constitutum ad quintam borealem portam,
Juxta sepulchrum Jovigenae Amphionis.
Jurat vero per hastam, quam habere magis quam deum
Ausus est colendam, oculisque chariorem,
Se perditurum urbem Cadmaeorum, vel invito
Iove : hoc clamat monticola ex matre
Germen pulchriforme, virilis puer.
Huic commodum inserpit per malas lanugo, 540
Creber nascentis pubis exurgens pilus.
Ipse vero saevam, nec virginali nomini congruam
Mentem, trucemque oculum habens adstat.
Non tamen sine arrogantia portis imminet.
Urbis enim nostrae probrum, in aerato
Scuto, rotundo corporis munimento,
Sphingem crudivoram, affixam
Clavis portabat, splendidum at horrendum corpus.
Quin subter ipsam fert hominem e Cadmaeis unum,
Ut plurima in virum hunc conjiciantur tela. 550
Cum venerit vero, videtur non cauponaturus pugnam,
Nec longi itineris dedecoraturus viam,
Parthenopaeus Arcas, vir talis, qualem descripsi,
Advena,

Υπερβίω γέ, πρὸς λόγον τὸ σήμαίος,
Σωτήρ ἥμοιτ' ἂν Ζᾶς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

Ἀντιστροφὴ β'.

ΧΟ. Πέποιθα τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντα
Αφίλον ἐν Σάκῃ τῷ χθονίῳ δέμας,
Δαίμοσιν ἐχθρὸν εἴκασμα, βροτοῖσί τε καὶ
Δαροβίοισι θεοῖσι, πρὸθεν πυ-
λᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

530

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Οὕτως ἥμοιτο. τὸν δὲ πέμπλον αὖ λέγω,
Πέμπλασι περσαχθέντα βορράαις πύλαις,
Τύμβον κατ' αὐτὸν διοχλυνεῖς Ἀμφίονος·
Ομνυσι δ' αἰχμὴν, ἣν ἔχει, μᾶλλον θεῷ
Σέβειν πεποιθώς, ὀμμάτων δ' ὑπέρβειρον,
Ἡ μὲν λαπάξειν ἄστυ καδμείων βίᾳ
Διός· τόδ' αὖδ' αὖ μαίρως ἐξ ὀρεσκόων
Βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαυς ἀνὴρ.
Στείχετ' ὅτε ἔλκος ἄρσι διὰ παρηγίδων,
Ωρας φύσεως, ταρφὺς ἀνέλλυσσα θρίξ.
Ὁ δ' ὦμόν, ὅτι παρθένων ἐπώνυμον,
Φρόνημα, γοργὸν δ' ὀμμ' ἔχων, περσίει·
Οὐ μὲν ἀκόμπαςός γ' ἐφίσει πύλαις·
Τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτῳ
Σάκῃ, κυκλωτῷ Σάμαλος περβλήμασι,
Σφίγγ' ὠμόσιτον περσμεμηχανάμυνον
Γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρυπον δέμας,
Φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα καδμείων ἕνα,
Ὡς πλεῖς ἐπ' ἀνδρὶ τῷ δ' ἰάπτειται βέλη.
Ελθὼν δ' εἴοικεν ἐκαπηλᾶσεν μάχην,
Μακρᾶς κελᾶθε δ' ἐκαλαγχυνεῖν πόρον,
Παρθενοπαῖος ἀρκάς, ὃ δὲ τοιοῦδ' ἀνὴρ,

540

550

Ι i

Μέτοικος,

Μέτοικος, Ἀργὴ δ' ἐκλίνων καλὰς τροφάς,
Πύρροις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἅ μὴ κράνοι θεός.

ΕΤ. Εἰ γ' οὐκ ἔτυχον ὧν φρονῶσι, πρὸς θεῶν,
Αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασι·

Ἦτ' ἂν πανώλεις παλαιάκως τ' ὀλοῖσθαι.

Εἰσι δὲ καὶ τῷ δ', ὃν λέγεις τὸν ἀρκάδα,

Ἀνὴρ ἄκομπος, χεῖρ δ' ὄρα τὸ δράσιμον,

560

Ἀκίωρ ἀδελφὸς τῷ πάρος λελεΓμύν·

Ὅς ἐκ ἐάσθ' γλῶσσαν, ἐργμάτων ἄτερ,

Εἰσω πυλῶν ῥέυσαν, ἀλδαίνειν κακά·

Οὐ δ' εἰσαμείψαι θερὸς ἐχθίστη δάκνυς

Εἰκῶ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·

Εἰσωθεν εἰσω τῷ φέροντι μέμψεται,

Πυκνὴ κροῖσμός τε τυγχάνεισ' ὑπὸ πτόλιν.

Θεῶν θελόντων δ' ἂν ἀληθέσσαι ἐγώ.

Στροφή γ'.

ΧΟ. Ἰκνεῖται λόγος διὰ σπηθέων,

Τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἴσα,

570

Μεγάλα μεγαληγόνων κλύων ἀνο-

σίων ἀνδρῶν. εἴθε οἱ θεοὶ

Τέσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾶ.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Ἐκλον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα (ωφρονέσασιν,

Ἀλκὴν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·

Ὀμολοῖσιν δὲ πρὸς πύλας τελαΓμύρος

Κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,

Τὸν ἀνδροφόνην, τὸν πόλεως ταρακίονα,

Μέγιστον Ἀρτεῖ ἦδ' κακῶν διδάσκαλον,

Εἰριννύος κλητῆρα, πρόπολον φόνε·

580

Κακῶν τ' Ἀδράστῳ τῶνδε βυλατῆριον·

Καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ἀδελφεὸν

Εξυ-

Advena, Argis rependens gratiam nutriciam,
Turribus hisce minatur, quae non perficiat deus.

ET. Quod si consequantur, quae cogitant, deorum ope,
Cum ipsis hisce impiis jactationibus,
Funditus et pessime pereant.

Est autem adversus hunc quem dicis Arcada,
Vir minime jactabundus, at manus novit exsequi, 560
Actor illius frater quem modo diximus :
Qui non finet linguam sine operibus,
Intra portas irruentem augere mala,
Neque intrare eum qui bestiae inimicissimi morsus
Imaginem fert hostili in clypeo,
Ab extra intus (*se*) ferentem (*ip/a*) objurgabit,
Crebros assequuta ictus sub urbem.
Volentibus Diis haec ego vera pronuntiem.

STROPHE 3.

CH. Sermo (*hic*) pectus penetrat,
Stant arrectae comae, 570
Magna magniloquorum audienti
Impiorum hominum; utinam dii
Hos perdant in terra.

IAMBI.

NU. Sextum dicam virum prudentissimum
Fortissimumque, Amphiaräum vatem :
Qui ad portas Homoloides constitutus,
Malis sermonibus insequitur multum Tydea,
Illum homicidam, illum urbis turbatorem (*vocans*)
Maximum Argivis malorum magistrum,
Erynnios calatorem, ministrum caedis, 580
Horumque malorum Adraсто consultorem.
Tuumque rursus fatalem fratrem

Poly-

Polynicem ex ipso nomine interpretatus,
 Bis in extrema parte nomen exprobrans
 Vocat, hoc vero dicit ex ore verbum,
 " Profecto tale facinus et diis gratum,
 " Pulchrumque auditu, et dictu posteris,
 " Urbem paternam, et deos indigenas
 " Diruere inducendo aciem exteram.
 Matrisque fontem quodnam jus exsiccat? 590
 Patriaque terra tua ab industria hasta
 Subacta quomodo amica tibi fuerit?
 Ego vero hoc impinguabo solum
 Vates hostili sub terra conditus.
 Pugnemus, non inglorium spero lethum.
 Talia vates clypeum rotundum gerens
 Ex aere solido protulit, insigne vero non inerat orbi.
 " Non enim optimus videri, sed esse volet.
 " Profundo mentis sulco fruens,
 " Ex quo sana germinant consilia. 600
 Adversus hunc sapientes et probos adversarios
 " Ut mittas suadeo; Timendus est qui deos colit.
 E t. Proh alitem (*auspicium*) qui consociavit mortalibus
 Virum iustum impiissimis!
 " At in omni negotio malo consortio
 " Pejus est nihil; fructus non congerendus;
 " Ager nequitiae mortem pro fructu fert.
 " Nam si vel navem conscenderit pius vir
 " Cum nautis improbitate fervidis,
 " Perit cum genere hominum diis in viso. 610
 " Vel si quis iustus sit cum civibus
 " Inhospitalibusque et deorum immemoribus,
 " Cum in eundem divinitus inciderit (*obsidionis*) cassem,
 " Communi

Εξυπιάζων ὄνομα Πολυνείκης βίαν,
 Δίς τ' ἐν τελευτῇ τῆνομ' ἐνδατέμῃος,
 Καλεῖ. λέγει δὲ τῷτ' ἔπος διὰ τόμα,
 “ Ἡ τοῖον ἔρπον καὶ θεοῖσι προσφίλης,
 “ Καλὸν τ' ἀκῶσαι, καὶ λέγειν μεθυέροισι,
 “ Πόλιν παρῶαν καὶ θεὸς τὰς ἐγγενῆς
 “ Πορθεῖν, σφάττωμ' ἐπακλὸν ἐμβεβληκότα.

Μηῖρός τε πηγὴν τίς καλασέσσι δίκη;
 Παίρις τε γὰρ σῆς ὑπὸ σπυδῆς δορὶ
 Αἰῶσα, πῶς (οἱ σύμμαχος γῆυσέ);
 Εγώ γε μὲν δὴ τήνδε πικρῶ χθόνα,
 Μάϊλις κεκδθὼς πολεμίας ὑπὸ χθονός.
 Μαχόμεθ', ἐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
 Τοιαῦθ' ὁ μάϊλις, ἀσπίδ' εὐκυκλον νέμων
 Πάγχχαλκον, ἥδ' α. σῆμα δ' ἐκ ἐπὶ κύκλω.

590

“ Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
 “ Βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπέμῃος,
 “ Εξ ἧς τὰ κενὰ βλασάνη βυλῶμαλα.
 Τύτω (οφθαλμοί) τε ἀγαθὸς ἀνιηρέτας
 “ Πέμπειν ἐπαμῶ. δεινὸς ὃς θεὸς σέβει.

600

ΕΤ. Φεῦ τῷ ξυναλλάσσοντος ὀρνιθος βροτοῖς
 Δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβέτεροισι.

“ Εἰ παντὶ πράγῃ δ' ἐὼδ' ὁμιλίας κακῆς

“ Κάκιον ἔδεν, καρπὸς ἔκομισέος.

“ Αἰγὴς ἄρσενά θάνατον ἐκκαρπίζει).

“ Ἡ γὰρ ξυνοισθῆς πλοῖον ἀσέβης ἀνὴρ

“ Ναύτησι θερμοῖς καὶ πανουργία τινί,

“ Ολωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπύσῳ γῆει.

610

“ Ἡ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν, δίκαιος ὢν,

“ Εχθροξένοισι τὲ καὶ θεῶν ἀμνήμοσι,

“ Ταυτῇ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρῶμαλος,

Κ κ

“ Πληγείς

“ Πληγείς θεῦ μάστιγι παλκοίνω δάμη.
 Οὗτος δ' ὁ μάνις (ὑὸν Οἰκλέες λέγω)
 Σώφρων, δίκαιος, ἀγαθός, ἀσέβης ἀνὴρ,
 Μέγας προφήτης, ἀνοσίοισι (ὕμμιγείς
 Θρασυτόμοισιν ἀνδράσι φρενῶν βία
 Τείνῃσι, πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
 Διὸς Δέλοιος, (ὕψκαθεικνυδῆσέ). 620
 Δοκῶ μὲν ἔν σφε μὴδὲ προσβαλεῖν πύλας,
 Οὐχ ὡς ἄθυμον, ὑδὲ λήμας κακῆ.
 Ἀλλ' οἶδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχη,
 Εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Δοξίῃ.
 Φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
 Ομως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Λαοδίνες βίαν
 Εχθρόζενον πυλωρὸν ἀνιταΐζομαρ.
 Γέροντα τὸν νῦν, (ἄρκα δ' ἠβῶσαν φέρει,
 Ποδῶκες ὄμμα, χεῖρα δ' ὑ βραδύνει)
 Παρ' ἀσπίδος γυμνῶθεν ἀρπάσσει δόρυ. 630
 “ Θεῦ δὲ δῶρόν ἐστιν ἄτυχῆν βροτῆς.

Ἀντιστροφὴ γ'.

ΧΟ. Κλύοντες θεοὶ δίκαιας λιτάς
 Ημετέρας, τελεῖθ' ὡς πόλις ἄτυχῇ,
 Δορίπονα καὶ ἐκρέποντες γὰς πρὸς ἐπι-
 μόλους· πύργων δ' ἐκδοθὲν βαλὼν
 Ζεὺς σφε καίνοι κεραυνῷ.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Τὸν ἑβδόμον δὴ τόνδ' ἐφ' ἑβδόμας πύλας
 Λέξω, τὸν αὐτὸν σὺ κασίγνητον, πόλι
 Οἷας γ' ἀρᾶται καὶ καλᾶ χεῖ' τύχας·
 Πύργοις ἐπεμβὰς καπτικηρυχθεὶς χθονί,
 Ἀλώσιμον παῖν' ἐπιξιακχάσας,
 Σοὶ ξυμφέρεσθαι, καὶ κλισίων θανεῖν πείλας,

Ἡ ζῶντ'

" Communi dei flagello percussus perit.
 Sed iste Vates (dico Oiclei filium)
 Prudens, justus, probus, pius vir,
 Magnus propheta, missus impiis
 Audaciloquis viris, qui ingratis
 Contendunt longo itinere reverti,
 Jove volente, una cum eis trahetur. 620
 Arbitror igitur ipsum ne quidem invasurum portas;
 Non quasi esset excors, aut consilii inops;
 At novit quod se oportet occumbere pugna,
 Si Oraculis Apollinis fides sit adhibenda.
 Amat hic quidem tacere, vel tempestitiva loqui.
 Illi tamen virum Lathenem,
 Aversantem exteros, custodem portae opponemus.
 Senilem mentem, at corpus juvenile gerit.
 Pernix (*ei*) oculus, neque manu cunctatur
 Extra clypeum nudatam arripere hastam. 630
 " Dei vero est donum mortalibus foeliciter agere.

ANTISTROPHE 3.

CH. Exaudientes dii justas preces
 Nostras, efficite ut foeliciter agat civitas,
 Hastica mala (*hac*) avertentes terra in
 Advenas, extra vero turres feriens
 Jupiter ipsos fulmine perimat.

I A M B I.

NU. Nunc septimum, qui ad portam est septimam,
 Dicam illum fratrem tuum (*et ostendam*) urbi
 Qualia optat et imprecatur infortunia.
 Ut turres ingressus, et denuntiatus terrae, 640
 Captivantem Paena debacchans,
 Tecum congregiatur, et postquam occideret, moriatur juxta.
 Aut

Aut ut te viventem infamem tanquam viri expulso rem,

Exilio mulctet, et seipsum hoc ulciscatur modo.

Talia vociferatur, et deos indigenas

Invocat paternae terrae, ut inspectores precum

Suarum omnino sint, Polynices.

Scutum autem habet rotundum recenter fabricatum,

Et duplex elaboratum insigne.

Auro insignem hominem armatum

650

Ducit mulier quaedam modeste praeiens,

Iustitia sane dicitur, sicut literae

Referunt (*aitque*) REDUCAM VIRUM hunc, et urbem

Habebit paternarumque aedium vices.

Talia sunt illorum symbola.

Ipsæ vero jam cogita quem mittendum putes.

Ut nunquam me ob ea quae nuntio

Culpes, sed ipse hanc vide gubernes urbem.

ET. O divinifurens et deorum ingens odium !

O perquam lachrymabile meum Oedipi genus !

660

Hei mihi ! jam nunc imprecationes patris ratae sunt.

Sed neque flere, nec lamentari decet,

Ne pariatur luctus intolerabilior.

Sed Polynici, recte ita nominato, dico,

Brevi videbimus insignia quo vertent ;

Utrum illum reducerint auro elaboratae literae

In clypeo effutientem cum fastu mentis.

Et si Jovis quidem filia virgo iustitia adesset

Operibus ejus et menti, forsan hoc eveniret.

Sed neque ipsum cum effugisset a matris utero tenebras, 670

Neque in lactatu, neque pubescentem,

Neque in barbae collectione lanuginis,

Iustitia vel affatu dignata est ;

Neque

Η ζῶντ' ἀτιμασῆρα τῶς σ' ἀνδρηλάτην
 Φυγῇ τὸν αὐτὸν τόνδε τίσαοθαι τρόπον.
 Τοιαῦτ' αὐτεῖ, καὶ θεὸς ἡμεθλίας
 Καλεῖ παρῳίας γὰρ, ἐποπλήρας λιτῆρ
 Τῶν ὧν ἡμέοθαι πάλχῃ Πολυνείκης βία.
 Εχθρὸν καμνοπηγὲς εὐκυκλον Ἰάκος,
 Διπλῆν τε σῆμα πεσομμενηχανδμήσον.
 Χρυσήλαον καὶ ἄνδρα τὰ χιτῶν ἰδεῖν,
 Αἰγυγὴν τις βροχρῶν ἡγεμῶν.
 Δίκη δ' ἄρ' εἰναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
 Λέγει, καλᾶξω δ' ἄνδρα τόνδε, καὶ πόλιν
 Εἴξει, παρῳίων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.
 Τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τὰ ξείνηματα.
 Σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖς.
 Ὡς ἔποτ' ἀνδρὶ τῷδε κηρυκμάτων
 Μέμψῃ, σὺ δ' αὐτὸς γινῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.

650

ΕΤ. Ὡς θεομανὲς τε καὶ θεῶν μέγα σύγος,
 Ὡς πανδάρκρυν ἀμὲν Οἰδίπῃ ἥρος.
 Ὡς μοι, παρῳὸς δὴ κῦν ἀραὶ τελεσφόροι.
 Ἀλλ' ἔτε κλαίειν, ἔτ' ὀδυρέοθαι πρέπῃ,
 Μὴ καὶ τεκνωθῇ δυσφορώτερος γόος.
 Επώνυμῳ δὲ κάρλα Πολυνείκη λέγω,
 Τάχ' εἰσόμμεοθαι τὰ πῖσημ' ὅποι τελεῖ.
 Εἴ νιν καλᾶξει χρυσότακτα γράμματα,
 Επ' ἀσπίδος φλύοιλα σὺν τύφῳ φρεῶν.
 Εἰ δ' ἡ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῶν
 Εργοῖς ἐκείνῃ καὶ φρεσὶν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν.
 Ἀλλ' ἔτε νιν φυγόντα μισρόθεν Ἰότον,
 Οὐτ' ἐν τροφᾷσιν, ἔτ' ἐφελβίστανά σῳ,
 Οὐτ' ἐν ἡμεῖς βυλλογῇ τριχώματος,
 Δίκη περσεῖτε καὶ καλῆξιώτατο.

660

670

L 1

Οὐτ'

Οὐτ' ἐν πάρῳας μὴν χθονὸς κακῆχίᾳ
 Οἷμά νιν αὐτῷ συμπαρᾶσατ' ἐν πύλαις.
 Ἡ δ' ἦτ' ἂν εἴη πανδίκως ψαδώνυμος
 Δίκη, ξυνῦσα φωτὶ πανόλμῳ φρένας.
 Τέτοισι πεποιθὼς εἶμι, καὶ ξυσήσομαι
 Αὐτός· τίς ἄλλος μάλλον ἐνδικώτερος;
 Ἀρχοντί τ' ἄρχων, καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
 Εχθρὸς σὺν ἐχθρῷ σήσομαι. φέρ' ὡς τάχος
 Κνημίδας, ἀχμὴν, καὶ πείρων προβλήμαλα.

689

ΧΟ. Μὴ φίλῃατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπῳ τέκος, γῆρᾴ
 Οργὴν ὁμοῖος τῷ κακίῳ ἀνδρὶ μέγῳ.
 Ἀλλ' ἄνδρας ἀργείοισι καδμεύς ἄλῃς
 Ες χεῖρας ἐλθεῖν· αἶμα δ' καθάρσιον.
 Ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκλόνος,
 Οὐκ ἔστι γῆρας τῷδε τῷ μιάσματος.

ΕΤ. Εἴπερ κακὸν φέροι τίς, ἀχύνῃς ἄτερ,
 Εἴω. μόνον δ' κέρδος ἐν τεθνηκόσι.
 Κακῶν δέ κ' ἀχρῶν ἔτιν' εὐκλειαν ἐρεῖς.

690

Ἀντιστροφικά. Στροφή α'.

ΧΟ. Τί μέμνης τέκνον; μή τις σὲ θυμο-
 πληθὴς δορίμαρτος ἄτα φερέτω.
 Κακῷ δ' ἐκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.

Ἰαμβοί.

ΕΤ. Επεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπιπαύρχει θεός,
 Ἴτω κατ' ἔρον κῦμα κωκυτῆ λαχόν
 Φοίβῳ συνηθὲν πᾶν τὸ Λαῖν γένος.

Ἀντιστροφή α'.

ΧΟ. Ωμοδακὴς σ' ἄγαν ἥμερος ἐξορῶ-
 νη πικρόκαρπον ἀνδροκλασίαν
 Τελεῖν αἶμας ὃ δ' ἐμιτῶ.

700

Ἰαμβοί.

Neque in paternae terrae usurpatione iniqua
 Puto ipsam ei prope adfistere.
 Revera esset iustissime falso nominata.
 Justitia, si a partibus staret viri audacissimae mentis.
 His fretus vadam, et cum eo congregiar
 Ipse; quisnam alius magis idoneus?
 Cum imperatore imperator, cum fratre frater, 680
 Hostis cum hoste stabo; fer quam cito
 Ocreas, hastam, et arma lapidibus arcendis apta.

CH. O charissimae virorum nate Oedipi ne sis
 Ira similis ei qui pessime audit.
 Sed viros Cadmaeos cum Argivis sat est
 Ad manus venire, sanguis enim horum est expiabilis.
 At ubi fratres uterini mortem sibi invicem consciscunt,
 Non est finis hujus piaculi.

ET. siquidem malum fert aliquis sine dedecore,
 Esto; solum enim lucrum in mortuis. 690
 At malorum et turpium nullam dices gloriam.

ANTISTROPHICA. *Strophe* I.

CH. Quid insanivisti fili? ne te irarum plena
 Hasta-furens noxa ferat.
 Mali vero amoris abjice exordium.

IAMBI.

ET. Quando ad hoc negotium valde instigat deus,
 Eat secundo vento fluctum Cocyti assequutum.
 Phoebo invisum omne Laii genus.

ANTISTROPHE I.

CH. Crudelis nimis te affectus incitat
 Acerbum fructu patrare homicidium
 Sanguinis illiciti.

700

IAMBI.

I AMBI.

ET. Etenim mihi inimica chari patris perfica execratio
Siccis inflebilibus oculis affidet,
Dicens mihi mortis secundae lucrum prius.

STROPHE 2.

CH. Sed tu ne incitere : non vocabere timidus
" Si bene vitam agas : horrida non ingreditur
" Erinnys domum (*illius*) cujus ex manibus
" Dii sacrificium accipient.

I AMBI.

ET. Diis quidem etiamnum neglecti sumus.
Gratia vero mortis nostrae in pretio est.
Quid ergo perniciosam adulemur necem?

710

ANTISTROPHE 2.

CH. Imo nunc cum tibi adstat; quoniam genius
Voluntatis mutatione diuturna reconciliandus,
Forſan veniet leniori
Spiritu, adhuc vero fervet.

I AMBI.

ET. Etenim efferbuerunt Oedipi imprecationes :
Nimisſque vera in ſomno phantaſmatum
Viſa, paternarum facultatum diſtributricia.

CH. Mulieribus, licet non eas ames, obtempera.

ET. Dicite igitur quae agenda; neque ea longe petenda.

CH. Ne hac via ad ſeptimam portam exeas.

720

ET. Obfirmatum non me ſermone obtundes.

CH. " Victoriā equidem licet ingloriā honorat deus.

ET. Non decet virum armatum huic ſermoni acquieſcere.

CH. Sed num tu fraternum cupis haurire ſanguinem?

ET. Diis concedentibus haud effugiet mala.

ANTI-

Ιαμβοί.

ΕΤ. Φίλν γ' αἰχρά μοι παῖρὸς τέλει ἀρὰ
Ξηροῖς ἀκλαύστοις ὄμμασι προσιζάνει,
Λέγυσσα κέρδος πρῶτερον ὑτέρῃ μόρῃ.

Στροφή β'.

ΧΟ. Ἀλλὰ σὺ μὴ πόρυνν, κακὸς ἢ κεκλή-
" σῃ, βίον εὖ κυρήσας· μελαναγῆς δ' ἔκ
" Εἴσι δόμον ἱριννύς, ἔτ' ἂν ἐκ χερῶν
" Θεοὶ θυσίαν δέχων).

Ιαμβοί.

ΕΤ. Θεοὺς μὲν ἤδη πῶς παρημελήμεθα,
Χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὁλομύων θανμάζε').
Τί ἔν' ἔτ' ἂν λήνοισιν ὀλέθριον μόρον;

710

Ἀνίστροφή β'.

ΧΟ. Νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
Λήμαλος ἀνδροπαῖα χρονία μέλα-
λακίς, ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρῳ
Πινδαλί· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

Ιαμβοί.

ΕΤ. Εξέξεσεν γ' Οἰδίπῳ κατὰ Γμαῖα·
Ἀγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
Οφεις, πατρῶων χρημάτων δαήριοι.

ΧΟ. Πείθε γυναιξί, καί περ ἢ σέργων ὅμως.

ΕΤ. Λέγοιτ', ἂν ὦν ἄνη τις· ὕδ' ἐχρὴ μακράν.

ΧΟ. Μὴ λῆθῃς ὁδὸς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμας πύλας. 720

ΕΤ. Τεθηγμένον τοί μ' ἔκ ἀπαμβλυνῆς λόγῳ.

ΧΟ. " Νίκην γε μύθοις ἢ κακὴν τιμὰ θεός.

ΕΤ. Οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τῆτο χρὴ σέρβειν ἔπος.

ΧΟ. Ἀλλ' αὐτάδελφον αἶμα δρέψασθαι θέλεις;

ΕΤ. Θεῶν διδόντων, ἔκ ἂν ἐκφύγοι κακά.

Αντιστροφή. Στροφή α΄.

ΧΟ. Πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον
Θεὸν, ὃ θεοῖς ὁμοίαν,
Παναληθῇ, κακόμανιν
Πατρὸς Ἀκταΐαν ἐριννὺν
Τελέσαι τὰς περιθύμης
Καίρας βλαψίφρονος Οἰδιπόδα.
Παυδολέτωρ δ' ἔρις ταδ' ὀτρύνει.

730

Αντιστροφή α΄.

Ξένος δὲ κλήρης ἐπινωμᾶ
Χάλυβος κυθῶν ἄποικος,
Κτεάνων χρηματοδάτας
Πικρὸς, ὠμόφρων σίδαρος,
Χθόνα νάειν διαπήλας
Οπόσαν ἂν ἢ φθιμύοισι κατέχειν,
Τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρης.

Στροφή β΄.

Επειδὰν αὐτοκλόνως
Αὐτοδάϊκλοι θάνωσι,
Καὶ χθονία κόνις πῖη
Μελαμπαγὲς ἄμμα φοίνιον,
Τίς ἂν καθαρμὲς πόροι,
Τίς ἂν σφε λύσειεν;
Ὡ πόνοι δόμων νέοι
Παλαμοῖς ζυμμιγεῖς κακοῖς.

740

Αντιστροφή β΄.

Παλαμῆν γὰρ λέγω
Παραβασίαν ὠκύποινον·
Αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μῦθει.
Ἀπόλλωνος εὖτε Λαῖος
Βία τρεῖς εἰπόντος ἐν

750

Μεσομ-

ANTISROPHICA. *Strophe 1.*

CH. Horrui domui perniciosam
Deam, diis neutiquam similem,
Veracissimam, mala praefagientem,
Patris votivam Erinnyn,
Perfecturam excandescences
Execrationes vefani Oedipodis. 730
Filios-perdens Contenio haec urget.

ANTISTROPHE 1.

Advena vero sortes distribuit
Chalybs, Scythia egressus,
Possessionum divisor
Acerbus, crudele ferrum,
Tantum terrae ad incolendum impartiens
Quantum, cum occiderint, occupare possint,
Largiorum camporum expertes.

STROPHE 2.

Quod si qui mutuo se interfecerint, 740
Et a se invicem perempti occubuerint,
Terreusque pulvis biberit
Nigrifluum caede expressum cruorem,
Quis expiationes praebet?
Quis ipsos lavet?
O novi labores domus,
Antiquis malis commisti!

ANTISTROPHE 2.

Antiquam enim dico
Transgressionem cito-punitam,
Aetatem vero usque ad tertiam manet. 750
Quando Laus, Apolline
Invito, qui ter dixerat, in

Umbi-

Umbilicariis Pythicis
Oraculis, quod, si moreretur
Sine liberis, fervaret urbem.

STROPHE 3.

Victus amicorum malis consiliis,
Genuit sibimet interitum
Parricidam Oedipum,
Qui matris castum
Seminare arvom, ubi nutritus fuerat, 760
Radicem sanguineam,
Sustinuit. Amentia conjunxit
Sponfos mente captos,

ANTISTROPHE 3.

Malorum autem velut mare fluctum agit;
Hic quidem cadit, alius vero se attollit
Trisulcus, ille autem ad puppim
Urbis cachinnat :
Inter haec praesidio brevi
Extenduntur moenia in latitudine.
Vereor itaque ne cum regibus 770
Pereat civitas.

STROPHE 4.

Adimpletae enim sunt olim-prolatae execrationes,
Aegre conciliationes (*fieri possunt*)
Pernicies semel orta non praeterit.
“ Jacturam autem e puppi factam fert
“ Virorum solertium
“ Felicitas nimis coacervata.

ANTISTROPHE 4.

Quem enim virorum tantum admirati sunt
Dii, et incolae urbis,

Et

Μεσομφάλοις πυθικοῖς
Χρηστέροις, θνάσκοντα
Γέννας ἄτερ, ζῶειν πόλιν·

Στροφὴ γ'.

Κραλῆθεις δ' ἐκ φίλων ἀβελίας,
Γείνασθ' μὲν μόρον αὐτῶ,
Παῖροκλόνον Οιδίποδα,
Ὅς ἐμὴρὸς ἀγνάν
Σπείρας ἄρυραν, ἵν' ἐτράφη,
Ρίζαν αἰμαλόμεσαν
Εἴτα. παράνοια ζύναγε
Νυμφίης φρενώλεις,

760

Ἀντιστροφὴ γ'.

Κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγχι·
Τὸ μὲν πεινόν, ἄλλο δ' αἶψα
Τρίχalon, ὃ καὶ περὶ πρύμναν
Πόλεως καχλάζει.
Μελαζὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγη
Τείνῃ πύργος ἐν εὐρί.
Δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
Μὴ πόλις δαμαδῇ·

770

Στροφὴ δ'.

Τέλεια γὰρ παλαίφασι ἀραί,
Βαρῆαι καλαλλαγαί,
Τὰ δ' ὅλοα τελλόμεν' εἰσπαρέρχετο.
“ Πρύπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
“ Ἀνδρῶν ἀλφειῶν
“ Ὀλοὸν ἄγαν παχυνθεῖς.

Ἀντιστροφὴ δ'.

Τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
Θεοὶ καὶ ξυνέτιοι πόλεως,

N n

Πολύ-

Πολύβοτός τ' αἶὼν βροτῶν,
 Οσον τότε Οἰδίπην τῶν,
 Αναρπαξάνδραν
 Κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

780

Στροφή ε.

Ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
 Ἐχέλο μέλεος ἀθλίων
 Γάμων, ἐπ' ἄλγυι δυσφορῶν
 Μαυρομήνα κραδίᾳ
 Δίδυμα κακ' ἐτέλεσε·
 Πάροφόνω χερὶ τῶν
 Κραιοτοτέκνων δ' ἀπ' ὁμμάτων ἐπλάγχθη.

790

Ἀντιστροφή ε.

Τέκνοις δ' ἀράας
 Εῖπεν ἐπικότους τροφάς,
 (Ἀῖ αἶ, μικροβλώσους ἀράας)
 Καί σφε Σιδαρονόμῳ
 Διαχειρίᾳ ποτὲ λαχεῖν
 Κτήματ'· νῦν δὲ τρέω
 Μὴ τελέσῃ καμψίπυς ἐριννύς.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Θαρσύνετε παῖδες μητέρων τετραμμένων.
 Πόλις σφέδ' ἦν ἡδε δάλειον ζυγόν·
 Πέπλωκεν ἀνδρῶν ὀμβρίμων κομπάσματ'·
 Πόλις δ' ἐν ἁδία τε καὶ κλυδωνίᾳ
 Πολλῶσι πηγαῖς ἀνῆλον ἐκ ἐδέξατο.
 Στένει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
 Εἰφραζάμεντα μοναμάχοισι περσάταις·
 Καλῶς ἔχει τὰ πλεῖς ἐν ἑξ' πυλώμασι·
 Τὰς δ' ἐβδόμας ὁ Σεμνὸς ἐβδομαγέτας
 Ἀναξ Ἀπόλλων ἔλετ', Οἰδίπην γῆραι

800

Κραίνων

SEPTEM CONTRA THEBAS. 143

Et fertilis illa aetas mortalium, 780
Quantum tunc Oedipum honorarunt,
Qui hominum rapacem
Feram e regione sustulerat?

STROPHE 5.

Postquam vero certior factus
Fuit miser infeliciū
Nuptiarum, prae dolore aegre ferens,
Vesaniēti corde,
Gemina perpetravit mala
Parricida manu,
Oculis natos abhorrentibus privavit (ſc.) 790

ANTISTROPHE 5.

Filiisque dira
Et indignatione plena immisit alimenta;
(Heu heu diras ab acerba lingua profectas!)
(*Et precatus est*) ut per ferrum gerenda
Administratione fortirentur
Possessiones. Nunc autem tremo
Ne haec perficiat flectipes Erinnyes.

I A M B I.

Nū. Confidite filiae matrum alumnae.
Effugit haec civitas servile jugum.
Ceciderunt virorum ferocientium crepitacula. 800
Urbs vero in tranquillo est, et fluctum
Crebris ictibus non sentinavit.
Firma est turris, et portas idoneis
Munivimus duellcis praefectis.
Bene habent plurima in sex portis quidem;
Septimam vero reverendus septimae (*diei*) praefectus
Rex Apollo occupavit, Oedipi generi

Rependens

144 SEPTEM CONTRA THEBAS.

Rependens antiquam Laii incogitantiam.

CH. Quidnam hoc novi est quod urbi accidit?

NU. Servata est civitas, reges vero una fati

810

Viri occubuerunt manibus mutuo internecivis.

CH. Quinam? quid dixti? verbi dementor metu.

NU. Mentis compos nunc audito, Oedipi genus.

CH. Me miseram! vates sum malorum.

NU. Neutiquam in dubio occisi sunt.

CH. Eone venerunt? gravia igitur, dicas tamen.

NU. Ita fraternis manibus interfecti sunt atrociter.

CH. Sic fatum commune erat ambobus simul.

NU. Illud revera miserum sustulit genus.

Hicce laetari et lachrymari praesto est.

820

Quod civitas quidem foeliciter agat, (*laetari, lachrymari vero*)
quod praefecti

Gemini duces sortiti sunt

Scythico ferro possessionum totam haereditatem.

Possidebunt vero quam accipient in sepulchro terram,

Patris secundum vota infoelicia subrepti.

Servata est civitas, regum vero congenerum

Bibit cruorem terra mutuo caesorum.

ANAPAEI.

CH. O magne Jupiter et urbicustodes

Dii, qui has Cadmi arces

Defenditis.

Utrum gaudeam et hymnum canam

830

Urbem incolumem fervanti, (*Deo*)

An miseros atque infoelices,

sine liberis (*mortuos*) deflebo duces:

Qui recte secundum nominis etymologiam

Et (*Polynices*) in contentione multi

Perierunt impia mente.

ANTI-

Κραίων παλαῖας Λαῖης δυσβελίας.

ΧΟ. Τί δ' ἐστὶ πρᾶγμα νέκυόν ποτὶ παρὸν;

ΑΓ. Πόλις σέσωσα, βασιλεὺς δ' ὁμοσπόροι 810

Ἄνδρες τεθνήσκουσιν ἐκ χειρῶν αὐτοκτόνων.

ΧΟ. Τίνες; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβῳ λόγῳ.

ΑΓ. Φρονῆσα νῦν ἄκυσσον, Οἰδίπῳ γῆρας.

ΧΟ. Οἱ γὰρ τάλαστα, μάνησι εἰμὶ τῆς κακῶν.

ΑΓ. Οὐδ' ἀμφιέκλως μὴν καλεσσομένημοι.

ΧΟ. Εκείθι κ' ἦλθον; βαρέα δ' ἔν, ὅμως φράσον.

ΑΓ. Οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠνέχοντ' ἄγαν.

ΧΟ. Οὕτως ὁ δαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἅμα.

ΑΓ. Αὐτὸς δ' ἀναλοῖ δῆτα δύσπολμον γῆρας.

Τοιαῦτα χαίρειν ἢ δακρύσασθαι πάρα.

820

Πόλιν μὲν εὖ πράσυσσαν, οἱ δ' ἐπιστάται,

Διοσῶ σπρήνῳ διέλαχον σφυρηλάτῳ

Σκύθῃ σιδίρῳ, κλημάτων παμπησίαν.

Ἐξοσι δ' ἦν λάβωσιν ἐν ταφῇ χθονὸς,

Πατρὸς κατ' ἄχας δυσπότης φορέμενοι.

Πόλις σέσωσα· βασιλεῖον δ' ὁμοσπόροι

Πέπωκεν ἅμα γὰρ ὑπ' ἀλλήλων φόβῳ.

Ἀνάπαυσοι.

ΧΟ. Μεγάλε Ζεῦ ἢ πολιοῦχος

Δαίμονες, οἱ δὲ Κἀδμῆς πύργος

Τύσδε ρύεσθε.

830

Πότερον χαίρω, καπολολύξω

Πόλειως ἀσινεῖ Σωτήρι,

Ἡ τὸς μογερὸς ἢ δυσδαίμονας

Ατέκνης κλαύσω πολεμάρχης.

Οἱ δὲ τ' ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίην

Καὶ πολυνεικῆς

Ωλοντ' ἀσεβῆ διανοία.

Ο Ο

Αντί-

Αντιστροφικά. Στροφή.

Ω μέλανα ἤ τελεία
Γένεος Οἰδίπυ τ' ἄρ',
Κακὸν με κραδίᾳ τί περιπίπνῃ κρύος·
Ετδῆξα τύμβῳ μέλος
Ὡς θυάς, αἱμαλοσαγεῖς
Νεκρὺς κλύουσα δυσμόρως θανόντας·
Ἡ δύσσορσις ἄδε
Ξυναυλία δορὺς.

840

Αντιστροφή.

Εξέπραξεν, ὃδ' ἀπείπει
Παλρόθεν ἀκλαῖα φάτις·
Βυλαὶ δ' ἄπιστοι Λαῶν διήρκεσαν.
Μέριμνα δ' ἀμφὶ πόλιν,
Καὶ θέσφατ' ἐκ ἀμβλύνει).
Ἰὼ πολύστονοι τόδ' εἰργάσαοδε ἄπιστον·
Ἠλθε δ' ἀακλῆ
Πήματ' ἐ λόγῳ·

850

Μονοστροφικά.

Τὰδ' αὐτόδηλα, πρῶτος ἀγγέλλε λόγος·
Διπλᾷ μέριμναι, διδυμανόρεα
Κάκ' αὐτοφόνα, δίμοιρα
Τέλεια τὰ πάθη. τί φῶ;
Τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόντοι πόνων,
Δόμων ἐφέστιοι.

860

Ἀλλὰ γόνυ ὦ φίλαι κατ' ἔρον
Ερέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χερσὶν
Πίτυλον, ὃς αἶν δι' ἀχέροντ' ἀμείβετ)
Τὰν ἄστονον, μελάγκροκον
Ναῦστολον θρωρίδα,
Τὰν ἀσιβῆ Ἀπόλλωνι, τὰν ἀνάλιον,

Πάνδοκον,

SEPTEM CONTRA THEBAS. 147

ANTISTROPHICA. *Strophe.*

O atra et perfica
 Generis Oedipi imprecatio,
 Malus aliquis cor meum occupat rigor : 840
 Lessum feci tumulo
 Velut Thyas, sanguinem stillantes
 Mortuos ut audii infelices oppetentes.
 Certe malis avibus hic
 Congressus hastae factus est.

ANTISTROPHE.

Perfecit, neque recusavit
 Vox patris diras continens;
 Consiliaque infida Laii adimpleta sunt.
 At sollicitudo circa urbem,
 Et oracula non retusa sunt. 850
 Heu aerumnabiles hoc patraistis incredibile;
 Advenerunt defendendae
 Calamitates non verbo (*sed revera.*)

MONOSTROPHICA.

Haec enim ex se apparent, manifestus est nuntii sermo :
 Curae duplices, gemina prae fortitudine
 Mala caedis mutuae duplices
 Perfectae calamitates. quid dicam?
 Quid aliud nisi labores laborum
 Domum hanc occuparunt;
 Sed luctum o amicae secundum 860
 Excitate circa caput motarum manuum strepitum
 Missivum, qui semper per Acherontem in trajiciendo comi-
 tatur
 Plorabilem, nigricantem
 Transfretatoriam cymbam,
 Inviam Appollini, solis expertem,

Omnium

Omnium (*hominum*) capacem, in terram tenebricosam.

ANAPAEISTI.

Verum adveniunt in hoc negotium
 Acerbum, Antigone et Ismene,
 Lessum fratribus, non dubie
 Arbitror ipsas ex profundis amabilibus 870
 Pectoribus missuras dolorem dignum.
 Aequum autem est ut nos famam praeoccupantem
 Et infausti soni hymnum Erinnyos
 Resonemus, orcoque
 Ingratum paeana occinamus.

SE. Heu omnium infelicissimae sorores, quotquot
 Strophium vestibus circumjiciunt!
 Fleo, gemo, et dolus nullus
 Quin ex animo sincera ejulem.

MONOSTROPHICA.

SE. Heu heu infani, 880
 Amicis non fidentes, et malis indomiti,
 Paternas domos
 Capientes miseri per vim.

SE. Miseri prorsus qui miserum lethum
 Invenerunt domus in perniciem.

SE. Heu heu domuum
 Everfores moenium, et acerbis monarchias
 Qui videbatis, jam placati
 Estis cum ferro :
 Non jam amplius de benevolentia, 890
 Sed de caede decertastis.

Veras admodum patris Oedipi diras
 Perfecit veneranda Erinnyes.

SE. Per sinistra icti.

SE.

Πάνδοκον, εἰς ἀφανὴ τε χέρσαν.

Ανάπαυτοι.

Ἀλλὰ γὰρ ἦκ' αἶδ' ἐπὶ πρᾶγος
Πικρὸν, Ἀλγίον τ' ἠδ' Ἰσμήνη,
Θρήνον ἀδελφοῖν, ἐκ ἀμφιβόλως
Οἶμα σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων
Στιθέων ἦσιν ἄλγος ἐπ' ἄξιον.

870

Ἡμᾶς δὲ δίκη πρῶτον φήμης
Τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον ἐριννύος
Ἰαχεῖν, αἶδα

Τ' ἐχθρὸν παῖν' ἐπιμέλπειν.

ΗΜ. Ἰὼ δυσσαδελφότης πατρῶν, ὅποσα
Στρόφον ἐωδήσι περιβάλλον,
Κλαῖω, τένομα, καὶ δόλος ὕδεις
Μὴ κ' φρενὸς ὀρθῶς με λιγαινείν.

Μονοτρόφικα.

ΗΜ. Ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
Φίλων ἄπιστοι, καὶ κακῶν ἀτρυμόνες,
Πατρῶες δόμους ἐλόν-
τες μέλεις σὺν ἀλκᾷ.

880

ΗΜ. Μέλεις δὴθ', οἱ μελέες θανάτες
Εὐρονίο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

ΗΜ. Ἰὼ ἰὼ δωματίων
Ερεψίτοιχοι, καὶ πικρὰς μοναρχίας
Ἰδόντες, ἦδη δῆλ-
λαχθε σὺν σιδάρω,
Οὐκ ἔτ' ἐπὶ φιλίᾳ,
Ἀλλ' ἐπὶ φόνῳ διεκρίθητε·
Κάρλα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα καλᾶ γυμνασία
Πότνι' ἐριννὺς ἐπέκρανε.

890

ΗΜ. Δι' ἄλυντων τελευμηνοί.

P p

ΗΜ.

ΗΜ. Τετυμμήροι δῆθ', ὁμο-
πλάγχτων τὲ πλάρωμάτων.

ΗΜ. Αἶ αἶ δαμόνιοι,
Αἶ αἶ δ' ἀνιφόνων
Θανάτων ἀραί.

ΗΜ. Διατρίβαν λέγεις πλαγάν.

900

ΗΜ. Δόμοισι καὶ ὤμασι
Πεπλασμένους ἐνέπω.

ΗΜ. Αναυδάτω μῦθε
Αραίω τ' ἐκ παλῖος
Διχόφρονι πότημω.

ΗΜ. Διήκη δὲ καὶ πόλιν
Στόνος, γένεσι πύρροι,
Στένῃ δὲ πείδον φίλανδρον·
Μενεὶ κλέανά τ' ἐπιγόνους,
Δι' ὧν ἀγομόροις,
Δι' ὧν γεικος ἔβα,
Καὶ θανάτου τέλος·
Εμοιράσαντο δ' οὔκαρδοι
Κτήμαθ', ὥς' ἴσον λαχεῖν·
Διαλλακτῆρι δ' ἐκ ἀμεμφία φίλοις,
Οὐδ' ἐπίχαρις ἄρης.

910

ΗΜ. Σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσι.

ΗΜ. Σιδαρόπλακτοι δὲ τὺς μύησι,
Τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες.

ΗΜ. Τάφων παλῶν λαχαί.

920

ΗΜ. Δόμων μάλ' ἀχὼ ἐπ' αὐτὺς
Προπέμπῃ δακτῆρ γόος,
Αὐτόσηνος, αὐτοπήμων,
Δάφρων, καὶ φιλαγαθὺς, ἐτύμως
Δακρυχέων ἐκ φρενὸς, ἃ

Κλαγο-

SE. Icti sane, et
Confanguinea latera.

SE. Heu heu infelices,
Heu heu mutuorum
Lethorum imprecationes.

SE. Plagam dicis penitus perforantem. 900

SE. Et aedibus et corporibus
Percussos dico.

SE. Infando furore
Maledictoque a patre
Fato ex contentione orto.

SE. Percurrit vero et urbem
Luctus, lugent turres,
Luget vero viros amans regio.
Manebuntque possessiones nepotibus,
Propter quas infelicibus,
Propter quas dissidium erat,
Et mortis exitus.

910

Partiti autem sunt feroces
Possessiones, ut aequa pars utrique cederet,
Sed neque arbitrio defuit reprehensio, neque
Amicis bellum gratum fuit.

SE. Ferro percussi quidem ita se habent.

SE. Ferro percussae et istos manent,
Dicat aliquis, quaenam?

SE. Tumulorum paternorum fossae. 920

SE. Ex domo validum sonum in ipsos
Emittit hostilis luctus,
Proprio dolore gemens, propriam calamitatem reputans,
Animum lacerans, non amans rerum bonarum, vere
Lachrymas fundens ex anima, qui

Mihi

152 SEPTEM CONTRA THEBAS.

Mihi flenti minuitur,
Ob hosce duos reges.

Fas vero est dicere de
Miseris, quod fecerint

Multa mala civibus,

930

Et exterorum omnium turmas

Exitiales in bello.

SE. Infoelix quae eos peperit

Prae omnibus foeminis quotcunque

Proliferae dictae sunt,

Filium proprium in maritum sibi concilians

Hos peperit, hi vero in hunc modum occubuerunt,

Manibus consanguineis mutuo caedentibus.

IS. Consanguineae quidem

Sed et exitiosae

940

Concissionibus inamabilibus,

Contentione furenti

In exitu litis.

Cessat vero inimicitia,

Inque terra vita

Sanguiflua commiscetur,

Plane sunt consanguinei.

CH. Acerbus contentionum arbiter transmarinus

Hospes ex igne profectus,

Acutum ferrum : acerbus vero

950

Facultatum malus

Impartitor, Mars execrationem

Patris ratam faciens.

AN. Habent partem quam fortiti sunt, o miseri,

A Jove missorum malorum.

Et subter corpus terrae

Divitiac

Κλαγομένης μν, μινύθει,
 Τοῖνδε δυοῖν ἀνάκλειον.
 Πάρεσιν δ' εἰπεῖν ἐπ' ἄ-
 θλίοισιν, ὡς ἐρξάτην
 Πολλὰ μὲν πολήτας,
 Ξένων τὲ πάντων σίχας
 Πολυφθόρου ἐν δαΐδι.

930

ΗΜ. Δυσδαίμων σφιν ἅ τεκῆσα
 Πρὸ πασῶν γυναικῶν, ὀπόσα
 Τεκνογόνοι κέκλην).
 Παῖδα τὸν αὐτὰς πόσιν αὐτᾶ θερμῆα,
 Τὴσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύτησαν ὑπ' ἄλ-
 ληλοφόνους χερσὶν ὁμοσφόροισιν.

ΙΣ. Ομόσφοροι δῆτα
 Καὶ πανώλεθροι,
 Διαλομαῖς ἔφίλας,
 Εἰσὶ μαγομένης,
 Νείκεος ἐν τελευτᾷ.
 Πέπαυ) δ' ἔχθος,
 Ἐν δὲ γὰρ ζωᾷ
 Φονορρύτῳ μέμικ).
 Κάρλα δ' εἰσὶν ὄμμαμοι.

940

ΧΟ. Πικρὸς λυγρὸς νεικέων ὁ πόνητος
 Ξῆνος ἐκ πυρὸς (υθεῖς
 Θηλὸς σίδερος· πικρὸς
 Δὲ χρημάτων κακὸς
 Δάλητ᾽ ἄρης ἄραν
 Πάλρὸς τιθεῖς ἀληθῆ.

950

ΑΝ. Ἐχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλεσι,
 Διοσδότην ἀχέων·
 Ὑπὸ δὲ ῥάμῳ γᾶς

Qq

Πλῆτος

Πλῦτος ἄβυσσος ἔσσι.

ΙΣ. Ἰὼ πολλοῖς ἐπανθήσαν-
τες πόνοισί γε δόμοι·

Τελᾶτᾶ δ' αἶδ' ἐπηλάλαξαν

960

Ἀραὶ τὸν ὄξυν νόμον,

Τείραμμῶν πανήρῳ

Φυγᾶ ἤνυσ.

Ἔσακε δ' ἅτας

Τρόπαμον ἐν πύλαις,

Ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρήϊσας

Ἐληξε δαίμων.

ΑΝ. Παῖδες ἔπαισας.

ΙΣ. Σὺ δ' ἔθανες καλακλιανών.

ΑΝ. Δορὶ δ' ἔκτανες. ΙΣ. Δορὶ δ' ἔθανες.

970

ΑΝ. Μελεόπονος. ΙΣ. Μελεοπαθής.

ΑΝ. Ἰτω δάκρυα. ΙΣ. Ἰτω γόος.

ΑΝ. Προκείσῃ καλακλίας·

Ἡὲ ἡὲ, μαινέῃ γόοισιν φρήν.

ΙΣ. Ἐνὸς δὲ καρδία σένε.

ΑΝ. Ἰὼ ἰὼ πολυδάκρυε σύ.

ΙΣ. Σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

ΑΝ. Πρὸς φίλον γ' ἔφθισο.

ΙΣ. Καὶ φίλον ἔκτανες.

ΑΝ. Διπλᾶ λέγειν. ΙΣ. Διπλᾶ δ' ὄργην.

980

ΑΝ. Ἀχέων τοίων τὰδ' ἐγγύθεν.

ΙΣ. Πέλας αἶδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.

ΑΝ. Ἰὼ μοῖραν βαρυδότειρα μογερά,

Πόττιά τ' Οἰδίπῳ χιᾶ,

Μέλαγνά τ' ἔριννυς, ἥ μεγαθενής τις εἶ.

ΙΣ. Ἡὲ ἡὲ, δυοδέαλα πήματ' ἐ-

δείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

ΑΝ.

Divitiae inexhaustae erunt.

Is. Heu multis abundantes

Cladibus aedes.

Ad exitum vociferatae sunt

960

Dirae acuta voce carmen,

Everfi effusissima

Fuga generis (*Oedipi.*)

Stetitque noxae

Trophaeum ante portas

In quibus caedebantur, et cum utrunque devicerat

Quievit Deus.

AN. Percussus percussisti.

Is. Occidens occidisti.

AN. Hasta peremisti. Is. Hasta periisti.

970

AN. Miseranda machinatus. Is. Miseranda passus.

AN. Meent lachrymae. Is. Meet luctus.

AN. Procumbet (*ante aedes*) qui peremit.

Heu heu insanit prae luctu mens.

Is. Intus vero cor ingemiscit.

AN. Heu heu tu multis lachrymis flende.

Is. Tu rursus et miserrime.

AN. Ab amico occisus es.

Is. Et amicum occidisti.

AN. Gemina loqui. Is. Gemina et videre.

980

AN. Talibus doloribus nos propinquaе fumus.

Is. Sororesque prope fratres.

AN. Heu parca luctifera infelix,

Et veneranda Oedipi umbra,

Nigraque Erinnys certe valde-potens es.

Is. Heu heu visu non ferendos dolores.

Monstravit post exilium mihi.

AN.

AN. Nec tamen advenit, nam eum peremit.

IS. Et qui salvus erat spiritum perdidit.

AN. Perdidit quidem. IS. Et hujus spiritum eripuit.

AN. Miserum genus. IS. Miseros et passus est 991

Luctuosos dolores nomini suo congruentes.

AN. Labores termaximos lachrymis rigandos.

IS. Perniciosa dictu. AN. Perniciosa visu.

Heu Parca luctifera infelix,

Et veneranda Oedipi umbra,

Nigraque Erinnyes, certe valde-potens es.

Tu nempe trajiciens intellexisti.

IS. At tu nihilo serius didicisti.

AN. Postquam ad urbem pervenires. 1000

IS. Huic cum hasta oppositus.

AN. Perniciosa dictu. IS. Perniciosa visu.

AN. Proh dolor qui nobis adest. IS. Proh mala et domui
Et telluri, et prae omnibus mihi.

AN. Heu heu et mihi prius.

IS. Heu heu flebilium malorum

Author rex Eteocles.

AN. O omnium maxime lugendi.

IS. O furentes in calamitate.

AN. Heu qua illos terrae parte ponemus? 1010

IS. Heu ea quae maxime honorifica.

AN. Heu malum vicino patri lecto ponendum.

I A M B I.

PR. Promulgare me oportet consulta et decreta
Populi consiliaris hujus Cadmeae urbis :

Eteoclem quidem hunc ob benevolentiam erga solum

Inhumare decretum est amicis terrae fossis ;

Arcendo enim hostes, mortem tulit pro urbe,

Sacro.

ΑΝ. Οὐδ' ἴκεθ' ὥς κατέκλιγε.

ΙΣ. Σωθείς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

ΑΝ. Απώλεσε δῆτα. ΙΣ. Καὶ τὸ τῷδ' ἐνόσφισε. 990

ΑΝ. Τάλαν ἥμος. ΙΣ. Τάλανα καὶ πάθεν
Δύσωνα κήδε' ὁμῶνυμα.

ΑΝ. Διυγρα τριπάλλων πημάτων.

ΙΣ. Ολοᾶ λέγειν. ΑΝ. Ολοᾶ δ' ὄραῖν.

Ιὼ μοῖρα βαρυδότεира μογερά,

Πότνια τ' Οἰδίπυ (κιά,

Μέλαινα τ' ἐριννύς, ἥ μεγαθενής τις εἶ.

Σὺ τοίνυν οἶδα διαπερῶν.

ΙΣ. Σὺ δ' ἔδεν ὕπερον μαθών.

ΑΝ. Επεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν.

1000

ΙΣ. Δορός γε τῷ γ' ἀνιρέτας.

ΑΝ. Ολοᾶ λέγειν. ΙΣ. Ολοᾶ δ' ὄραῖν.

ΑΝ. Ιὼ πόνος οὐφ' ἡμῖν. ΙΣ. Ιὼ κακὰ δώμασι
Καὶ χθονί, παρ' πάντων δ' ἐμοί.

ΑΝ. Ιὼ ἰὼ, καὶ παρ' ὧν γ' ἐμοί.

ΙΣ. Ιὼ ἰὼ δυσόνων κακῶν

Αναξ, Ετεόκλεις ἀρχηγέτα.

ΑΝ. Ιὼ πάντων πολυγονώτατοι.

ΙΣ. Ιὼ δαμνῶντες ἐν ἅτα.

ΑΝ. Ιὼ ἰὼ πῶ σφε δήσομεν χθονός;

1010

ΙΣ. Ιὼ ὅπῃ τιμιώτατον.

ΑΝ. Ιὼ ἰὼ πῆμα παρὶ πάραντον.

Ἰαμβοί.

ΚΗ. Δοκῆντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρεὶ
Δήμῃ παρβύλοισι τῆσδε καδμείας πόλεως·

Ετεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' ἀνοίᾳ χθονός

Θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλας καλῶσκαφᾶς·

Εἴρων γὰρ ἐχθρὸς, Δάιδαλον εἴλετ' ἐν πόλει.

R r

Ἰερῶν

Ιερῶν παλῶν δ' ὅσιος ᾧ μομφῆς ἄτερ
 Τέθνηκεν ὑπὲρ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
 Οὕτω μὲν ἀμφὶ τῷ δ' ἐπέσαλ') λέγειν.
 Τύτῃ δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυεΐκης νεκρὸν
 Εξω βαλεῖν ἄθλιον, ἀρπαγὴν κυσίν,
 Ως ἔντ' ἀνασσίῃρα καδμείων χθονός,
 Εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔση δορὶ
 Τῷ τῷδ'. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκλήσε')
 Θεῶν παλῶν, ὅς ἀτιμάσας ὅδε,
 Στράτα μ' ἐπακλὸν ἐμβαλὼν ἦρξ' πόλιν.
 Οὕτω πείλειων τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
 Ταφέντ' ἀτίμως, τῆπιτίμιον λαβεῖν.
 Καί, μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώμαθα,
 Μήτ' ὀξύμολποις περσέβει οἰμώγμασιν,
 Ατιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὑπο.
 Τοιᾶντ' ἔδοξε τῷ δὲ καδμείων τέλει.

1020

1030

ΑΝ. Εγὼ δὲ καδμείων γὰρ περσάτας λέγω.
 Ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συθάπλειν θέλει,
 Εγὼ σφε δάψω, κατὰ κίνδυνον βαλῶ.
 Θάψας ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν, ὃδ' ἀγχύνομαι
 Εχθρὸς ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλιν.
 " Δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, ὃ πεφύκαμην,
 " Μηρὸς ταλάνης, κατὰ δυσίνης παλρός.
 Τοι γὰρ θέλωσ' ἄκοιτι κοινῶν κακῶ
 Ψυχῇ, θανόντι ζωσα (υἱόνω φρενί.
 Τύτῃ δὲ (ἄρκας ὃδὲ κοιλογάστορες
 Λύκοι πάσον'). μὴ δοκησάτω τινί.
 Τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
 Γυνήπερ ἔσα, τῷδε μηχανήσομαι
 Κόλπῳ φέρουσα βυσίνης πεπλώματος.
 Καὶ αὐτὴ καλύψω· μηδὲ τῷ δόξῃ πάλιν.

1040

Θάρσ',

Sacrorumque patriorum purus existens absque culpa
 Oppetiit ubi juvenibus pulchrum est mori.
 Sic quidem quod ad eum spectat mandatum est dicere. 1020
 Illius vero fratrem hunc Polynicis cadaver
 Foras ejicere inhumatum, praedam canibus,
 Tanquam destructorem Cadmeae terrae,
 Nisi deorum aliquis obstitisset hastae.
 Ipsius. piaculum et mortuus possidebit.
 Deorum patriorum, quos ille inhonorans,
 Exercitum peregrinum admovens urbem cepit.
 Sic volitantibus in alitibus visum est
 Sepultus inhonore, mercedem ut accipiat :
 Et neque eum comitentur officia ad tumulum libatoria, 1030
 Neque quisquam eum honoret cantilenis lamentatoriis,
 Sed ut infamis ne ab amicis quidem efferatur.
 Talia sunt a Cadmeorum magistratu decreta.

A N. Ego vero Cadmeorum praefectis dico,
 Si nullus alius huncce sepelire voluerit,
 Ego ipsum inhumabo, et me in discrimen conjiciam,
 Sepeliendo fratrem hunc meum, nec me pudebit
 Praebere inobedientem hanc anarchiam urbi.
 " Magnam vim habent communia viscera, quibus nati sumus,
 " Matris miserae, et infelicis patris. 1040

Quare volens inviti particeps esto mali
 Anima, defuncto viva mente congeneri.
 Hujusce carnes neutiquam ingluviosi
 Lupi depascent, ne ita videatur alicui.
 Tumulum enim ipsi et fossas ego,
 Quamvis foemina sim, huic fabricabo
 In sinu ferens pepli byssini.
 Et ipsa obtegam, ne quis contra sentiat;

Confide,

Confide, aderit efficax solertia.

PR. Dico, urbem ne tu in his violes. 1050

AN. Dico, mihi ne tu superflua praedices.

PR. Asper quidem populus cum effugerit mala.

AN. Exaspera et tu, inhumatus vero ille non erit.

PR. Sed quem odio habet civitas tune honorabis tumulto?

AN. Jamdudum hic a Diis dehonestatus est.

PR. Non, priusquam terram hanc in periculum conjecerit.

AN. Male tractatus mala rependit.

PR. Verum ad omnes pro uno hoc opus redundavit.

Contentio sermonem perficit ultima deorum.

AN. Ego hunc sepeliam, ne sermones trahas. 1060

PR. At scito tuis consiliis (*te hoc facturam*) ego autem renuncio.

ANAPAEISTI.

SE. Heu heu, o superbae et exitiales

Fatales Furiae, quae Oedipi

Genus adeo funditus perdidistis.

AN. Quid patiar? quid agam? quid consilii capiam?

Quomodo sustinebo neque te flere,

Nec ad tumultum comitari?

Sed metuo et avertere cupio

Terrorem civium.

SE. Tu quidem multos qui te flebunt,

1070

Habebis; ille autem miser indeffletus,

Unicum sororis lessum obtinens

Ibit. quis his acquiescet?

SE. Faciat (*quod decrevit*) civitas, aut non faciat

(*Contra*) Lugentes Polynicem;

Nos tamen ibimus, et consepeliemus

Funus comitantes, nam generi

Communis dolor est, et Civitas aliter

Alias

Θάρσ', παρέσαι μηχανὴν δραστήριος.

ΚΗ. Αὐδῶ πόλιν (εἰ μὴ βιάζεσθαι τόδε. 1050

ΑΝ. Αὐδῶ (εἰ μὴ περιστὰ κηρύσσειν ἐμοί.

ΚΗ. Τραχὺς γε μῦθος δῆμος ἐκφυγῶν κακὰ.

ΑΝ. Τράχυν', ἄθαρτος δ' ἕτος ὕμνησε).

ΚΗ. Ἀλλ' ὃν πόλις συγῆ, σὺ τιμήσεις τάφῳ;

ΑΝ. Ἦδη τὰ τῶδ' ὕ διαλετίμη) θεοῖς.

ΚΗ. Οὐ, πρὶν γε χάραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

ΑΝ. Παθὼν κακῶς, κακοῖσιν ἀνιημείβετο.

ΚΗ. Ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔρπον ἦν.

ΑΝ. Εἰς περαινὴ μῦθον ὑσάτη θεῶν.

Εγὼ δὲ θάψω τόδε· μὴ μακρηγόρῃ. 1060

ΚΗ. Ἀλλ' αὐτόβουλος ἴδ', ἀπεινέπω δ' ἐγώ.

Ἀνάπαυσοι.

ΗΜ. Φεῦ φεῦ ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

Κῆρες ἐριννύες, αἳ τ' Οἰδιπόδα

Γένος ὠλέσατε πυρρινόθεν ἕτως.

ΑΝ. Τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσομαι;

Πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαῖν,

Μήτε σὲ περπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;

Ἀλλὰ φοβῆμαι καποῖρέπομαι

Δεῖμα πολυτῆρ.

ΗΜ. Σὺ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων 1070

Τάξῃ· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγοος

Μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς

Εἶσι. τίς ἔν ταῦτα πείθοιτο;

ΗΜ. Δράτω πόλις καὶ μὴ δράτω

Τὸς κλαυόντας Πολυνείκην.

Ἡμεῖς μὲν ἴμεν, καὶ Συνθάφομεν

Λῖδε περπομποί. καὶ γὰρ ἡμεῖς

Κοινὸν τόδ' ἄκος, καὶ πόλις ἄλλως

S S

Ἄλλοτ'

Ἄλλοτ' ἐπαγνῆι τὰ δίκαια.

ΗΜ. Ημεῖς δ' ἄμα τῷδ', ὥσπερ τε πόλις

1080

Καὶ τὸ δίκαιον ζυνεπαγνῆι.

Μεῖα γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰχὺν,

Οὐδὲ καδμείων ἤρυξε πόλιν

Μὴ ἵνα βραπῆται, μηδ' ἀλλοδαπῶν

Κύμασι φωτῆρ'

Κατακλυθεῖναι ταμάλινα.

ΑΙΣΧΥ-

SEPTEM CONTRA THEBAS. 163

Alias laudabit quae iusta sunt.

SE. Et nos cum illo, ut et civitas 1080

Et jus ipsum postulat.

Nam post immortales deos et robur Jovis,

Hic Cadmeorum urbem liberavit

Ne everteretur, neve extraneorum

Fluctu virorum

Penitus submergeretur.

PERSAE.

SEPTIMUS CONTRA AETHIOPAS

Am. Iulianus quae fuit. Iam
et. Et non cum illis, ut et alius
Et. Iam Iulianus per alia
Nam per immensitates deos et totos Jovis
The. Iulianus in eadem libet
Et. Iulianus, nono extrinsecum
Et. Iulianus
Iulianus. Iulianus.



LIBRARY

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ
Π Ε Ρ Σ Α Ι.

T t

THE GREAT

ATLANTIC



Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰχύλου μύθων, ἐκ τῆς Φοινιστῶν
φησὶ Φρυνίχου τὰς Πέρσας παραπειποιῆσθαι. ἐκλίθησι
δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς δράματος ταύτης,

Τὰδ' ἐστὶ Περσῶν τῆς πάλας βεβηκότων.

πλὴν ἐκεῖ Ἀνύχος ἐστὶν ἀγγέλλων ἐν ἀρχῇ τὴν τῷ Ξέρξει
ἦσαν, τρωγνύς τε θρόνος τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς πατέρεσσι.
ἐνταῦθα δὲ Προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν. τῆς δὲ χορῶν τὰ
μέγ' ἐστὶ παροδικὰ, ὥς ὅτε λέγῃ δι' ἣν αἰτίαν πάρεσιν, ὥς
τὸ,

Τύριον οἶδμα λιπῶσα.

τὰ δὲ εἰσίσματα· ὥς ὅτε ἴσῃ, καὶ ἀρχῇ τῆς (υμφορᾶς τῆς
δράματος. τὰ δὲ κομματικά, ὅτε λοιπὸν ἐν δρῆνῳ γίνῃ).
καὶ ἐστὶν ἢ μὲν (κηνὴ τῆς δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου·
ἢ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατοσάμμος κατὰ τῆς Ἑλλάδος
μετὰ δυνάμειος πολλῆς, ἵππον μὲν ἀμείρον ἐπαγόμενος,

Glaucus in scriptis de Aeschyli Fabulis tradit Persas e Phoenissis
Phrynichi fuisse concinnatos. Exhibet autem hoc Fabulae
initium,

Haec sunt Persarum olim profectorum.

Verum ibi Eunuchus nunciat Xerxem victum esse, cathedrasque
sternit regni Consiliariis. Hic autem prae loquitur Chorus Senio-
rum. Ubi notandum quod in Choris aliqua sunt *Parodica*, ut ubi
ostendit rationem ob quam huc venerit, quemadmodum fit in isto
Euripidis,

Mare Tyrium relinquens.

alia sunt *Stasima*, ut cum stat, et infelicitatem Fabulae enarrare in-
cipit: alia denique *Commatica*, ubi reliquum in moerore conficitur.
Et est quidem Scena Fabulae ad tumultum Darii; Argumentum au-
tem, Xerxes exercitum cum magnis copiis in Gracciam ducens, e-
quites

ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἐπ' αὐτὰ, ἢ καὶ δεκαίεσσαρας· καὶ πε-
 ζῆ μὲν ἐν Πλαταιαῖς νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, καὶ
 διὰ Θεσσαλίας φεύγων, διεπεραγώθη εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἰστέον
 δὲ ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. πρῶτη
 ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείῳ ἐδυσύχνησε περὶ Μαραθῶνα·
 δευτέρα, ἐπὶ Ξέρξῃ, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς, τῷ Θε-
 μισοκλέους στρατηγῷ ὄντι τότε τῷ Ἀθηναίων καὶ ῥήτορος, καὶ
 νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι πρὸς τὸν Ξέρξην. οὗ καὶ
 ἡρμοδύς, περιεγρόντο αὐτῷ. ὁ Ἀπόλλων καὶ τοῖς Ἀθηναίοις
 μαγιστοῖς πῶς τῷ Περσῶν περιγρήσοντι, εἶπε τείχη
 ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ ἔτι περιγρῆναι αὐτῶν. καὶ οἱ
 μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν
 λιθίνων· ὁ δὲ Θεμισοκλῆς ἔχ' ἕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποι-
 ῆσαι, αἷ πολλὰς διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν ὥς οἱ τὸν ἄν-
 ὁδόντες. ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰχύλος ἐνίκῃ Φινίῃ,
 Πέρσας, Γλαύκῳ πόλιν, Προμηθεῖ. τότε τῷ Ξέρξῃ πα-
 τὴρ μὲν ἦν Δαρείος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτηρ δὲ Ἀτοσσα.
 γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι· πρῶτος δὲ τούτων ὧς
 Ὑστάσπης, προκριθεὶς ὑπὸ τῷ Περσῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῷ,

quites innumerabiles, navesque mille ducentas et septem, vel qua-
 tuordecim, et terra quidem ad Plataeas victus, mari vero ad Sala-
 minem, unde per Thessaliam fugiens tranavit in Asiam. Ubi ad-
 vertendum Graecos trecentas tantum naves habuisse. Prima Per-
 sarum expeditio sub Dario in campo Marathonio pessundata est :
 secunda sub Xerxe apud Salaminem et Plataeas; cum Themistocles
 Atheniensium et dux esset et Orator, navesque condere et adversus
 Xerxem copias instruere suaderet, unde et victores evaserunt. A-
 pollo enim, cum ab eo Athenienses quaerent quo pacto Persas su-
 perarent, edixit moenia lignea ut construerent, ita enim superiores
 fore. Et illi quidem lapideorum murorum loco ligneis urbem cin-
 gere decreverunt : at Themistocles aliter oraculum intellexit, sua-
 litque naves conficere, quae saepe lateribus suis quasi muris homi-
 nes tuebantur. Sub Menone Aeschylus Tragoedias spectaculo prae-
 bens, Phineo, Persis, Glaucō Potnio, et Prometheo vicit. Hu-
 jusce Xerxis Pater erat Darius rex Persarum, mater Atossa. Et
 observa tres fuisse Darios. Quorum primus Hystaspis filius, a
 Persis praelatus, et in ipsos imperio potitus, qui etiam pater fuit
 Xerxis,

ὃς ἦν ὁ Ξέρξης πατήρ τῷ στρατῶσαντος ἐπὶ τὰς Ἑλλήνας·
 δεύτερος δὲ ὁ Αρταξέρξης πατήρ, σύρος περσαγορευθεὶς, ἢ
 νόθος. ἔχαιρος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππῳ κα-
 ταλυθεὶς. τινὲς δὲ ὁ τέταρτον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι.

Xerxis, qui Graecis bellum intulit. Secundus Artaxerxis pater,
 Syrus cognominatus, vel Nothus. Ultimus ille qui ab Alexandro
 Philippi filio debellatus est. Aliqui etiam quartum Darium fuisse
 perhibent.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ γερόντων.

CHORUS Seniorum.

ΑΤΟΣΣΑ.

ATOSSA.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

NUNCIUS.

ΕΙΔΩΛΟΝ Δαρεῖν.

UMBRA Darii.

ΞΕΡΞΗΣ.

XERXES.

Προλογίζει δὲ ὁ χορός.

U u

Π Ε Ρ-

Π Ε Ρ Σ Ε Ι.

Ανάπαυσι.

XO.

ΤΑΔΕ μὲν Περσῶν ἦ' οἰχομένων

Ελλάδ' εἰς ἄγαν πρὶς ἀ καλεῖται,

Καὶ ἦ' ἀφνειῶν καὶ πολυχρύσων

Εδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν

Οὐς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς

Δαρείου γυνή

Εἵλετο χώρας ἐφορᾶεν.

Ἀμφὶ δὲ νόσῳ τῷ βασιλείῳ

Καὶ πολυχρύσῃ στρατιᾷ ἤδη

Κακόμανις ἄγαν ὀρτολοπῆται

Θυμὸς ἔσωθεν.

Πᾶσα γὰρ ἰχὺς ἀσιαλογυνή

Οἴχεται· νέον δ' ἄνδρα βαυζεῖ.

Κ' ἔτε τις ἄγγελος, ἔτε τις ἵππας

Ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·

Οἷτε τὸ Σάσων, ἠδ' Εὐβαρίων,

Καὶ τὸ Παλαμὸν κίονον ἔρκος

Προλιπόντες ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων,

Οἱ δ' ἐπὶ ναῶν, πειροί τε βάρην

Πολέμῳ εἶφος παρέχοντες·

Οἷος Ἀμίσσης, ἠδ' Ἀρσαφρένης,

Καὶ Μεγαβάξης, ἠδ' Ἀσάπης,

Ταγοὶ Περσῶν,

Βασιλῆς βασιλείῳ ὑποχοὶ μεγάλῃ

Σὺν), στρατιᾷ πολλῇ ἐφοροί,

10

20

Τοξο-

P E R S A E.

ANAPAEI.

CH.

NOS quidem Persarum profectorum
 In Graeciam dicimur fiduciarii,
 Et divitum auroque abundantum
 Sedium custodes, quos prae senectute
 Ipse rex Xerxes imperator
 Dario genitus
 Elegit ad inspectandum regionem.
 Verum de reditu regis
 Exercitusque auro divitis
 Male praefagiens valde tumultuatur 10
 Intus animus.
 Robur enim omne Asiaticum
 Abiit, at juvenem virum clamore prosequitur (*Asia*)
 Et neque ullus nuntius, nec eques ullus
 Urbem hanc Persarum adit.
 Quique Sufis et Ecbatanis
 Et antiqua Cissina arce
 Relictis, profecti sunt, partim equis,
 Partim navibus, et pedites,
 Belli molem praebentes. 20
 Qualis Amistres, atque Artaphrenes
 Et Megabazes atque Astaspes,
 Persarum duces,
 Reges regi magno subditi,
 Proficiscuntur aciei numerosae praefecti,
 Arci

Arci tenentes ac equites,
Terribiles quidem visu, atroces vere pugna
Obfirmato animi proposito.
Artembarefque equis gaudens
Et Masistres, arcuque domans 30
Strenuus Imaeus, Pharandacesque,
Et equorum-agitator Solthenes.
Alios vero magnus et multa alens
Nilus misit : Susifcanes,
Pegastagon Aegypto natus,
Et qui sacrae Memphidi praeest
Magnus Arsames, quique antiquas
Thebas regit Ariomardus.
Et paludicolae navium remiges
Periti, multitudoque innumera. 40
Molliter-degentium sequitur, Lydorum
Turba, et qui plane in continente genitam
Obtinet gentem, illis Metragathes
Et Arceus bonus, reges praefecti,
Et divites Sardi vectos
Multis curribus emittunt,
Bijugos et trijugos ordines,
Visu terribile spectaculum.
Instant vero sacri Tmoli vicini
Jugum servile injicere Graeciae, 50
Mardon, Tharybis, hasta indefatigabiles,
Et jaculatores Myfi. Babylon vero
Auro dives miscellaneam turbam
Mittit tractim, et navibus vectos
Atque Arcum-tenendi arte confisos.
Ensiserque populus ex omni
Sequitur

Τοξοδάμανες τ' ἠδ' ἵπποβάται,
 Φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχῃ.
 Ψυχῆς ἐν τλήμονι δόξη.
 Ἀρτεμυάρης δ' ἵππιόχαρμος,
 Καὶ Μασίσρης, ὃ, τε τοξοδάμας. 30
 Εὐδλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης
 Θ', ἵππων τ' ἐλατὴρ Σωδάνης.
 Ἄλλος δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμων
 Νῆλος ἐπεμψε Συσισκάνης.
 Πηγασαγὼν Αἰγυπλιογενῆς,
 Ο, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
 Μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ὠκυγίας.
 Θήβας ἐφίπων Ἀριόμαρδος,
 Καὶ ἐλεοβάται νῶν ἐρέται
 Δεινοὶ, πλεῖθος τ' ἀνάρητοι. 40
 Ἀβροδιαίων δ' ἔπει' Ἰλιδῶν
 Οχλος, οἳ τ' ἐπίπαν ἠπειροφῆες
 Κατέχουσιν ἔθνος, τὸς Μηπραγαθῆς
 Ἀρκὰς τ' ἀγαθὸς βασιλῆς δίοποι
 Καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχες
 Πολλοὶς ἄρμασιν ἐξορμῶσι,
 Δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη,
 Φοβεράν ὄψιν προσιδέσθαι.
 Στεῦν' δ' ἱερὴ τρώεσσι πελάται
 Ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δῦλειον ἐλλάδι, 50
 Μάρδων, Θάρυεις, λόγχης ἄκμονες
 Καὶ ἀκονίσαι μυσσοί· Βαβυλῶν
 Δ' ἡ πολύχρυσος πᾶμικλον ὄχλον
 Πέμπει σύρδην, νῶν τ' ἐπόχες,
 Καὶ τοξυκῶ λήμασι πισύς·
 Τὸ μαχαροφόροντ' ἔθνος ἐκ πάσης

Ασίας ἔπε),
 Δεινᾶς βασιλέως ὑποπομπαῖς.
 Τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος ἄμα
 Οἷχεν ἀνδρῶν,
 Οὐς πᾶσι πᾶσα χθὼν ἀσιήτις
 Θρέψασα, πτόθω γένε) μαλερῶ·
 Τοκίης τ' ἄλοχοί δ' ἡμερόλεγον
 Τείνοντα χρόνον τρομέον).

69

Αντιστροφία. Στροφή.

Πεπέρακε μὲν ὁ περσέπλολις ἦδη
 Βασίλειος γραῖος εἰς ἀν-
 τίπορον γείτονα χώραν,
 Λινοδέσμῳ χεδία
 Πορθμὸν ἀμείψας
 Αθαμανίδος Ἑλλης,
 Πολύγομφον ὀδισμα
 Ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόνῃ.

70

Αντιστροφή.

Πολυάνδρην δ' Ασίας θύριος ἄρχων
 Ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμα-
 νόριον θῆον ἐλαύνει
 Διχόθεν, πεζονόμοις,
 Ἐκ τε θαλάσσης,
 Οχυροῖσι πεποιθώς
 Στυφέλοις ἐφέτας, χρυ-
 σογόνε γυνεῶς ισόθεος φῶς.

80

Ανάπαυτοι.

Κυάεον δ' ὄμμασι λῶσων,
 Φονίῳ δέρμα δράκοντος,
 Πολύχειρ, καὶ πολυναύτης,
 Σύριόν δ' ἄρμα διάκων,

Ἐπάγει

Sequitur Asia,
 Timendo regis edicto.
 Talis flos virorum Persicae
 Terrae proficiscitur,
 Quos omnis tellus Asiatica
 Cum aluerit, flagrante desiderio gemit :
 Parentes et uxores per singulos dies numeratum
 Ad protractum tempus contremiscunt.

60

ANTISTROPHICA. *Strophe.*

Jam quidem transit captor urbium
 Regius exercitus in
 Oppositam vicinam regionem,
 Funibus vineta rate
 Fretum trajiciens
 Athamantidis Helles,
 Cum multiclavum pontem
 (*Veluti*) jugum injecisset cervici maris.

70

ANTISTROPHE.

Populosae Asiae bellicosus princeps
 In omnem terram gregem
 Divinum (*immensum*) agit
 Bifariam, terrestribus
 Et maritimis (*copiis*)
 Firmis confusus
 Asperis ducibus,
 Aurigenae stirpis deo aequalis vir.

80

ANAPAESTI.

Verum ceruleo oculis intuens
 Aspecta trucis draconis,
 Magna manu et numerosa classe (*instructus*)
 Syriumque currum impellens,

Adducit

Adducit in hastatos viros

Arcipotentem Martem.

Neque quisquam expectandus qui possit obistere

Ingenti virorum torrenti,

Et munimentis firmis propellere

Inexpugnabilem fluctum maris.

Non sustinendus enim Perfarum

Exercitus magnanimusque populus.

"Dolosam vero fraudem dei

"Quis vir mortalis evitabit,

"Quis cito saltu pedis,

"Agilis exiliat?

"Amica enim et blandiens

"Primum, inducit

"Mortalem in laqueos

"Unde non datur homini

"Evitando effugere.

ANTISTROPHICA. *Strophe 1.*

"Divinitus enim imperavit

"Fatum a seculo,

Perfis autem in animum induxit

Bella turribus inimica

Administrare, et confictus equitum delicias,

Urbiumque everfiones.

ANTISTROPHE 1.

Didicerunt vero vasti

Maris, albicantis

Flamine rapido,

Aspicere marinum nemus,

Freti tenuiter-textis rudentibus,

Et populum-transfretantibus machinis.

STROPHE

Επάγῃ δὲρικλύτοις ἀν-
 δράσι τοξόδαμνον ἄρην.
 Δόκιμος δ' ἔτις ὑποσᾶς
 Μεγάλῳ ῥάματι φετῶν,
 Εχυροῖς ἔρκεσιν εἴρσειν
 Αμαχὸν κύμα θαλάσσης.
 Απρόσοισος γὰρ ὁ Περσῶν
 Στρατὸς, ἀλκίφρων τὲ λεώς.
 “ Δολόμηλιν δ' ἀπάταν θεῦ
 “ Τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει;
 “ Τίς ὁ κραπνῶ ποδὶ πηδή-
 “ μάτος ἀπετίος ἀνάσων;
 “ Φιλόφρων γὰρ λαῖν-
 “ λα τὸ πρῶτον, παράγῃ
 “ βροτὸν εἰς ἀρκύσαλα,
 “ Τόθεν ἔκ' ἔστιν ὑπὲρ θνα-
 “ τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

90

100

Ἀντιστροφικά. Στροφή α΄.

“ Θεόθεν γὰρ καλὰ μοῖρ' ἐ-
 “ κράτησε τὸ παλα-
 ὦν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσας
 Πολέμους πυργωδαῖκους
 Διέπειν, ἵππιοχάρμας τὲ κλόνους,
 Πόλεων τὲ ἀντάσεις.

Ἀντιστροφή α΄.

Εμαθὸν δ' ἄρυπόροιο
 Θαλάσσης πολια-
 νομδύης πνέματι λάβρω
 Εσορᾶν πόντιον ἄλσος,
 Πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι, λα-
 οπόροις τὲ μηχανᾶς.

110

Υ υ

Στροφή

Στροφή β'.

Ταῦτά μοι μελαγχίτων
 Φρὴν ἀμύσσει φόβω.
 Οἱ Περσικῆ στρατόμαχος
 Τῆδε, μὴ πόλις πύθη-
 ται κένανδρον μέγ'
 Ἀστυχσίδορ.

Αντιστροφή β'.

Καὶ τὸ κίεσινον πόλισμ'
 Ἀντίδωπον ἔασε'.
 Οἱ τῆτ' ἔπος γυναικοπλη-
 θὴς ὄμιλος ἀπύων·
 Βυωίνους δ' ἐν πεί-
 πλοις πύση λακίς.

120

Στροφή γ'.

Πᾶς γὰρ ἰππιλάτας τε
 Καὶ πεδοσιβίης λεώς,
 Σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπε
 Μελισσῶν, σὺν ὀρχάμῳ
 Στρατῷ, τὸν ἀμφίζακλον
 Εἰσαμείψας ἀμφοτέρως ἄλιον
 Πρῶτα κοινὸν αἶας.

130

Αντιστροφή γ'.

Λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ
 Πίμπλαν δακρύμασι
 Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς·
 Ἐκάστη πόθῳ φιλόνηροι
 Τὸν ἀχήμενλα θῦρον
 Εὐνατῆρ' ἀποπεμφαμένα,
 Λεῖπ' ἐμὸν μόζυξ.

Ανα-

STROPHE 2.

Propter haec mens mihi
 Lugubris metu pungitur,
 Heu Perfici hujus exercitus,
 Ne qua intelligat civitas
 Vacuam viris urbem
 Magnam Sufidis.

ANTISTROPHE 2.

Et urbs Cissina
 Pari cum luctu cadat.
 Et verbum isthoc, heu, plena mulierum
 Caterva ululet,
 In byssinosque peplos
 Cadat scissura.

120

STROPHE 3.

Omnis enim equestris
 Et pedestris populus,
 Examen veluti apum,
 Reliquat urbem cum principe
 Exercitus, utrinque-junctum
 Trajiciens marinum
 Promontorium, utrique commune continenti.

130

ANTISTROPHE 3.

Leeti vero prae virorum desiderio
 Implentur lachrymis,
 Perfidesque impensae tristes:
 Unaquaeque desiderio conjugali
 Hastatum belli cupidum
 Maritum cum dimississet,
 Relinquitur solitaria.

ANA-

Sed agite Persae sedentes 140
 In hac antiqua domo,
 Probam et profundi consilii curam
 Geramus, exigit enim necessitas :
 Quomodo rem gerit Xerxes rex
 Dario genitus paterno
 Ex genere nostro,
 Utrum arcus vicerit tractus (scil. *Persae*)
 An cuspidatae
 Lanceae superaverit robur (scil. *Graeci*)
 Sed deorum instar oculis 150
 Lumen prorumpit mater regis,
 Regina vero mea, procido.
 Et salutatoriis oportet eam
 Omnes verbis compellare.

TROCHAEI.

CH. O altae-cinctarum regina Persidum cellissima,
 Mater Xerxes grandaeva, gaudeas Darii uxor,
 (*Quae*) et dei Persarum conjux, et dei mater extitisti;
 Nisi forte vetus infelicitas exercitum invaserit.
 AT. Propter haec venio relicta domo auro-ornata,
 Et Dario mihiq; communi thalamo. 160
 Quin mihi cor pungit sollicitudo; vobis vero verba faciam,
 Non a meipsa existens impavida, amici,
 Ne magnae divitiae pulveris instar conspergentes pavimen-
 tum supplantent
 Felicitatem, quam Darius intulit non sine aliquo numine.
 Propter haec duplex est mihi in mente cura ineffabilis,
 Neque pecuniarum sine viris multitudinem honore prosequi,
 Neque pecunia carentibus splendere lumen, quantumcunque
 adsit robur. (metus:
 Sunt enim divitiae quidem irreprehensibiles, de oculis vero
" Oculum

Ανάπαυσοι.

Αλλ' ἄγε Πέρσαι, τό δ' ἐνεζόμενοι

140

Στέγος ἀρχαῖον,

Φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβυλον

Θώμεθα, χρεῖα δὲ προσήκη·

Πῶς ἄρα πρᾶσσι Ξέρξης βασιλῆς

Δαρειοχρῆς, τὸ παύρωνύμιον

Γένος ἀμέτερον·

Πότερον τόξον ῥῦμα τὸ νικῶν,

Ἡ δορυκράν;

Λόγχης ἰχὺς κεκράτηκεν.

Αλλ' ἤδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς

150

Φάος ὁρμαῖται μήτηρ βασιλέως,

Βασίλεια δ' ἐμὴ, παραιτιῶ·

Καὶ παρσφθόγοις δὲ χρεῶν αὐτὴν

Πάντας μύθοισι παρσαυδῶν.

Τροχᾶοι.

ΧΟ. Ω βαθυζώνων ἀνασσα Περσίδων ὑπερίατη,

Μήτηρ ἢ Ξέρξης γεραὰ, χαῖρε Δαρεῖν γύναι,

Θεὸν μὲν ἀνάτειρα Περσῶν, θεὸν δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,

Εἴ τι μὴ δαίμων παλαῶς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

ΑΤ. Ταῦτα δὴ λιπὲς ἰκάνω χρυσεοσόλμης δόμης·

Καὶ τὸ Δαρεῖν τὲ καὶ μὲ κοινὸν ἀναλήριον,

160

Καὶ με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ·

Μῦθον, ὅδαμῶς ἐμαυτῆς ὅσ' ἀδείμαντος, φίλοι,

Μὴ μέγας πλεῖτος κοινίσας ὅδας ἀνιρέψῃ ποδὶ

Οἴον, ὃν Δαρεῖος ἤρεν ἐν ἀνδρῶν θεῶν τινός.

Ταῦτά μοι διπλῇ μέριμν' ἀφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶ,

Μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλεῖθος ἐν τιμῇ σέβειν,

Μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον δένος πάρα.

Εστὶ γὰρ πλεῖτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος.

Ζ Ζ

“Ομμα

“ Ομμα γ’ δόμων νομίζω, δεσπότη παρυσίαν.
 Πρὸς τὰδ’ ὡς ἔτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγῳ 170
 Τῷ δέ μοι γίνεσθε Πέρσαι, γηραλέα πεισώματα.
 Πάντα γ’ τὰ κένδ’ ἐν ὑμῖν ἐσὶ μοι βυλάματα.

ΧΟ. Εὖ τόδ’ ἴοδι γῆς ἄνασσα τῆσδε, μή (εἰ δὲ φράσαι
 Μήτ’ ἔπος μήτ’ ἔρπον ὧν ἂν δύναιμι ἠγεῖσθαι δέλη.
 Εὐμάρεις γ’ ὄηας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

Ιαμβοί.

ΑΤ. Πολλοῖς μὲν αἰὲν νυκτέροισι οὐείρασι
 Ξύνειμ’, ἀφ’ ἑπερ πᾶς ἐμὸς σείλας στρατὸν,
 Ιαόνων γῆν οἴχεται, Πέρσαι δέλων.
 Ἀλλ’ ἔτι πῶ τοιόνδ’ ἐναργὲς εἰδόμην, 180
 Ὡς τῆς πάροιθεν ἀφρόνης, λέξω δέ σοι.
 Εδοξάτην μοι δύο γυναῖκ’ ἀείμονε,
 Ἡ μὲν σέπλοισι Περσικοῖς ἡσκημῆν,
 Ἡ δ’ αὖτε δωρικοῖσιν, εἰς ὅψιν μολεῖν,
 Μεγέθει τε ἧδ’ ὦν εκπρεπεσάτα πολλῷ,
 Κάλλῃ τ’ ἀμώμῳ, κασιγνήτα θυῖας
 Ταυτῷ· πάτραι δ’ ἔταγον, ἡ μὲν ἐλλάδα
 Κλήρῳ λαχῶσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
 Τέτω σάσιν τιν’ ὡς ἐγὼ δόκην ὁρᾶν
 Τάχαι ἐν ἀλλήλοισι. πᾶς δ’ ἐμὸς μαθὼν
 Κατεῖχε, καπράυνεν, ἄρμασιν δ’ ὑπο 190
 Ζάγνυσιν αὐτῷ, καὶ λέπιδ’ ἐπ’ αὐχένων
 Τίθησι. Χ’ ἡ μὲν τῇδ’ ἐπυργῶτο σολῇ,
 Ἐν ἡνίασι δ’ εἶχεν εὐαρκίον σόμα.
 Ἡ δ’ ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἐν τῇ δίφρῳ
 Διαπαράττει, καὶ ξυναρπάζει βίαν
 Ἀνὰ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον.
 Πίπτει δ’ ἐμὸς πᾶς, καὶ παλὴρ παρίστα
 Δαρεῖος οἰκλείρων σφέ· τὸν δ’ ὅπως ὁρᾷ

Ξέρξης,

“ Oculum enim domus arbitror domini praesentiam.

Porro, his ita se habentibus, consultores hujus rei 170

Mihi fitis Persae grandaevi fiduciarum.

Cuncta enim proba in vobis sunt mihi consilia.

CH. Hoc bene scias terrae hujus Regina, non te bis dic-
turam

Neque verbum neque opus quae in nostra potestate sunt.

Benevolos enim nos in hisce rebus consiliarios vocas.

I A M B I.

AT. Multis quidem nocturnis semper in somniis

Sum, ex quo filius meus adornato exercitu

Expeditionem suscepit, Graeciam expugnare cupiens.

Sed nunquam adeo evidens (*visum*) vidi

Quam nocte hesternae; tibi vero dicam. 180

Visae mihi sunt duae mulieres eleganter vestitae,

Una quidem peplis ornata Persicis,

Altera rursus Doricis, in conspectum venire;

Et statura hodiernis multum angustiores,

Et forma inculptae, et germanae generis

Ejusdem: patriam vero incoluerunt, haec quidem Graeca-
nicam

Sorte affecuta terram, altera Barbaram.

Hae litem quandam (ut visa sum videre)

Struere in se invicem: filius vero meus percipiens

Continuit, et mitigavit, curribusque 190

Subjungit ipsas, et collaria cervicibus

Imponit. Quarum una quidem superbiebat hoc ornatu,

Habenisque habuit os morigerum.

Sed altera pedes jactabat, manibusque currum

Dilacerabat, et vi diripiebat,

Fraenis excussis, mediumque jugum fregit.

Excidit autem meus filius, et adstabat pater

Darius miserens illius, hunc ut vidit

Xerxes,

Xerxes, lacerabat circum corpus peplos.
 Et haec quidem noctu me vidisse dico : 200
 Postquam vero surrexi, et manibus pulchrisfluum
 Tetigi fontem, sacrfica manu
 Altari adstisti, averruncis diis,
 Qui hisce praesident, oblatura libum.
 Video vero aquilam fugientem ad aram
 Phoebi, et prae timore steti muta, o amici,
 Dein vero circum aspicio celeriter
 Alis irruentem, et unguibus caput (*aquilae*)
 Vellicantem, haec tamen nihil aliud quam perterrita corpus.
 Ei praebuit. Haec mihi visu terribilia 210
 Vobis vero auditu : filius enim, ut bene nostis, meus
 Feliciter quidem agens vir esset ad miraculum ;
 Et si infoeliciter egerit, non erit urbi obnoxius ;
 Quin salvus perinde huic imperaverit regioni.

T R O C H A E T.

CH. Nolumus te, o Mater, aut verbis terrere nimium,
 Aut obfirmare : deos vero supplicationibus adiens,
 Si quid mali vidisti, posce horum averfionem ut accipias,
 Quae vero bona, ut compleantur tibi, et liberis tuis,
 Urbique ac amicis omnibus. Tum secundo oportet inferias
 Terrae et mortuis libare, placide vero haec postules 220
 Maritum tuum Darium, quem dicis te noctu vidisse,
 Bona tibi filioque ab inferis in lucem mittere.
 Contraria vero his terrae retenta tenebris obscurari.
 Haec animo praefagiens benevole tibi proposui,
 Et undequaque haec tibi perficienda decernimus.

AT. Certe benignus primus horum interpretes somniorum
 Gnato et domibus meis hoc stabiliisti verbum.
 Perficiantur quae bona sunt : haec autem, prout cupis,

Omnia

Ξέρξης, σέπλυνε ρήγνυσιν ἀμφὶ σώμασι.
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκλὸς εἰσιδεῖν λέγω. 200
 Ἐπεὶ δ' αἰέτην, ἣ χερῶν καλλιρρόν
 Ἐφαυσα πηγῆς, σὺν θυπόλῳ χερὶ
 Βωμῷ προσέειπεν, ἀποτρόποισι δαίμοσι
 Θέλωσα θυσαμ' σέλανον, ὧν τέλη τάδε·
 Ορῶ δὲ φάγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐχάραν
 Φοῖβον· φόβῳ δ' ἄφθογος ἐσάβην φίλοι·
 Μιθύτερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ
 Πτηνοῖς ἐφορμαίνοντα, ἣ χηλῆς κάρα
 Τίλλοιθ'· ὃδ' ὕδεν' ἄλλογ' ἢ στήλας δέμας
 Παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε, δέματ' ἐς' ἰδεῖν, 210
 Ὑμῖν δ' ἀκύνειν. εὖ γὰρ ἴτε, πᾶς ἐμὸς
 Πράξας μὲν εὖ, θαυμαστὸς ἂν ᾔροισιτ' ἀνὴρ·
 Κακῶς δὲ πράξας, ἔχ' ὑπ' ἄθυτος πόλη.
 Σωθεῖς δ' ὁμοίως τῆσδε κοίραν' εἴ χθόνος.

Τροχᾶιοι.

ΧΟ. Οὐ γὰρ βυλόμευδα μήτερ' ἔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
 Οὔτε θαρσύνειν. θεὸς δὲ προσροπαῖς ἰκνυμένη,
 Εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτὴ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν·
 Τὰ δ' ἀγὰθ' ἐκλελῆ ἡρώδαι· σοὶ τε ἣ τέκνοις σέθεν,
 Καὶ πόλιν, φίλοις τε πᾶσι· δάτερον δὲ χρὴ χοᾶς
 Γῇ τε ἣ φθιτοῖς χεῖρα δα. πρᾶμνῶς δ' αἰτὴ τάδε, 220
 Σὺν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῆς ἰδεῖν κατ' ἀφρόνῃν,
 Εὐδλά· σοὶ σέμπειν, τέκνῳ τὲ, γῆς ἐνεργεῖν ἐς φάος.
 Τ' ἄμπαλιν δὲ τῶνδε, γαῖας κάτοχ' ἀμαυρῶσαι· κράτω.
 Ταῦτα θυμόμαντις ὄν, σοὶ πρᾶμνῶς παρήνευσα.
 Εὖ δὲ πανλαχῇ τελεῖν· σοὶ τῶνδε κρίνομαι πένερι.

ΑΤ. Ἀλλὰ μὲν εὖντος γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς,
 Παιδί, ἣ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν·
 Ἐκλεοῖτο δὲ τὰ χρησά· ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσας,

Πάντα θήσομαι θεοῖσι, τοῖς τ' ἐκέρθε γῆς φίλοις,
 Εὖτ' ἂν εἰς οἶκός μολώμεν. κῆνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω, 230
 Ω φίλοι, πῶς τὰς Αθήνας φασὶν ἰδρύσθαι χθονός.

ΧΟ. Τῆλε πρὸς δυσμᾶς ἄρακτος ἡλίου φθινασμάτων.

ΑΤ. Ἀλλὰ μὴν ἴμερ' ἐμὸς πᾶς τήνδε θηράσαι πόλιν.

ΧΟ. Πᾶσα γ' ἥγοιτ' ἂν ἑλλὰς βασιλέως ὑπήκοος.

ΑΓ. Ω δέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατῷ;

ΧΟ. Καὶ στρατός τοῖστος ἔρξας πολλὰ δὴ μύθους κακά.

ΑΤ. Καὶ τί πρὸς τέτοισιν ἄλλο, πλῆτος ἐξαρκῆς δόμοις;

ΧΟ. Ἀργύρεν πηγὴ τις αὐτοῖς ἐστὶ, θησαυρὸς χθονός.

ΑΤ. Πότερα γ' τοξυκτὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς γ' αὐτοῖς
 πρέπῃ; 239

ΧΟ. Οὐδαμῶς· ἔλχῃ σαδᾶα, καὶ φεράσσιδες (αγαί).

ΑΤ. Τίς δὲ ποιμάνωρ ἔστι, καὶ πιδεσπόζει στρατῷ;

ΧΟ. Οὐ τινος δῦλοι κέκλην φωτὸς, εἰδ' ὑπήκοοι.

ΑΤ. Πῶς ἂν ἔν μύθοισιν ἄνδρας πολεμῖνες ἐπήλυδας;

ΧΟ. Ως Δαρεῖν πολύνε καὶ καλὸν φεῖραι στρατόν.

ΑΤ. Δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκῆσι φρονίσαι.

ΧΟ. Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσῃ πάντα νημερσὴ λόγον·
 Τῷδε γ' δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπῃ μαθεῖν.
 Καὶ φέρῃ (αφές τι πρᾶγος ἐδλὸν ἢ κακὰν κλύειν.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Ω γῆς ἀπάσης ἀσιάδος πολίσματα,

Ω Περσίς αἶα καὶ πολὺς πλέτε λιμὴν, 250

Ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρ' πολὺς

Ὀλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἶχε' πρῶτον.

“ Ὀμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·

Ὀμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀγαπύξαι πάθος,

Πέρσαι, στρατὸς γ' ὡς ὅλωλε βαρβάρων.

Ἀντιστροφικά. Στροφή α'.

ΧΟ. Ἀνιᾶ, ἄνιᾶ κακά, νεό-

κόλα καὶ δαΐα. αἶ αἶ,

διαί-

Omnia faciemus diis, et amicis qui sub terra,
 Quando ad aedes veniemus. interim haec ediscere velim,
 O amici, ubinam terrarum Athenas sitas esse ferunt. 231

CH. Procul ad occasum decessuum regis solis.

AT. Attamen desiderabat filius meus hanc capere urbem.

CH. Immo omnis fiat Graecia regi subdita.

AT. Ita (*sit*) adestne illis copiosus exercitus?

CH. Etiam ejusmodi exercitus qui multa dudum Medis
 mala intulit.

AT. Hincne aliquid insuper, divitiae sufficientes domi?

CH. Argenti fons quidem est illis, terrae thesaurus.

AT. Utrumne illis in manu cuspis est per arcum tracta?

CH. Minime, sed hastae firmae, et clypeata armatura. 240

AT. Quis vero rex praeest, et dominatur aciei?

CH. Nullius viri vocantur servi neque subditi.

AT. Quomodo igitur sustineant supervenientes hostes?

CH. Ita ut Darii numerosam et pulchram aciem deleverint.

AT. Gravia dicis cogitatu parentibus eorum qui exierunt.

CH. Sed, ut mihi videtur, cito scies totam veram narra-
 tionem.

Hujus enim viri festinationem Persicam advertere decet;
 Et fert manifestam rem aliquam auditu bonam aut malam.

I A M B I.

NU. O terrae totius Asiaticae urbes,

O Persica tellus, et ingens divitiarum portus! 250

Ut uno ictu corrumpitur ingens

Foelicitas: flos vero Persarum profligatus perit.

"Hei mihi malum est primum nuntiare mala.

Neceffe tamen est omnem explicare calamitatem,

Persae, nam totus Barbarorum interiit exercitus.

ANTISROPHICA. *Strophe*. I.

CH. Tristia, tristia mala,

Recentia et hostilia, heu heu!

Irr-

Irrigimini (*lachrymis*) Persae

Hunc audientes dolorem.

I A M B I.

N U. Quoniam illa omnia peracta sunt.

260

Et ego insperato lucem video reducem.

A N T I S T R O P H E 1.

C H. Longaeva certe (*nobis*)

Haec vita visa est

Senibus, ad audiendum

Inopinatam hanc cladem.

I A M B I.

N U. Etenim praesens, et non verba aliorum audiens,

Persae, dicerem qualia sunt transacta mala.

S T R O P H E 2.

C H. Ottottotoi frustra

Multa jacula omnifariam mixta

A terra Asiae venerunt in terram

270

Graeciae, sacram regionem.

I A M B I.

N U. Plena sunt cadaverum infoeliciter defunctorum

Salaminis littora, omnisque finitimus locus.

A N T I S T R O P H E 2.

C H. Ottottotoi amicorum

Mari-agitata corpora, multum-tincta

Mortua dicis ferri

Super errabundas tabulas.

I A M B I.

N U. Nihil enim juverunt arcus; ast omnis periit

Exercitus domitus navium impressionibus.

S T R O P H E 3.

C H. Emitte miserandum clamorem

280

Lugubrem

Διχίεαδε Πέρσαι
Τόδ' ἄχος κλύοντες.

Ιαμβοί.

ΑΓ. Ως πάντα γ' ἔς' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα· 260
Κ' αὐτὸς δ' ἀέλπῳς νόσιμον βλέπω φάος.

Αντιστροφή α'.

ΧΟ. Η μακροβίος ὄδε
Γέ τις αἶψ' ἐφάνθη
Γεραῖος, ἀκύνει
Τόδε πῆμ' ἀέλπιον.

Ιαμβοί.

ΑΓ. Καὶ μὴν παρὼν γε, κ' ἐλόγυς ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαμ' ἂν οἱ ἐπορσύνθη κακά.

Στροφή β'.

ΧΟ. Οτλοτλοτοῖ μάταν 270
Τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῇ
Γᾶς ἀπ' αἰίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
Δίαν ἐλλάδα χῶραν.

Ιαμβοί.

ΑΓ. Πλήθυσι νεκρῶν δυσότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκλαί, πᾶς τε πρὸς χωρὸς τόπος.

Αντιστροφή β'.

ΧΟ. Οτλοτλοτοῖ φίλων
Αλίδονα ῥήματα πολυβαφῇ
Κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
Πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεισιν.

Ιαμβοί.

ΑΓ. Οὐδὲν γ' ἤρκε τόξα, πᾶς δ' ἀπώλυτο
Σρατὸς, δαμαδαῖς νᾶοισιν ἐμβολαῖς.

Στροφή γ'.

ΧΟ. Ἰὺς' ἀπόλμον βοᾶν 280

B b b

Δυσαι-

Δυσστανῇ Πέρσας δαίσις,
Ὡς παλκάκως πάντα ἔθεσαν,
Αἰ ἄ, στρατὺ φθαρέντος.

Ἰαμβοί.

ΑΓ. Ὡ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν,
Φεῦ ᾗ Ἀθηνῶν ὥς σέσω μεμνημένος.

Αντιστροφή γ'.

ΧΟ. Στυγαί δ' Ἀθῆνας δαίσις,
Μεμνησά τοι πάρα ὥς πολ-
λὰς Περσίδων μάταν ἔκτισαν
Εὐνίδας ἢδ' ἀνάνδρους.

Ἰαμβοί.

ΑΤ. Σιγῶ πάλας δύσηνος ἐκπεπληγμένη
Κακοῖς· ὑπερβάλλει δ' ἡδε (συμφορὰ,
Τὸ μῆτε λίσσας, μῆτ' ἐρωτῆσαι πάθῃ.
“Ὅμως δ' ἀνάγκη σσημονὰς βροτὺς φέρειν,
“Θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπλύξας πάθος
Λέξον καλῶσας, (κ' εἰ σέσεις κακοῖς ὅμως)
Τίς ἔ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενήσομεν
Τῶν ἀρχαίων, ὅς' ἐπὶ (κηπύχια
Ταχθεῖς, ἄνδρον τάξιν ἡρήμην θανόν.

ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει.

ΑΤ. Εμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,
Καὶ λάκκον ἡμᾶρ τυκλὸς ἐκ μελαγχίμου.

ΑΓ. Ἀρτεμίστης δὲ μυρίας ἵππων βραβείας
Στύφλους παρ' ἀκλᾶς θείνῃ σιληνίων.

Χὼ χιλίαρχος Δαδάκης, πλεῖστ' ὁδοῖς.

Πήδημα κῆπον ἐκ νεὺς ἀφῆλατο.

Τεράγων τ' ἄριστος βακλίων ἰθαγγυῖς.

Θαλασσιπληκλον νῆσον Αἰάντος πολεῖ.

Δίλαμος, Ἀρσάμης τε, καὶ Ἀργήσης τρίτος.

290

300

Οἶο

Lugubrem Persis pugnacibus,
 Ut omnia pessime disposuerunt,
 • Heu ! heu ! exercitu deperdito.

I A M B I.

Nu. O plurimum fastidium nomen Salaminis audire.
 Heu quam gemo Athenarum memor.

ANTISTROPHE 3.

Ch. Graves Athenae hostibus,
 Meminisse licet quam multas
 Persidum (*mulieres*) fecerunt frustra
 Conjuges, et viris viduatas.

I A M B I.

At. Tacui diu infelix obstupescita 290
 Malis : tantum enim est hoc infortunium.
 Ut neque loqui neque interrogare mala (*liceat*)
 " Attamen mortalibus necesse est aerumnas ferre
 " Diis inferentibus ; quare universum explicans damnum
 Dicit imperturbate, (licet simul desceas mala)
 Quis non occubuit, quem lugebimus
 E populi principibus ; quis ad sceptrum gerendum
 Ordinatus vacuum-viris aciem destituit moriens.

Nu. Xerxes quidem ipse vivit, et lucem videt.

At. Nae meis domibus magnum dixisti lumen (*i. solamen*)
 Et album diem ex atra nocte. 301

Nu. Artembares quidem, decies millenorum equitum
 Imperator,

Aspero in littore Sileniarum caeditur.

Et Chiliarcha Dadaces ictu hastae

Salto levi, navi excutitur.

Tenagoque optimus Bactriorum indigena

Mari percussam insulam Ajacis colit.

Lilaeus et Arsames Argestesque tertius

Apud

Apud Insulam columbarum numero celebrem
 Devicti terram violenter occuparunt; 310
 Prope fontem Aegyptii Nili habitans
 Arcteus, Adeua, et Pheresba tertius,
 Pharnuchusque, hi ex una navi ceciderunt.
 Aureus Matallus, myriadum praefectus,
 Dux triginta millium equorum nigrorum, moriens
 Rubram pilis refertam spissam barbam
 Infecit, colorem mutans tinctu purpureo.
 Et magus Arabus, Artamesque Bactrius,
 Rigidae terrae incola ibi interiit.
 Amistris, et Amphistreu laboriosam hastam 320
 Vibrans, et bonus Ariomardus Sardibus
 Luctum praebens, Sifames Mylius,
 Tharybisque quinquies quinquaginta navium
 Dux, genere Lynaeus, speciosus vir,
 Jacet mortuus, miser, non admodum feliciter.
 Syennesisque primus in magnanimitate
 Cilicum imperator, unus vir laborem plurimum
 Hostibus ministrans, gloriose occubuit.
 Horum ego jam ducum mentionem feci:
 E multis vero praesentibus pauca annuncio mala. 330
 A T. Heu, heu! malorum summa haec audio;
 Dedecora Persis et arguta lamenta.
 Sed mihi hoc narra, denuo incipiens,
 Quanta fuerit multitudo Graecanicarum navium
 Ut sibi arrogarent Persico cum exercitu
 Pugnam committere navium impressionibus.
 N U. Quoad numerum quidem certo scias longe Barbaros
 Navibus superasse, nam et Graecis fuit
 Totus numerus ad decem triacades

Navium:

Οἷδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
 Νικώμβροι κύριοτον ἰχυρὰν χθόνα· 310
 Πηγάς τε νείλη γείονων Αἰγυπλίῃ
 Ἀρκίδης, Ἀδδ' ἡς, ἣ Φερεσέβης τρίτος,
 Φαρνῆχος, οἷδε ναὸς ἐκ μιᾶς σέσσον.
 Χρυσδὲς Μάταλλος μυριόνιστος Δανῶν,
 Ἰππεὺς μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,
 Πυρρὰν ζαπληθῆ δάσκιον ἡφειάδα
 Ἐτεῖγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρέα βαφῇ.
 Καὶ μάγος Ἀραβος, Ἀβλάμης τὲ βάκτριος,
 Σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
 Ἀμισρις, Ἀμφισρᾶς τε πολύπονον δόρυ 320
 Νωμῶδ', ὅ, τ' ἐδολὸς Ἀριόμαρδος (ἄρδσει
 Πένθος παραχῶν, Σεσάμης ὁ μύσιος,
 Θάρυβις τε πενήκοισι πεντάκις νεῶν
 Ταγὸς, ἡνὸς λυγρᾶτος, δειδῆς ἀνὴρ,
 Κεῖται Δανῶν δέλαμος ἢ μάλ' ἀτυχῶς·
 Σύννεσις τε πρῶτος εἰς Ἀψυχίαν,
 Κιλίκων ἄπαρχος, εἰς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
 Ἐχθροῖς παραχῶν, ἀκλεῶς ἀπώλετο.
 Τοιῶνδ' ἔγ' ἀρχόντων νῦν ὑπεμνήσθην πένρι.
 Πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά. 330
 ΑΤ. Αἶ αἶ, κακῶν ὕψισα δὴ κλύω τάδε,
 Αἶχῃ τὲ Πέρσαις ἣ λιγέα κωκύμαθα.
 Ατὰρ φράσον μοι τῶτ' ἀνασρέψας πάλιν,
 Πόσον δὴ πλεῖθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
 Ὡς ἀξιώσασιν Περσικῶν στραδ' ἄμασι,
 Μάχην συνάψαι νῆοισιν ἐμβολαῖς.
 ΑΓ. Πλήθος μὲν ἂν (ἄφ' ἰοδ' ἑκάσι, Βαρβάρους
 Ναυσὶ κρατῆσαι. ἣ γ' ἑλλήσιν μὲν ἦν
 Ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα

Ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χῶρις ἔκκριτος. 340

Ξέρξῃ δὲ (ἣ γ' οἶδα) χιλιάς μὲν ἦν,

Ὦν ἦγε, πλῆθος, αἳ δ' ὑπέρκαμποι τάχῃ.

Εκατόν δις ἦσαν, ἐπ' αὐθ' ὥδ' ἔχει λόγος.

Μή σοι δοκῶμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;

Ἀλλ' ὥδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατὸν,

Τάλασθα βρίσας ἐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.

ΑΤ. Θεοὶ πόλιν (ῶςισι Παλλάδος θεᾶς.

ΑΓ. Ες' ἅρ' Ἀθηνῶν ἐς' ἀπόρθητος πόλις.

Ἀνδρῶν γ' ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

ΑΤ. Ἀρχὴ δὲ ναυσὶ (συμβολῆς τίς ἦν φράσεν, 350

Τίνας κατήρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,

Ἡ πᾶς ἐμὸς, πλῆθει καλῶν χήσας νεῶν.

ΑΓ. Ἡρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τῷ παντὶ κακῷ,

Φανείς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.

Ἀνὴρ γ' Ἕλληνας ἐξ Ἀθηναίων στρατῷ

Ἐλθὼν, ἔλεξε παρὰ σὺν Ξέρξῃ τάδε,

Ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἴξῃ κνέφας,

Ἕλληνες ἔμψοιεν, ἀλλὰ σέλμασι

Νεῶν ἐπενθορόντες, ἄλλος ἄλλοσι

Δρασμῷ κρυφαίῳ βίβλον ἐκωσαίμεθα. 360

Ὁ δ' Ἀθὺς ὡς ἤκουσεν ἔξυνεῖς δόλον

Ἕλληνας ἀνδρῶς, ὕδ' ἐπὶ τὸν θεῶν φόβον,

Πᾶσι παρῶν τὸνδε ναυάρχῳ λόγον.

Εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτίσιν Ἥλιος χθόνα

Λήξῃ, κνέφας δὲ τέμνος ἀγέρας λάβῃ,

Τάξαι νεῶν σίφος μὲν ἐν σίχοις τρισὶν,

Ἐκπλεῖς φυλάσσειν, ἣ πόρεν ἀλιρρόβητος,

Ἀλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἰαίης περὶξ.

Ὡς εἰ μόρον φάβοιτο Ἕλληνες κακὸν,

Ναυσὶ κρυφαίως δρασμὸν ἄρᾶν τις τινά,

370

Πᾶσι

Navium : erat autem decas seorsim ab his selecta. 340

Xerxi quidem (etenim novi) mille erant (*naves*)

Quibus praefuit, numero; praestantes celeritate

Bis centum erant et septem, sic res se habet.

Num tibi videmur in hac pugna inferiores fuisse?

Sed ita Deus aliquis perdidit exercitum,

Bilancem deprimens haud aequilibri fortuna.

AT. Dii tuentur urbem Minervae deae.

NU. Est sane Athenarum, est urbs inexpugnabilis.

Nam viri cum sint, munimentum est tutum.

AT. Principium vero quodnam fuerit congressus navibus
dicito, 350

Quinam primi iniere pugnam, utrum Graeci,

An filius meus elatus multitudine navium.

NU. Initium, o Domina, omni malo dedit.

Apparens Alastor, aut malus alicunde genius.

Vir enim Graecus ex Atheniensium exercitu.

Veniens haec dixit Xerxi filio tuo;

Quod, si venirent nigrae noctis tenebrae,

Graeci non manerent, sed ad transtra.

Navium irruentes, alius alia,

Occulta fuga vitam servare niterentur. 360

Ille simulac audiit, non intelligens fraudem

Graeci viri, neque Deorum invidiam,

Omnibus propalat navarchis hunc sermonem:

Quando comburere radiis sol terram.

Cessaverit, tenebrae vero templum aetheris occupaverint,

Ut ordinarent catervam navium agmine tripartito

Ad custodiendum egressus et transitus marifluos,

Alias vero in circulum (*disponerent*) Ajacis circum insulam.

Ut si fatum malum Graeci fugerint,

Navibus occulte fugam aliquam invenientes, 370

Omnibus

Omnibus statutum esset capite puniri.
 Talia dixit vehementer ex alacri mente;
 Nam haud sciebat quae a diis futura.
 Illi vero non incuriose, sed obsequenti animo
 Coenam pararunt, et navita quisque
 Alligavit remum circum scalmum, quo (*sedentes*) bene re-
 migant.

Postquam vero lux solis occidit,
 Et nox supervenit, omnis remi moderator
 In navem celsit, et omnis armorum sciens :
 Ordo ordinem hortatur longae navis, 380
 Navigant vero ut erat ordinatus quisque,
 Et per totam noctem, huc et illuc delatum disposuerunt,
 Navium gubernatores totum nauticum populum.
 Procebat nox, et nihilo magis Graecorum exercitus
 Egressum occultum ulla ex parte moliebatur.
 Postquam vero dies, albis equis injecta,
 Omnem occupavit visu lucida regionem;
 Primo sonax a Graecis clamor
 Modulate faulta-ominatus est, et carmen simul
 Reboabat insulanae petrae 390
 Echo; metus vero omnibus Barbaris aderat
 A sententia delapsis: non enim quasi fugientes
 Pacana caneant gravem tunc Graeci,
 Sed ad pugnam ruentes animosa audacia.
 Dum tuba clangore ista omnia accendebat.
 Postquam autem sonori remi cum incurfu
 Verberarunt falsuginem frementem ex Celeusmate,
 Repenteque omnes erant visu conspicui;
 Dextrum quidem primum bene-ordinatum cornu
 Scite praeibat, secundo vero tota classis 400
 Subsequebatur, et (*tunc*) licuit simul audire

Hunc

Πᾶσι γέρεσθαι κρατὸς ἦν περικείμενον.
 Τοσαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' ἐκθύμῳ φρενός.
 Οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίσαστο.
 Οἱ δ' ἐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχω φρενὶ
 Δεῖπνον ἐπορσύνοντο, ναυάτης τ' ἀνὴρ
 Τροπῆτο κώπην (καλμὸν ἀμφ' ἀήρημον·
 Ἐπεὶ δὲ φέγλος ἡλὶς κατέφθιτο,
 Καὶ νύξ ἐπήει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἀναξ
 Ες ναῦν ἐχώρει, πᾶς δ' ὅπλων ἐπιστάτης,
 Τάξις δὲ τάξιν παρεκάλεε γέως μακρᾶς. 380
 Πλένσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τέλαμνος,
 Καὶ πάννουχοι δὴ διάπλοον καθίσασαν
 Ναῶν ἀνακλῆς πάντα ναυικὸν λεῶν·
 Καὶ νύξ ἐχώρει, καὶ ἔμάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
 Κρυφαῖον ἐκπλυν ὑδαμὴ καθίσαστο·
 Ἐπεὶ γε μῦθοι λαλόπῳλος ἡμέρα
 Πᾶσαν κατέχευε γαῖαν ἀφελγῆς ἰδεῖν,
 Πρῶτον μὲν ἡχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πᾶρα
 Μολπηδὸν ἀφήμῃσεν, ὄρθιον δ' ἅμα
 Αἰηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας 390
 Ἥχώ. φόβος δὲ πᾶσι Βαρβάρους παρῆν
 Γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· ἔγδ' ὡς φυγῇ
 Παῖν' ἐφύμνεν (εἰμὸν Ἕλληνες τότε,
 Ἀλλ' ἐς μάχην ὀρμῶντες ἀψύχῳ θράσει.
 Σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκείν' ἐπέφλεγμα·
 Ἐπεὶ δὲ κώπης ῥοδιάδος ξυνεμβολῇ
 Ἐπαυσαν ἄλμην βρύχιον ἐκ κελδυσμάτος,
 Θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν·
 Τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτακτὸν κέρας
 Ἠγεῖτο κόσμῳ, δῶτερον δ' ὁ πᾶς στόλος 400
 Ὑπέχεχώρει, καὶ παρῆν ὁμῶς κλύειν

D d d

Πολλὴν

Πολλὴν βοὴν, ὃ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
 Ἐλθεῖτε παλρίδ', ἐλθεῖτε δὲ
 Παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε παλρῶν ἔδη,
 Θήκας τὲ παργόνων. νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
 Καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
 Ὑπηνίαζε, κ' ἐκ' ἐτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
 Εὐθύς δὲ ναῦς ἐν νηὶ χαλκίῃ σόλον
 Ἐπασεν, ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικῇ
 Ναῦς, ἀποθραύει πάντα φοινίσσης νεώς 410
 Κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
 Τὰ πρῶτα μὲν δὴ ρεῦμα Περσικῆς στρατῆ
 Ἀντίχεν· ὥς δὲ πλῆθος ἐν σενῶ νεῶν
 Ἡθροῖς, ἀρωγὴ δ' ἔτις ἀλλήλοισι παρῆν,
 Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοδόμοις.
 Παύοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη σόλον,
 Ἑλληνικά τε νῆες ἐκ ἀφραδμόνως
 Κύκλῳ πέριξ ἔθεινον, ὑπὲρ το δὲ
 Σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' ἐκ' ἐτ' ἦν ἰδεῖν,
 Ναυαγίων πλήθυσσά κ' φόνε βροτῶν. 420
 Ἀκλαὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐκπλήθυνεν.
 Φυγῇ δ' ἀκόσμως πάντα ναῦς ἠρέασελο,
 Οσαὶ περ ἦσαν Βαρβάρη στρατῆματος.
 Τοὶ δ' ὥς τε θύνες ἢ τιν' ἰχθύων βόλον
 Ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασιντ' ἐρεπίω
 Ἐπαγον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμῶ
 Κωκύμασιν κατεῖχε πειλαγίαν ἅλα.
 Ἐως κελανής νυκτὸς ὁμῶ ἀφείλετο.
 Κακῶν δὲ πλῆθος, ὃδ' ἂν εἰ δέκ' ἤμαθα
 Στοιχηγοροῖν, ἐκ' ἂν ἐκπλήσαιμι σοι. 430
 Εὖ γὰρ τὸδ' ἴασι, μήδ' ἂν ἡμέρα μιᾷ
 Πλῆθος τοσαύριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

Hunc undique clamorem : O Graecorum filii, ite,
Liberate patriam, liberate
Liberos, uxores, deorum patriorum sedes
Ac monumenta majorum : nunc pro omnibus certamen.
Quinetiam a nobis clamor Persicae linguae
Obviabat, et non amplius erat cunctandi tempus.
Continuo vero navis navi rostrum aereum
Impegit, conflictumque incepit Graecanica
Navis, et fregit omnia Phoenissae navis 410
Aplustria, alius autem in alium direxit hastam.
Et primo quidam impetus Persici exercitus
Restitit, ut vero multitudo navium in angusto
Coacta est, auxiliumque nullum illis mutuo aderat,
Ipsi autem ab ipsis aereorum rostrorum concursibus
Feriebantur, et fregerunt omne classis remigium.
Graecanicaeque naves non imperite
Circum circa percutiebant ; resupinabantur
Carinae navium, nec amplius mare videre licuit
Naufragiis impletum et cruore mortalium. 420
Littoraque et rupes cadaverum plenae erant :
Cum fuga incompote omnis remigabat navis,
Quaecunque erant ex Barbarorum exercitu.
Illi autem tanquam thynnos aut bolum aliquem piscium
Fragminibus remorum naufragisque frustulis
Feriebant, scindebant ; et ploratus una cum
Ejulatu occupavit maris pelagus,
Quod nox nigra (*pugnam*) diremerit.
Malorum vero multitudinem, etiam si per decem dies
Seriatim narrarem, ne sic quidem tibi absolverem. 430
Nam probe hoc scias nunquam una die
Multitudinem adeo numerosam hominum occubuisse.

A T. Heu, heu! ingens malorum pelagus ingruit
In Persas, totumque barbarorum genus.

N U. Hoc bene scias, nondum medietatem attingisse me
malorum ;

Talis enim in eos ruit calamitas infortunii,
Ut haec (*quae dixerim*) duplici repenset gravitate.

A T. Quenam fortuna hac adhuc inimicitior contingat?
Dicito quam ais calamitatem exercitui
Accidisse, malorum vergentem ad majora. 440

N U. Persarum quicunque erant aetate florentes,
Animoque optimi, et nobilitate insignes,
Ipsique regi ob fidelitatem inter primos semper,
Oppetierunt miserabiliter fato ingloriosissimo.

A T. Heu me miseram! malum infortunium, amici.
Quanam vero morte ais hos interiisse?

N U. Insula quaedam est e regione Salaminis
Parva, statio carinis malefida, quam choreis gaudens
Pan incolit super littore maris.

Isthuc hosce mittit, ut si quando navibus 450
Privati hostes in insulam evaderent,

Trucidarent facile superabilem Graecorum exercitum,
Simulque amicos fervarent a marinis gurgitibus,
Male futuri praescius: cum enim deus
Gloriam navalis pugnae Graecis dedit
Ipsomet die corpora contegentes aereis
Armis, navibus exilierunt, et

Circundederunt totam insulam, ut non invenirent (*Persae*)
Quonam se verterent; nam multum et manu missis
Lapidibus percutiebantur, atque ab arcuum 460
Nervo sagittae impingentes eos perdiderunt.
Postremo conciti (*Graeci*) impetu unanimi
Feriunt, laniant membra infortunium (*Persarum*)

Donec

ΑΤ. Αἱ αἵ, κακῶν δὴ σέλαγος ἔρρωσιν μέγα
Πέρσας τὲ καὶ πρῶτῃ βαρβάρων ἥξει.

ΑΓ. Εὖ νῦν τόδ' ἴοι μὴδέπω μεσὺν κακῶν.
Τοιὰδ' ἐπ' αὐτὸς ἦλθε Συμπορὰ πάθος,
Ὡς τοῖσδε καὶ δις ἀλίστηκῶσαι ῥοπή.

ΑΤ. Καὶ τίς ἥσοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
Λέξον τίν' αὖ φῆς τήνδε Συμπορὰν στρατῶ
Ἐλθεῖν-κακῶν ῥέψασαν ἐς τὰ μάσσονα. 440

ΑΓ. Περσῶν ὅσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
Ψυχὴν τ' ἄριστοι καὶ ἀνδρείαν ἐκπρεπεῖς,
Αὐτῶ τ' ἀνάγκῃ πείσιν ἐν πρώτοις αἰεὶ,
Τεθναῖσιν οἰκτρῶς δυσκλεεσάτω μόρῳ.

ΑΤ. Οἱ γὰρ τάλανα Συμπορᾶς κακῆς φίλοι·
Ποίῳ μόρῳ δὲ τῶσδε φῆς ὀλωλέναι;

ΑΓ. Νῆσός τις ἐστὶ πρῶτε Σαλαμῖνος τόπων,
Βαγὰ, δύσσορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πᾶν ἐμβάλδει, ποντίας ἀκτῆς ἐπὶ.
Εἰσαῦθα πέμπῃ τῶσδ', ὅπως ὅταν νεῶν 450
Φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοῖσιν,

Κτείνουεν ἀχειρώσειν Ἑλλήνων στρατὸν,
Φίλους δ' ὑπεκσώζουεν εἰσαλίων πόρων.
Κακῶς τὸ μέλλον ἰσορῶν. ὥς γὰρ θεὸς
Ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἑλλήσιν μάχης,
Αὐθημερὸν φράξαντες ἀχάλκοις δέμας
Οπλοισι, ναῶν ἐξέθρῳσκον· ἀμφὶ δὲ
Κυκλῶνιο πᾶσαν νῆσον, ὥς ἀμνηχανεῖν
Οποὶ τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χειρῶν 460
Πέτρῃσιν ἠράσαντο, τοξικῆς δ' ἀπο

Θώμιγλος ἰοὶ πρῶσι πόντες ὥλλυσαν·
Τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἐνὸς ῥόθου
Πάσῃσι, κρεωκοπῆσι δυσήνων μέλη,

Ε ε ε

Εως

Εως ἀπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
 Ξέρξης δ' ἀνώμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
 Εδραν γ' εἶχε παντός ἀαυῆ στρατῷ,
 Ὑψηλὸν ὅχθον ἄγχι πελασγίας ἁλός·
 Ρήξας δὲ σέπλυν, κἀνακωκύσας λιγύ,
 Πιζῷ παραγυείας ἄφαρ τραιδ' ἄμασι,
 Ηἷξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ· τοιάνδε ῥοι
 Πρὸς τῇ πάροιθε Συμποράν πάρα σέειν.

470

ΑΤ. Ω συλὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἐψάσας φρενῶν
 Πέρσας· σικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
 Κλεινῶν Αθηνῶν εὖρε, κ' ἐκ ἀπήρησαν
 Οὓς παύει Μαραθῶν Βαρβάρων ἀπώλεσεν·
 Ὡν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
 Τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσασε.
 Σὺ δ' εἰπὲ νῶν αἷ' σιφάλασιν μόρον,
 Πῦ τὰς δ' ἔλειπες· οἶδα (νηῆαυ) τορῶς;

ΑΓ. Ναῶν δὲ ταγοὶ τῷ λειμυμῶν σύδην
 Κατ' ἔρον ἐκ εὐκοσμον αἰρῶν) φυγῇ.

480

Στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἐν τε βοιωτῷ χθονὶ
 Διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ Κρητῶν γάνος
 Δίψῃ πονεῖτες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κειοὶ
 Διεκπερῶμεν ἔς τε φωκίαν χθόνα,
 Καὶ δωρίδ' αἶαν, μηλιά τε κόλπον, ἔ
 Σπερχεὶος ἄρδει πεδίον ἀμυρῇ ποτῷ·
 Κἀνιεύθεν ἡμᾶς γῆς ἀχαΐδος πείδον,
 Καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσσανισμῶν
 Βορᾶς ἐδέξαντ'· ἐνθα δὲ πλεῖστοι θάνον
 Δίψῃ τε λιμῷ τ'. ἀμφοτέρω γ' ἦν τάδε.
 Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, ἔς τε Μακεδόνων
 Χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Αἰεὶ πόρον,
 Βόλβης δ' ἔλειον δόνακα, Παγαῶν τ' ἔρος,

490

Ἡδωνίδ'

Donec omuium vitam corruperint.

Xerxes vero lamentatus est malorum conspiciens abyssum ;
Nam sellam habuit, unde facile totum perlustraret exercitum,
Altissimum (*sc.*) tumulum prope maris pelagus.

Lacerans autem vestimenta et acre ejulans,
Statim cum denuntiasset pedestri exercitui (*ut fugerent*)
Proripuit se fuga incompota ; huiusmodi tibi 470
Praeter priorem calamitas lugenda est.

A T. O daemon invise, ut fefellisti mente
Persas : acerbam ultionem filius meus
De claris Athenis invenit, neque suffecerunt
Quos ante Maratho Barbaros interemit.
Quos retaliatum ire filius meus statuens
Tantam multitudinem malorum contraxit.
Tu vero dic naves quae effugerunt cladem
Ubi reliquisti? num scis diserte indicare?

N V. Duces navium relictarum festinanter, 480
Quo ventus impellit, inordinatam fugam instituunt.
Exercitus vero reliquus in terra Baeotiorum.
Periit, aliqui circa Crenaeas aquas
Siti laborantes, aliqui prae asthma vacui
Transimus in Phocensium terram,
Et Doricum solum, et finum Meliacum, ubi
Sperchius irrigat campum benigno potu.
Inde nos terrae Achaicae campus,
Et Thessalorum civitas indigentes
Cibo exceperunt ; ibi sane perierunt plurimi 490
Siti fameque, haec enim ambo aderant.
Magnesiam vero in terram, Macedonumque
Regionem pervenimus, ad Axii vadum,
Bolbesque palustrem arundinem, Pangaeumque montem,

Edo-

Edonidam in terram; cum nocte in illa Deus
Hyemem intempestivam concitavit, congelavitque omne
Fluentum limpidi Strymonis; adeo ut Deos quisquis
Antea nequaquam putaverat, tunc oraret,
Precibus terram et coelum adorans.

Postquam autem multum Deos invocare desiverat 500

Exercitus transit gelu-constrictum vadum.

Et quicumque nostrum, priusquam dispergerentur Dei

Radii, conatus est (*transire*) servatus est.

Namque ardens radiis splendidus solis orbis

Medium permeavit vadum, calfaciens flamma;

Cadebant autem in se invicem, fortunatus scilicet

Qui quam celerrime abruptit vitae spiritum.

Quot vero residui sunt, et salutem assecuti,

Thraciam pertransientes vix multo labore

Veniunt evasi, (et hi non multi) 510

In Penatigeram terram: adeo ut gemat civitas

Perfarum desiderans charissimam terrae pubem.

Haec vera sunt; multa tamen omitto loquens

Mala quae Persis immisit deus.

CH. O fors aerumnabilis, quam nimium gravis
Pedibus infiliisti universo Persico generi.

AT. Hei mihi miserae ob confectum exercitum.

O nocturna visio insomniorum conspicua,

Quam apertissima mihi manifestasti mala.

Vos autem admodum prave de his conjectastis. 520

Sed quoniam haec (*ex parte*) invaluit locutio

Vestra, deos quidem primo orare volo,

Dein terrae et mortuis quae dona sunt

Libum ex aedibus meis accipiens veniam.

Novi equidem pro iis (*me haec facturam*) quae jam peracta
sunt,

Faciam

Ηδωνίδ' ἄγαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεός
 Χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πῆγνυσιν δὲ πᾶν
 Ρέεθρον ἄγνυ Στρυμόνος. θεὸς δέ τις
 Τὸ πρὶν νομίζων ὑδάμν, τότε ἦν χεῖρο
 Λιταῖσι, γαῖαν ἔρανόν τε περσικῶν.
 Ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
 Στρατὸς, περὰ κρυαλλοπῆγα διὰ πόρον·
 Χῶς τις μὲν ἡμῶν, πρὶν χερσὶν ἀδῆναι θεῶ
 Ακλίνας, ὠρμήθη, βεσπόμενος κυρεῖ.
 Φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἦλιν κύκλος,
 Μέσον πόρον διήκε, θερμαίνων φλογί·
 Πίπλον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἀτυχὲς δέ τοι
 Οσὶς τάχιστα πνεῦμα ἀπέρρηξεν βίην.
 Οσοὶ δὲ λοιποὶ, κατ' ἔχον βροχίαν,
 Θρήκην περὰ σάντες μόγις πολλῶ πόνῳ,
 ἤκυσιν ἐκφυγόντες, ἔ πολλοὶ τινες,
 Ἐφ' ἐστῆχον γαῖαν. ὡς γένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθεῖσαν φιλιάνην ἦεν χθονός.
 Ταῦτ' ἐς ἀληθὴ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
 Κακῶν, ἃ Πέρσης ἐγκατέσκηψεν θεός.

ΧΟ. Ω δυσπρόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
 Ποδοῖν ἐνήλυ παντὶ Περσικῶ ἥκει.

ΑΤ. Οἱ γὰρ τάλανα διαπεπραβμένους στρατῷ·
 Ω νυκτὸς ὅφισ ἐμφανὲς ἐνυπνίων,
 Ως κάρλα μοι βροχῶς ἐδήλωσας κακά·
 Ὑμεῖς δὲ φάυλως αὐτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
 Ομως δ' ἐπειδὴ τῇδ' ἐκύρωσεν φάτις
 Ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὐξαδάμ θέλω·
 Ἐπεὶ γὰρ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
 ἤξω λαβῆσα πέλανον ἐξ οἴκων ἡμῶν·
 Ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐξεργασμένοις,

F f f

Αλλ'

Ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶον θέλοι.
 Ὑμᾶς δὲ χρὴ πῖ τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις,
 Πιστοῖς γε πιστὰ ζυμφέρειν βυλάμαλα·
 Καὶ παῖδ', εἴν περ δεῦρ' ἐμὲ πρὸθεν μόλη,
 Παρηγορεῖτε, καὶ πρὸς πέμπειτ' ἐς δόμους, 530
 Μὴ καὶ τι πρὸς κακοῖσι πρὸς δὴ κακόν,

Ἀνάπαυσοι.

ΧΟ. Ἀλλ' ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν
 Τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
 Στρατιὰν ὀλέσας,
 Ἄσυ τὸ Σύσων ἠδ' Εὐβαρίων
 Πένθει διοφερῶ κατέκρυψας·
 Πολλὰ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
 Καίρει κόμην, διὰ μυδαλείοις
 Δάκρυσι κόλπας
 Τέγγουσ', ἄλγος μετέχουσιν. 540
 Αἱ δ' ἄβρογοὶ Περσίδες, ἀνδρῶν
 Ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρλιζυγίαν,
 Λέκλρωντ' ἄνας ἄβροχίτωνας,
 Χλιδανῆς ἥθης τέρψιν, ἀφῆσαι,
 Πενθῶσι γόοις ἀκορεσιδάτοις·
 Καὶ γὰρ δὲ μόνον τῶν οἰχομένων
 Αἶρω δοκίμως πολυπειθῆ.

Ἀντιστροφικά. Στροφή α'.

Νῦν γὰρ δὴ πρὸς πᾶσα μὴ γένῃ
 Γαί' Ἀσιάς ἐκκενυμένα·
 Ξέρξης μὴ γὰρ ἤγαθον ποιοῖ, 550
 Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν τοιοῖ,
 Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπευε δυσφρόνως
 Βαρίδεσσι πονηρίας.
 Τί ποτε Δαρεῖος μὲν ἔ-

Faciam tamen si quid quod superest melius accidere possit.

Vos autem oportet de his quae perpetrata sunt

Fidelibus (*nobis*) fidelia conferre consilia.

Et filium, si prius quam ego hic venerit,

Consolamini, et deducite domum,

530

Ne insuper ad mala addatur malum.

ANAPAEI.

CH. At o Jupiter rex, modo Persarum

Superbientium et numeroorum

Copias ubi perdidisti,

Urbes Susa et Ecbatana

Luctu funesto obnupsisti.

Multae vero teneris manibus calyptras

Scindentes humidis

Lachrymis sinus

Tingunt, doloris participes.

540

Verum molliter gementes Persides, virorum

Expetentes videre nuperam conjunctionem,

Et lectorum strata delicatis stragulis,

Luxuriosae pubertatis delectationem dimittentes,

Lugent gemitibus insatiabilibus.

Et ego ob fatum pereuntium

Suscipio explorato (*certo sciens*) luctuosum (*threnum*.)

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

Nunc enim universa luget

Terra Asiae exhausta.

Xerxes enim duxit, papae,

550

Xerxes vero perdidit, tatae,

Xerxes quidem omnia secum duxit imprudenter.

Navigiis marinis.

Cui bono Darius adeo

Innocuus

Innocuus praefuit
Dux civibus,
Sufidis charus princeps?

ANTISTROPHE 1.

Terrestres enim et marinas (*copias*)
Istae similiter alatae (i. *velis instructae*) caeruleis proris
Naves duxerunt, papae! 560
Naves perdiderunt, tatae!
Naves mortiferis impressionibus.
Et per Graecorum manus
Vix effugere regem
Ipsam audivimus
Thraciae per campestris
Et frigidissimas vias.

STROPHE 2.

At qui primo fato sunt functi (heu!)
Relicti ex necessitate (eheu)
Circa littora Cychrea (ô ô) 570
* * * * *
Geme et mordere (*animo*)
Graviterque vociferare
Ad coelum sublatis doloribus. ô ô.
Extende ululatricem
Clamorem misellam vocem.

ANTISTROPHE 2.

Pulsati vero a mari atroci (heu!)
Infestantur a mutis (eheu!)
Filius immaculati (*maris*) ô ô.
Luget vero virum (*suum*) domus orbata. 580
Parentesque liberis privati
Asperguntur lachrymis,

Gravif-

τω τότ' ἀβλαβῆς ἐπῆν
 Τόξαρχος πολήτας,
 Συσίδος φίλος ἄκλως;

Αντιστροφή α΄.

Πεζὺς τε γὰρ καὶ θαλασσῖνος
 Αἶδ' ὁμόπλεροι κυανώπιδες
 Νᾶες μὲν ἄγαγον ποποῖ, 560
 Νᾶες δ' ἀπώλεσαν τοῖσι,
 Νᾶες πανωλεθρίσιν ἐμβολαῖς.
 Διὰ δ' ἰαόνων χέρας
 Τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνα-
 κί' αὐτῶν ὡς ἀκρόμαυ
 Θρήνης ἀμπεδιήρεις
 Δυχειμέρες τὲ κελεύθους.

Στροφή β΄.

Τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι (φεῦ)
 Ληφθέντες πρὸν ἀνάγκαν, (ἦ)
 Ακλᾶς ἀμφὶ κυχρείας. ὁά, 570

* * * * *

Στένε καὶ δακνάζου,
 Βαρὺ δ' ἀμβόασον
 Οὐρανὶ ἄχῃ. ὁά.
 Τεῖνε δὲ δυσβάυκλον
 Βοᾶτιν τάλαγναν αὐδάν.

Αντιστροφή β΄.

Γναμπλόμβροι δ' αἰὶ δεινᾶ, (φεῦ)
 Σκύλλον πρὸς ἀναύδων (ἦ)
 Παίδων τᾶς ἀμείνων. ὁά.
 Πενθεὶ δ' ἄνδρα δόμος τεθηθείς 580
 Τοκῆες δ' ἄπαυδες
 Εἶρ' ἄν' ἐν δάκρυσι,

G g g

Δαμῶνι

Δαμόνι' ἄχη (ὁὰ)
 Οδυρόμενοι γέροντες·
 Τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.

Ανάπαυσοι.

Τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν
 Οὐκ ἔτι Περσονομῶν),
 Οὐκ ἔτι δατμοφορῶσι
 Δεωσύνουσι ἀνάγκας,
 Οὐτ' ἐς γᾶν πασιπύργοις· 590
 Δρξον). βασίλεια
 Γὰρ διόλωλεν ἰχὺς.
 Οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
 Εν φυλακαῖς· λελύ). γδ
 Λαὸς ἐλδ'θερα βάζειν,
 Ως ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
 Αἰμαχθεῖσα δ' ἄρρα
 Αἶαντος περικλύσα
 Νᾶστος ἔχῃ τὰ Περσῶν.

Ἰαμβοί.

ΑΤ. “ Φίλοι, κακῶν μὲν ὅσις ἔμπορος κυρεῖ, 600
 “ Εἰς) βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
 “ Κακῶν ἐπέλθῃ, πᾶντα δειμαίνειν φιλεῖ·
 “ Οταν δ' ὁ δαίμων ἄροῃ, πεποιθένα
 “ Τὸν αὐτὸν αἰὶ δαίμον' ἔριεν τύχης.
 Εμοὶ γδ' ἦδη πᾶντα μὲν φόβῳ πλέα
 Εν ὅμμασιν τάντα φαίνε) θεῶν·
 Βοᾶ δ' ἐν ὥσιν κέλαδος ἔ' παρώνιος.
 Τοῖα κακῶν ἐκπληξίς ἐκφοβεῖ φρένας·
 Τοὶ γδ' κέλαθον τήνδ' ἀνδ' ὀχημάτων,
 Χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν 610
 Εξεῖλα, παρδὸς παλρὶ παρδ' αἰεὶ χάς·
 Φέρει·

Gravissimas miseras ô ô

Lugentes senes :

Omnem jam audiunt dolorem.

A N A P A E S T I.

Certe per Asiam terram

Non amplius legibus Persarum vivent,

Non amplius tributa pendent

Despoticis exactionibus,

Neque in terra procidentes

590

Parebunt : nam regiae

Periere vires.

Non amplius lingua mortalibus

Intra cancellos (*erit.*) laxatus est

Populus ad effutiendum libere,

Qamprimum solutum est jugum fortitudinis.

Sanguine vero imbuta tellus

Aiacis insula

Circumflua obtinet Persarum (*cadavera.*)

I A M B I.

A T. " O amici, quicumque in malis versatus est, 600

" Novit quod mortalibus quando aestus

" Malorum supervenerit, omnia timere solet ;

" Quando vero fors placide fluit, confidere

" Hanc ipsam felicem sortem secundo flatu perpetuo lapsa-

Mihi enim jam timoris plena omnia (ram..

In oculis ex adverso apparent a diis.

Intonatque auribus clamor haud paucius ;

Talis malorum consternatio perterret mentem.

Etenim viam hanc sine curribus,

Et pridiana pompa, ex aedibus rursus

610

Emensa sum, filii patri placantia libamina

Ferens,

Ferens, quae (*sunt*) mortuorum delinifica;
 Ab immaculata vacca album potu-suave lac,
 Et florilegae (*apis*) stillam, pellucidum mel,
 Cum guttis aqueis fontis virginei,
 Purumque ab agresti matre
 Potabile antiquae vitis gaudium hoc,
 Et in foliis semper germinantis vitam
 Flavæ oleae fructus fragrans adest,
 Floresque plectiles omniferae terrae proles. 620
 Sed, ô amici, ad has inferias
 Hymnos accinite, divumque
 Darium revocate; ego vero terrae epotandos
 Hosce praemittam honores inferis diis.

A N A P A E S T I.

C H. Regina mulier decus Persarum,
 Et tu mitte inferias sub receptacula terrae,
 Et nos hymnis rogabimus
 Mortuorum deductores,
 Ut benevoli sint sub terra.
 Caeterum terrestres dii sancti, 630
 Terraque, et Mercuri, et tu rex inferorum,
 Mittite ex inferis animam in lucem.
 Nam si quid amplius infortunii noverit,
 Solus mortalium terminum diceret.

E P O D I C A. *Strophe 1.*

An me audit, beatæ memoriae,
 Diis aequalis rex,
 Mittentem barbaras
 Perspicuas omnifarias
 Luctuosas infoelices voces?
 Miserrimos dolores perboabo, 640
 Certe

Φέρωτ' ἅπερ νεκροῖσι μελικίρρια·
 Βοός' ἀφ' ἀγνῆς λακὼν εὐπόλον γάλα,
 Τῆς τ' ἀνθεμυργῷ σάγμα, παμφαῆς μέλι,
 Λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένῃ πηγῆς μέτα·
 Ακήρατόν τε μήρδς ἀγρίας ἄπο
 Ποτὸν παλαμᾶς ἀμπέλῃ γάνος τόδε·
 Τῆς τ' αἶν ἐν φύλλοισι θαλλύσης βίον
 Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς δώδης πάρα,
 Ἀνθη τὲ πλεκτὰ, παμφόρῃ γαίας τέκνα·
 Ἀλλ' ὧ φίλοι χοαῖσι ταῖσδε νερίερων
 Ὑμνεῖς ἐπαφημεῖτε, τὸν τε δαίμονα
 Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότῃς δ' ἐγὼ
 Τιμὰς πεπήμεψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

Ανάπαυσοι.

ΧΟ. Βασίλεια γύναι πρέσβος Πέρσης
 Σὺ τε πέμπε χοὰς θαλάμῃς ὑπὸ γῆς·
 Ἡμεῖς δ' ὕμνοις ἀήτησόμεθα
 Φθιμῶν πομπῆς
 Εὐφρονας εἶναι καλὰ γαίας.
 Ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἄγνοι
 Γῇ τε καὶ Ἑρμῇ, βασιλεῦ τ' ἐνέρω,
 Πέμψατ' ἐνερθεν ψυχὰν ἐς φάος·
 Εἰ γὰρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
 Μόρος ἂν θνητῶν σέρας εἴποι.

Επωδικά. Στροφή α΄.

Ἡ ῥ' αἶται μὲ μακαρί-
 τας ἰσοδαίμων βασιλῆς
 Βάρβαρα λαφύρῃ
 Ἰέντος τὰ παναίοι·
 Αἰαντὶ δὲ θυρῶν βάλμαλα;
 Παντάλαν ἄχρη διαβοάσω.

Η h h

620

630

640

Νέρθεν

Νέρθεν ἄρα κλύει μν.

Αντιστροφὴ α΄.

Αλλὰ σὺ μοι γὰρ τε καὶ ἄλ-
λοι χθονίων ἀγεμόνες
Δαίμονα μεγαλαυχῇ
Ιόντ' ἀγνέσατ' ἐκ δόμων,
Περσᾶν (ὑσιγῆν) θεόν·
Πέμπτετε δ' ἄνω οἶον ἔπω
Περσὶς αἷ' ἐκάλυψεν·

Στροφὴ β΄.

Ἡ φίλος ἀνὴρ, ἡ φίλος ὄχθος·
Φίλα γὰρ κέκλεθεν ἦθη.
Αἰδωνόεσ δ' ἀναπομπὰς
Λίγαι Δαρεῖον,
Οἶον ἀνακλῖα Δαρειάν. ἡέ.

650

Αντιστροφὴ β΄.

Οὔτε γὰρ ἄνδρας πῶτ' ἀπώλλυ
Πολεμοφθόροισιν ἄταε,
Θεομήτωρ δ' ἐκικλήσκειο
Πέρσας, θεομήτωρ δ' ἔσκεν·
Ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδάμει. ἡέ.

Στροφὴ γ΄.

Βαλὴν ἀρχαῖος βαλὴν
Ἴθι, ἴκν,
Ἐλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμ-
βον ὄχθας, κροκόβαπτον
Ποδὸς εὐμαριν αἶρων,
Βασιλεῖς τιάρας
Φάλαρον πιφαύσκων.
Βάσκε πάτερ ἄνακε Δαρειάν, οἷ.

660

Ακρί-

Certe ex inferis me audit.

ANTISTROPHE I.

Sed tu Terra, et alii
Terrestrium duces,
Deum magnificum
Celebrate mihi e domibus vestris exeuntem,
Persarum Sufis natum Deum.
Et sursum mittite (*talem*) qualem nondum
Persica terra occuluit.

STROPHE 2.

Charus fane vir, charus tumultus,
Charos enim tegebat mores. 650
Et Pluto deductor
Remittit Darium,
Qualem regem Darium. eia!

ANTISTROPHE 2.

Neque enim viros unquam perdidit
Bello absumentibus noxis,
Sed divinus-consultor vocabatur,
Et divinus-consultor erat;
Quoniam bene administravit exercitum. eia!

STROPHE 3.

O rex, antique rex,
Age, veni, 660
Accede ad summum cacumen
Tumuli croco tinctam
Pedis attollens crepidam,
Regiae tiaræ
Fasciam ostendens.
Accede pater optime Darie, hei!

ANTI-

ANTISTROPHE 3.

Ut nova audias,
 Et recentia mala,
 Domine Domini
 Appare. Stygia enim
 Caligo circumvolavit (*nos.*)
 Quippe jam juvenus
 Univerſa periit.
 Accede pater optime Darie, hei!

670

E P O D U S.

Heu, heu, heu, heu.
 O multum ab amicis deflete cum moreris.
 Quare hae o Dynaſta, Dynaſta,
 Circa tuam geminae
 Graſſarentur labes
 Totam terram tuam hanc?
 Perierunt funditus triremes
 Naves nenaves nenaves.

680

I A M B I.

DA. O fida (*proles*) fidelium (*patrum*) et coetanei meae
 juventae
 Perſae ſenes, quali labore laborat civitas?
 Gemit, dehifcit, ſcinditurque ſolum.
 Videns vero meam conjugem prope ſepulchrum
 Horreſco, libamina tamen propitia ſuſcepi.
 Vos autem lamentamini ſtantes prope tumulum,
 Et plangentes luctibus animam educentibus,
 Miſerabiliter evocatis me, aſt exitus haud facilis eſt :
 “ Et praeterea ſubterranei dii
 “ Ad accipiendum quam ad dimittendum promptiores ſunt.
 Tamen ego apud ipſos multum pollens
 Venio : properavi vero ut propter tempus (*protractum*) ſim
 inculpabilis.

690

Quodnam

Ανίσροφὴ γ'.

Ὅπως καὶνὰ τε κλύης

Νέατ' ἄχνη·

Δέσποια δέσποτος

Φάνηθι. συγία γ'

670

Τίς ἐπ' ἀχλὺς πεπότης).

Νεολαία γ' ἦδη

Καὶ πᾶς ἀπόκληε.

Βάσκε πᾶτερ ἄκακε Δαρειάν, οἴ.

Επωδός.

Αἰ αἰ αἰ αἰ.

Ὡ πολὺκλαυσε φίλοισι θανόν.

Τί τάδε δυνάτα δυνάτα

Περὶ τᾶ σᾶ δίδυμα

Διάγοιεν ἀμάρσια

Πᾶσα γὰρ σᾶ τᾶδε,

680

Εξέφθινθ' αἰ τρίσκαλμοι

Νᾶες ἄναες ἄναες.

Ἰαμβοί.

ΔΑ. Ὡ πῖσά πῖσων, ἥλικές θ' ἦθες ἐμῆς

Πέρσαι γεραοί, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;

Στένθ, κέκοπθ', ἢ χαράσθ' ὡέδον·

Λάσων δ' ἀκοῖτιν τὴν ἐμὴν πέλαις τάφω,

Ταρβῶ, χοᾶς δὲ πρᾶμνῆς ἐδεξάμην·

Υμεῖς δὲ θρηνῆτ' ἐλγὺς ἐσῶτες τάφω

Καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις.

Οἰκίρως καλεῖτέ μ', ἐσὶ δ' ἐκ' ἀέξοδον·

690

“ Ἀλλως τὲ πᾶντως χ' οἱ καὶ χθονὸς θεοὶ

“ Λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.

Ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυνασάσας ἐγὼ

Ἦκω· τάχυνα δ' ὥς ἀμεμπτος ὦ χρόνος.

Iii

Τ'

Τί δ' ἐς Πέρσας νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

ΧΟ. Σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,

Σέβομαι δ' ἀντία λέξαι

Σέθεν, ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

Τροχαοί.

ΔΑ. Ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον τοῖς γόοις πεπεισμένος,

Μήτι μακεῖνρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων,

700

Εἰπέ, καὶ πέραν πάλαι, τὴν ἐμὴν ἀγῶ μεθείς.

ΧΟ. Δείομαι μὲν χαρίσασθαι,

Δείομαι δ' ἀντία φᾶσθαι,

Λέξας δύσλεχτα φίλοισιν.

ΔΑ. Ἀλλ' ἐπεὶ δέες παλαίον (οἱ φρενῶν ἀντίπαλοι),

Τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραὰ ζύνομ' ἀγῶνι γύναι,

Κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων, (αἴφνης τι μοι

“ Λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν' τοι πῆματ' ἐντύχοι βροτοῖς.

“ Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσιν κακὰ

“ Γίνεσθαι θνητοῖς, ὁ μᾶλλον ἢν βίος ταυῇ πρόσσω.

710

ΑΤ. Ὡς βροτῶν πάντων ὑπερχὼν ὄλβον ἀτυχεῖ πότμῳ,

Ὡς ἔως ἔλδσας αὐγὰς ἠλίου, ζηλωτὸς ὢν

Βίον δαΐωνα Πέρσας, ὡς θεὸς, διήγαγες·

Νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·

Πάντα γὰρ Δαρεῖ ἀκνήνη μῦθον ἐν βραχεὶ χρόνῳ.

Διαπέπορθη τὰ Περσῶν πρᾶγμαθ', ὡς εἰπὲν ἔπος.

ΔΑ. Τίνι τρόπῳ; λοιμὸν τις ἦλθε (κηπλὸς, ἢ σάσις πόλεως;

ΑΤ. Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς διέφθαρε) στρατός.

ΔΑ. Τίς δ' ἐμῶν ἐκείσε παίδων ἐσραήλῳ, φράσον.

ΑΤ. Θύριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἡπείρου πλάκα.

720

ΔΑ. Πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πείραν τὴν δ' ἐμώρανεν τάλας;

ΑΤ. Ἀμφότερα· διπλὴν μέτωπον ἦν δυοῖν ἐσραήλῳ.

ΔΑ. Πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσὸς δευξὸς ἦνυσεν περᾶν;

ΑΤ. Μηχαναῖς ἐξέλεν ἑλλης πορθμὸν, ὥς ἔχειν πόρον.

ΔΑ.

Quodnam autem est Persis praegravans recens malum?

CH. Vereor quidem intueri,

Vereor et alloqui

Te, antiquo prae timore.

T R O C H A E I.

DA. Sed quoniam ab inferis veni tuis persuasus luctibus,
Orationem neutiquam prolixam sed concisam efferens 700
Dic, et percurre omnia amissa erga me reverentia.

CH. Metuo quidem gratificari,

Metuo vero coram alloqui,

Fando nefanda amicis.

DA. Sed quoniam metus antiquus tuis praecordiis obstitit,
Tori mei grandaeva consors, generosa mulier,

Fletuum horum desinens, luctuumque, apertum aliquid

"Dicito. Humana scilicet hominibus accidunt infortunia.

"Multa quidem ex mari, multa vero ex terra mala

"Eveniunt mortalibus, si diuturnior vita in longum extensa
fuerit. 710

O tu qui omnium mortalium superasti faustitatem felici fato,

Quomodo, quamdiu vidisti solis radios, beatus existens

Vitam aevi prosperi Persis, tanquam deus, transegisti:

Nunc etiam te beatum duco cum mortuus sis antequam vi-
deres malorum abyssum.

Etenim omnem audies sermonem Darie breviter.

Everfae sunt Persarum res, ut verbo dicam.

DA. Quonam modo? venitne immissa pestilentia, aut sedi-
tio in urbem? (citus.

AT. Nequaquam: sed prope Athenas omnis deletus est exer-

DA. Quis vero meorum filiorum illuc duxit exercitum, dicito.

AT. Bellicosus Xerxes, evacuans totum continentis spatium.

DA. Terrane an mare periculum hoc miser stulte fecit?

AT. Utrinque: duplex erat acies duorum imperatorum.

DA. Quomodo tantus exercitus pedestris peregit transitum?

AT. Machinis conjunxit fretum Helles, ut transirent.

DA.

DA. Etiam hoc peregit, ut Bosporum magnum clauderet?

AT. Sic se habet, et hoc propositum Deorum aliquis promo-

DA. Heu magnus aliquis venit Genius, ne sciret bene. (vit.

AT. Ut tandem videre liceat quali modo mala perpetravit.

DA. Quid autem passi sunt illi quibus ita ingemiscitis?

AT. Navalis exercitus profligatus perdidit terrestrem exerci-

DA. Itane penitus hasta deletus est omnis exercitus? (tum,

AT. Adeo ut Susarum tota lugeat civitas hominum vacuitatem.
(exercitus.

DA. Proh dii immortales, vanum auxilium et adjumentum

AT. Bactriorum periit perditissimus populus, neque inter eos aliquis senex.

DA. O miser, qualem pubem sociorum perdidit!

AT. Unum vero Xerxem desertum ferunt cum haud multis.

DA. Qui vero et quo evadere est? quae salus?

AT. Lubentem illum pontem duabus annexum continentibus transire.
(rum?

DA. Et salvum ad hanc evasisse continentem, hocceine ve-

AT. Nae sermo manifestus vincit; in hoc non est dissidium.

DA. Heu velox evenit oraculorum impletio, in meum filium

Jupiter immisit complementum praedictionum: Ego vero Deos orabam ut haec longo post tempore perfectum irent.

“Sed quando festinat aliquis, illi ipsum numen se adjungit.

Nunc videtur fons malorum omnibus amicis emergere.

Filius meus, cum haec non perspiceret, juvenili audacia per-

Qui sacrum Hellespontum instar servi in vinculis (fecit,

Speravit se habiturum, fluentem Bosporum fluentum Dei

Ut transitum permutavit, adactasque malleo pedicas

Injiciens, multum viae emensus est numeroso exercitu, 750

Mortalis existens, deos enim omnes putabat (se) pessimo consilio,
(bus animi (mania)

Ipsamque Neptunum superaturum. Nonne inter haec mor-

Filium meum tenuit? metuo ne magna divitiarum nostrarum

Affluentia fiat praecoccupantis praeda. AT.

ΔΑ. Καὶ τὸδ' ἐξέπραξεν ὥς βόσπορον κλείσαι μέγαν;

ΑΤ. Ωδ' ἔχει, γνώμης δέ σιν τίς δαίμόνων (ὕμνησας).

ΔΑ. Φεῦ μέγας τίς ἦλθε δαίμων, ὥς μὴ φραγεῖν καλῶς.

ΑΤ. Ως ἰδεῖν τέλος πάρεσιν οἷον ἦνυσεν κακόν.

ΔΑ. Καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιτενάξει;

ΑΤ. Ναυλικὸς στρατὸς κακωθείς πεζὸν ὤλεσε στρατόν. 730

ΔΑ. Ωδὲ σαμπήδην δὲ πᾶς λαὸς καλέφθαρ' ὁρί;

ΑΤ. Πρὸς τὰδ' ὥς Σίστων μὲν ἄστυ πᾶν κενακδρίακὸν ἐνί.

ΔΑ. Ω πόσοι κενὴς ἀρωγῆς καπτιυρίας στρατῷ.

ΑΤ. Βακλῖρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος, ὕδ' τις γέρων.

ΔΑ. Ω μέλεος, οἶαν ἄρ' ἦβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.

ΑΤ. Μονάδα δὲ Ξέρξην ἱρημόν φασιν ἢ πολλῶν μέτα.

ΔΑ. Πῶς τε δὴ ἢ ποῖ τελευτᾶν ἐσι; τίς (ὠληρία;

ΑΤ. Ασμερον μολεῖν γέφυραν ἐν δυοῖν ζακλῖρίαν.

ΔΑ. Καὶ πρὸς ἥπειρον (εσώδαχ τήνδε, τῷτ' ἐτήτυμον;

ΑΤ. Ναὶ λόγος κρατεῖ (αφηνῆς, τῷτο δ' ἐκ ἐνὶ γάσις.

ΔΑ. Φεῦ ταχεῖα γ' ἦλθε χρησμήλ' πράξις, ἐς τὸν παῖδ' ἑμὸν

741

Ζῶς ἐπέσκηψεν τελευτὴν δεσφάτων· ἐγὼ δέπε

Διὰ μακρῷ χρόνῳ τὰδ' ἦνυεν ἐκτελευτήσιν θεός·

“ Ἀλλ' ὅταν σπᾶδῃ τίς, αὐτὸς χῶ' θεὸς (ὕνάπλε).

Νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ἀρῆσθαι φίλοις.

Παῖς δ' ἐμὸς τὰδ' ἢ καλειδῶς ἦνυσεν νέῳ θράσῃ·

Οὔσις Ελλήσποντον ἱρόν, δῦλον ὥς, δεσμώμασιν

Ἠλπισε χήσειν, ρέοντα βόσπορον ῥόον θεῷ·

Καὶ πόρον μελερρύθμιζε, ἢ πέδας σφυρηλάτοις.

Περιβαλὼν, πολλὴν κέλευθον ἦνυσεν πολλῷ στρατῷ, 750

Θνητὸς ὢν, θεῶν δὲ πάντων ὦτ', ἐκ ἀβυλίας,

Καὶ ποσειδῶνος κραλῆσειν. πῶς τὰδ' ἢ νόσος φρενῶν

Εἶχε παῖδ' ἑμὸν; δεδοικα μὴ πολὺς πλῆτυ πόρος

Οὐμὸς ἀνθρώποις (ἡμῇ) τῷ φθάσαντος ἀρπαγῇ.

K k k

ΑΤ.

ΑΤ. Ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκει.
 Θύριος Ξέρξης. λέγουσι δ' ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοισ
 Πλῆτον ἐκλήσω σὺν ἀχμῇ, τὸν δ' ἀναδρίας ὕπο
 Ενδον ἀχμάζειν, παρῶν δ' ὄλβον ὑδὲν αὐξάνειν.
 Τοιαῦδ' ἐξ ἀνδρῶν οἰείδῃ πολλάκις κλύων κακῶν,
 Τήνδ' ἐβέλδωσεν κέλδθον ἢ στρατὸ μ' ἐφ' ἑλλάδα. 760

Ιαμβοί.

ΔΑ. Τοιγάρ σφιν ἔρπον ἐστὶν ἐξεργασμῶν
 Μέγιστον, ἀφείμνησον οἷον ὑδέπω,
 Τὸ δ' ἄστυ Σύσων ἐξεκείνωσεν πεσόν·
 Εξ ὅτε τιμὴν Ζεὺς ἀναξ τήνδ' ὥπασεν,
 Εὐ' ἀνδρα πάσης Αἰτιάδος μηλοτρόφου
 Ταγαῖν, ἔχοντα Κρηπίτρον ἀθυρήριον.
 Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμῶν στρατῷ·
 Ἄλλος δ' ἐκείνῃ παῖς τὸδ' ἔρπον ἦνυσε·
 Φρένες γὰρ αὐτῷ θυμὸν οἰακοτρόφον.
 Τρίτος δ' ἀπ' αὐτῷ Κύρος, ἀδαίμων ἀνὴρ, 770
 Ἀρξας ἔθηκε παῖσιν εἰρήνην φίλοις·
 Λυδῶν δὲ λαὸν ἢ φρυγῶν ἐκλήσατο,
 Ἰωνίαν τε παῖσαν ἤλασεν βίᾳ.
 Θεὸς γὰρ ἐκ ἡχθηρεν, ὡς εὐφρων ἔφθ.
 Κύρῳ δὲ παῖς τέταρτος ἔθηκε στρατόν.
 Πέμπλος δὲ Μάρδος ἤρξεν, ἀχύνῃ πατέρα,
 Θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
 Ἀρσαφρένης ἐκλείνεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
 Ζὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τὸδ' ἦν χρέος.
 Ἐκλὸς δὲ Μάραφης, ἑβδόμος τ' Ἀρσαφρένης. 780
 Καὶ γὰρ δ' ἐκυρσα τῷ περ ἤθελον πάντες,
 Καὶ περσέσδεσσι πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
 Ἀλλ' ὅτε κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλιν,
 Ξέρξης δ' ἐμὰς παῖς ὦν νέος γέα φρονεῖ,

Κ' ὅ

AT. Haec cum malis hominibus consuetudinem habens
didicit

Bellicosus Xerxes; quippe qui dicant, te quidem ingentes filii
Opes bello acquisivisse, hunc autem prae timiditate
Domi hastam quater, et paternas opes neutiquam augere.

Talia a malis hominibus saepe audiens opprobria
Hanc expeditionem consulto suscepit, exercitumque (*tra-*
duxit) in Graeciam. 760

I A M B L.

DA. Ab illis nempe opus peractum est
Maximum, semper memorandum: urbem hanc Susa perditam
Viris vacuam reddidit magis quam unquam fuit,
Ex quo hunc honorem Jupiter rex prae-buit,
Unus vir toti Asiae ovium altricem
Ut praeesset, habens directorium sceptrum.
Primus enim dux exercitus erat Medus;
Alter ejus filius opus hoc administravit.
Prudentia enim animum ejus gubernabat.
Tertius ab illo Cyrus, vir fortunatus, 770
Cum imperavit, omnibus pacem constituit amicis,
Lydorumque et Phrygum acquisivit populum,
Totamque Ioniam subegit vi:
Deus enim non invidit (*successum*) adeo benevolus fuit.
Quartus Cyri filius dein moderavit exercitum.
Quintus vero Mardus imperavit dedecus patriae,
Et folio antiquo: hunc cum dolo
Interfecit Artaphrenes bonus in aedibus,
Cum viris amicis, quibus hoc erat negotium.
Sextus autem Maraphis, septimusque Artaphrenes. 780
Et ego quidem fortitus sum hanc quam volui fortem;
Multaque debellavi numerofo exercitu:
Sed haud tale malum ingessi in urbem.

Verum Xerxes filius meus, juvenis cum sit, juvenilia sapit,
Neque

Neque meorum recordatur mandatorum.

Nam hoc clare satis cognoscitis coactanei mei :

Omnes nos, qui haec tenuimus imperia,

Nunquam visi sumus damna irrogasse tanta.

CH. Quid igitur, rex Darie, quonam dirigis

Sermonum finem? quomodo post haec adhuc

790

Optime res cedant Persarum populo?

DA. Si exercitum in Graeciam non ducatis,

Ne quidem si Medicus major sit exercitus.

Ipsa enim terra auxiliaris illis (*Graecis*) est.

CH. Quomodo haec dixisti? quali modo auxiliatur?

DA. Interficiens fame fastuosos nimium.

CH. Sed expeditum et lectum conscribemus exercitum.

DA. At neque qui nunc manet in Graeciae regionibus

Exercitus obtinebit salutarem reditum.

CH. Quid ais? nonne totus barbarorum exercitus

800

Transit Helles fretum ab Europa?

DA. Imo pauci ex multis; si quid fidei habere Deorum

Oportet oraculis eum, qui in ea quae nunc peracta sunt

Respexerit, non enim res ex parte eveniunt, ex parte non.

Et siquidem haec ita sunt, multitudinem selectam exercitus

Reliquit vana spe ablectatus (*Xerxes*)

Manent vero ubi Asopus campum fluctibus

Irrigat, pinguefactorium gratum Boeotiorum solo;

Ubi extrema malorum oportet eos pati,

Poenas contumeliae, et impiorum consiliorum :

810

Qui in terram Graecanicam migrantes, nec deorum simula-

chra

Verebantur violare, neque sana comburere.

Arae abolentur, et delubra deorum

Radicitus confusa e fundamentis eversa sunt.

Certe cum male fecerint, non minora

Pati-

Κ' ὃ μνημονδεῖ τὰς ἐμὰς ἐπισολάς·
 Εὖ γὰρ σαφῶς τό δ' ἴς' ἐμοὶ ξυνήλικες,
 Ἀπάντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τὰδ' ἔχομεν,
 Οὐκ ἂν φανῆμεν σήματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟ. Τί ἔν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καί σε φέρεις
 Λόγων τελευτὴν; πῶς ἂν ἐκ τέτων ἔτι 790
 Πράσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς κεύς;

ΔΑ. Εἰ μὴ στρατῶσιδ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
 Μηδ' εἰ σράτμα πλεῖον ἢ τὸ μηδικόν.
 Αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟ. Πῶς τὺτ' ἐλέγας, τίνι τρόπῳ δὲ Συμμαχεῖ;

ΔΑ. Κτείνουσα λιμῶ τὸς ὑπερκόμπους ἄγαν.

ΧΟ. Ἀλλ' ἄσταλῃ καὶ λεκλὸν ἀρῶμεν τόλον.

ΔΑ. Ἀλλ' ὅδ' ὁ μείνας νῦν ἐν ἑλλάδος τόποις
 Στρατὸς κυρήσῃ νοσίμῃ Σιηρίας.

ΧΟ. Πῶς εἶπας; ὃ γὰρ πᾶν σράτμα βαρβάρων 800
 Περὰ τὸν Ἑλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

ΔΑ. Παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πειθεύσῃ θεῶν
 Χρὴ δεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
 Βλέψαντα· Συμβαίνει γὰρ ὃ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ.
 Κ' εἴπερ τὰδ' ἐστὶ, πλεῖθος ἔκκριτον στρατῷ
 Λείπῃ κενῶσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.

Μίμνουσι δ' ἐνθα πεδίον ἄσωπὸς ῥοῆς
 Ἀρδεῖ, φίλον πῖασμα βοιωτῶν χθονί·
 Οὐ σφιν κακῶν ὕψις ἐπαμμύμει παθεῖν,
 Ὑβρεως ἄποινα καθέων φρονημάτων 810

Οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' ὃ θεῶν βρέτη
 Ἠδὲ γο Σιῶν, ὃδὲ σιμπράνα κεύς.

Βωμοὶ δ' αἴισοι, δαμόνων δ' ἰδρύματα
 Πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπ' βάθρων.
 Τοι γὰρ κακῶς δράσαντες, ἐκ ἐλάσσονα

Πάχυσσι, τὰ δὲ μέλλουσιν, κ' ὑδέπω κακῶν
Κρητὶς ὕπесιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπαυδέει).

Τόσος γὰρ ἔσται πείλανος αἰμαλίσφαγης
Πρὸς γῆ πωλασιῶν δωρίδος λόγχης ὕπο·
Θῖνες δὲ νεκρῶν καὶ τριτοσπόρω γονῇ

820

Αφωνα σιμανῶσιν ὅμμασι βροτῆρ,
“ Ως ἔχ' ὑπέρφθ' θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.

“ Ὑβρις γὰρ ἐξανθῶσ' ἐκάρπωσε σάχυν

“ Ατῆς, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμαῖ δέρος.

Τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τάπιτίμια,
Μέμνηθα' Αθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδὲ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
ἄλλων ἐραδοίς, ὅλβον ἐκχίη μέγαν.

“ Ζεὺς τοὶ κολαστὴς τῆς ὑπερκόμπων ἄγαν

“ Φρονημάτων ἔπесιν, εὐθυνοσ βαρύν.

830

Πρὸς ταῦτ' ἐκείνον (ωφρονεῖν κεχρημύσθαι
Πινύσκειτ' ἀλόγοισι νυθετήμασι,

Λήξαμ' θεοβλαβῶντ' ὑπερκόμπω θράσφ.

Σὺ δ' ὦ γεγαυὰ μητερὴ Ξέρξω φίλῃ

Ἐλθῶς ἐς οἶκας, κόσμον ὅς τις ἀπρεπῆς

Λαβῶσ' ὑπαντίαζε παυδί. πάντα γὰρ

Κακῶν ὑπ' ἄλλης λακίδος ἀμφὶ (ῶμασι

Στημορράγῃσι ποικίλων ἐσθλημάτων.

Ἀλλ' αὐτὸν ἀφρόνως σὺ παρῶνον λόγοις.

Μόνης γὰρ, οἶδα, σὺ κλύων ἀνέξει).

840

Εγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.

Ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως,

Ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ' ἡμέραν.

“ Ως τοῖς θανῶσι πῶτος ὕδεν ὠφελῆ.

ΧΟ. Ἡ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι

Ἠλγιστ' ἀκύντας Βαρβαροῖσι πῆμαίλα.

ΑΤ.

Patiuntur, aliaque passuri sunt, neque adhuc malorum
Fundus subest, sed amplius crescunt.
Tanta enim erit massa sanguinolenta
In agro Plataeensi sub hasta Dorica,
Ut mortuorum cumuli ad tertiam usque sobolem 820
Sine voce ostenderint oculis mortalium,
" Quod non oportet hominem arroganter sapere.
" Nam contumelia herbescent fert spicam
" Damni, unde metit lachrymosam messem.
Tales autem videntes horum castigationes,
Memores sitis Athenarum et Graeciae, neque quis
Despecta fortuna praesente,
Aliam concupiscens sortem, effundat ingentes opes.
" Jupiter sane, vindex nimis insolentium
" Moliminum, censor gravis instat. 830
Porro vos qui soliti estis illum instituere,
Docete eum rectis monitionibus
Definere deo injurium esse insolenti audacia.
Tu vero grandaeva mater chara Xerxis,
Domum ingressa, ornatu adprime decore
Sumpto, obviam ito filio (*tuo*) plane enim
Prae dolore malorum lacinae circa corpus
Variegatarum vestium staminibus ruptis diffluunt.
Quare tu ipsum sermonibus prudenter mitiga.
Novi enim quod te solam audire sustinebit. 840
Ego vero abeo ad inferos sub caliginem terrae.
At vos senes gaudete licet inter mala
Indulgentes animis voluptatem quotidie;
" Quoniam mortuis nihil profunt divitiae.
C H. Certe multas et praesentes et adhuc futuras
Barbarorum clades dum audirem, dolui.

A T.

AT. O fortuna, quam multi mihi ingruunt mali
 Dolores, maxime vero haec mordet calamitas,
 Dedecus circum corpus filii
 Vestimentorum audientem, quod eum ambit. 850
 Sed ibo, et mundo e domo sumpto
 Meo obviare filio aggrediar :
 Non enim charissimos prodemus inter mala.

ANTISTROPHICA. *Strophe.*

CH. O dii, certe amplam
 Bonamque in urbe administrandam vitam
 Adepti sumus, quando senex
 Ad omnia sufficiens, probus,
 Invictus rex deo par
 Darius imperabat regioni.

ANTISTROPHE.

Primum quidem probatissimo 860
 Exercitu clari fuimus, et turrata (*i. urbana*)
 Instituta recte administrabant (*Persae*)
 Reditus autem ex bellis
 Sine labore sine perpeffionibus foeliciter agentes
 Duxerunt domum.

MONOSTROPHICA.

Quam multas vero cepit urbes,
 Cum non transmisisset trajectum
 Halyos fluvii,
 Ne quidem e foco suo motus.
 Quales sunt Strymonii maris 870
 Acheloides (*insulae*) vicinae
 Thraciis mapaliis.
 Et ultra paludem quae (*sunt*)
 In mediterraneis

Moenibus

ΑΤ. Ω δαίμων, ὥς με πόλλ' ἐσέρχῃ κακὰ
 Αλγη, μάστιγα δ' ἥδε (υμφορὰ δάκνη,
 Ατιμίαν γέ παῖδός ἀμφὶ (ώματι
 Εὐδημάτων κλύουσιν, ἢ νιν ἀμπέχῃ. 850
 Αλλ' εἴμι, ἢ λαβῶσα κόσμον ἐκ δόμων,
 Ὑπανιιάζειν παῖδ' ἐμῷ πειράσομαι.
 Οὐ γὰρ τὰ φίλιστα' ἐν κακοῖς περδύσομαι.

Αντιστροφικά. Στροφή.

ΧΘ. Ω πόποι, ἦ μεγάλας
 Αγαθὰς τε πολιοσινόμῃ βιοτᾷς
 Επεκύρσαμεν, εὖθ' ὁ γεραῖος
 Πανίαρκῆς, ἀκάκης,
 Αμαχος βασιλᾶς ἰσόθεος
 Δαρείος ἄρχε χώρας.

Αντιστροφή.

Πρῶτα μὲν ἄδοκίμῃ 860
 Στρατιᾷς ἀπεφανόμεθ', ἠδὲ νόμι-
 μα τὰ πύργινα πάντ' ἐπ' ἄθυγον.
 Νόσοι δ' ἐκ πολέμων
 Απόνης ἀπαθεῖς, εὖ πρᾶσσον-
 τας, ἄγον ἐς οἴκους.

Μονοστροφικά.

Οσας δ' εἴλε πόλις,
 Πόρον ἔδραβας
 Αλυσος πόλαμῦ,
 Οὐδ' ἀφ' ἐσίας (υθεῖς, 870
 Οἶα γρυμονίῃ πελάγους
 Αχελωῖδες εἰσὶ πᾶροιχοι
 Θρηϊκίων ἐπαύλων,
 Λίμνας τ' ἐχέουθεν, αἶ
 Καλὰ χέρσον ἐλη-

M m m

λαμβάνει

λαμβάνει περὶ πύργον
 Τῷδ' ἄνακτος αἶον
 Ἑλλας ἀμφὶ πόρον
 Πλατὺν ἐχόμεναι,
 Μυχία τὲ Προποντίς,
 Καὶ τόμα Πόνιν, 880
 Νᾶσοιθ' αἶ κατὰ πρῶ-
 ν' ἄλιον περὶκλυσαι,
 Τὰδε γὰρ περσέμεναι,
 Οἷα Λέσβος, ἐλα-
 όφυτός τε Σάμος,
 Χίος, ἠδὲ Πάρος,
 Νάξος, Μύκονος,
 Τήνω τὲ συνάπλυσ'
 Ἄνδρος ἀσχιγείτων,
 Καὶ τὰς ἀσχιάλους 890
 Ἐκράτυνε μεσάγκλης,
 Λῆμνον, Ἰκάρου δ' ἔλος,
 Καὶ Ρόδον, ἰδὲ Κνίδον,
 Κυπρίας τὲ πόλεις,
 Πάφον, ἠδὲ Σόλους,
 Σαλαμῖνά τε, τῆς
 Νῦν μαλρόπολις
 Τῶν δ' αἰτία σεναλμάτων.
 Καὶ τὰς ἀκλεάνους
 Κατὰ κλῆρον ἰόνιον πολυάνδρους 900
 Ἑλλάνων ἐκράτυ-
 νε σφετέραις φρεσίν·
 Ἀκάμασον δὲ παρῆν
 Σθένος ἀνδρῶν τάχισήρων,
 Παμμίκηλιν τ' ἐπικέρων· γυν

Moenibus circumductae
 (*Urbes*) huic regi parebant,
 Helles circa trajectum
 Latum habitatae
 Reccessusque Propontidis,
 Et ostium Ponti, 880
 Et insulae quae juxta promontorium
 Marinum circumfluae,
 Huic adjacentes terrae
 Qualis Lesbus, et
 Olivifera Samus,
 Chius, atque Parus,
 Naxus, Myconus,
 Tenoque conjuncta.
 Andrus vicina.
 Et littorales 890
 Obtinuit maritimas
 Lemnum, Icarique sedem,
 Et Rhodum, et Gnidum,
 Cypriasque urbes,
 Paphum, atque Solos,
 Et Salamina, cujus
 Nunc metropolis
 Horum causa gemituum.
 Etiam ditissimas,
 In regione Ionibus sorte data, populosas 900
 Graecorum obtinuit
 Pro sua prudentia.
 Quippe insuperabile aderat (*ei*)
 Robur virorum bellicosorum,
 Et ex omni gente mixtorum auxilium. Nunc

Vero.

Vero sine controversia
 Ista a deo (*in nos*) versa e contrario
 Ferimus (*mala*) in bellis
 Domiti vehementer
 Plagis marinis.

ANAPAEISTI.

Heu !
 Infoelix ego fortitus hoc fatum
 Exosum inconjectabile;
 Quam crudeliter fortuna invasit
 Persarum populum ! quid patiar miser ?
 Solutum enim est robur membrorum meorum,
 Juventutem civium consideranti.
 Utinam Jupiter etiam me cum viris
 Qui oppetierunt
 Mortis fato occultaasset.

CH. Otototoi rex praestantis exercitus,
 Et Persas-regentis insignis honoris,
 Ornamentique virorum
 Quos nunc Deus abscidit,
 Terra vero deplorat indigenam
 Pubem a Xerxe interfectam inferos
 Adimplente Persis. ductim enim euntes.
 Plurimi viri, regionis flos,
 Arcu-domantes (plane generatio
 Multorum-millium hominum) interierunt.

X.E. Heu, heu, praeclarum robur.

CH. Asiatica etiam gens, o rex,
 Ad terram usque graviter, graviter
 Genu inclinavit.

X.E. Ipse vero, heu, heu, defendus

Miser

Δ' ἔκ ἀμφιλόγως
Θεότρεπτα τὰδ' αὖ
Φέρομιν πολέμοισι
Δμαθέντες μεγάλης
Πλαγαῖσι ποντίαισιν.

910

Ἀνάπαυσοι.

ΞΕ. Ἰὼ,
Δύστητος ἐγὼ συγερᾶς μοίρας
Τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτολάτης,
Ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν ἡμεῖς· τί πάθω τλήμων;
Λέλυ' ὃ δ' ἐμὸν γήων ῥώμη,
Τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἄσων.
Εἴθ' ὦφειλε Ζῆς καὶ μετ' ἀνδρῶν
Τῶν οἰχομένων

920

Θανάτη καὶ αἰὶν μοῖρα καλύψαι.
ΧΟ. Οἱ τοῖοι βασιλεῦ στρατῆς ἀγαθῆς,
Καὶ Περσσοτόμῃ τιμῆς μεγάλης,
Κόσμε τ' ἀνδρῶν,
Οὓς νῦν δαίμων ἀπέχειρε,
Τὰ δ' αἰάζει τὰν ἐλπίαν
Ἦσαν Ξέρξης κλεινὴν ἄδου
Σάκτορι Περσῶν· ἀγδαβάται δ'
Πολλοὶ φῶτες χώρας ἄνθος
Τοξοδάμαντες (πάνυ δ' φύσις
Μυριάς ἀνδρῶν) ἐξέφθιν).

930

ΞΕ. Αἶ αἶ κεδνᾶς ἀλκᾶς.
ΧΟ. Ἀσία δὲ χθὼν βασιλεῦ
Γαίας ἀνῶς ἀνῶς
Ἐπὶ γένυ κέκλι'.

ΞΕ. Οὐδ' ἐγὼν, οἳ οἳ, ἀχλὺς
N n n

Μέλεος

Μέλεος ἦννα, γὰρ τε παλρία
Κακὸν ἄρ' ἐγγόμεν.

Μονοσρόφικα.

ΧΟ. Πρόσφθογγόν σοι νόσος, τὰν
Κακοφάτιδα βοάν,
Κακομέλειον ἰάν
Μαριανδυνῆ
Θρηνητῆρος
Πέμψω πέμψω
Πολύδακρυν ἰαχάν.

940

ΞΕ. Ἰετ' αἰανὴν καὶ πανόδυρτον
Δύστροον αὐδάν.
Δαίμων γὰρ ὅδ' αὖ
Μετ' ἀτροπος ἐπ' ἐμοί.

ΧΟ. Ἦσω τοι καὶ πανόδυρτον,
Λαοπαθῇ τε βεβίζων,
Αλίταπύ τε βάρη,
Πόλεως ἦννας πεινητῆρος.
Κλάγξω δ' αὖ γόον ἀρίδακρυν.
Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα,
Ἰώνων ναύφρακτος
Αρης ἑτεραλκῆς
Νυχίαν πλάκα κερσάμηνος
Δυσδαίμονά τ' ἀκλάν.

950

ΞΕ. Οἱ οἱ οἱ βόα καὶ πάντ' ἐκπᾶθ.

ΧΟ. Πῦρ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
Πῦρ δὲ σοι παρασάτα,
Οἶος ἦν Φαρανδάκης,
Σέσας, Πελάγων, καὶ
Δολάμας, ἥδ' Αγαβάτας,
Ψάμμης, καὶ Σησιπύκηνος

960

Τὰκβά-

Miser generi terraeque patriae
Exitio fui.

MONOSTROPHICA.

CH. Alloquutorium tui reditus,
Mala-praedicantem clamorem,
Mala-accinentem vocem 940
Mariandynaei
Ejulatoris
Emittam emittam,
Flebilem ululatum.

XE. Edite lugubrem et lachrymabilem
Tumultuariam vocem.
Fortuna enim rursus mala
In me conversa est.

CH. Edam et luctuosum (*threnum*)
A populoque perpeffa, ex reverentia tui, 950
Marique inflicta gravamina
Civitatis stirpis deploratricis.
Clangam denuo luctum lachrymis uberem,
Graecorum enim eripuit (*a Persis*)
Graecorum inquam navalis
Mars, adversae partis auxiliator,
Nocturnum aequor depopulatus
Et insoelix littus.

XE. Heu heu heu ! vociferare et omnia percontare.

CH. Ubinam reliquus amicorum coetus? 960
Ubinam Satrape tui ?
Qualis erat Pharandaces,
Susas, Pelago et
Dotamas atque Agabates,
Psammis et Susiscanes

Qui

Qui Ecbatana reliquit.

X E. Perditos destitui Tyria

Ex navi projectos in littoribus

Salaminiis, aspera

Defunctus in acta.

970

C H. Heu heu heu ! ubinam vero Pharnuchus,

Ariomardusque bonus ?

Ubi Sebalces rex,

Aut Lilaeus foelix genitor,

Memphis, Tharybis, et Masistres,

Artembaresque aut Hyftaechnes ?

Haec te rursus interrogo.

X E. Hei mihi, hei mihi ;

Antiquas aspicientes

Invisas Athenas, omnes

980

Uno conflictu,

(Heu, heu, heu !) miseri

Humi palpitant.

C H. Num et ibi tuum fidissimum-oculum

Perfarum inspectorem

Myriadum omnium numeratorem

Alpistum filium Batanochi,

Filii Sefami, filii Mygabatae,

Partheumque magnumque Oebarem

Reliquisti, reliquisti ?

990

X E. Proh misera.

C H. Persis praeclaris mala malorum praefaga dicis.

X E. Desiderium videlicet bonorum

Sociorum memoras,

Gravia odiosa mala ante-mala

Dicens : clamat clamat

Intra

Τὰ κβάρτανα λιπών.

ΞΕ. Ολοὺς ἀπέλιπον τυρίας

Εκ ναὸς ἑρρόνας ἐπ' ἀκλαῖς

Σαλαμινίσι συφέλῃ

Θανόντας ἐπ' ἀκλαῖς.

970

ΧΟ. Οἱ οἱ οἱ, πῦ δέ σοι Φαρνῦχος

Κ' Αριόμαρδος τ' ἀγαθός,

Πῦ δέ Σεβάλλης ἀναξ,

Ἡ Λίλαμος δ' ἀπ' αὐτῶρ,

Μέμφις, Θάρυβις ἢ Μασίτρης,

Ἀρλεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσαίχμας·

Τάδε σ' ἐπ' ἀνέρομα.

ΞΕ. Ἰὼ ἰὼ μοι μοι,

Τὰς ὠγυγίας καλιδόνιες

Στυλῖας Αθάνας, πᾶσις

980

Ενὶ πωιτύλῳ,

(Ε ἔ ε) τλάμονιες

Ἀσπαίρουσι χέρσῳ.

ΧΟ. Ἡ ἢ τὸν Περσῶν αὐτῷ

Τὸν σὸν πωισὸν πᾶντ' ὀφθαλμὸν

Μυρία μυρία πεμπασάν

Βασιανῶχ' πᾶδ', Ἀλπίστον

Τῷ Σησάμῳ τῷ Μυγαβάτῳ,

Πάρθειόν τε, μέγαντ' Οἰβάρην

Ελιπες ἑλιπες;

990

ΞΕ. Ω δαῖων.

ΧΟ. Πέρσαις ἀγαθοῖς κακὰ πρῶτα λέγεις.

ΞΕ. Ἰσγὰ μοι δῆτ' ἀγαθῶν

Ετάρων ὑπομιμνήσκεις,

Ἀλασα στυλῖα πρῶτα

Λέγων. βοᾷ βοᾷ

Ο ο ο

Μελέων

Μιλέων ἔνδοθεν ἦτορ.

ΧΟ. Καὶ μὴν ἄλλο τι ποθεῖμεν.

Μάρδων ἀνδρῶν μυριόναρχον

Ξάνθην, ἄρειόν τ' Αἰσχάην,

Διαζέιντ' ἠδ' Αρσάκην

Ἰππιάνακτας.

Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμναν

Τόλμον, αἰχμῆς ἀκόρετον.

ΞΕ. Εταφον ἔταφον, ἐκ ἀμφὶ Σκητῆς

Τροχιλάτοισιν, ὅπιδεν δ' ἐπὶ ὁμίῳι.

Βεῶσι γὰρ οἵπερ ἀγρόται στρατῷ,

Βεῶσιν, οἳ οἳ, νώνυμοι.

ΧΟ. Ἰὴ ἰὴ, ἰὼ ἰὼ ἰὼ ἰὼ

Δυσδάμονες ἔθετ' ἄ-

εὖπλον κακὸν διαπρέπον,

Οἶον δέδορκεν ἅτα.

ΞΕ. Πεπλήγμεθ', οἷα δι' αἰῶνος τύχα.

ΧΟ. Πεπλήγμεθ' εὐδὴλα γὰρ.

Νέαι νέαι δύαι δύαι.

Ἰαόνων ναυβαλῶν

Κύρσαντες ἐκ ἄτυχῶς.

Δυσπόλεμον δὴ γῆρος τὸ Περσῶν.

ΞΕ. Πῶς δ' ἔστρατὸν μὲν τοῦτον

Τάλας πέπληγμα;

ΧΟ. Τί δ', ἐκ ὅλωλεν

Μεγάλα τὰ Περσῶν.

ΞΕ. Οἷας τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς σολᾶς;

ΧΟ. Οἷῳ, ὀἷῳ.

ΞΕ. Τανδί τ' οἷσοδέλμονα.

ΧΟ. Τί τόδε λέγεις Σεσσημῶν;

ΞΕ. Θησαυρὸν βέλεσι.

ΧΟ.

Intra membra cor.

CH. Attamen aliud quid desideramus,
Mardonem virorum myriadam principem,
Xanthem, mavortiumque Ancharem 1000
Diaexinque et Arfacen,
Equitum duces,
Cigdagatem et Lithimnem
Audacem, hastae inexplabilem.

XE. Mortui, mortui, non circa tentoria
Rotis vecta, verum pone insequentes.
Abierunt enim exploratores exercitus.
Abierunt, heu, heu, ignobiles.

CH. Heu heu heu heu heu heu !
Pessimi daemones patraſtis 1010
Malum inopinatum sed nimis perſpicuum
Quale aspexisset Ate.

XE. Obſtupefacti ſumus, qualia perpetuo inſortunia.

CH. Obſtupefacti ſumus : manifeſta enim,
Novitiae novitiae calamitates calamitates.
Graecorum claffarios
Adorti parum foeliciter.
In bello infaustum ſane Perſarum genus.

XE. Quomodo miſer tanto exercitu (perdito)
Non animo percellor ? 1020

CH. Quid enim ? nonne perierunt
Maximae (copiae) Perſarum ?

XE. Vides reliquias haſce meae expeditionis ?

CH. Video, video.

XE. Et hanc ſagittarum capacem.

CH. Quid hoc quod ſervatum dicis ?

XE. Repoſitorium ſagittis.

CH.

CH. Certe pauca e multis.

XE. Destituti sumus auxiliariis.

CH. Nonne Graecus populus averfatur arma? 1030

XE. Imo animosus est; aspexi vero
Cladem inexpectatam.

CH. In fugam versam clasficam

Catervam dicis?

XE. Peplum quidem laceravi prae mali calamitate.

CH. Papae papae papae papae.

XE. Imo vero plus quam papae.

CH. Gemina enim sunt et tergemina.

XE. Molesta (*nobis*) hostibus vero deliciae.

CH. Num decurtatum est robur? 1040

XE. Nudus sum satellitum.

CH. Amicorum marinis cladibus.

XE. Illachrima illachrima damnum istud; et domum te
recipe.

CH. Heu, heu, heu, heu, miseriae, miseriae.

XE. Vocifera nunc mecum alterno strepitu.

CH. Retributionem malam malorum malis.

XE. Ejula cantum simul condens.

CH. Otototoi.

XE. Gravis certae haec calamitas.

CH. Hei mihi, et hoc admodum doleo. 1050

XE. Feri, feri, et ingemisce mea gratia.

CH. Lachrymis irrigor luctu dotatus.

XE. Vocifera nunc mecum alterno strepitu.

CH. Lugubriter cantare licet domine.

XE. Extende nunc vocem luctibus.

CH. Ototototoi.

Atra vero rursus temperabitur

Mihi, et gemebunda plaga.

XE.

- ΧΟ. Βαγὰγ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.
 ΞΕ. Εσσανίσμεθ' ἀρωγῶν.
 ΧΟ. Ιαόνων καὶς ἐφυγαίχμας; 1030
 ΞΕ. Αγανόρεος κατέϊδον
 Δὲ πῆμ' ἄελπτον.
 ΧΟ. Τραπένλα ναύφρακτον
 Ερεῖς ὅμιλον;
 ΞΕ. Πέπλον δ' ἐπέρρηξάγ' ἐπὶ Συμπορᾷ κακῷ.
 ΧΟ. Παπαῖ παπαῖ παπαῖ παπαῖ.
 ΞΕ. Καὶ πλεῖον ἢ παπαῖ μὲν ἔν.
 ΧΟ. Δίδυμα ῥ' ἐσι καὶ τριπλᾶ.
 ΞΕ. Λυπρὰ, χάρμαλα δ' ἐχθροῖς.
 ΧΟ. Καὶ δένος δ' ἐκοκῶδη. 1040
 ΞΕ. Γυμνός εἰμι πομπομπῶν.
 ΧΟ. Φίλων ἄτασι ποπτίασι.
 ΞΕ. Δίαγιε διάγιε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι.
 ΧΟ. Αἶ αἶ αἶ αἶ, δύα δύα.
 ΞΕ. Βόα νῦν ἀντίδυσπά μοι.
 ΧΟ. Δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
 ΞΕ. Ἰύζε μέλος ὅμῳ τίθεις.
 ΧΟ. Οτολολοτοῖ.
 ΞΕ. Βαρεῖά γ' αἶδ' αὖ Συμπορᾷ. 1050
 ΧΟ. Οἶμοι μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.
 ΞΕ. Ερεσ' ἔρεσε καὶ σέναζ' ἐμὴν χάριν.
 ΧΟ. Διαίνομαί γόεδνος ὦν.
 ΞΕ. Βόα νῦν ἀντίδυσπά μοι.
 ΧΟ. Μέλεν πάρεσι δέσποια.
 ΞΕ. Επορθίαζε νῦν γόοις.
 ΧΟ. Οτολολοτοῖ.
 Μέλανα δ' αὖ μεμίξεταί
 Μοι καὶ σοιόεσα πλαγά.

P p p

ΞΕ.

- ΞΕ. Καὶ σὲν' ἄρα σὲ, καὶ πῖθ' αὖτ' ὅτ' ἐμὸν μῦθον. ΧΟ.
 ΧΟ. Ἀνὰ ἄντα. 1060
 ΞΕ. Καὶ μοι χρεὶν πᾶσι λαλῆσαι τρέχα. ΧΟ.
 ΧΟ. Ἀπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεθ' αὖ. ΞΕ.
 ΞΕ. Αὐτὴ δ' ὅξυ. ΔΙ.
 ΧΟ. Καὶ τὰδε ἔρξω. ΧΟ.
 ΞΕ. Πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χειρῶν. ΞΕ.
 ΧΟ. Ἀνὰ ἄντα. ΞΕ.
 ΞΕ. Καὶ ψάλλ' ἔθειραν, καὶ καλοῖσθ' ἐρατὴν. ΧΟ.
 ΧΟ. Ἀπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεθ' αὖ. ΞΕ.
 ΞΕ. Διάνη δ' ὅσπερ. ΧΟ.
 ΧΟ. Τέγγομαί τοι. 1070
 ΞΕ. Βόα νῦν ἀντίθεντά μοι. ΧΟ.
 ΧΟ. Οἷ οἷ οἷ οἷ. ΞΕ.
 ΞΕ. Αἰακίδες εἰς δόμους κίε. ΧΟ.
 ΧΟ. Ἰὼ ἰὼ, Περσὶς αἶα δύσβατος. ΞΕ.
 ΞΕ. Ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ. ΧΟ.
 ΧΟ. Ἰὼ δῆτα ναὶ ναί. ΞΕ.
 ΞΕ. Γοᾶσθ' ἀβροβάτα. ΧΟ.
 ΧΟ. Ἰὼ ἰὼ, Περσὶς αἶα δύσβατος. ΞΕ.
 ΞΕ. Ἡ ἦ ἦ ἦ, τρισκάλμοισιν ΧΟ.
 (Ἡ ἦ ἦ) βάρισιν ὀλομήμοι. 1080
 ΧΟ. Πέμψω (εἰ) δυνάροισι γόοις.

ΑΙΣΧΥ-

- XE. Et pectus tunde, etiam vocifera Myforum more.
CH. Tristia tristia. 1060
XE. Et evelle canos barbae pilos.
CH. Vehementer vehementer et admodum lugubria.
XE. Clama stridule.
CH. Et haec faciam.
XE. Peplum autem dirumpe sinuosum vigore manuum.]
CH. Tristia tristia.
XE. Et scinde comam et miserere exercitus.
CH. Vehementer vehementer et admodum lugubria.
XE. Humecta oculos.
CH. Madesco sane, 1070
XE. Vocifera nunc mecum alterno strepitu.
CH. Heu, heu, heu, heu !
XE. Luctuosus domum te recipe.
CH. Heu, heu ! terra Persica infoelix aditu.
XE. Heu jam per urbem.
CH. Heu scilicet, etiam etiam.
XE. Ingemiscite molliter incedentes.
CH. Heu, heu ! terra Persica infoelix aditu.
XE. Heu, heu, heu ! triremibus
(Heu, heu, heu !) navibus perdit. 1080
CH. Luctibus infoeliciter sonantibus te comitabimur.

Α Ι Σ Χ Υ Λ Ο Υ

Χ Ο Η Φ Ο Ρ Ο Ι.

Y O A T X Z I A
I O P O F H O X



A R G U M E N T U M.

ORESTES jussu Oraculi una cum Pylade Argos reversus, tumultum patris sui Agamemnonis invisit; ubi virginum coetui Clytemnestrae famularum occurrit, quas illa somnio exterrita, consultis conjectoribus, ad placandos manes mariti cum inferiis miserat. His adjunxerat se soror ejus Electra; cui Orestes per varia indicia innotescit. Ab iis totam rem edoctus, regias aedes accedit, viatorem se fingens e Phocide Dauliensem, qui obiter mandata acceperat Orestis mortem parentibus ejus nunciandi. Aegisthum hoc ut audiat lubenter egressum derepente interficit; cujus clamore evocata Clytemnestra, et pro vita sua apologia brevi usa, a filio suo interempta est. Hac patrata caede, maternis furiis agitatus Orestes Delphos profugit.

Scena Fabulae Argis constituitur: Chorus autem constat ex Virginibus cum inferiis ad tumultum Agamemnonis profectis. Titulus Tragoediae **CHOEPHORAE**.

DRAMATIS PERSONAE.

ORESTES.

CHORUS.

ELECTRA.

FAMULUS.

CLYTEMNESTRA.

NUTRIX.

NUNTIUS.

PYLADES.

Prologum agit Orestes, ad tumultum patris sui Agamemnonis.

CHOE-

C. H. O. T. E. P. H. O. R. A. E.

I A M B I.

OR.

Mercuri terrestris, qui paterna inspectas imperia,
 Servator mihi sis, et adjutor roganti;

Venio enim in hanc terram, et revertor (*ab exilio.*)

Ad oras tumuli haec renuntio patri,

Ut audiat et auscultet. * * *

* * * comam Inacho nutritiam

Hanc secundam, hanc luctuosam
 * * * *

Quam ego rem video? quanam haec caterva
 Procedit mulierum vestibis pullis

Ornata? quali calamitati hoc assumilabo?

10

Funusne aliquod novum domi accidit?

An patri meo haec (*foeminas*) conjiciam

Inferias ferre, mortuorum delinimenta?

Haud aliter est; etenim Electram arbitror

Incedere sororem meam luctu gravi

Conspicuam. o Jupiter, da mihi ulcisci necem

Patris, et mihi adjutor esto libens!

Pylade, consistamus seorsum, ut ego certo

Discam quanam haec sit mulierum supplex pompa.

ANTISROPHICA. *Strophe* I.

C. H. Missa ex aedibus egressa sum

20

Inferiarum praevia deductrix frequenti manuum collifu.

Rubet gena lacerationibus

Unguium

Χ Ο Η Φ Ο Ρ Ο Ι.

Ιαμβοί.

ΟΡ.

ΕΡμῇ χθόνιε, παλῶ' ἐποπιδῶν κράτη,
Σωτὴρ ἦν μοι, σύμμαχος τ' αἰτεμνύω.

Ἦκω γ' εἰς γῆν τήνδε, κατέρχομαι.

Τύμβου δ' ἐπ' ὄχθω τάδε γε κηρύσσω παλῖ

Κλύειν ἀκῶσαι. * * *

* * * *

* * πλόκαμον ἱνάχω θρηπτήριον

Τὸν δ' ἄτερον δέ, τόνδε πεινθητήριον

* * * *

Τί χρῆμα λάσσω; τίς ποθ' ἦδ' ὀμήγυρις

Στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις

Πρέπυσα; ποῖα ξυμφορὰ περσεκάσω; 10

Πότερα δόμοισι πῶμα περσεκυρᾶ νέον;

Ἢ παλῖ τῷ μῶ τάσδ' ἐπεικάσας τύχῳ

Χοᾶς φερύσας νερίεροις μειλίγμασιν;

Οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ

Στείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῶ

Πρέπυσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τίσαοθαι μόρον

Πατρὸς, ἦν δὲ σύμμαχος δέλων ἐμοί.

Πυλάδην, σαθῶμεν ἐκ ποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς

Μάθω γυναικῶν ἥτις ἦδε περσεροπή.

Αἰσιροφίκα. Στροφή α΄.

ΧΟ. Ιαλῶς ἐκ δόμων ἔβην 20

Χοᾶς περπομπὰς ὀξύχειρι σὺν κόπῳ.

Πρέπῃ παρῆς φοίνισα μυσμοῖς,

R r r

Ορυχός

Ονυχος ἄλοκι νεοτόμῳ·
 Δι' ἀγῶνος διοισμοῖσι βόσκει κέαρ.
 Λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
 Λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσι,
 Πρότερονι σολμοῖ
 Πέπλων ἀγελάσοις
 Συμποραῖς πεπληγμένων.

Ἀντιροφὴ α΄.

Τορὸς γὰρ φόβος ὀρθοθριῶ,
 Δόμων ὀνειρόμαντις, ἐξ ὕπνου κότον
 Πνέων, αἰώνυκτον ἀμβόαμα
 Μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ,
 Γυναικείοισιν ἐν δώμασιν βαρὺ πνέων.
 Κριταὶ τῶνδ' ὀνειράτων
 Θεόθεν ἔλακον ὑπέγλυοι
 Μέμφεσθαι τὰς γὰρ
 Νέρθεν περιθύμως,
 Τοῖς κλεινῶσι τ' ἐγκολεῖν.

Στροφή β΄.

Τοιάνδε χάριν ἄχαρην,
 Απότροπον κακῶν,
 Ἰὼ γὰρ, γὰρ,
 Μωμῶα μιλλεῖ
 Δύοδεος γυνά. φοβῶ-
 μαί δ' ἔπος τόδε ἐκβάλλειν.
 Τί γὰρ λυγρὸν πεισόντος αἵματος πνέω;
 Ἰὼ πανοῖζυς ἐσία.
 Ἰὼ καλασκαφαὶ δόμων.
 Ἀνήλιοι, βρολοσυγεῖς
 Δνόφοι καλύπτει δόμους,
 Δεσποτῶν θανάτοις.

Ἀντι-

Unguium fulco recens-inciso;
 Cor vero perpetuo gemitibus pascitur.
 Liniperdae textilium vestium
 Lacinae ruptae crepuerunt prae dolore,
 Pectorales ornatus
 Peplorum ob deflendas
 Misérias concussorum.

ANTISTROPHE 1.

Gravisonus enim horror comas erigens,
 Domus nocturnus vates, in fomno iram
 Spirans, intempesta nocte clamorem
 E penetralibus edidit terribiliter,
 Foeminarum in cubicula graviter irruens.
 Porro horum somniorum interpretes
 Divinitus propalarunt, obtestantes
 Quod qui sint subter terram conquerantur
 Gravissime,
 Et interfectorebus indignantur.

30

STROPHE 2.

Talem gratiam ingratam,
 Avertitricem malorum,
 (Eheu terra, terra!)
 Procurans me mittit
 Impia mulier (*Clytemnestra*.) metuo autem
 Verbum hoc proferre.
 Quod enim pretium est fusi in terram sanguinis?
 Eheu aerumnosissima domus!
 Eheu everfiones aedium!
 Expertes Solis, hominibus invisae
 Tenebrae operiunt aedes,
 Propter caedem dominorum.

40

50

ANTI:

ANTISTROPHE 2.

Majestas inexpugnabilis, indomita,
 Olim indebellata,
 Per aures mentemque
 Populi permeans,
 Nunc recessit. Metuit vero
 " Quis? prospere agere
 " Hoc inter homines Deus est, et plus quam Deus.
 " Inclinator justitiae animadvertit
 " Celeriter, aliquos ipso die puniens; 60
 " Quaedam (*peccata*) in dubia crepusculi
 " Luce tardos dolores germinant :
 " Alios autem aeterna coercet nox.

STROPHE 3.

" Propter sanguinem epotum a terra altrice
 " Ultrix caedes fixa est, non diffuens.
 Noxa luctuosa differt autorem
 Ut gravissimos morbos producat :
 Hos autem aeterna coercet nox.
 Aperienti vero locos muliebres nullum
 Remedium est : fluviique omnes uno alveo 70
 Euntes detestandam
 Caedem purgaturi, lavant frustra.

ANTISTROPHE 3.

Mihi autem (necessitatem enim urbi communem
 Dii intulerunt : etenim e domo
 Paterna servilem induxerunt fortem)
 (*Stat*) iusta et iniusta,
 Convenienter origini meae,
 Eorum qui vi agunt laudare, acerbum mentis
 Odium coercenti. Lugeo tamen sub vestibus

Infauftam

Αντιστροφή β'.

Σέβας δ' ἄμαχον, ἀδάμαντον,
 Απόλεμον τὸ πρῖν,
 Δι' ὧτων φρενὸς τε
 Δαμίας περαῖον,
 Νῦν ἀφίσσῃ. φοβέει-
 " ταί δέ τις. τὸ δ' ἄτυχῃ
 " Τόδ' ἐν βρόχῳ θεός τε, ἢ θεῶν πλέον.
 " Ροπή δ' ἐπισκοπεῖ δίκας
 " Ταχέια, τοῖς μὲν ἐν φάει,
 " Τὰ δ' ἐν μελαγχμῶ (κότυ
 " Μένει, χρονίζοντ' ἄχῃ βρύει.
 " Τὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.

Στροφή γ'.

" Δι' αἵμά τ' ἐκποθὲν ὑπὸ χθονὸς τροφῇ,
 " Τίτας φόνος πέπηγνυ, ἢ διαρρύδαν.
 Διαλγὴς ἄτη διαφέρει τὸν αἵτιον
 Παναρέτας νόσον βρύειν.
 Τὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.
 Οἴγοντι δ' ὅτι νυμφικῶν ἐδωλίων
 Αἰκός· πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδῷ
 Βαῖνοντες τὸν χαρομυσῆ
 Φόνον καθαίροντες ἴδσαν ἄτην.

Αντιστροφή γ'.

Εμοὶ δ' (ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπολιν
 Θεοὶ πρῶτον ἔδωκαν. ἐκ γὰρ οἴκων
 Πατρῶν δούλιον ἐσῆγον ἄσαν)
 Δίκαια ἢ μὴ δίκαια,
 Πρέποντ' ἀρχαῖς βίη,
 Βία φερομένων ἀνίστα, πικρὸν φρενῶν
 Στύγος κρατέει. δακρύω δ' ὑφ' εἰμάτων

S s s

Μαλαί-

Μαίαιοισι δεσποτᾶν

80

Τύχης, κρυφαίοις πένθεσι παχυνμένη.

Ιαμβοί.

ΗΛ. Δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων ἀθήμονες,
 Επεὶ πάρετε τῆσδε περσοπῆς ἐμοὶ
 Πομποὶ, ἤγεδε τῶνδε σύμβουλοι πέρι.
 Τύμβῳ χέυσα τάσδε κηδεῖνς χοάς,
 Πῶς εὐφρον' εἶπω; πῶς κατὰζωμαι παλρί;
 Πότερα λέγυσσα παρὰ φίλης φίλῳ φέρειν
 Φυλακὸς ἀνδρὶ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
 Τῶνδ' ὅς πάρεσι θάρσος, ὅδ' ἔχω τί φῶ,
 Χέυσα τόνδε σέλανον ἐν τύμβῳ παλρός. 90
 Ἡ τῦτο φάσκω τῦπος, ὡς νόμος βροτοῖς
 Ες, ἀνιδεναὶ τοῖσι πέμπουσιν τάδε
 Στέφει, δόσιν τε τῆς κακῶν ἐπαξίαν;
 Ἡ σὶγ' ἀτίμως, ὥσπερ ὅγ' ἀπώλειο
 Πατὴρ, τὰδ' ἐκχέυσσα, γάτολον χύσιν,
 Στείχω, καθάρμαθ' ὡς τις ἐκπέμφας, πάλιν,
 Δικῶσα τεύχος, ἀσρόφοισιν ὄμμασιν;
 Τῆσδ' ἐς βελῆς, ὧ φίλας, μελαινάτια;
 Κοινὸν γ' ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομαι.
 Μὴ κ' ἔθετ' ἔνδον καρδίας, φόβῳ τινός. 100
 " Τὸ μόρσιμον γ' τὸν τ' ἐλευθερον μῦται,
 " Καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτῆμον χερός.
 Λέγοις ἂν εἰ τι τῶνδ' ἔχοις ὑπέρβειρον.

ΧΟ. Αἰδεμένη σοὶ, βωμὸν ὡς, τύμβον παλρός,
 Λέξω (κελδεῖς γ') τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.

ΗΛ. Λέγοις ἂν, ὥσπερ ἠδέσω τάφον παλρός.

ΧΟ. Φθέγξαι χέυσσα σεμνὰ τοῖσιν εὐφροσιν.

ΗΛ. Τίνας δὲ τέτυκς τῆς φίλων προσενέπω;

ΧΟ. Πρῶτον μὲν αὐτὴν, χ' ὅστις Αἰγιάδον συγεί.

ΗΛ.

Infaustam Domini

80

Sortem, occultis luctibus congelata.

I AMBI.

E. L. Ministrae foeminae, dispensatrices domus,
Quoniam adestis hujus placationis una mecum
Deductrices, estote etiam de his consultrices.
Super busto fundens has sepulchrales inferias,
Quomodo benevola loquar? quomodo patrem invocem?
Utrum dicam a clara uxore ad charum virum
Me ferre, a matre scilicet mea?
Hoc non ausa sum, neque habeo quid dicam,
Effundens hoc libum super bustum patris. 90
Aut hoc potius dicam, prout mortalibus lex est;
Rependere par haec mittentibus
Serta, mercedem malorum dignam?
Aut tacendum inhonore, quandoquidem periit
Pater, haec effundens, effusionem a terra bibendam,
Retro cedam, veluti quis effundens purgamenta,
Abjiciens vas, oculis irretortis?
Hujus este consilii, o amicae, participes:
Commune enim existimamus odium in aedibus.
Neque occultate in corde, timore cujusquam. 100
"Fatum enim et liberum (*virum*) manet,
"Et eum qui sub dominio est alienae manus.
Eloquere si quid his habes amplius.

CH. Reverita, ut altare, sepulcrum patris,
Ex animo (jubes enim) sententiam loquar.

E. L. Loquere igitur ut revereris sepulcrum patris.

CH. Effundens profer prospera benevolis.

E. L. Quinam vero sunt hi amici quos nominem?

CH. Primum quidem teipsam, et quisquis Aegisthum odit.

E. L.

EL. Mihi tibiue igitur haec vota fecero? 110

CH. Tu ipsa jam satis gnara haec proferas.

EL. Quem igitur alium addam huic coetui?

CH. Recordare Orestis, ipse sit licet procul.

EL. Recte hoc, et non parum me prudentem reddidisti.

CH. Nunc caedis recordata, authoribus.

EL. Quid dicam? ignaram instruens doce.

CH. Ut adveniat illis Deus aut mortalium aliquis.

EL. Num iudicem, aut vindicem dicis?

CH. Simpliciter dicas, qui vicissim interficiat.

EL. Et haec a me dicta pie a Diis postulabuntur? 120

CH. Quidni? inimico rependere mala.

EL. (*Adsis*) Mercuri terrestris, nuncians mihi,

Subterraneos Deos meas audire

Preces, Paternarum aedium inspectores,

Ipsamque terram, quae omnia parit,

Et nutriens, denuo horum fructum excipit.

Egoque hanc pateram effundens mortalibus,

Dico, invocans patrem, Miserere mei,

Charique Orestis, ut aedibus imperemus.

Nunc enim tanquam venditi erramus. 130

A genitrice, quae (*te*) permutavit marito

Aegistho, qui tuae caedis author est.

Et ego quidem pro serva habeor: ex possessionibus vero

Arcetur Orestes, hi autem magnifice

In laboribus tuis luxuriantur multum.

Huc ut veniat Orestes feliciter,

Rogo te; tu vero audi me, pater.

Concede mihi, ut modestior multo sum

Matre, et ut manus sit magis pia.

Nobis quidem haec vota; sed adversarius

140
Appa-

ΗΛ. Εμοίτε καὶ σοὶ γ' ἄρ' ἐπ' ἄξομαι τάδε; 110

ΧΟ. Αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνωσ' ἤδη φράσαι.

ΗΛ. Τίν' ἔν' ἔτ' ἄλλον τῇδε περσιθῶ γάστ';

ΧΟ. Μέμνησ' Ορέεσ, καὶ θυράϊός ἐσθ' ὅμως.

ΗΛ. Εὖ τῷτο, καφρένωσας ἔχ' ἥκιστα με.

ΧΟ. Τοῖς αἰτίοις νῦν, τῷ φόνῳ μεμνημύη.

ΗΛ. Τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγεμύη.

ΧΟ. Ελθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινά.

ΗΛ. Πότερα δικασὴν, ἢ δικηφόρον λέγεις;

ΧΟ. Απλῶς τι φράζωσ', ὅσις ἀναποκλινεῖ.

ΗΛ. Καὶ ταῦτα μὲν εἰν ἄσεβ' ἢ θεῶν πάρα; 120

ΧΟ. Πῶς δ' ὅ; τὸν ἐχθρὸν ἀναμείβεσθαι κακοῖς.

ΗΛ. * Ερμῇ χθόνιε, κηρύξας ἐμοῖ,

Τὸς γῆς ἐνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς

Εὐχάς, παλῶων δ' ὁμμάτων ἐπισκόπους,

Καὶ γὰρ αὐτὴν, ἣ τὰ πάντα τίκλει),

Θρέψασά τ', αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.

Καὶ γὰρ χέουσα τάσδε χέρνιβας βροτοῖς,

Λέγω, καλῶσα πατέρ', ἐποικλιδρόν τ' ἐμὲ,

Φίλον τ' Ορέην, πῶς ἀνάξομαι δόμοις.

Πεπραγμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα 130

Πρὸς τῆς τεκνύσης, ἄνδρα δ' ἀνιηλλάξατο

Αἰγιοδον, ὅσπερ σὺ φόνῳ μελαίτιος.

Καὶ γὰρ μὲν ἀντίδουλος ἐκ δὲ χρημάτων

Φάγων Ορέης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως

Εν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίσιν μέγα.

Ελθεῖν δ' Ορέην δεῦρο σὺν τύχῃ τινὶ

Καλὰ χομαὶ σοὶ, καὶ σὺ κλυθί με, πατέρ.

Αὐτῇ τέ μοι δὸς, ζωφρονεέραν πολὺ

Μητρὸς ἡμέδα, χεῖρά τ' ἄσεβεέραν.

Ἡμῖν μὲν ἄχας τάσδε τοῖς δ' ἐναντίοις 140

T t t

Λέγω

Λέγω φανῆναι σε, πάτερ, τιμάρων,
 Καὶ τὸς κτανόντας ἀνικατθανεῖν δίκην.
 Ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς κακῆς ἄρας,
 Κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἄραν.
 Ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῆς ἐοδῶν ἄνω,
 Σὺν θεοῖσι, ἢ γῇ, ἢ δίκη νικηφόρῳ.
 Τοιαῦσδ' ἐπ' ἀχῆς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
 Ὑμᾶς δὲ κωκυστοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
 Παῖνα τῷ θανόντι ἐξανδρωμένης.

Σύστημα.

ΧΟ. Ἰεῖε δάκρυ παναχῆς ὀλομήμον
 Ολομήμῳ δειπνῶντα,
 Πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν, κεδνῶν
 Τ' ἀπότροπον ἄγος ἀπ' ἀχέων,
 Κεχυμένων χοᾶν. κλυεὶ δέ μοι, κλυε,
 Σέβας ὧ δέσποια, ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
 Οτολολολολολοῖ· ἰὼ· τίς δορυ-
 δενῆς ἀνὴρ, ἀναλυτὴρ δόμων,
 Σκύθης, τὰτ' ἐν
 Χερσὶν παλίνιον' ἐν ἔρῳ βέλη
 Πιπάλλων Ἀρης,
 Σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶς βέλη;

Ἰαμβοί.

ΗΛ. Ἐχθρὸς μὲν ἦδη γαπότες χοάς πατὴρ,
 Κήρυξ μέγιστε τῆς ἄνω τε ἢ κάτω.
 Νέε δὲ μύθε τῷδε κοιωνήσασθε.

ΧΟ. Λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβῳ.

ΗΛ. Ορῶ τομαῖον τόνδε βόσρυχον τάφῳ.

ΧΟ. Τίνος ποτ' ἀνδρὸς, ἢ βαθυζώνη κόρης;

ΗΛ. Εὐξύμβολον τὸδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

ΧΟ. Πῶς ἔν παλαμὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;

ΗΛ.

Apparere dico te, pater, ultorem,
 Et interfectores vicissim interficere.
 Hanc malam imprecationem in medio profero,
 Illis optans hanc malam execrationem.
 Nobis vero mittas fausta desuper,
 Cum Diis, Terraque, et Vindicta victrice.
 In haec vota has libo inferias.
 Vos autem lamentis abundare aequum est,
 Paena super mortuum accincentes.

S Y S T E M A.

CH. Fundite lachrymas sonoras perditas 150
 Perdito domino,
 Ad tumultum hunc, ad avertendum mala, bonaque
 Impetranda piam mentem,
 Effusis inferiis. Audi vero me, audi,
 Venerande domine, ex obscura mente.
 Ototototototoi, eheu! quis hasta amatus
 Vir, aedium liberator,
 Scytha, in manibusque
 Retro-percutientia revera jacula
 Concutiens Mars, 160
 Gladiosque ad feriendum promptos vibrans?

I A M B I.

EL. Habet nunc quidem a terra epotas inferias pater,
 Praeco maxime eorum qui supra et infra sunt.
 Novi autem hujus sermonis estote participes.
 CH. Dicas; salit autem cor prae metu.
 EL. Detonsum video cincinnum super busto.
 CH. Cujus tandem viri, aut alte succinctae virginis?
 EL. Hoc cuilibet facile est conjicere.
 CH. Quomodo ego senior a juniore discam?

EL.

E. L. Non quisquam est praeter me qui hunc detondit. 170

C. H. Inimici potius quibus convenit capillo lugere.

E. L. Etiam hic est ad aspectum pene concolor.

C. H. Quibus capillis? hoc enim scire expeto.

E. L. Iphis nostris valde aspectu similis est.

C. H. Numquid igitur Orestis occulte hoc sit donum?

E. L. Maxime ipsius cincinnis assimilatur.

C. H. At quomodo ipse huc venire ausus est?

E. L. Misit capillos juvenilem gratiam patri.

C. H. Non minus deffenda haec mihi dicis,

Si hanc regionem nunquam attigerit pede. 180

E. L. Et meo astitit cordi tempestas

Fellea, percussa etiam sum quasi jaculo penetranti;

Ex oculis vero sitientes deciderunt mihi

Guttae ineffabiles inundationis hybernae,

Cincinnum intuenti hunc. quomodo enim credam

Civium quenquam alium hujus dominum caesariei?

Verum neque quae interfecit hunc totondit,

Mea quidem mater, quae animum Diis invisum,

Liberis non nominandum possidet.

Ego autem quomodo clare pronunciem, 190

Esse hoc ornamentum charissimi mihi

Mortalium Orestis: spe autem laeta reddor.

Heu! Utinam haberet vocem laetam, instar nuncii,

Ut animi dubia amplius non distrahar;

Sed ipse se perspicue explicaret cincinnulus,

Utrum ab hostili capite detonsus fuerit,

An consanguineus cum esset, una mecum lugeret,

In ornamentum sepulcri et honorem patris.

Sed Deos invocemus qui norunt

Quali in tempestate, nautarum instar, 200

Agi-

ΗΛ. Οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμῷ κείρατό νιν. 170

ΧΟ. Εχθροὶ γὰρ οἷς προσῆκε πεινθῆσαι τριχί.

ΗΛ. Καὶ μὴν ὃδ' ἐστὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτερος.

ΧΟ. Ποίᾳς ἐθείρας; τὺτο γὰρ θέλω μαθεῖν.

ΗΛ. Αὐταῖσιν ἡμῶν κάρλα προσφερὴς ἰδεῖν.

ΧΟ. Μῶν ἔν Ορέστῃ κρύβδα δῶρον ἢ τόδε;

ΗΛ. Μάλισ' ἐκείνῃ βοσρύχοις προσεῖδέν).

ΧΟ. Καὶ πῶς ἐκείνος δεῦρ' ἐτόλμησεν μολεῖν;

ΗΛ. Επεμψε χαίτην κυρίμην χάριν παλρί.

ΧΟ. Οὐχ ἥσων ἀδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,

Εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαύσι ποδί. 180

ΗΛ. Καμοὶ προσέση καρδίας κλυδώνιον

Χολῆς, ἐπαύθην δ' ὡς διατλάω βέλῃ.

Εξ ὀμμάτων δὲ δίφιοι πίπτεσί μοι

Σταγόνες ἄφραστοι δυαχίμῃ πλεμμυρίδος,

Πλόκαμον ἰδέσθαι τόνδε, πῶς γὰρ ἐλπίσω

Αἰῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;

Αλλ' ὅδε μὴν νιν ἢ κλανῶσ' ἐκείρατο,

Εμὴ δὲ μήτηρ, ὅδαμῶς ἐπώνυμον

Φρόνημα παῖσι, δύσδεον πεπαμμένη.

Εγὼ δ' ὅπως μὲν ἀνλικρὺς τὰδ' ἀνέσω,

190

Εἶναι τὸδ' ἀγλαΐσμά μοι τῷ φιλάτῃ

Βροτῶν Ορέστῃ. Σάνομα δ' ὑπ' ἐλπίδος.

Φεῦ. εἴθ' εἶχε φωνὴν εὐφρον', ἀγγέλου δίκην,

Ὅπως δίφρονίς ἔσα μὴ κινυσόμην.

Αλλ' εὖ σαφηνῇ τόνδ' ἀποπλύσαι πλόκον,

Εἴπερ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν κρατὸς ἦν τέμνημνός,

Ἡ ξυγενὴς ὦν, εἶχε συμπευθεῖν ἐμοί,

Αγαλμα τύμβου τῆδε καὶ τιμὴν παλρὸς.

Αλλ' εἰδότες μὲν τὸς θεὸς καλέμεθα,

Οἷοισιν ἐν χειμῶσι, ναυτίλων δίκην,

200

U u u

Στροβύ-

Στροβόμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν ὥληρίας,
 Σμικρῷ ἥμοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμῆν.
 Καὶ μὴν εἴβοι γε, δάτερον τεκμήριον,
 Ποδῶν ὁμοῖοι, τοῖς τ' ἐμοῖσι ἐμπερεῖς.
 Καὶ γὰρ δὴ ἐδὼν τῷδε περιγραφὰ ποδοῖν,
 Αὐτῷ τ' ἐκείνῳ, καὶ Συνεμπόρῳ τινός.
 Πτέρνα, τερόνῳ δ' ὑπογραφαὶ μελίσματα
 Εἰς ταυτὸ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς εἴβοις.
 Πάρεσι δ' ὥδῃ καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡ. Εὐχῶν τὰ λοιπὰ, τοῖς θεοῖς τελεσφόρως 210
 Εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.

ΗΛ. Επεὶ τί νῦν ἑκάσι δαμόνων κυρῶ;

ΟΡ. Εἰς ὅψιν ἦκεις ὥνπερ ἐξήνυχεν πάλας.

ΗΛ. Καὶ τίνα Σύνοιδά μοι καλυμμένη βροτῶν;

ΟΡ. Σύνοιδ' Ορέσῃν πολλὰ σ' ἐκπαυλυμένην.

ΗΛ. Καὶ πῶς τί δῆτα τυγχάνω καλῶν μαμάτων;

ΟΡ. Οὐ εἰμί· μὴ μάτ' ἐμὲ μᾶλλον φίλον.

ΗΛ. Ἀλλ' ἢ δόλον τιν' ὧ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις.

ΟΡ. Αὐτὸς κατ' αὐτῷ γὰρ ἄρα μηχανορραφῶ.

ΗΛ. Ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾷν θέλεις. 220

ΟΡ. Καὶ τοῖς ἐμοῖσιν, εἴπερ ἐν γε τοῖσι σοῖς.

ΗΛ. Ὡς ὄντ' Ορέσῃν τὰδε ἐγὼ σε πρηνέπω.

ΟΡ. Αὐτὸν μὲν νῦν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ.

Κυρὰν δ' ἰδῶσα τήνδε κηδεῖν τριχός

Ἀνεπιδρώθης, καὶ δόκεις ὁρᾶν ἐμέ,

Ἰχθυοσκοπῶσα τ' ἐν εἴβοισι τοῖς ἐμοῖς.

Σαυτῆς ἀδελφῆ Συμμέτρου τῷ σῶ καρά

Σκέψαι τομῇ παρὰ δέισα βόσρυχον τριχός.

Ἰδὲ δ' ὕφασμα τῷτο, σῆς ἔρπον χερὸς.

Σπάθης τε πηληγὰς· εἰς δὲ θηρίων γραφήν. 230

Εἰσὸν ἥμῃ, χαρὰ δὲ μὴ κπλαγῆς φρένας.

Agitamur : si vero oportet consequi salutem,

Parvi seminis fiat magna radix.

Et quidem vestigia, secundum indicium,

Pedum confimilia, et meis aequalia sunt.

Etenim duo haec sunt pedum delineamenta,

Illius ipsius, et cujusdam itineris socii.

Calces, tendinumque descriptiones mensuratae

In idem conveniunt meis vestigiis.

Adest vero dolor et animi conturbatio.

OR. Precare ut reliqua, Diis perfectrices

210

Preces enuncians, recte succedant.

EL. Quid ergo nunc Divum auxilio assecuta sum?

OR. In conspectum eorum venis quos nuper videre expectisti.

EL. Quem vero mortalium nosti me vocare?

OR. Novi te Orestem efflictim cupientem.

EL. At quid assequor eorum quae petii?

OR. Ipse ego sum ; ne quaere qui tibi sit amicus magis.

EL. Verum dolum aliquem, o hospes, mihi nectis.

OR. Ipse ergo contra meipsum dolos machinor.

EL. Sed meis in malis ridere vis.

220

OR. In meis quoque, si modo in tuis.

EL. Revera Orestem hisce ego te alloquor?

OR. Ipsum igitur intuens vix agnoscis me.

Detonsam autem hanc videns sepulchralem caesariem,

In spem erecta es, et me videbaris aspicere,

Acriterque lustrans mea vestigia :

Capilli tui cincinnum, fratris, tibi capite aequalis,

Detonsae caesariae appone et compara.

Ecce vestem hanc, tuae manus opus ;

Instrumenti textorii plagas ; et amplius, ferarum imagines.

Cohibe te, neque gaudio attonitum reddas animum : 231

Ami-

Amicissimos enim nobis tristes esse sensi.

EL. O dilectissima cura paternae domus,

Lachrymabilis spes feminis salutaris!

Robore fretus domum recuperabis patris.

O jucundum lumen quatuor mei portiones habens

(Te enim ut alloquar necesse jam habeo.)

Amor meus erga patrem et matrem in te

Vergit, (illa vero iustissime odio habita est)

Imo et Sororis crudeliter mactatae.

240

Fidus frater es, mihi honorem ferens:

Modo Robur et Vindicta una cum tertio

Jove omnium maximo adsint mihi.

OR. Jupiter, Jupiter, horum speculator esto omnium:

Aspice vero prolem orbam aquilae patris,

Qui occubuit inter plicas et spiras

Atrocis viperae. hos autem orbatos patre

Jejuna premit fames: non enim valent

Praedam paternam tentoriis inferre.

Ita et me et hanc, Electram dico,

250

Videre tibi est, prolem patre orbatam,

Utrosque eodem modo exules ab aedibus.

Tibi sacra facientis teque honorantis maxime

Patris pullos hosce perdens, unde

Habebis a simili manu lauti epuli praemium?

Neque Aquilae prolem interficiens, iterum

Habebis quo mittas mortalibus signa persuasoria.

Neque imperii haec radix a te funditus exsiccata

Aris (*tuis*) suppetiabitur, diebus quibus boves mactantur.

Curam nostrum habe, e parva tollas in magnam

260

Domum, quae videtur nunc plane cecidisse.

CH. O liberi, o servatores domus paternae,

Silete:

Τὺς φιλάτους γὰρ οἰδανῶν ὄντας πικρὺς.

ΗΛ. Ω φίλῳ μείλημα δώμασιν πατρός,
 Δακρυτὸς ἐλπίς σπέρματος ὦληρίν,
 Ἀλλή πεποικῶς δῶμ' ἀνακλήσῃ πατρός.
 Ω τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
 Ἐμοί· προσσυνδᾶν δ' ἔς' ἀναγκαίως ἔχον.
 Πατέρος τε καὶ τὸ μηρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
 Στέργηθρον· ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρει.
 Καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσώρου. 240
 Πισὸς δ' ἀδελφὸς ἦνδ', ἐμοὶ σέβας φέρων.
 Μόνον κράτος τε καὶ δίκη σὺν τῷ τρίτῳ
 Πάντων μεγίστω Ζηνὶ ὑψέμοιτό μοι.

ΟΡ. Ζεῦ, Ζεῦ, θεὸς τῶνδε πρᾶγματ' ἡμῶν.
 Ἰδὲ δὲ ἡμῶν εὖνιν ἀετὲς πατρός,
 Θανόντος ἐν σπληναῖσι καὶ σπειράμασι
 Δεινῆς ἐχίδνης. τὺς δ' ἀπαρφανισμένους
 Νῆσις πῖεζαι λιμός· ὃ γὰρ ἐντελής
 Θῆραν πατρώαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
 Οὕτω δὲ καμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω, 250
 Ἰδεῖν πάρεσί σοι, παρσοτερῇ γόνον,
 Ἀμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
 Καὶ τῷ θυτῆρος καὶ σε τιμῶντος μέγα
 Πατρός νεοσγῆς τὸς ἀποφθείρας, πόθεν
 Ἐξεῖς ὁμοίας χειρὸς εὐθοῖνον γέρας;
 Οὐτ' ἀετὲς ἡμέτερ' ἀποφθείρας, πάλιν
 Πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' ἀπειθῇ βροτοῖς.
 Οὐτ' ἀρχικὸς σοι πᾶς ὃδ' αὐανθεὶς πυθμῆν
 Βωμοῖς ἀρήξει, βυθύτοις ἐν ἡμασι.
 Κόμιζ', ἀπὸ σμικρῆς δ' ἂν ἄρειας μέγαν 260
 Δόμον, δοκύντα κάρτα νῦν πεπλωμένα.

ΧΟ. Ω παῖδες, ὦ σωτῆρες ἐσῆς πατρός,

Χ Χ Χ

Σιγαῖ

Σιγαῖθ'· ὅπως μὴ πᾶσαι τις, ὧ τέκνα,
Γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείλῃ τάδε·
Πρὸς τὰς κρατῦνας· ὡς ἴδοιμ' ἐγὼ ποτὶ
Θανόντας ἐν κηκίδι πωστήρι φλογός.

ΟΡ. Οὗτοι περὶ δὲ λόξιν μεγαθενής
Χρησμός, κελῶν τόνδε κίνδυνον περιᾶν,
Καῖζορθιάζων πολλά, καὶ δυσχεμέρας
Ατας ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδάμενος,
Εἰ μὴ μέτεμι τὴ παρὸς τὰς αἰτίες,
Τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκρίναι λέγων,
Αποχρῆμα τοῖσι ζημίαις ταυρέμενον.
Αὐτὸν δ' ἔφασκε τῇ φίλῃ ψυχῇ τάδε·
Τίσειν μ' ἔχοντα πολλά δυσερπὴ κακά·
Τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μελίψμασι
Βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, τὰς τε νῶν νόσους,
Σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίας γνάθοις
Λιχῆνας ἐξέδοτας ἀρχαίαν φύσιν·
Λακὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπανέλλειν νόσω.
Ἀλλας τε φωνῇ περσβολὰς ἐρινύων,
Εκ τῆς παρῶν αἱμάτων τέλευμας.
Ορῶντα λαμπρὸν ἐν χρότῳ νομῶντ' ὄφρυν.
Τὸ γὰρ χροῖνον τῆς ἐνερτέρων βέλος
Εκ περσροπαίων ἐν γῆνι περιπλοκῶν,
Καὶ λύσσα, καὶ μάταμος ἐκ νυκτῶν φόβος
Κινεῖ, ταραάσι, καὶ διώκε) πόλειως
Χαλχηλάτῳ πλάστῳ λυμαινέειν δέμας.
Καὶ τοῖς τοιούτοις ἔτε κρατῆρος μέρος
Εἶναι μέλαχριν, καὶ φιλοσπόνδον κίβος,
Βομῶν τ' ἀπεῖρλιν, καὶ ὁρωμένη παρὸς
Μῆνιν δέχεσθαι, ἔτε (υλλύειν τινα.
Πάντων δ' ἄτιμον καὶ φίλον θνήσκειν χρόνῳ.

Κακῶς

Silete : ne quis audiat, o filii,
Linguaeque causa cuncta haec enunciet
Imperantibus ; quos o si videam aliquando ipse
Mortuos in fuligine flammae picea !

OR. Nunquam fallet Loxiae praevalidum
Oraculum, jubens ut hoc periculum pertransirem,
Et sublata voce multa efferens, et intolerabiles
Poenas sub hepate calido minatus, 270
Nisi ulciscerer patris interfectores,
Eodem omnino modo vicissim interficere me jubens,
Praesentaneis multis tauri instar efferatum.

Me vero dixit chara anima has
Poenas daturum, sustinentem multa in iacunda mala.
Haec enim e terra hostium solatia
Mortalibus enuncians dixit, hosce nobis morbos ;
Carnibus insidentes faevis maxillis
Lepras exesuras antiquam naturam ;
Albos autem capillos una cum hac exoriri lue. 280

Aliosque memorat impetus Furiarum
A paterno sanguine effectos.
Clare (ait) videre, in tenebris supercilia moventem.
Telum enim tenebrosum inferorum
Nobilium qui ceciderunt sceleratorum manu,
Rabies scilicet, et inanis nocturnus timor
Agit, turbat, et per urbem insequitur
Aereo flagro laceratum corpus.
Atque his quidem neque poculi
Participes fieri fas est, neque libaminis, 290
Ab aris recedere, non visam patris
Iram sustinere oportet, nec cum quoquam habitare.
Omnibus vero despectum et invisum tandem mori,

Male

Male conditum in exitialem mortem.
 Talibus oraculis necesse est credere.
 Quod si non credidero, hoc tamen patrandum est.
 Multa enim in unum coincidunt desideria,
 Deique iussa, et patris luctus gravis,
 Et rerum premit inopia,
 Et ne cives mortalium praeclarissimi,
 Trojae everfores glorioso animo,
 Duabus mulieribus sint subditi.
 Mens enim foeminea est: si vero non, statim constabit.

ANAPAESTI.

CH. At, o magnae Parcae, (*date*) ex Jovis decreto
 Hac terminari negotium,
 Qua jus transit.
 Pro odiosa lingua odiosa
 Lingua rependatur; debitum
 Exigens Justitia altum clamat;
 Pro mortifera plaga mortiferam 310
 " Plagam sustineat: agentem pati,
 " Tri-seclus sermo haec dicit.

ANTISTROPHICA. *Strophe.*

OR. O pater, gravia perpesse pater, quid tibi
 Loquar, aut quid faciam,
 Secundo vento a longe huc accedens,
 Ubi tuus est lectus (*feralis*),
 Lux tenebris par?
 Gratiae vero pariter
 Vocantur dolor celebris
 Ab Atridis qui prius domos habuere. 320

I A M B I.

CH. " Fili, animum

" Defuncti

Κακῶς ταριχάθηναι παμφθάρῳ μόρῳ.
 Τοιοῖσδε χρημοῖς ἄρα χρὴ πεποιθέναί.
 Κ' εἰ μὴ πέποιθα, τῦρρον ἐξεργασέον.
 Πολλοὶ γ' εἰς ἓν συμπίπυσιν ἡμεροί,
 Θεὸς τ' ἐφείμαί, καὶ παῖρὸς πένθος μέγα,
 Καὶ παρσιέζει χρημάτων ἀχηνία,
 Τὸ μὴ πολίτας ἀκλεεσάτους βροτῶν, 300
 Τροίας ἀνασταῖρας ἄδοξ' ὄφρ' ἐνί,
 Δυσὸν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν.
 Θήλεια γ' ὄφρ' ἐν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσε'.

Ἀνάπαυσοι.

ΧΟ. Ἀλλ' ὦ μεγάλα μοῖρα, δίδου
 Τῇδε τελευτᾶν,
 Ἡ τὸ δίκαιον μελαβάνει.
 Ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶς γλώσσης ἐχθρὰ
 Γλώσσα τελείω· τῦφειλόμηνον
 Πράσυσσα δίκη μέγ' αὐτῇ.
 Ἀντὶ δὲ πλεγῆς φονίας φονίαν 310
 “ Πληγὴν τινέτω. δράσαντι παθεῖν,
 “ Τριγέρον μῦθος ταδε φωνεῖ.

Ἀντιστροφία. Στροφή.

ΟΡ. Ω πάτερ, ἀνὸπάτερ, τί σοί
 Φάμμος, ἢ τί ρέξας,
 Τύχοιμ' ἂν ἔκαθεν ἔρισας,
 Ἐνθα σ' ἔχουσιν ἄναί,
 Σκότῳ φάος ἰσόμοιρον;
 Χάριτες δ' ὁμοίως
 Κέκλην γόος ἀκλεῖς
 Προδοδόμοις Ἀτρεΐδαις. 320

Ἰαμβοί.

ΧΟ. “ Τέκνον, φρόνημα τῷ
 Υ υ υ

“ Θανόντος

"Θανόντος ἔδαμάζει
 "Πυρὸς ἢ μαλερὰ γνάθος,
 "Φαίης δ' ὕπερον ὄργας·
 "Οτολύζε) δ' ὁ θνήσκων,
 "Αναφαίνε) δ' ὁ βλάπλων.
 "Πατέρων τε ἔτεκόντων
 "Γόος ἑνδίκος ματῶει
 "Τὸ πᾶν, ἀμφιλαφὲς ταραχθεὶς.

Διηιστροφή.

ΗΛ. Κλυθι νῦν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει 330
 Πολυδάκρυσα πένθη.
 Δίπας τοῖς ἐπιτυμβιδίοις
 Θρήνος ἀναστράζει.
 Τάφος δ' ἱκέτας δέδεκ'),
 Φυγάδας δ' ὁμοίως.
 Τί τῶνδ' εὔ; τί δ' ἄτερ κακῶν;
 Οὐκ ἀτρίαλός ἄτα.

Ανάπαυσοι.

ΧΟ. Ἀλλ' ἐτ' ἂν ἐκ τῶνδ' θεὸς χρήζων
 Θείη κελάδης ἀφθογγοτέρης·
 Ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων, 340
 Πάγων μελάνθοις ἐν βασιλείοις
 Νεοκράτα φίλον γε κομίζοι.

Μονοσρόφικα.

ΗΛ. Εἰ γ' ὑπ' Ἰλῷ
 Πρὸς τινος λυκίων, πάτερ,
 Δορίτμητος καλῆναρίδης,
 Λιπὼν ἂν εὐκλειαν ἐν δόμοισιν,
 Τέκνων τε κελεύθοις,
 Επισρεπλὸν αἶψα κλίσσας,
 Πολύχῳσεν ἂν εἶχες

Τάφον

" Defuncti non domat
 " Valida ignis maxilla,
 " Manifestat vero postea iras :
 " Lugetur autem mortuus,
 " Manifestus fit qui laesit.
 " Patrumque et liberorum
 " Gemitus iustus investigat
 " Omnia, ab utraque parte conturbatus.

ANTISTROPHE.

EL. Audi, o pater, per vices 330
 Multum lachrymabiles dolores.
 Duorum liberorum lamentatio
 Ad inferias ingemiscit.
 Bustum vero et supplices excipit,
 Pariterque exules.
 Quid horum bene? quid sine malis?
 Non invicta est calamitas (*nostra.*)

ANAPAEISTI.

CH. Verum adhuc ex hisce Deus oracula qui dedit (*Apollo*)
 Faciat sonos jucundiores ;
 Et loco gemituum sepulcralium, 340
 Paeân aedibus Regiis
 Amicum recens-ascitum restituat.

MONOSTROPHICA.

EL. Si enim sub Ilio
 Ab aliquo Lyciorum, pater,
 Hasta percussus occubuiſſes,
 Linquens gloriam in aedibus,
 Liberorumque viis
 Desiderandam vitam condens,
 Amplum habuiſſes

Sepulcrum

Sepulcrum in transmarinis
 Aedibus elatum,
 Amicus inter amicos
 Qui honeste illic occubuerant,
 In terra decorus,
 Venerandus rex,
 Summusque maximorum
 Terrestrium ibi Regum.
 Rex enim eras quamdiu vixisti,
 Fatalem sortem obtinens
 Manibus, populumque demulcens sceptrum.
 Neque sub Trojae
 Moenibus occisus, pater,
 Ab hastato populo inter alios
 Apud Scamandri fluentum sepultus es.
 Prius vero, qui eum interfecerunt,
 Utinam occubuissent,
 Ut in exitiale fatum
 Postea ab aliquo inquirerem
 Horum laborum expers.

ANAPAEISTI.

CH. Haec quidem, o nata, auro potiora,
 Magnaque fortuna et valde spirante
 Majora loqueris : doles enim.
 Verum gemini hujus flagelli
 Sonus advenit : horum quidem auxiliores
 Sub terra ; horum vero qui dominantur,
 Invisorum horum, manus impurae sunt :
 Liberis vero (*Agamemnonis*) hoc maxime constat.

MONOSTROPHICA.

EL. Hoc me penetravit tanquam sagitta.

CH.

Τάφον διαπολίην γὰς 350
 Δώμασιν ἀφόρητον,
 Φίλος φίλοις τοῖς
 Εκὲ καλῶς θανῶσι,
 Καλὰ χθονὸς ἐμπρέπων,
 Σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
 Πρόπολός τε τῆς μεγίστης
 Χθονίων ἐκεῖ τυράννων.
 Βασιλῆς γὰρ ἦς ὄφρα ἔζη,
 Μόριμον λάχος πιμπλάντων
 Χερσὶν, πεισὶμβρόλον τε βάκτρον. 360
 Μὴδ' ὑπὸ Τρωάδας
 Τείχεσσι φθίμενος, πάτερ,
 Μετ' ἄλλων δορικμήτι λαῶ
 Παρὰ Σκαμάνδρῳ πόρον τέθαψαι.
 Πάρος δ', οἱ κλισιώνες
 Νῆν, ὕτως δαμῆναι,
 Θαναλήφορον αἶσαν
 Πρόσω τινὰ συνθάνεσθαι
 Τῶνδ' ἐπὶ πόντων ἄπειρον.

Ανάπαυσοι.

ΧΟ. Ταῦτα μὲν, ὦ πάτερ, κρείσσονα χρυσῷ, 370
 Μεγάλῃς δὲ τύχῃς καὶ ὑπερβορέῃ
 Μείζονα φωνεῖς· ὀδυῖσθαι γὰρ.
 Ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆςδε μαρτύριος
 Δῶπος ἰκνεῖται· τῆς μὲν ἀρωγοὶ
 Καλὰ γῆς ἤδη· τῆς δὲ κραλύνων
 Χέρεις ἔχ' ὅσας συγεῶν τέτων.
 Πασὶ δὲ μάλλον γε γυνή).

Μονοτρόφικα.

ΗΛ. Τῦτο διαμπερὲς ὥς ἴκετο ἅτε περ βέλος.

Ζ Ζ Ζ

ΧΟ.

ΧΟ. Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων

Υπερόποινον ἄταν

380

Βροτῶν τλήμονι ἢ πανέργω

Χεῖρι, (τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται)

Εφυμνήσαι ἥροίτο μοι

Πάκχεντ' ὀλολυγμὸν

Ἀνδρὸς θεινομῆν,

Γυναγκὸς τ' ὀλλυμῆας.

Τί γ' ἄθω φρενός;

Θεῖον ἔμπας ποῖαται.

Πάροισιν δὲ πρῶρας,

Δριμείας τὲ καρδίας,

390

Θυμὸς, ἔγκολον σύγος.

Καὶ πότε ἂν ἀμφιθαλὴς

Ζῆς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;

Φεῦ, φεῦ, κάρανα δαΐζας,

Πισὰ ἥροίτο χώρα.

Δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπατῶ.

Κλῦτε δὲ τὰ χθονίων τέλειμναι.

Ἀνάπαυσοι.

Ἀλλὰ νόμος μὲν, φονίας σαγόνας

Χυμῆας ἐς πῆδον, ἄλλο προσαιτῆν

Αἶμα. βοᾷ γ' οἰγὸν ἐριννύς

400

Παρά τῃ προτέρων φθιμῶν ἄτην

Ετέραν ἐπάγυσαν ἐπ' ἄτη.

Μονοσρόφικα.

Ποῖ, ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδες;

Ἰδέτε πολυκρατεῖς ἀρὰ φθιμῶν,

Ἰδεὼδ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοιπ' ἀμηχάνως

Εχόντα, ἢ δωμάτων

Ἀτιμα. πᾶ τίς τράποιτ' ἂν, ὦ Ζεῦ;

ΗΛ.

CH O E P H O R A E.

275

CH. Jupiter, Jupiter, ab inferis immittens
 Tarde-punientem vindictam
 In mortaliū miseram et fraudulentam
 Manum, (parentibus tamen tandem adveniet)
 Mihi detur concinere
 Amarum ejulatum
 Viri interfecti,
 Mulierisque perditae.
 Quid enim animi sensa occulto?
 Fatum tamen circumvolitat.
 Verum ante faciem,
 Acerbumque cor,
 Ira, infensum odium.
 Quando vero felix
 Jupiter manum injiciet?
 Heu! heu! suprema qui domas,
 (*Testimonia*) certa fiant huic regioni.
 Vindictam super injustis expeto.
 Audite vero a terrestribus honoratae (*Furiae*.)

380

390

ANAPAEESTI.

Quinetiam lex est, ex caede guttas
 Fusas in terram, alium requirere
 Sanguinem. inclamat enim exitium Erinnyes,
 A prius interfectis vindictam
 Aliam vindictae addens.

400

MONOSTROPHICA.

Ubi, ubi estis inferorum potestates? (*Furiae*)
 Videte, praepotentes dirae interfectorum,
 Videte Atridarum reliquias ad angustias
 Redactas, et ab aedibus
 Inhonore motas: quo quis se vertat, o Jupiter?

EL.

EL. Subfilit iterum mihi charum cor,
Hunc audienti gemitum.
Et tunc quidem spei expers, 410
Viscera mea conturbantur
Verbum hoc dum audio.
E contra, cum fortia
Strenuaque (*profers*,) destillat dolor,
Ut res mihi prosperae videantur.
Quid vero dicemus? num dolores
Quos passi sumus a genitrice?
Blandiri licet, haec autem non demulcentur.
Tanquam lupa crudelis,
Implacabilis est matris animus. 420
Icit ictum Martium, Cissiae
More bellatricis,
Firmiter scilicet inconcussos et circumductos videre licuit,
Frequentes manus ictus:
Ab alto alonge sonitu strepitum edidit
Pulsatum nostrum et miserrimum caput.
Eheu! eheu inimica
Audacissima mulier, quae hostili funere
Sine civibus Regem,
Sine luctibus 430
Maritum indefletum sepelire sustinuisti!
OR. Inhonora sunt cuncta quae memorasti, hei mihi!
Patris vero ignominiam Vindicta puniet,
Auxilio quidem deorum,
Auxilioquestrarum manuum.
Deinde, cum interfecero, moriar.
EL. Amputatae sunt extremitates corporis, ut hoc quoque
scias.
Cum haec adversus eum patraisset, hic sepelit;
Mortem

ΗΛ. Πέπαλ') δ' αὐτέ μοι φίλον κέαρ,
 Τόνδε κλύουσιν οἶκλον.
 Καὶ τότε μὲν δύσειπας, 410
 Σπλάγχνα δέ με κελαυνῆται
 Πρὸς ἔπος κλύουσι.
 Οταν δ' αὐτ' ἐπαλκῆς
 Θρασέ', ἀπέσασεν ἄχος,
 Πρὸς τὸ φανῆσθαι μοι καλῶς.
 Τί δ' ἂν εἰπόντες τύχοιμην ἂν; ἢ τὰ περ
 Πάθοιμην ἄχθεα περὶ γε τοῦ τεκομένην;
 Πάρεσι (αἶνεον, τὰ δ' ἔτι δέλεγε).
 Λύκος γὰρ ὥς ὠμόφρων,
 Ασάντος ἐκ μαλρός ἐστι θυμός. 420
 Εκοψε κομμὸν ἄρειον, εἴτε κισσίας
 Νόμοισι πολεμιστρίας,
 Απριγκλοὶ πλινκιά. πολὺπλαγκτὰ δ' ἦν ἰδεῖν,
 Επασυστεροβριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματ'·
 Ανωθεν ἀνέκαθεν κλύπῳ δ' ἐπὶ ῥοθῆι
 Κροσσητὸν ἄμυν ἔχ' πανάθλιον κάρα.
 Ἰὼ, ἰὼ, δάα
 Πάντολμε μῆτερ, δάας ἐν ἐκφοραῖς
 Ἀνὰ πολιτῶν αἶα-
 κί', ἀνὰ δὲ πεινημάτων 430
 Ετλης ἀνοίμωκλον ἄνδρα θάψαι.

ΟΡ. Τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεξας, οἴμοι.
 Πατρὸς δ' ἀτίμωσιν ἀρὰ τίσι,
 Εκαὶ μὲν δαυμόνων,
 Εκαὶ δ' ἀμᾶν χερῶν.
 Επειτ' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίμαν.

ΗΛ. Εμαχαλίωθης δέ θ' ὥς τότε ἔδν.
 Επρασε δ' ἄτερ νιν, ὥδε θάπλει·

Μόρον κλῖναι μωμῶα
 Αφέρσον ἀῶνι σῶ.
 Κλύεις παλρωῖς δυσάλιμης,
 Λέγεις παλρωῖον μόρον.
 Εγὼ δ' ἀπέσάτην
 Ατιμος, ὕδ' ἄξια.
 Μυχῷ δ' ἀφερκίος πολυσίνυ κυνὸς δίκαν,
 Ετοιμότερα γέλως ἀνέφερον λῆθη,
 Χαίρῃσα πολύδακρυ γόνυ κερυμῶα.
 Τοιαῦτ' ἀκύνω ἐν φρεσὶ
 Γράφω, δι' ὧτων δὲ (υν-
 τέτρανε μῦθον ἡσύχω φρενῶν βάσι.
 Τὰ μὲν γὰρ ὕτως ἔχῃ·
 Τὰ δ' αὐτὸς ὀργᾷ μαθεῖν.
 Πρέπῃ δ' ἀκάμπῳ μῦθι καθήκειν.
 Σέ τοι λέγω, ξυγενεῦ, πάτερ, φίλοισι.
 Εγὼ δ' ἐπιφθέγομαι κεκλαυμῶα·
 Στασίς δὲ πάγκοιτος ὧδ' ἐπιρραθεῖ,
 Ακυσον ἐς φάος μολών,
 Ξύν δὲ θεῶν πρὸς ἐχθρὸς.
 Αρῆς ἄρ' ἐξυμβάλλῃ, δίκᾳ δίκᾳ
 Ἰὼ θεοὶ, κραίνετ' ἐνδίκως.
 Τρόμος μ' ὑφέρπῃ κλύουσιν ἀγμάτων.
 Τὸ μόρσιμον μῦθι πάλας,
 Εὐχομῶσις δ' ἂν ἔλθοι.
 Ἰὼ πόντος ἐγγενῆς,
 Καὶ παραμυσος ἄτης
 Αἰμαλδέεσσα πηλαγᾶ.
 Ἰὼ δύσον ἄφερτα κήδη.
 Ἰὼ δυσκαλάπαυσον ἄλγος
 Δώμασιν ἔμμολον.

Mortem inferre cupiens
Non tolerandam aevo tuo. 440
Audis paterna opprobria,
Colligisque paternam necem.
Ego vero secessi
Inhonora, nihili aestimata.
Conclavi exclusa instar canis noxiae,
Promptiores risu effudi lacrymas,
Gaudens quod luctuosum gemitum absconderem.
Haec audiens animo
Insculpe, per aures vero
Trajice sermonem (*hunc*) in sedatam animi basin. 450
Haec enim sic se habent :
Reliqua ipse (*Agamemnon*) audire gestit.
Convenit autem inflexibili robore advenire.
Te dico; adsis amicis, pater.
Ego quidem alloquor lugens;
Coetus vero totus ita acclamat,
Audi in lucem reversus,
Et opitulare adversus hostes.
Mars Marti confertur, vindicta vindictae.
Eheu Dii, perficite iuste. 460
Tremor mihi subrepat audienti has preces.
Fatum ab antiquo manet;
Precantibus autem adveniat.
Heu labor consanguineus,
Et incongrua vindictae
Sanguinolenta plaga!
Heu gemendos intolerabiles luctus!
Eheu dolorem non sedandum
Aedibus impactum

Ipforum

Ipforum voluntate, non ab aliis

Extra. ut autem ab ipsis

In aeternum haec avertantur, sanguineorum

Deorum sub terra hic est hymnus.

ANAPAESTI.

Verum audientes, beati terrestres (*Dii*.)

Hanc precationem, mittite opem

Liberis lubenter ad victoriam.

I A M B I.

OR. Pater, qui more non regio obiisti,
Precanti mihi concede ut dominus sim aedium tuarum.

EL. Et ego, pater, tua hac ope indigeo,
Ut fugiam, splendidam Aegistho inferens mortem.

Sic enim legitimae tibi mortalium dapes

Fient; si vero non, inter bene coenantes eris

Inhonorus in flagranti nidore terrae.

Et ego tibi libamina nuptialia meae haereditatis

Afferam ex paternis aedibus.

Omnium autem praecipue hoc bustum colam.

OR. O terra, da mihi ut pater inspiciat pugnam.

EL. O Proserpina, des et praeclarum robur.

OR. Memento balneorum quibus interfectus es, pater.

EL. Memento etiam retis quo te interemerunt.

OR. Catenis non ferreis captus es, pater.

EL. In tegminibus turpiter excogitatis.

OR. Numquid excitaris his opprobriis, pater?

EL. Numquid erectum tollis charissimum tuum caput?

Justitiam mitte quae auxilietur amicis;

Aut similia invicem des ut damna accipiant,

Si quidem superatus vicissim superare velis.

Et hunc extremum exaudi clamorem, pater,

Videns

Τῶν δ' ἐκὰς ὕδ' ἀπ' ἄλλων 470
 Ἐκβοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
 Αἰῶν' ἀναρρεῖν, αἰμάληράν
 Θεῶν κατὰ γὰς ὅδ' ὕμνος.

Ἀνάπαυσοι.

Ἀλλὰ κλύοντες, μάκαρες χθόνιοι,
 Τῆσδε κατὰ χῆς, πέμπετ' ἀρωγὴν
 Πασὶ προφρόνως ἐπὶ νίκην.

Ἰαμβοί.

ΟΡ. Πάτερ τρόποισιν ὃ τυραννικοῖς θανῶν,
 Αἰτεμύω μοι δὸς κράτος ᾗ σῶν δόμων.

ΗΛ. Κἀγὼ, πάτερ, τοιάνδε σε χρεῖαν ἔχω,
 Φυγεῖν, μέγαν περδεῖσαν Αἰγίοδω μόρον. 480

Οὕτω γ' ἂν σοι δαῖτες ἔννομοι βροτῆς
 Κτιζοῖατ'· εἰ δὲ μὴ, παρ' ἀδείπνοις ἔση
 Ἀτιμος ἐν πυροῖσι κνισώσοις χθονός.

Κἀγὼ χοάς σοι τῆς ἐμῆς πατληρίας
 Οἶσω παρῶν ἐκ δόμων γαμηλίας.

Πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεσβύσω τάφον.

ΟΡ. Ω γὰρ, ἄνεις μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχην.

ΗΛ. Ω Περσέφασα, δὸς δέ τ' εὐμορφον κράτος.

ΟΡ. Μέμνησο λυγρῶν οἷς ἐνοσφίδης, πάτερ.

ΗΛ. Μέμνησο δ' ἀμφίβλητρον ᾧ σ' ἐκάνισαν. 490

ΟΡ. Πέδας δ' ἀχαλκᾶτοισι ἐθηράθης, πάτερ.

ΗΛ. Αἰχρῶς τε βυλδοτοῖσιν ἐν καλύμμασιν.

ΟΡ. Ἀρ' ἐξεγείρη τοῖς δ' ὀνείδεσιν, πάτερ;

ΗΛ. Ἀρ' ὀρθὸν ἄρεις φίλῳ τὸ σὸν κῆρα;

Ἦτοι δίκην ἴαλλε σύμμαχον φίλοις·

Ἡ τὰς ὁμοίας ἀνλίδος βλάβας λαβεῖν,

Εἴπερ κρᾶνθεις γ' ἀνλινικῆσαι θέλεις.

Καὶ τῆσδ' ἄκυσον λοιπὴν βοῆς, πάτερ,

Ἰδὼν νεοσγὺς τὸν δ' ἐφημύνας τὰ φῶ·
 Οἴκλειρε θῆλυ, ἄρσενός θ' ὁμῦ γόνον· 500
 Καὶ μὴ ἔξαλείψῃς σπέρμα Πελοπιδῶν τόδε.

Οὕτω γάρ, ὃ τέθνηκας, ἔδε περ θανάων.

“ Παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες ζωτήριοι

“ Θανάοντι· φιλλοὶ δ' ὡς ἄγασι δίκτυον,

“ Τὸν ἐκ βυθῷ κλωσῆρα ζωζόντες λίνον.

Ἀκν', ὑπὲρ σὺ τοιαῦτ' ἐσ' ὀδύρμαλα.

Αὐτὸς δὲ ζωζῇ τόνδε τιμήσας λόγον·

Καὶ μὴν ἀμόμφηλον δέ τινα τὸν λόγον,

Τίμημα τύμβου τῆς ἀνοιμώκῃς τύχης.

Τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν καλῶρθωσαι φρενί, 510

Ερσοῖς ἀνῆδη, δαίμονος περὶ νόμος.

ΟΡ. Εἰσα· πυνθόσθαι δ' ἔδεν ἐς ἔξω δρόμον,

Πόθεν χοὰς ἐπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου

Μεθύστερον τιμῶσ' ἀνήκετον πάθος.

Θακύντι δ', ὃ φρονῦντι, δεικνύει χάρις

Ἐπέμπετ'· ὃν ἔχοιμ' ἀν' εἰκάσαι τάδε

Τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας.

Τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνθ' αἵματος

Ενός, μάτην ὁ μόχθος· ὃ δ' ἔχει λόγος.

Θείοντι δ', εἴπερ οἶδ', ἐμοὶ φράσσον τάδε. 520

ΧΟ. Οἶδ', ὃ τέκνον, παρὴν γὰρ ἐκ τ' ὀνειράτων

Καὶ νυκλιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμύνη

Χοὰς ἐπέμψε τάσδε δύσδεος γυνή.

ΟΡ. Ἡ καὶ πέπυοδε τῶναρ, ὥς ὀρθῶς φράσαι;

ΧΟ. Τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.

ΟΡ. Καὶ πῇ τελευτᾷ καραῖνται λόγος;

ΧΟ. Ἐν παργάνοισι παρδὸς ὀρμίσαι δίκην

Τινὸς βορᾶς χρῆζοντα, νεογνὺς δάκος.

Αὐτὴ προσέχε μαζὸν ἐν τ' ὀνειράτι.

ΟΡ.

Videns pullos hosce tuo infidentes tumulo;
Miserere foeminae, prolisque pariter masculae : 500
Et ne extinguas hoc semen Pelopidarum.
Sic enim, non moreris, ne mortuus quidem.
“ Liberi enim fama salutaris viro
“ Morienti : sunt tanquam suberes qui ducunt rete,
“ A fundo contortum servantes linum.
Audi, pro te enim fiunt hi questus.
Ipse vero servaris, hunc honorans sermonem :
Et quidem inculpatum hunc sermonem honora,
Honorem indeploratae tumuli fortunae.
Caetera autem, quoniam animo constituisti perficere, 510
Jam facias, Dei periculum faciens.

OR. Sic erit; extra cursum autem non est, interrogare
Unde inferias misit, quo verbo (*mota*)
Tardius demulcens insanabile malum.
Mortuo vero, non id curanti, miserum beneficium
Missum est : non habeo unde conjiciam qualia sint haec
Munera, minora vero sunt crimine.
Omnia enim si quis effuderit pro sanguine
Unius, inanis est labor; ita se res habet.
Cupienti, si modo nosti, haec narra mihi. 520

CH. Novi, o fili, adfui enim; et ex insomniis
Et noctivagis terriculis perculsa
Inferias hasce misit Diis invisa mulier.

OR. Numquid somnium etiam audivistis, ita ut recte re-
feratis?

CH. Parere Draconem visa est, ut ipsa ait.

OR. Ubi tandem finit et terminatur sermo?

CH. In fasciis instar pueri accedere

Cibo aliquo indigentem, recens natum animal venenosum.
Ipsa etiam adhibuit mammillam in somnio.

OR.

OR. Invulnerata ergo non fuit a diro (*illo animali.*) 530

CH. Adeo ut cum lacte grumum sanguinis educeret.

OR. Non utique inane est viri visum hoc.

CH. Illa vero in somnis exclamavit territa.

Multae autem intrarunt, extinctae tenebris,

Lucernae in aedes dominae gratia.

Mittit vero postea haec funebria libamina,

Remedium fore sperans mala ablaturum.

OR. Sed terrae supplico huic, et busto patris,

Ut somnium hoc a me perfectum reddatur.

Judico vero id congruenter se habere. 540

Si enim eundem mecum locum reliquit,

Serpensque fasciis omnibus armatus fuit,

Et arripuit mammillam quae me nutrijit,

Grumo vero sanguinis miscuit charum lac;

Illa autem exterrita huic malo ingemuit;

Oportet igitur ipsam, quemadmodum enutrivit terribile hoc
monstrum,

Mori morte violenta. instar draconis vero ego

Ipsam interficiam, ut somnium hoc innuit.

De his vero prodigiorum interpretem te diligo.

CH. Ita sit. caetera amicis ediffere; 550

Hos unum quid ut faciant, hos ne quid faciant, jubens.

OR. Brevis hic est sermo. hanc quidem introire (*volo:*)

Hortor vero ut occultet haec mea consilia:

Ut qui dolo interfecerint venerandum virum,

Dolo etiam capiantur in eodem laqueo

Morituri, quomodo et Loxias prius effatus est,

Rex Apollo, vates non mendax.

Hospiti enim similis, perfectum habens sagum,

Veniam cum hoc viro, Pylade, ad aulae portas

Et hospes, ac veluti hasta partus, aedium. 560

Utrique

ΟΡ. Καὶ πῶς ἄτρωτον ἐκ ἄρ' ἦν ὑπὸ συγός; 530

ΧΟ. Ως' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματος πάσαι.

ΟΡ. Οὗτοι μάταιον ἀνδρὸς ὄψαντο πείλ.

ΧΟ. Ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκραγ' ἐπ' ἰσημύην.

Πολλοὶ δ' ἀνῆλθον, ἐκλυφλωθέντες (χότῳ,

Λαμπήρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν.

Πέμπη τ' ἐπειρα τάσδε κηδεύς χοάς,

Ακος τομάῳ ἐλπίσασα πημάτων.

ΟΡ. Ἀλλ' εὐχομαι γῇ τῇδε, καὶ πατρὸς τάφῳ,

Τῦναιρον εἶναι τὸν ἐμοὶ τελεσφόρον.

Κρίνω δέ τοι νῦν ὥς (συγκόλλως ἔχειν. 540

Εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλείπων ἐμοὶ,

Οφίς τε πᾶσιν παργάνοις ὠπλίζετο,

Καὶ μαῶδ' ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,

Θρόμβῳ δ' ἐμίξεν αἵματος φίλον γάλα·

Ἡ δ' ἀμφιταρβὴς τῷδ' ἐπώμοζεν πάθει.

Δεῖ τοι νῦν, ὥς ἐθρεψεν ἐκπαῖλον τέρας,

Θανεῖν βιαίως· ἐκδρακονίῳθεις δ' ἐγώ

Κτενῶ νῦν, ὥς τῦναιρον ἐνέπης τόδε.

Τερασκόπον δὲ τῶνδ' σ' αἰρῶμαι πέρι.

ΧΟ. Γένοιτο δ' ὅπως· τᾶλλα δ' ἐξηγῶ φίλοις. 550

Τὺς δ' ἐν τι ποιεῖν, τὺς δὲ μήτι δρᾶν, λέγων.

ΟΡ. Ἀπλῶς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν εἰχὴν ἔσω·

Αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε (υνθήκας ἐμάς·

Ὡς ἂν δόλῳ κλείναντες ἄνδρα τίμιον,

Δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταυτῷ βρόχῳ

Θανόντες, ἧ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,

Ἀναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψάδης, τὸ πρίν.

Ξέγῳ γὰρ εἰκώς, παντελεῖ (άγην ἔχων,

Ἡξῶ σὺν ἀνδρὶ τῷδ' ἐφ' ἐρκείας πύλας

Πυλάδῃ, ξένος τε καὶ δορυξενος, δόμων. 560

Αμφω δὲ φωνὴν ἥτομῳ Παρηγοσίδα,
 Γλώσσης αὐτὴν Φωκίδος μιμευμένη.
 Καὶ δὴ θυρωρῶν ἕτις ἂν φαδρᾶ φρενὶ
 Δέξαιτ', ἐπεὶ δὴ δαίμονα δόμος κακοῖς.
 Μενυμῶν ἔτως, ὥς ἐπικάζειν τινὰ
 Δόμοις παρασεύχοντα, καὶ τὰδ' ἐνέπειν.
 Τί δὴ σύλῃσι τὸν ἱκέτην ἀπεῖρτετε,
 Αἴγιοδος ἔπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;
 Εἰ δ' ἔν' ἀμείψω βηλὸν ἔρκειον πυλῶν,
 Κἀκείνον ἐν θρόνοισιν ἄρῃσω παῖρος, 579
 Ἡ καὶ μολῶν ἐπειρά μοι κατὰ σῶμα
 Ερεῖ, (ἄφ' ἰοδὶ, καὶ κατ' ὀφθαλμούς βαλεῖ,
 Πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν, Ποδαπὸς ὁ ξένος; νεκρὸν
 Θήσω, ποδώκε περιβαλὼν χαλκῷ μαλῇ.
 Φόνος δ' ἐριννὺς ἔχ' ὑπερσπασμένη
 Ακράϊον αἶμα πῖε) τρίτην πόσιν.
 Σὺ δ' ἔν, σὺ μὲν φύλασσε τὰν οἶκον καλῶς,
 Ὅπως ἂν ἀρλίκολλα (υμβαῖν) τὰδε.
 Ὑμῖν δ' ἐπαγῶ γλώσσαν εὐφημον φέρειν,
 Σιγαῖν θ' ὅπως δεῖ, καὶ λέγειν τὰ καίρια. 580
 Τὰ δ' ἄλλα τέτω δειρ' ἐποπλεῦσαι λέγω,
 Ξιφηφόρος ἀγῶνας ὀρθώσαντί μοι.

Αντιστροφικά. Στροφή α΄.

ΧΟ. Πολλὰ μὲν γ' αἶψα τρέφει
 Δεινὰ καὶ δειμάτων ἄχνη,
 Πόνησιν τ' ἀσκάλας κνωδάων
 Αἰολίων βροτοῖσι
 Πλάθουσι, βλαστῶσι καὶ πεδαιχμοῖσι
 Λαμπάδες πεδάμαροι,
 Πτηνὰ τε καὶ πεδοβά-
 μονα, κἀνεμοέντων. 590

Αἰγίδων

Utrique autem vocem emittemus Parnessidem,
 Linguae Phocensis sonum imitantem.
 Nec quidem janitorum quisquam laeto animo
 Recipiet (*nos*,) domus enim ex malis insanit.
 Manebimus hic, ut rem conjiciat quis
 Aedes praeteriens, et haec proferat ;
 Quid a janua supplicem arcetis,
 Aegisthus si domi praefens sit ?
 Si igitur transiero limen januarum aulae,
 Illumque in folio patris invenero, 570
 Aut si veniens postea ad os
 Loquetur, et in conspectum veniet, plane scias,
 Priusquam ipse dicat, Cujus est hospes? mortuum
 Siftam, celeri feriens ense.
 Erinnyes vero, quae a caede raro abest,
 Immixti sanguinis ebibet tertium haustum.
 Tu igitur, tu (*Electra*) quae in domo sunt pulchre serva,
 Ut bene parata haec eveniant.
 Vos autem hortor linguam faventem ferre,
 Silere ubi oportebit, et opportuna loqui. 580
 Hunc (*Pyladem*) caeterorum curam habere volo,
 Gladiatoria certamina prospera mihi reddentem.

ANTISTROPHICA. *Strophe* 1.

Multa quidem aer nutrit
 Horrenda et terribilia,
 Marinaeque ulnae animalia
 Adversa mortalibus
 Producunt, nascuntur etiam mediae (*inter coelum et terram*)
 Lampades excelsae,
 Volucresque et pedestria (*animalia*,)
 Et ventosarum

590

Procel-

Procellarum iram considera.

ANTISTROPHE 1.

Sed audacissimam viri
Mentem quis animo concipiat,
Et mulierum infelicium,
Et in omnia audaces
Amores mortalium, noxis aequales,
Conjugalesque cohabitationes?
Mulieribus imperans
Amor inamabilis vincit
Et bestias et homines.

600

STROPHE 2.

Sciat, quisquis non levibus
Curis edoctus est,
Qualem liberorum perditrix
Misera Thestii filia excogitavit
Comburentem quandam providentiam,
Exurens filii (*sui*) cruentum
Torrem aequaevum, ex quo veniens
A matre clamaverat,
Et ejusdem mensurae in diem
A fato decretum per totam vitam.

610

ANTISTROPHE 2.

(*Sciat*) aliam quandam vulgo jactatam odisse
Sanguinolentam Scyllam,
Quae inimicorum gratia
Virum charum perdidit, Creticis
Aureis monilibus
Perfuasa, donis Minois;
Nisum immortali capillo
Privavit inconsulte

Impudens

Αἰγίδων φράσαι κόντον.

Αντίστροφὴ α'.

Ἀλλ' ὑπέρβολμον ἄν-
δρὸς φρόνημα τίς λέγοι,
Καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλημόνων,
Καὶ παλίολμυς
Εὐρώας ἄτασι συννόμυς βροτῶν,
Εὐζύγης δ' ὀμαυλίας;
Θηλυκρατὴς ἀπέρω-
τος ἔρως παρὰ νικᾷ
Κνωδάλων τὲ καὶ βροτῶν.

600

Στροφή β'.

Ἰσώ δ' ὅστις ἔχ' ὑποπλέροις
Φροντίσιν δαεῖς
Τὰν α' παυδολύμας
Τάλαγα Θεσιάς μήσατο
Πυρδαῖν τινα παρνοῖαν,
Κ' αἴθυσσα παυδὸς δαφονὸν
Δαλὸν ἤλικ', ἐπεὶ μολῶν
Μαλρόθεν κελάδησε,
Σύμμετρόν τε διὰ βίη
Μοιρόκρανον ἐς ἡμᾶρ.

610

Αντίστροφὴ β'.

Ἀλλὰ δὴ τίν' ἐν λόγοις τυγεῖν
Φοινίαν Σκύλλαν,
Ἀτ' ἐχθρῶν ὕπαυ
Φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον, Κρήτικοῖς
Χρυσιοδμήτοισιν ὄρμοις
Πειθήσασα, δώροισι Μίνω,
Νίσσον ἀθανάτας τριχὸς
Νοσφίσας ἀπροβέβως

4 D

Πνέονθ'

Πνέονθ' ἅ κυνόφρων ὕπνω.

Κιχάνει δέ μιν Ερμῆς.

620

Στροφή γ'.

Επεὶ δ' ἐπεμνήσαμην ἀμειλίχων

Πόνων, ἀκαίρως δέ, δυσφιλὲς γαμή-

λαμ', ἀπ' ἀχέρον δόμοις,

Γυναυκοβύλης τὲ μήτιδας φρενῶν

Επ' ἀνδρὶ τ' ἀχισφόρῳ,

Επ' ἀνδρὶ δῆτοισι ἐπικότῳ σέβας·

Τίων δ' ἀθέρμαντον ἐσίαν δόμων

Γυναυκείαν ἀτολμον αἰχμάν·

Ἀντιστροφή γ'.

Κακῶν δὲ πρεσβδέ' τὸ λήμνιον

Λόγῳ· γοᾶται δὲ δῆπυθεν κατὰ-

πλυσον· εἴκασε δέ τις

Τὸ δεινὸν αὖ λημνίοισι πῆμασι.

Θεοσυγῆτ' ὃ ἄχ'.

Βροτῶν ἀτιμωθὲν οἷ' ἔχ' ἥρος·

Σέβει γ' ὅστις τὸ δυσφιλὲς θεοῖς.

Τί τῶνδ' ἐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

Στροφή δ'.

Τὸ δ' ἄλχι πλεμόνων ξίφος

Διανλαίαν ὀξυπλάκεις σῆται

Διὰ δίκας.

Τὸ μὴ θέμις γ', ὅ

Λάξ πείδον πατέρων.

Τὸ πᾶν Διὸς

Σέβας παρεκβάντες ἀθεμίστως.

Ἀντιστροφή δ'.

Δίκας δ' ἐρεῖδε' πυθμῆν.

Προχαλκίδει δ' αἶσα φασγανηγρός·

Τέκνον

Impudens spirantem in somnis.

Invenit vero ipsum Mercurius.

620

STROPHE 3.

Quoniam autem recordati sumus gravium

Laborum, (*reminiscamur*) inopportune vero, infelices

Nuptias, aedibus abominandas,

Foemineaque animi consilia

Contra maritum bellicosum,

Contra maritum etiam hostibus formidandum et verendum :

Ignem aedium non calecentem,

Foemineam, minime audacem, hastam.

ANTISTROPHE 3.

Malorum maxime verbis celebratur Lemnium :

Verum nimirum lugetur abominandum.

630

Comparet autem quis

Grave malum malis Lemniis.

Dolore enim Deo odioſo

Mortalium genus inhonorum periit.

Colit enim nemo quod Diis invisum est.

Quid horum non recte colligo ?

STROPHE 4.

Prope vero per pulmones gladius

Acutus Justitiæ ex adverso

Transit.

Quod enim justum non est, non

640

Pede terra calcata.

Omnem Jovis

Majestatem transgressi sunt illicite.

ANTISTROPHE 4.

Justitiæ radix firmatur.

Ferrum tundit Fatum gladios fabricans :

Infert

Infert aedibus

Filium

Sanguinum antiquiorum.

Punit scelus

Tandem inclyta profundæ mentis Erinnys.

650

I A M B I.

OR. Puer, puer, audi sonum portarum aulae.

Quis intus? o puer; iterum quis, o puer, in domo?

Hac tertia vice famulum domorum voco,

Utrum hospitibus comis est Aegisthus.

FA. Recte, audio. cujas est hospes? unde?

OR. Annuncia dominis aedium,

Ad quos venio, et novos fero rumores.

At festina, quoniam noctis currus properat

Tenebricosus, jam tempus vero ut viatores demittant

Anchoram in aedibus hospites excipientibus.

660

Exeat aliqua aedium praefecta

Mulier, loci domina: virum autem (*exire*) decorum magis.

Pudor enim in dictis haud obscuris

Verba addit: audacter vir alloquitur

Virum, et observat manifestum signum.

CL. Hospites, dicatis si qua re opus est: adsunt enim

Qualia has aedes decent,

Et calida lavacra, et laborum oblectamenta,

Lectus, justorumque oculorum praesentia.

Si quid aliud vero agere oportet quod consilium requirit, 670

Virorum hoc est opus, quibus communicabimus.

OR. Hospes quidem Dauliensis sum, e Phocensibus:

Proficiscentem indutum proprio fago

Argos, cum divertissem,

Ignotus ignoto mihi dixit vir obviam factus,

(Quae.

Τέκνον δ' ἐπεισ-
 φέρε δώμασι,
 Αἱμάτων παλατιέων.
 Τίνι μῦσος
 Κρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων ἐριννύς. 650

Ἰαμβοί.

ΦΡ. Παῖ, παῖ, θύρας ἄκυσσον ἐρκείας κλύπον.
 Τίς ἔνδον; ὦ παῖ· παῖ, μάλ' αὖθις ἐν δόμοις;
 Τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
 Εἴπερ φιλόξενός ἐστιν Αἰγίδα βία.

ΟΙ. Εἶεν, ἀκῶ· ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;

ΟΡ. Αὐγέλλε τοῖσι κυρίοισι δωμάτων,
 Πρὸς ὕαπερ ἦκω καὶ φέρω κακὴς λόγους.
 Τάχυνε δ', ὥς καὶ νυκλὸς ἄρμ' ἐπείγῃ)
 Σκολεῖονδ', ὥρα δ' ἐμπόρους μεθίεναι
 Αἰκυραν ἐν δόμοισι πανδόκοις ξένων. 660
 Εξελθέτω τις δωμάτων τελεσφόρος
 Γυνή, τόπαρχος. ἄνδρα δ' ἀπρεπέστερον.
 Αἰδῶς γὰρ ἐν λεχθεῖσιν ἐκ ἐπαργέμευς
 Λόγους τίθησιν· εἶπε θαρσύνσας ἀνὴρ
 Πρὸς ἄνδρα, κατσήμηνεν ἐμφανὲς τέκμαρ.

ΚΛ. Ξένοι, λέγοιτ' ἂν εἴτι δέῃ· πάρεσι γὰρ
 Οποῖάπερ δόμοισιν τοῖσδ' ἐπεικότα,
 Καὶ θερμὰ ληϊρά, καὶ πόνων θεκληήρια,
 Στρωμνὴ, δικαίων τ' ὀμμάτων παρυσία. 670
 Εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι δέῃ τι βελιώτερον,
 Ἀνδρῶν τόδ' ἐστὶν ἔρπον, οἷς κοινώσομαι.

ΟΡ. Ξένος μέν εἰμι Δαυλίδης ἐκ Φωκίων·
 Στείχοντα δ' αὐτόφορον οἰκεία (ἀγῇ
 Ες Ἀργος, ὥαπερ δεῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
 Ἀγνώως πρὸς ἀγνώτ' εἶπε συμβαλὼν ἀνὴρ,

(Εξιτορήσας ἢ λαφηνίσας ὁδόν,
 Στρόφιος ὁ Φωκῆς. πᾶθ' ὅμαί γ' ἐν λόγῳ)
 Επεὶ περ ἄλλως, ὧ ξέν', εἰς Ἀργος κίεις,
 Πρὸς τὰς τεκόντας, πανδίκως μεμνημένος,
 Τεθνεῶτ' Ορέσῃν εἰπὲ, μηδαμῶς λάθῃ. 680

Εἴτ' ἔν κομίζειν δόξα νικήσ' φίλων,
 Εἴτ' ἔν μέτοικον, εἰς τὸ πᾶν αἰεὶ ξένον,
 Θάψειν, ἐφείμας τάσδε πόρθμεδον πάλιν.
 Νῦν γ' ἑβήσῃς χαλκῆς πλερώματα
 Σποδὸν κέκλεθεν ἀνδρὸς εὖ κεκλαυμένη.
 Τοσαῦτ' ἀνέσας, εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
 Τοῖς κυρίοισι ἢ προσήκουσιν λέγων,
 Οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἶδέναι.

ΗΛ. Οἷ γὰρ, κατ' ἄκρας ἐνθάδ' ὡς πορθέμεθα.
 Ω δυσάλαστε τῶνδε δωμάτων ἄρα, 690
 Ως πόλλ' ἐπωπᾶς κῆκποδῶν εὖ κείμενα,
 Τόξοις προσώθεν ἄσκόποισι χειρὸς μῆνη,
 Φίλων ἀποφιλοῖς με τὴν παναθλίαν.
 Καὶ νῦν Ορέσῃς (ἦν γ' ἄβέλως ἔχων)
 Εξω κομίζων ὀλεθρὴν πηκῆ πόδα,
 Νῦν δ' ἥπερ ἐν δόμοισι βακχείας καλῆς
 Ιατρὸς ἐλπίς ἦν, παρῶσαν ἐγγραφή.

ΟΡ. Εγὼ μὲν ἔν ξένοισιν ὧδ' ἁδ' αἶμοσι
 Κεδνῶν ἑκάσι πραγμάτων ἂν ἤθελον
 Γνωστὸς γνέσθαι, ἢ ξενωθῆναι· τί γ' 700
 Ξένος ξένοισιν ἐστὶν ἀμφοτέρων;
 Πρὸς δυσσεβείας ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεσὶ
 Τοιόνδε πράγμα μὴ κατανῶσαι φίλοις,
 Καταγέσασθαι ἢ κατεξενωθῆναι.

ΚΛ. Οὗτοι κυρήσεις μῆτιν ἄξιως σέθεν,
 Οὐδ' ἦσεν ἂν γήραιο δώμασιν φίλος.

(Quaerens a me quo tenderem, et indicans viam,
 Strophius Phocensis: hoc enim in confabulatione didici)
 Siquidem, o hospes, ad Argos proficisceris,
 Parentibus, omnino recordatus,
 Mortuum Orestem narra, ne obliviscare. 680
 Sive igitur ea opinio amicorum vincet, ut revehatur,
 Seu ut inquilina, in aeternum hospes,
 Sepeliatur, eorum mandata trans mitte.
 Nunc enim latera urnae ahenae
 Cinerem operiunt viri merito deplorati.
 Haec sicut audiui, enarravi. utrum vero
 Dominos et affines alloquor,
 Nescio; attamen parentem nosse oportuit.

EL. Hei mihi! hic quasi contra scopulum navigamus.
 O ineluctabilis harum aedium imprecatio, 690
 Ut multa inspicias, etiam a longe res bene positas
 Arcubus bene-collimantibus subjugans,
 Amicis me miserrimam privasti.
 Et nunc Orestes (bene enim sibi consuluerat,
 Extra lutum lethale pedem ferens)
 Spem (quae in aedibus laetitiae summae
 Nutrix fuit) praesentem, in quaestionem adducit.

OR. Ego quidem hospitibus adeo beatis
 Bonorum causa negotiorum volui
 Innotescere, et hospitio excipi. quid enim 700
 Hospiti hospites benigniores facit?
 Impium hoc mihi reputabatur in animo
 Tale negotium amicis non explicare,
 Collaudantem, et hospitio exceptum.

CL. Non consequeris quicquam minus te dignum,
 Neque minus fueris domui charus.

Alius

Alius similiter venisset idem narraturus.
 Sed jam tempus est, ut hospites diurno labore confecti
 Longi itineris, fruantur rebus commodis.
 Duc ipsum in aedum cubicula virilia ad hospites accipiendos
 apta, 710
 Pedissequas etiam hosce, et itineris comites;
 Ibique consequantur quae in aedibus commoda sunt.
 Consulo tibi haec agere tanquam (*eorum*) famulo.
 Nos autem isthaec aedum dominis
 Communicabimusque, et amicis non destituti
 Consilium super hac calamitate capiemus.

ANAPAEISTI.

CH. Siet, charae famulae aedum,
 Aliquando oris
 Robur ostendemus pro Oreste.
 O terra veneranda, et venerandus collis 720
 Sepulchri, qui nunc super navium rectorem
 Corpus regium jaces,
 Nunc audi, nunc opem fer:
 Nunc tempus instat, quo suada fallax
 Auxilietur, et in certamen una descendat terrestris Mercurius,
 Et nocturnus in hisce dirigat
 Certaminibus gladiatoriiis.

IAMBICI.

FA. Videtur hic hospes malum attulisse (*aedibus*),
 Hanc vero Nutricem Orestis flentem video.
 Quo calcas, Giliſſa, aedum fores? 730
 Dolor qui te comitatur sine mercede est.
 NU. Domina quae hospites excipit Aegisthum vocare
 Quam citissime jussit, ut apertius
 Vir a viro hunc nuper-allatum rumorem
 Adveniens audiat. coram famulis quidem

Posuit

Ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἂν τὰδ' ἀγγελῶν.
 Ἀλλ' εὖδ' ὁ καρὸς ἡμερόντας ξένος
 Μακρὰς κελεύει, τυγχάνειν τὰ πρὸς φορα.
 Ἀγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας ἀξένους δόμων, 710
 Οπιδόπης δὲ τύσδε καὶ ξυνεμπόρης.
 Καὶ κεῖ κυρένων δώμασιν τὰ πρὸς φορα.
 Αἰνῶ δὲ πρᾶσαι ὡς ὑπιδύνα τάδε.
 Ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατῦσι δωμάτων
 Κοινώσομεν τε, καὶ ἐπανίζοντες φίλων
 Βυλάσομεν τε τῆσδε λυμφορᾶς πύρι.

Ἀνάπαυσοι.

ΧΟ. Εἶεν, φίλας δρωῖδες οἴκων,
 Πότε δὴ σομάτων
 Δείξομεν ἰχὺν ἐπ' Ορέση.
 Ω πότνια χθών, καὶ πότνι ἀκλή 720
 Χώμαλος, ἢ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
 Σώματι κῆσαι τῷ βασιλείῳ,
 Νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον.
 Νῦν καὶ ἀκμάζει πειθῶ δολία
 Ξυκαλαβῆναι, χθόνιον δ' Ερμῆν
 Καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι
 Ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

Ἰαμβοί.

ΟΙ. Εοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τὰ χεῖν κακόν,
 Τροφὸν δ' Ορέση τήνδ' ὀρῶ κεκλαυμένην.
 Ποῖ δὴ πατῆς, Γάλισσα, δωμάτων πύλας; 730
 Λύπη δ' ἄμιδος ἐστὶ σοὶ ξυνεμπορος.

ΤΡ. Αἰγιοδον, ἢ κρατῦσα τὸς ξένος, καλεῖν
 Ὅπως τάχιστα ἀνωγῆ, ὡς ἀφένερον
 Ἀνὴρ ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελον φάτιν
 Ελθὼν πύθῃ τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας

Θέτο Κυθρωπῶν ἐνὶ δὲ ὀμμάτων γέλων,
 Κἀθυσ' ἐπ' ἔρσοις διαπεπραγμένοις. καλῶς
 Κεῖν, δόμοις δὲ τοῖσδε παλκάκως ἔχθ,
 Φήμης ὑφ' ἧς ἤγλειαν οἱ ξένοι τορῶς.
 Ἡ δὲ κλύων ἐκείνους ἀφρανεῖ νόον, 740
 Εὖτ' ἂν πύθῃ μῦθον. ὦ τάλαν' ἐγώ.
 Ως μοι τὰ μὲν παλαὰ (υἱεκραμμένα,
 Αλγὴ δύσοισα τοῖσδ' ἐν Ατρείως δόμοις
 Τυχόντ', ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν σέρνοις φρένα.
 Ἀλλ' ἔτι πω τοιόνδε πῆμ' ἀνεχόμεν.
 Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἦνλυν κακά·
 Φίλον δ' Ορέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβὴν,
 Ον ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεσμένη,
 Καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων, κελδασμάτων,
 Καὶ πολλὰ καὶ μοχθηρὰ ἀνωφέλῃ μοι 750
 Τλάσῃ. τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ, ὡς περὶ βοτῶν,
 Τρέφειν ἀνάγκη (πῶς γὰρ ἔ;) τρόπῳ φρενός·
 Οὐ γὰρ τι φανεῖ πᾶσις ἔτ' ὢν ἐν παργάνοις,
 Ἡ λιμὸς, ἢ δίψη τίς, ἢ λιψυρία
 Ἐχθ. νεία δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων
 Τέτων πρῶμανις ἔσα. πολλὰ δ' οἶομαι,
 Ψαδθεῖσα παγδὸς παργάνων φαδρύνῃρια,
 Γραφὰς τροφὰς τε ταυτὸν εἰχέτην τέλος.
 Εγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
 Ἐχυσ', Ορέστην ἐξεδεξάμην πατρί. 760
 Τεθνηκότος δὲ νῦν τάλανα πᾶθομαι.
 Στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμανήριον
 Οἶκων, θέλων δὲ τῶνδε πᾶσέ) λόγων.

ΧΟ. Πῶς ἔν κελδεῖ νῦν μολεῖν ἐσαλμύμον;

ΤΡ. Ἡ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω (αφέσερον.

ΧΟ. Εἰ ζὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοσιβῇ;

ΤΡ.

Posuit risum sub tristibus oculis
 Occultans ob rem peractam. bene
 Illi, aedibus vero hisce infaelicissime accidit,
 Ob hanc famam quam clare nunciarunt hospites.
 Certe ille audiens animo laetabitur, 740
 Laete interroget de historia. o miseram me!
 Quam mihi antiqua permixta,
 Dolores non ferendi in his Atrei aedibus,
 Mentem mihi in pectore moestam reddiderunt!
 Nunquam tamen talem jacturam sustinui.
 Caetera enim mala patienter exhausti:
 Verum charum Orestem, meae animae exercitationem,
 Quem a matre excipiens enutrivi,
 Et e nocturnis sublatae vocis jussis
 Et multa et fastidiosa, inutilia mihi 750
 Quae sustinui. quod enim non sapit, tanquam brutum pecus,
 Educare necesse (quomodo enim non?) prudenti modo:
 Non enim satur puer adhuc in fasciis,
 Seu fames, sive sitis, aut urinandi libido
 Urgeat: tenera vero alvus liberorum horum contenta est,
 Vates existens. saepe vero (*existimo*)
 Errans pueri fascias nitidas reddidi,
 (Lotrix nutrixque eundem habuistis finem.)
 Ego vero duplex hoc officium
 Curans, Orestem excepi (*ad enutriendum*) patri. 760
 Verum nunc mortuum esse audio misera.
 Vado autem ad virum, harum perniciem
 Aedium, qui lubenter hos sermones audiet.

CH. Quomodo igitur jubet eum venire instructum?

NU. Quomodo, inquam? dic rursus, ut certius sciam.

CH. Utrum cum satellitibus, aut solum?

NU.

Nu. Adducere jubet hastatos assecclas.

Ch. Tu ne haec indicēs huic a domino inviso :

Sed ipsum venire, ut absque timore audiat,

Quam citissime jube laeto animo.

770

Nuncii enim animo occultum rectum statues.

Nu. Certe bene velle videris modo nunciatis.

Ch. Sed si Jupiter aliquando mutationem malorum dederit.

Nu. Et quo pacto? Orestes, spes domus, periit.

Ch. Nondum : haec falsus vates resciscat.

Nu. Quid dicis? numquid nosti quid praeter jam dicta?

Ch. Ito, nuncia, fac tibi imperata.

Diis curae sint ea quorum curam suscipiunt.

Nu. Vado, tuisque obaudiam verbis.

Verum eveniat auspicato, Deorum munere.

780

ANTISTROPHICA. *Strophe.*

Ch. Nunc supplicanti mihi, Jupiter

Pater Deorum caelestium,

Concede sortem faustam, ut consequar, convenienter

Modestis recte postulantibus, videre (*te*)

Dijudicantem rem totam.

Dixi, o Jupiter : tu autem eum (*Orestem*) serves.

Eheu! eheu! ante inimicos vero

Intra interiora cubicula eum colloces.

Quoniam si eum magnum feceris,

Duplicem et triplicem

790

Remunerationem (*illis*) libens retribuet.

ANTISTROPHE.

Amici viri pullum orbum

Junctum currui

Damnorum, in cursu adhibe

Moderamen. Quis (*det*) salvo temone

Hoc

ΤΡ. Αγειν κελδεὶ δορυφόρους ὀπάονας.

ΧΟ. Μὴ νῦν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότης εὐγύ.

Ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύη,

Ἀνωχθ' ὅσον τάχιστα γαθήσῃ φρενί.

770

Ἐν ἄγγέλῳ γὰρ κρυπλὸς ὀρθώσῃ φρενί.

ΤΡ. Ἀλλ' ἡ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελημένοισι.

ΧΟ. Ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζῆς κακῶν δῆσσι ποτέ.

ΤΡ. Καὶ πῶς; Ορέσῃς ἐλπίσι οἵχῃ δόμων.

ΧΟ. Οὐπω· κακὸς γε μάνις ἂν γνοίῃ τάδε.

ΤΡ. Τί φῆς; ἔχεις τι τῆς λελεσμένων δίχα;

ΧΟ. Ἀγγελλ' ἴδουσα, πρᾶσσε τὰ πεσάλμνα.

Μέλη θεοῖσιν ὥν περ ἂν μέλη πῆρι.

ΤΡ. Ἀλλ' εἶμι καὶ τοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.

Γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσσι.

780

Ἀντιστροφία. Στροφή.

ΧΟ. Νῦν παραλημμένη μοι, πάτερ

Ζεῦ θεῶν ὀλυμπίων,

Δὸς τύχας, τυχεῖν δέ μοι κυρίως

Τὰ σφροσιν εὖ μαρομένοισι ἰδεῖν

Διαδικάσαι πᾶν ἔπος.

Ελακον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις.

Εἴ, πρὸ δὲ δῆχθρῶν

Τῶν ἔσω μελάρων, ὦ Ζεῦ, θές.

Ἐπεὶ μιν μέγαν ἄρας,

Δίδυμα καὶ τριπλᾶ

790

Παλίμπονα δέλων ἀμείψῃ.

Ἀντιστροφή.

Ἰδοὶ δ' ἀνδρὲς φίλῃ πῶλον εὖ,

Νιν ζυγῆν ἐν ἄρμασι

Πημάτων, ἐν δρόμῳ, περσιθεῖς

Μέτρον. τίς ἂν ζωζόμενον ῥυθμὸν

4 G

Τῆτ'

Τῦτ' ἰδεῖν δάπεδον,
 Ανομῶν σημάτων ὄρεγμα;
 Οἷ τ' ἔσθωθε δωμάτων
 Πλῆλα γαθῇ μυχὸν νομίζεις,
 Κλύεις, Σύμφρονες θεοί.
 Ἀγέεις, ἥν' πάλας ποταγμῶν
 Λύσανθ' αἶμα πεσφότοις δίκαις.

800

Μονοσρόφικα.

Γέρων φόνος μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι,
 Τόδε καλῶς κλέμνον. ὦ
 Μέγα νάων γόμιον, εὖ
 Δὸς ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρὸς,
 Καί νιν ἐλδθερίως
 Λαμπρῶς τ' ἰδεῖν φίλοις,
 Ομμασι διοφεράς
 Καλύπθρας. Ξυλλάβοι δ' ἐνδίκως
 Παῖς ὁ Μάικς ἐπιφορώτατος
 Πρᾶξιν ἕριαν θέλων.
 Πολλὰ δ' ἄλλα φανῆ χρῆτ' ζων,
 Κρυπλά. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων,
 Νύκλα περ' τ' ὁμμάτων (κότον φέρει,
 Καθ' ἡμέραν δ' ὕδεν ἐμφανέτερος.
 Καὶ τότε δὴ πλῆστον
 Δωμάτων λυτήριον,
 Θῆλυν ἕρισάταν
 Ομῶ κρεχλὸν γοή-
 των νόμον μεθήσομεν
 Πόλιν· τὰ δ' εὖ,
 Εμὸν, ἐμὸν κέρδος αἰέξει) τόδε·
 Λτα δ' ἀποσατῇ φίλων.
 Σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη

810

820

Μέρος

Hoc videre solum
 Finitorum malorum desiderium?
 Quique interiorum aedium
 Divitem recessum administratis,
 Audite, benevoli Dii.
 Agite, olim venditorum
 Solvite sanguinem recenti vindicta.

800

MONOSTROPHICA.

Vetus caedes non amplius in aedibus pariat,
 Hoc feliciter interfecto.
 O qui magnum habitas profundi os, prospere
 Concedas (*Orestis*) iterum aspicere domum viri (*Agamem-*
nonis,)
 Et libere
 Et splendide videre charis
 Oculis obscuras
 Latebras. opituletur vero iuste
 Filius Maiæ faventissimus
 Factum prosperum concedens.
 Multa etiam alia revelabit,
 Occulta. captu vero difficile verbum proferens,
 Noctem et tenebras ante oculos praefert,
 Interdiu etiam nihil manifestior.
 Et tunc quidem divitias
 Aedium liberas,
 Foemineum, intensum,
 Simul stridulum dolorum
 Cantum dimittemus
 Urbi. quae autem feliciter eveniunt,
 Meum, meum hoc erit lucrum :
 Vindicta vero longe abest ab amicis.
 Tu autem confide, cum advenerit

810

820

Pars

Pars operis,
 Inclamans facinus in patrem,
 Ingemiscenti
 Ad te, fili, matris vocem,
 Et perforce quaerulam vindictam, 830
 Perseique in animo
 Cor retine,
 Iis autem et qui sub terra sunt benevoli,
 Et qui superius, reddens
 Pro gratia tristes iras, intus
 Fatalem vindictam cohibens,
 Authorem vero necis interime.

I A M B I.

A E. Venio quidem non invocatus, sed a nuncio compellatus :

Novum rumorem vero audio quosdam
 Hospites adventantes ferre, minime optandum, 840
 Mortem Orestis. hoc spargere in aedibus,
 Fiet onus terribile caedi
 Priori ulceratae et mordenti.
 Quomodo haec vera et visa existimem?
 An potius a mulieribus ex timore concepti rumores hi
 Sublimes exsiliunt, morituri statim?
 Quid ex his potes manifesto eloqui?

N U. Audivimus quidem : tu autem hospites interroga
 Intus profectus. non enim adeo valent nuncii,
 Ac si vir ipse de his interroget. 850

A E. Videre et inquirere volo ex nuncio,
 Utrum ipse morienti prope astitit,
 Aut ab obscura fama edoctus refert.
 Nequaquam mentem decipiet oculatam.

ANA-

Μέρος ἔρῳ,
 Επαύσας παῖρὸς ἔρῳ,
 Θροῦσα
 Πρὸς σὲ τέκνον παῖρὸς αὐδάν,
 Καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν, 830
 Περσέως τέεν φρεσὶ
 Καρδίαν χέθων,
 Τοῖς δ' ὑπὸ χθονὸς φίλοισιν,
 Τοῖς τ' ἄνωθεν περπράσων
 Χάριτος ὀργὰς λυπρὰς, ἔνδοθεν
 Φοινίαν ἄταν τιθεῖς,
 Τὸν ἄτιον δ' ἐξαπολλύς μόρην.

Ιαμβοί.

ΑΙ. Ηκω μὲν ἐκ ἀκλήτος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
 Νέαν φάτιν δὲ πᾶθομαι λέγειν τινὰς
 Ξένους μολόντας ὑδαμῶς ἐφίμερον, 840
 Μόρον δ' Ορέευν. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
 Γένοιτ' ἂν ἄχθος δειμαλτοσαγὲς φόνῳ
 Τῷ περὶθεν ἐλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ.
 Πῶς ταῦτ' ἀληθὴ καὶ βλέποντα δοξάσω;
 Ἡ περὶ γυναικῶν δειματῆμενοι λόγοι
 Πεδάρσιοι θρώσκουσι; θνήσκοντες μάτην;
 Τί τῶνδ' ἂν εἴποις ὥςτε δηλῶσαι φρενί;

ΑΓ. Ηκῶσα μὲν, συνθάνα δὲ τῶν ξένων
 Εἶσω παρελθών. ὕδεν ἀγγέλων ἀένος,
 Ως αὐτὸς αὐτῶν ἄνδρα πᾶθευσα πέρι. 850

ΑΙ. Ἰδεῖν ἐλέγξαμ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
 Εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἐγγύθεν παρῶν,
 Εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶς κληδόνος πέγμ' μαθὼν·
 Οὗτοι φρένα κλέψαιαν ὠμμαλωμένην.

Ανάπαυτοι.

ΧΟ. Ζεῦ, Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι.
 Τὰδ' ἐπ' ἀχομῆν, καπιθοάζουσ';
 Ὑπὸ δ' ἀνοίας
 Πῶς ἴσον εἶπ' ἄνυσωμαι;
 Νῦν γὰρ μέλλουσι μινθεῖσθαι
 Πειραὶ κοπάνων ἀνδροδάκτων, 860
 Ἡ πάντῃ δῆσειν Ἀγαμεμνονίων
 Οἴκων ὅλεθρον διὰ πάντας,
 Ἡ σῦρ ἢ φῶς ἐπ' ἐλδθερίᾳ
 Δαίμων, ἀρχὰς τε πολιοσινόμους.
 Ἐξεί πατέρων μέγαν ὄλεον.
 Τοιάνδε πάλιν μόνος ὦν ἔφεδρος
 Διοσῶς μέλλει θεοῖς Ορέσσης
 Ἀψιν. εἴη δ' ἐπὶ νίκη.

ΑΙ. Ε, εἰ, ὁτολοῖο.

ΧΟ. Εα, ἔα μάλα· 870
 Πῶς ἔχει; πῶς κέκραν δόμοις;
 Ἰαμβοί.

Ἀπωσθῶμεν πρᾶγμαλος τελευτήν·
 Ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀνάγναι κακῶν
 Εἶναι. μάχης γὰρ δὴ κεκύρω τέλος.

ΟΙ. Οἴμοι πάν, οἴμοι δεσπότης τελευτήν,
 Οἴμοι μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις περσφθέγμασιν.
 Αἰγιδος ἔκ' ἔτ' ἐσίν. ἀλλ' ἀνοίξατε
 Ὅπως τάχιστα, ἢ γυναικείας σῦλας
 Μοχλοῖς χαλᾶτε· ἢ μάλ' ἡβώντος δὲ δέτ,
 Οὐχ ὥς δ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένῳ· τί γὰρ; 880
 Ἰὺ, ἰὺ. κωφοῖς αὐτῶ, ἢ καθάδυσιν μάτην
 Ἀκραντα βάζω. ποῖ Κλυταμνήστρα; τί δρᾷ;
 Εοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ξυρῷ σέλας

Αὐχὴν

ANAPAEI.

CH. Jupiter, Jupiter, quid dicam, unde incipiam,
 Haec orans et ingemiscens?
 Ob benevolentiam vero
 Quomodo quae dico perficiam?
 Nunc enim futurae sunt pollutae
 Acies securium homines-domantium, 860
 Aut omnino afferre Agamemnoniae
 Domui interitum in perpetuum,
 Aut ignem et lucem tedarum in libertatem
 Magistratusque populum regentes.
 Habebit patrum amplas divitias.
 In tale certamen solus existens observator
 Cum duobus futurus est divus Orestes
 Venire. Sit vero in victoriam.

AE. Hei, hei! otototoi!

CH. Age, age potius; 870
 Quomodo habet? quomodo imperant aedibus?

I A M B I.

Procul hinc stemus re jam absoluta,
 Ut videamur horum insontes malorum
 Esse. pugnae enim constitutus est terminus.
 FA. Hei mihi valde! hei mihi domino interempto!
 Hei mihi etiam iterum tertio alloquio!
 Aegisthus non est amplius. verum aperite
 Quam citissime, et muliebres fores
 Vestibus laxate: etiam valde robusto opus est.
 Non ut opem ferat intersecto: ut quid enim? 880
 Heu! heu! surdis vociferor, et dormientibus frustra
 Irrita loquor. Ubi est Clytemnestra? quid facit?
 Videtur enim ipsius cervix prope sub novaculae acie
 Cadere

Cadere, vindicta percussae.

CL. Quid rei est? quem clamorem excitas in aedibus?

FA. Vivum interfecere mortui fama.

CL. Hei mihi! intellexi dictum, etiam ex aenigmate.

Dolo interficimur quemadmodum interfecimus.

Det aliquis securim homines-perdentem citissime;

Sciamus utrum vincimus, aut vincimur.

890

Ad hoc enim malum processi.

OR. Et te quaero. ille quod fatis est habet.

CL. Hei mihi! cecidisti, dilectissime Aegisthe.

OR. Virum diligis? in eodem igitur sepulchro
Jacebis. mortuum non unquam prodes.

CL. Inhibe (*manum*) o fili, hanc vero reverere, fili,
Mammam, ad quam saepius dormituriens simul,
Gingivis emulxisti nutritivum lac.

OR. Pylade, quid faciam? matrem interficere timebo?

PY. Ubi igitur reliqua Apollinis oracula

900

Delphis edita, et fida juramenta?

Omnes prius hostes quam Deos existimes.

OR. Judico te vicisse, et admones me recte.

Sequere, juxta hunc ipsum interficere te volo:

Hunc enim, dum viveret, praetulisti patri.

Moriens huic condormi; quoniam diligis

Virum hunc, eum autem quem oportuit dilexisse, odisti.

CL. Ego nutrivi te, nunc autem senescere velim.

OR. Quae patrem interfecisti, una mecum habitabis?

CL. Fatum horum, o fili, author est.

910

OR. Et hanc igitur fatum paravit mortem.

CL. Nihilne vereris maternas diras, fili?

OR. Eadem enim quae peperisti me, projecisti in infortu-
nium.

CL. Nonne emisisti te ad aedes amicas?

OR.

Αὐχὴν πεισῖσθαι πρὸς δίκην πεπληγμένης.

ΚΛ. Τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἴσης δόμοις;

ΟΙ. Τὸν ζῶντα καίνειν τὸς τεθνηκότας λόγῳ.

ΚΛ. Οἷ γὰρ. ξυνῆκα τύπος ἐξ ἀνιγμάτων.

Δόλοις ὀλέμεθ' ὥσπερ ἔν ἐκλείναμεν.

Δοίη τις ἀνδρόκμηλα σέλεκυν ὡς τάχος.

Εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.

890

Ενταῦθα γὰρ δὴ τὸν ἀφικόμην κακῷ.

ΟΡ. Σὲ καὶ ματῶ· τῷδε δ' ἀρκύνῃς ἔχει.

ΚΛ. Οἷ γὰρ. τέθνηκας φίλῃατ' Αἰγίοδον βία.

ΟΡ. Φιλῆς τὸν ἄνδρα; τοῖ γὰρ ἐν ταυτῷ τάφῳ
Κεῖσθαι. θανόντα δ' ὅτι μὴ περὶ πότι.

ΚΛ. Επίχεις, ὦ πάτερ, τόνδε δ' ἀφείσθαι τέκνον

Μασόν, πρὸς ᾧ σὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἄμα,

Οὔλοισιν ἐξήμελξας ἀτραφεὶς γάλα.

ΟΡ. Πυλάδην, τί δράσω; μητέρ' ἀφείδω κλεινῇ;

ΠΥ. Πῦ δαί τὰ λοιπὰ Λοξίην μανιδμάλα

900

Τὰ πυθόχρησα; πῖσά δ' ἀορκώματα;

Απανίας ἐχθρὸς ἦν θεῶν ἠγυῖα πλέον.

ΟΡ. Κρίνω σὲ νικᾶν, καὶ παραγνῆς μοι καλῶς.

ἔπευ, πρὸς αὐτὸν τόνδε σὲ σφάζει θέλω.

Καὶ ζῶντα γὰρ νιν κρείσσον' ἠγύσω πατρός.

Τέτω θανῶσα (υἱ)κάθ' ἑπεί φιλεῖς

Τὸν ἄνδρα τέτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν, συγχεῖς.

ΚΛ. Εγὼ σ' ἔθρεψα, νῦν δὲ γηράται θέλω.

ΟΡ. Πατροκλονῶσα γὰρ ξυνοικήσεις ἐμοί;

ΚΛ. Ἡ μοῖρα τέτων ὦ τέκνον παραγνῆα.

910

ΟΡ. Καὶ τόνδε τοῖνυν μοῖρ' ἐπόρσυνεν μόρον.

ΚΛ. Οὐδὲν (εἰς) ζῆλον θνητῶν ἀρεὰς τέκνον;

ΟΡ. Τεκῶσα γὰρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυσυχές.

ΚΛ. Οὗτοι σ' ἀπέρριψ' εἰς δόμους δορυξένης.

ΟΡ. Διχῶς ἐπράθην, ὣν ἐλθέτω παῖρς.

ΚΛ. Πῦ δ' ἦθ' ὁ τιμὸς ὄνιν' ἀνιδεξάμην;

ΟΡ. Αἰχύνομαι σοὶ τῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.

ΚΛ. Μὴ, ἄλ' εἴφ' ὁμοίως ἢ παῖρς τῷ σὺ μάτας.

ΟΡ. Μὴ λείχε τὸν ποῦντ' ἔσω καθημῶν.

ΚΛ. Αἴσος γυναῖξιν ἀνδρὸς εἰργεῖσθαι, τέκνον. 920

ΟΡ. Τρέφει δέ γ' ἀνδρὸς μόχθος ἡμῶας ἔσω.

ΚΛ. Κτενεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.

ΟΡ. Σὺ τοι σεαυτὴν, ἢ ἐγὼ, κατὰ κτενεῖς.

ΚΛ. Οὐα, φύλαξαι μηρὸς ἐγκότους κύνας.

ΟΡ. Τὰς τῷ παῖρς δὲ πῶς φύγω, παρεῖς τάδε;

ΚΛ. Εἰκα θρηῖν ζῶσα παρὲς τύμβον μάτην.

ΟΡ. Παῖρς γὰρ αἶσα τότε σ' ὀρίζει μόρον.

ΚΛ. Οἶ γὰρ τηῦσα τότε ὄφιν ἐθρεψάμην.

Ἡ κάρβα μάνις ἢ ἔξ ὀνειράτων φόβος.

ΟΡ. Κάνες γ' ὃν ἢ χρεῖν, ἢ τὸ μὴ χρεῖν πάθε. 930

ΧΟ. Στένωμεν ἢ ἢ τῶνδε συμφορὰν διπλῆν.

Ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἰμάτων ἐπήκρισε

Τλήμων Ορέστης, τῦθ' ὅμως ἀγρύμεθα,

Ὀφθαλμῶν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεσεῖν.

Ἐπὶ δὲ δικά. Στροφή.

Ἐμολε μὲν δικά Πριαμίδας χρόνῳ,

Βαρύδικος ποινά.

Ἐμολε δ' εἰς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος

Διπλῆς λέων, διπλῆς Ἀρης.

Ἐλακε δ' εἰς τὸ πᾶν

Ὁ πυθοχρήσας φυγὰς.

940

Θείθεν δὲ φραδαῖσιν ὠρημῶς

Ἐπολουζάτω διαποσύνων δόμων,

Ἀναφυγὰς κακῶν, ἢ κλειάνων τριβὰς,

ὑπὸ δυοῖν μασόροιν,

Δυστοίμῃ.

OR. Dupliciter venditus sum, libero patre natus.

CL. Ubi tandem pretium quod vicissim accepi?

OR. Pudet hoc tibi aperte improperare.

CL. Ne pudeat, sed dic similiter et patris tui vanam absentiam.

OR. Ne incuses laborantem intus sedens.

CL. Grave est mulieribus a viro arceri, fili. 920

OR. Nutrit autem viri labor sedentes intus.

CL. Interfecturus videris, o fili, matrem.

OR. Tu teipsum, non ego, interficies.

CL. Vide sis, cave matris iratas canes.

OR. Patris vero quomodo effugiam, negligens haec?

CL. Videor lamentari viva ad sepulcrum frustra.

OR. Patris enim fatum hanc tibi decernit mortem.

CL. Hei mihi quae pariens hunc serpentem enutrivit!

Revera vates fuit, iste in somnis timor.

OR. Interfecisti quem non oportuit, patere ergo quae non oportuit. 930

CH. Lugeamus igitur etiam horum calamitatem duplicem.

At quoniam multorum sanguinum ad fastigium venit

Miser Orestes, hoc tamen optamus,

Ut oculus domus non omnino extinctus cadat.

EPODICA. *Strophe.*

Tandem quidem advenit vindicta Priamidis,

Gravis poena.

Venit autem in domum Agamemnonis

Duplex leo, duplex Mars.

Pervenit ad summum

Oraculo admonitus exul. 940

Divinis consiliis excitatus

Exclamet domus causa occupatae,

Refugii malorum, et possessionum pernicii,

Sub duorum inquinatorum

Infe-

Infelici fortuna.

ANTISTROPHE.

Advenit vero illi, cui cordi fuit occulta pugna,
 Dolosa pugna.
 Tetigit vero gladium manu vera
 Jovis filia (Justitiam autem eam
 Appellamus,
 Mortales qui sumus, recte:)
 Exitialem spirans adversus hostes iram.
 Per quam Loxias Parnassius,
 Magnum inhabitans recessum in terrae margine,
 Inhospitalem, sine fraude dolosam,
 Tandem laesam,
 Persequitur.

950

EPODUS.

" Firmiter statuit Deus non
 " Opitulari malis.
 " Par est coeleste imperium revereri,
 Ad lucem videndam: praeterea ablatum illi fuit
 Magnum aedium fraenum.
 Diu existimavi domi
 Quod humi prostratus in perpetuum jaceres.
 Fortasse vero omnia perficiens tempus mutabit
 Vestibula aedium, quando a domo
 Scelus omne expulerit purgamentis
 Quod expellendum est. fortuna autem
 Fausto situ
 Omnia videre et audire cupientibus
 Aedium incolis
 Rursus cadet. adest tempus lucem videndi.

960

970

IAMBEL.

Δυστοίμην τύχας.

Αντιστροφή.

Εμολε δ' ὦ μέλει κρυπταδίν μάχας,

Δολιόφρων ποινά.

Εθιγε δὲ μάχα χερὸς ἐτήτυμος

Διὸς κύρα· δίκαν δέ νιν

Προσαγορᾶομαι

950

Βροτοὶ τυχόντες καλῶς·

Ολέθριον πένεσ' ἐν ἐχθροῖς κότον·

Τάπερ ὁ Λοξίας ὁ Παρναάσιος,

Μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸς ἐπ' ὄχθει·

Αἰεὶν ἀδόλως δολίαν

Βλαπτομένην ἐν χρόνοις

Θεῖσαν ἐποίχεϊ).

Επαδός.

“Κρατεῖται πάως τὸ θεῖον παρὰ τὸ μὴ

“Υπεργεῖν κακοῖς.

“Αἰσιον δ' ἔρανυχον ἀρχὰν σέβειν,

960

Παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν, μέγαν τ' ἀφῆρέθην

Ψάλιον οἴκων.

Αἰαγε μὰν δόμοις πολὺν ἄγαν χρόνον.

Χαμασιτιῇ (εἰ κεῖθε' αἰεῖ,

Τάχα δὲ παντελὲς χρόνος ἀμείψεται)

Πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἐσίας

Μῦσος πᾶν ἐλάσῃ καθαρμοῖς

Ἀπαν ἐλατήριον. τύχα

Δ' ἀπροσώπω κοίτα

Τὸ πᾶν ἰδεῖν, ἀκῦσαι θρεομένων.

970

Μελοικοδόμων

Πεσῶν) πάλιν, παρὰ τὸ φῶς ἰδεῖν.

Ιαμβοί.

ΟΡ. Ἰδεάδε χώρας τὴν διπλὴν τυραννίδα,
 Παύροκλόνες τε δωμάτων πορθήτορας.
 Σεμνοὶ μὲν ἦσαν, ἐν θρόνοις τόθ' ἡμεῖοι,
 Φίλοι τε καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάθῃ
 Πάρεσιν, ὅρκος τ' ἐμμεύει πεισώμασι.
 Συνώμοσαν μὲν θάνατον ἀθλίως παύρι,
 Καὶ ξυνθανεῖσθαι· καὶ τὰδ' ἀόρκως ἔχῃ.
 Ἰδεάδε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν, 980
 Τὸ μηχανήμα, δεσμὸν ἀθλίῳ παύρι,
 Πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
 Εκλείνατ' αὐτὸν, καὶ κύκλῳ παρασαδόν,
 Στέγαστρον ἀνδρῶν δείξαθ', ὡς ἴδοι πατὴρ,
 Οὐχ ἑμὸς, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπιδῶν τάδε
 Ἥλιος, ἀναστα μῆρὸς ἔρφα τῆς ἐμῆς.
 Ως ἂν παρῇ μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτὲ,
 Ως τόνδ' ἐγὼ μετήλθον ἐνδίκως μόρον
 Τὸν μῆρὸς· Αἰγίδου γὰρ ἔλεγω μόρον·
 Ἐχὶ γὰρ αἰχυντῆρος ὡς νόμῳ δίκην· 990
 Ἦτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷτ' ἐμήσατο σύγος,
 Ἐξ ἧ τέκνων ἦνεχ' ὑπὸ ζώνῃ βάρος,
 Φίλον τέως, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡς φαίνεται, κακόν.
 Τί σοι δοκεῖ; μύρανά γ' ἢ ἔχιδν' ἔφυ,
 Σήπειν δίγυσ' ἂν ἄλλον, ἢ δεδηγμένον,
 Τόλμης ἑκάσι καδίκῃ φρονήματος.
 Τί νιν περσεύπω, καὶν τύχω μάλ' ἀπομυθῶ;
 Αἰγρῶμα θηρὸς, ἢ νεκρῷ ποδένδυτον
 Δρύτης καλασκήνωμα, δίκλυνον μὲν ἔν.
 Ἀρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας σέπλους. 1000
 Τοῖστον ἂν κλίσαιτο φιλήτης ἀνὴρ,
 Ξένων ἀπαλόλημα, κάργυροσερῇ

Βίον

I A M B I.

OR. Videte regionis duplicem tyrannidem,
 Patris (*mei*) interfectores, aedium everfores.
 Venerandi quidem erant, in thronis sedentes,
 Amantesque etiam nunc, ut conjicere affectus
 Licet, et manet confirmatum juramentum.
 Una jurarunt nefarie in mortem patris,
 Unaque mori. etiam haec secundum juramentum evenere.
 Videte denuo, horum auditores malorum, 980
 Artificium, vinculum misero patri,
 Compedesque manuum et pedum pares.
 Extendite, et circum-circa stantes
 Integumentum virorum ostendite, ut videat pater
 (Non meus, sed qui omnia haec inspectat
 Sol) impia matris meae opera.
 Ut aliquando adsit mihi testis in iudicio,
 Quod iuste perpetravi hanc necem
 Matris, (Aegisthi enim non memoro necem :
 Habet enim adulteri, ut par est, poenam :) 990
 Quae in virum hoc concepit odium,
 A quo liberorum onus sub zona sustinuit,
 Dilectum pridem, nunc vero hostile, ut apparet, malum.
 Quid tibi videtur? myraena seu vipera fuit,
 Quae tactu alium putrefacit, non morsum,
 Audaciae causa et iniusti animi.
 Quid modo appellarem, quamvis disertus forem?
 Capturam ferae, aut mortui pedibus involutum
 Loculi tegumentum, rete igitur est.
 Reticulum appelles, et ad ligandos pedes vestes 1000
 Talem possideat vir fallax,
 Hospites fallens, et pecuniae indigam

Vitam

Vitam instituens : hoc qui dolo
 Multos interficiens multa cruenta animo volvat.
 Talis mihi uxor in domo
 Ne sit : moriar potius Deorum arbitrio sine liberis.

ANAPAESTI.

CH. Hei, hei, tristia opera!
 Horrenda morte interemptus es.
 Hei, hei! manenti dolor aufescit.

I A M B I.

Fecit, aut non fecit; testis autem mihi est 1010
 Vestis haec, quam tinxit Aegisthi ensis.
 Caedis vero tinctura post tempus diutinum conjicitur,
 Varios colores vestis corrumpens.
 Nunc ipsum laudo; nunc defleo altans,
 Et parricidam vestem hanc alloquens.
 Lugeo quidem opera, et affectum, et totum genus,
 Non-expetenda habens hujus victoriae inquinamenta.

ANAPAESTI.

Nemo hominum vitam innocuam
 Omnino impunitus permutabit.
 Ad laborem autem hic statim, ille vero (*tandem*) veniet. 1020

I A M B I.

OR. Viderit alius, ego novi quo res recidet,
 Sicut cum equis auriga extra cursum.
 (*Ita*) ferunt enim victum
 Animi contumaces : in animo vero est timor
 Et cantare paratus, et subfilire ira.
 Modo autem dum mentis compos sum, praedico amicis,
 Et dico me interfecisse matrem non injuria.
 Parricidam scelestam, et Deorum odium,
 Et philtra hujus audaciae jacto

Pythium

Βίον νομίζων· τῷδ' ἂν δολώμασι
Πολλὰς ἀταρῶν, πολλὰ δερμαῖνοι φρενί·
Τοιάδε μοι ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
Γένοιτ'· ὀλοίμην παρ' οὐδὲν ἐκ θεῶν ἅπαρ.

Ἀνάπαυσοι.

ΧΟ. Αἶ, αἶ μελέων ἔργων·
Στυγερῷ θανάτῳ διεπράχθης.
Ε, ε, μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.

Ἰαμβοι.

Ἐδρασεν ἢ ἔκ' ἔδρασε· μαρτυρεῖ δέ μοι
Φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίδου ξίφος.
Φόνος δὲ κηκὶς ξὺν χρόνῳ συμβάλλει,
Πολλὰς βαφαῖς φθείρουσα τῷ ποιικίλματι.
Νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρῶν,
Πάσροκλόνον δ' ὕφασμα πασφωνῶν τόδε.
Ἀλγῶ μὲν ἔρτα καὶ πάθος, γῆρος τε πάν,
Ἀζηλα νίκας τῆσδ' ἔχων μιάσματ'.

1010

Ἀνάπαυσοι.

Οὔτις μερόπων ἀσινῇ βίότον
Διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψει·
Ες μόχθον δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἤζεν.

1020

Ἰαμβοι.

ΟΡ. Ἄλλος γ' ἂν εἶδῃ, τῷτ' ἄρ' οἶδ' ὅπη τελεῖ,
Ὡππερ ξὺν ἵπποις ἡνιοσρόφου δρόμου
Ἐξωτέρῳ. φέρουσι δὲ νικώμενον
Φρένες δύσαρκοι. πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος
Ἄδεν ἔτοιμος ἢ ὑπορχεῖσθαι κότῳ.
Ἔως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμὶ, κηρύσσω φίλοις,
Κταεῖν τέ φημι μητέρ' ἔκ' ἀνδ' δίκης.
Πάσροκλόνον μιάσμα, καὶ θεῶν σύγος,
Καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδ' ἐπλεημερίζομαι

Τὸν πυθόμανιν Λοξίαν, χρῆσαντ' ἐμοὶ,
 Πράξαντι μὲν ταῦτ', ἐκλὸς αἰτίας κακῆς
 Εἶναι, παρέντι δ' ἔκ ἐρῶ τὴν ζημίαν.
 Τόξω γὰρ ὅστις πημάτων περσίζε).

Καὶ νῦν ὁράτε μ', ὡς παρειασπυρῆος
 Ξὺν τῷδε θαλλῷ ἢ σέφι, περσίζομαι
 Μεσόμφαλόν τ' ἴδρυμα Λοξίου πέδον,
 Πυρὸς τε φέγγος ἄφθισον κεκλημμένον.
 Φάγειν τὸδ' αἶμα κοινόν, ἔδ' ἐφ' ἐσίαν
 Ἀλλην τραπέδα Λοξίας ἐφίελο.

Τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἀργεῖους λέγω
 Καὶ μαρτυρεῖν μοι, λεῶς ἐπορσύνθη κακά.
 Εγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
 Ζῶν ἢ τεθνηκὼς τάσδε κληδόνας λιπών.
 Ἀλλ' εὖτε πράξας, μὴδ' ἐπιζαχθῇ σόμα
 Φῆμαι πονηρά, μὴδ' ἐπιγλωσσῶ κακά.
 Εὐδαιμόνως πᾶσαν Ἀργεῖνν πώλιν,
 Δυσὶν δρακόνεσσιν ἀπετῶς τεμὼν κάρα.
 Ἀ ᾧ. δμῶα γυναικες, αἶδε Γοργόνων δίκην
 Φαωχίτωνες, ἢ πεπλεκτανημύα
 Πυκνοῖς δράκυσιν· ἔκ' ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.

ΧΟ. Τίνες σὲ δόξα, φίλτατ' ἀνθρώπων παῖρι,
 Στροβύσιν; ἔχε, μὴ φοβῆ νικῶν πολὺ.

ΟΡ. Οὐκ εἰσὶ δόξα τῶνδε πημάτων ἐμοί.
 Σαφῶς γὰρ αἶδε μῆρὸς ἔγκοισι κύνες.

ΧΟ. Πολλόνιον γὰρ αἶμά σοι χεροῖν ἔτι·
 Ἐκ τῶνδε τοι ταρασμὸς ἐς φρένας πείνῃ.

ΟΡ. Ἀναξ Ἀπολλον, αἶδε πλεθύνει δὴ,
 Καὶ ὁμμάτων σάξουσιν αἶμα δυσφιλές.

ΧΟ. Εἴσω καθαυτός. Λοξίαν δὲ περσίζων,
 Εὐδαιμόν (εἰ τῶνδε πημάτων κλίστ).

1030

1040

1050

1060

ΟΡ.

Pythium vatem Apollinem, qui oraculo edidit mihi 1030

Haec agenti extra malum crimen fore,

Recusanti vero non memoro qualem multam :

Arcu enim nemo damna (*illa*) attinget.

Et nunc aspice me, quomodo instructus

Hoc oleae ramo et corona adibo

Apollinis folium in umbilico orbis positum,

Et ignis lucem dictam immortalem,

Ad fugiendum hunc sanguinem communem, neque ad do-
mum

Aliam divertere Apollo permisit.

Hoc tempore velim, omnes Argivi mihi

1040

Ut testes sint, (*quod*) populus effugit mala.

Ego vero errabundus, ab hac terra exul

Vivus mortuusque, haec oracula linquens.

Sed cum bene fecerim, neque firmetur os

Famae malae, neque convicia feram,

Liberans totam Argivam urbem,

Duorum draconum facile abscindens caput.

Ah! ah! famulae mulieres, hae Gorgonum similes

Pullatae, et implicatae

Plurimis serpentibus. non diutius manebo ego.

1050

CH. Quae te phantasiae, hominum charissime patri,
Exagitant? Siste, ne valde timeas victor.

OR. Non sunt mihi phantasiae horum malorum.

Certo enim hae sunt matris iratae canes.

CH. Recens sanguis adhuc in manibus est.

Hinc perturbatio tibi in animum cadit.

OR. Rex Apollo, hae augentur quidem numero,

Et ex oculis distillant sanguinem odiosum.

CH. Intus purgatio est. Apollinem cum attigeris,
Liberum te ab his malis faciet.

1060

OR.

OR. Vos quidem has non videtis, ego autem video.
Exagitor vero, et diutius non manebo.

CH. Verum fortunatus sis, et qui te inspectat Deus
Libens custodiat in periculosis calamitatibus.

ANAPAEESTI.

Haec quidem aedibus Regiis
Tertia tempestas
Spirante vento procelloso adfecta est.
Primum quidem liberis mortem inferentes
Dolores miserique Thyestae :
Secundo viri Regia caedes.
In latrina vero caesus periit Achivorum
Imperator.
Nunc vero tertius advenit fospitator,
Aut fatum dicam ?
Ubi finiet, ubi definet,
Recumbens vindictae robur ?

1070



A G A-

ΟΡ. Ὑμεῖς μὲν ἔχ' ὁρᾶτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ.
Ελαύνομαί δέ, κ' ἔκ' ἔτ' ἂν μείναμ' ἐγώ.

ΧΟ. Ἀλλ' ἄτυχοίης, καὶ σ' ἐποπλίδων πρόφρων
Θεὸς φυλάσσοι καγρίοις ἐν (υμφοραῖς.

Ἀνάπαυσοι.

Οδὲ τοι μελάρθοις τοῖς βασιλείοις

Τρίτος αὖ χειμῶν

Πνεύσας γονίας ἐτελέωθη.

Παγδόμοροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν

Μόχθοι τάλανές τε Θυέε·

Δείτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη·

Λυτροδαΐκης δ' ὦλετ' Ἀχαιῶν

Πολέμαρχος ἀνὴρ.

Νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν (ωτήρ·

Ἡ μόρον εἶπω.

Ποῖ δῆτα κραεῖ, ποῖ καλαλήξει

Μετακοιμιᾶν μῦθος ἄτης;

1070

